

www.hippocratescongress.com

17th

INTERNATIONAL

HIPPOCRATES CONGRESS

ON MEDICAL AND HEALTH

SCIENCES

**ABSTRACT BOOK
BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI**

**14-15
March
2025**

EDITORS - EDITÖRLER

**Prof. Dr. Hülya ÇİÇEK
Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN**

Publishing Director / Yayın Yönetmeni: Muhammet Özcan

Editors/ Editörler: Prof. Dr. Hülya ÇİÇEK, Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN

Sayfa | II

ISBN: 978-625-5909-08-4

Asos Yayınevi

1st Edition / 1.baskı: March-Mart 2025

Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No:

67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

Instagram: <https://www.instagram.com/asosyayinevi/>

Facebook: <https://www.facebook.com/asosyayinevi/>

Twitter: <https://twitter.com/Asosyayinevi>

BOARDS / KURULLAR

Düzenleme Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Prof. Dr. Hülya Çiçek, Gaziantep Üniversitesi, Türkiye

Sayfa | III

Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Ellie Abdi, Montclair Üniversitesi, ABD

Prof. Dr. Ayşe Meşe, Dicle Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Nizami Duran, Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Robert C. Schneider, State University of New York, ABD

Doç. Dr. Meriç Eraslan, Akdeniz Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Tomasz Niznikowski, Józef Pilsudski Üniversitesi, Polonya

Bilim Kurulu

Prof. Dr. Ayşe Meşe, Dicle Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Ellie Abdi, Montclair Üniversitesi, ABD

Prof. Dr. Halil Demir, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Prof. Dr. Hülya Çiçek, Gaziantep Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Mustafa Metin Donma, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Nizami Duran, Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Parvez I. Haris, Montfort Üniversitesi, Leicester, İngiltere

Prof. Dr. Robert C. Schneider, State University of New York

Prof. Dr. Yüksel Dereli, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Ali Gözüküçük, Doğu Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Aykut Eliçora, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Türkiye

Doç. Dr. Ayşegül Oğlakçı İlhan, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Başak Yavuz, İzmir Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Berna Erdal, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Defne Öcal Kaplan, Kastamonu Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Derya Çayır, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Elif Pınar Bakır, Dicle Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Ergül Mutlu Altundağ, Doğu Akdeniz Üniversitesi, KKTC

Doç. Dr. Hanife Abakay, Kayseri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Hayriye Şentürk Çiftçi İstanbul Üniversitesi Türkiye

Doç. Dr. İsa Ardahanlı, Şeyh Edebali Üniversitesi Tıp Fakültesi, Bilecik, Türkiye

- Doç. Dr. Katibe Tuğçe TEMUR, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Mehmet Uysal, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Meral Miraloğlu, Çukurova Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Meryem Kuru Pekcan, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Nedim Tekin, Karabük Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Neslihan Düzkale, Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi
- Doç. Dr. Nevra Alkanlı, Haliç Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Nilgün Kuru Alıcı, Hacettepe Üniversitesi, Türkiye.
- Doç. Dr. Salih Hattapoğlu, Dicle Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Sefa Küçükler, Atatürk Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Selma Usluca, Atılım Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Serhat Sirekbasan, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Sinan Yasin Ertem, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
- Doç. Dr. Tuğrul Ertuğrul, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Ümit Arslan, Atatürk Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Yelda Türkmenoğlu, Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi SUAM, Türkiye
- Doç. Dr. Zeynep Yeğin, Sinop Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Zuhale UÇKUN ŞAHİNOĞULLARI, Mersin Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi Derya Deniz Kanan, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi Elif Polat, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi Fatih Mehmet Parlar, Karabük Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi Gül Ateş, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi Naile Esra Saka, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi Oya Korkmaz, Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi Reza Behdari, Health Industry Research Center, West Tehran Branch, İslamic Azad Üniversitesi, Tahran, İran
- Dr. Öğr. Üyesi Rukiye Sümeyye Bakıcı, Karabük Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi Seval Bulut, Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi Şadiye Berna Aykan, Sakarya Üniversitesi, Türkiye

CONTENTS - İÇİNDEKİLER

Alfa Amanitin ile Oluşturulan Karaciğer Hasarına Karşı İndol 3-Karbinol'ün Koruyucu Etkisi.....	1
Aralıklı Oruç ve Probiyotik Takviyesinin Karaciğer Antioksidan Enzim Aktivitesi Üzerindeki Etkileri.....	3
Assessment of Factors Affecting the Regenerative and Stem Cell Properties of Human Bone Marrow Multipotent Stromal Cells	5
Clinical Isolates of <i>Aspergillus Fumigatus</i> Complex and Echinocandin Group Antifungals	6
<i>Escherichia Coli</i> ve <i>Klebsiella Pneumoniae</i> İzolatlarında Gentamisin Duyarlılığının Alternatif Hızlı Resazurin Tüp Yöntemiyle Tespiti	7
Exploring Quinoline Alkaloids As Therapeutic Agents for Alzheimer's Disease: A Network Pharmacology and Molecular Docking Approach	8
Fenugreek (<i>Trigonella Foenum-Graecum</i>) Ekstraktı ve Doksorubisin Kombinasyonunun, MDA-MB-231 Hücrelerinde Apoptoz ve BAX/BCL-2 Oranı Üzerindeki Etkileri.....	9
Gizli Tehlike <i>Morganella</i> ; Dört Yıllık Duyarlılık Verilerimiz	10
<i>Heracleum Humile</i> Bitki Özütlerinin Oksidatif Strese Bağlı İskelet Kası Atrofisi Üzerindeki Etkinliği	12
Kısıtlama Stresinin Prefrontal Korteksteki Histolojik Etkisi ve Gallik Asitin Antioksidan Rolü.....	14
Lamotrijinin, Hidrojen Peroksit (H ₂ O ₂) ile İndüklenmiş Oksidatif Hasara Karşı Ht-22 ve C6 Hücre Hatlarındaki Etkisi	15
Mikroglia-Nöron Ortak Kültür Sistemleri ile in Vitro Nöroinflamasyon Modelleri: Mevcut Yaklaşımlar ve Gelecek Perspektifleri	17
Non-Alkolik Yağlı Karaciğer Hastalığında Er Stres ve İsthmin-1 Peptidi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	19
Otozomal Resesif Retinitis Pigmentosa'dan Etkilenmiş Geniş Bir Türk Ailede İlişkili Genetik Mutasyonun Belirlenmesi	21
Solunum Yolu Enfeksiyonu Etkenlerinin Multipleks Pcr ile Araştırılması	23
Streptozotosin ile İndüklenen Diabetes Mellitusta Hidroksitirozol'ün Rat Pankreasında Nrf2 Ekspresyonuna Etkisi	24
The Effects of Phospholipid-Based Liposomal Coated and Uncoated Vitamin D on the Proliferation and Wound Healing Capacity of CCD-18 Co Cells	26
Tıp Öğrencilerinde Mesleki Koşulların Öznel Değerlendirilmesi ile Anksiyete Arasındaki İlişki	28
Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğine Diş Ağrısı Semptomları ile Başvuran Trigeminal Nevralji Teşhisi Alan Hastaların Değerlendirilmesi	30
Akut ve Kronik Formdaki İki Olgu ile Pemfigus Vulgarisin Oral Bulguları.....	32

Alışılmadık Lokasyonda Belirlenen Fibroepitelyal Hiperplazi: Olgu Sunumu	33
Ameloblastom: Olgu Sunumu	35
Çocuk Hastada İrritasyon Fibromu: Nadir Bir Olgu Sunumu	36
Dental İmplant Tedavisinde Yumuşak Doku Cerrahisinin Önemi	37
Design of 3D Printed Permanent Mandibular First Molar for Endodontic Preclinical Education	39
Direkt Rezin Retorasyon ile Tek Seansta Konik Lateral Dişlerin Estetik Rehabilitasyonu	40
Diş Fırçası Hijyeninde Farklı Dezenfektan Uygulamalarının Total Mikrobiyal Yüke Etkilerinin Değerlendirilmesi.....	42
Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Uzmanlığına İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi.....	43
Diş Hekimliği Öğrencilerinin Eğitim Seviyesinin Çapraz Enfeksiyon Kontrolü Tutumlarına Etkisi.....	45
Diş Hekimliği Öğrencilerinin Mezuniyet Sonrası Dijital Teknolojilere Bakış Açılarının Değerlendirilmesi	46
Eklemeli Üretim Teknolojilerinin Protetik Diş Tedavisi Uygulamaları: Bir Derleme	48
Estetik Bölge İmplant Uygulamalarında Sert ve Yumuşak Doku Yönetimi	50
Farklı İki İrrigasyon Rejiminin Biodentine'nin Mikrosertliği Üzerine Etkisi: Pilot Çalışma.....	52
Genç Daimi Dişte Kök Kırığı ve Tedavisi: Vaka Raporu.....	54
Genç Hastada Damak Bölgesinde Saptanan Melanotik Makül: Üç Yıl Takip Süreli Olgu Sunumu	56
İleri Derecede Kemik Kaybı Görülen Maksiller Posterior Bölgenin Monoblok Bükülebilir İmplantlar ile Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu	58
İmmatur Daimi Dişin MTA ile Vital Pulpa Tedavisi:Vaka Sunumu	59
İskeletsel Sınıf II Malokluzyonun Multidisipliner Tedavisi: Vaka Raporu	60
Kist Tedavisinde Marsüpyalizasyonun Rolü ve Endikasyonları	62
Konjenital Lateral Diş Eksikliği Vakasında Anterior Estetik Rehabilitasyon.....	63
LDS ve PEEK Malzemelerinin Stres Dağılımlarının Endokuron Restorasyonlardaki Ferrule Preparasyonunda Karşılaştırılması	65
Nadir Görülen Bir Geminasyon Vakası: Maksiller Kesici Dişin Cerrahi ve Estetik Rehabilitasyonu	66
Odontojenik Miksom: Mandibulda Nadir Görülen Bir Benign Tümör Olgusu	68
Ortodontik Diş Hareketi ve Serotonin İlişkisi	70
Peri-İmplantitisin Yönlendirilmiş Doku Rejenerasyonu ve Subepitelyal Bağ Dokusu ile Tedavisi: Klinik Vaka Raporu	72
Periferel Semento Ossifiye Fibroma: Bir Olgu Sunumu	74

Radyofrekans ve Lazer Destekli Kron Uzatma İşleminin Klinik ve Hasta Odaklı Sonuçlarıyla Karşılaştırmalı Klinik Çalışması.....	76
Self-Evaluation of Anxiety Among Undergraduate Dental Students On Performing Extraction Procedure	78
Sialolit: Olgu Sunumu.....	80
Tam Kron ve Endokronlarda, Kenar ve İç Uyumun Üçlü Tarama Yöntemi ile Değerlendirilmesi	81
Temporomandibular Eklem Rahatsızlıkları ile İlgili Türkçe Youtube Videolarının İçerik Değerlendirilmesi	83
The Effect of the Language of Instruction on Academic Performance in Dental Education: A Pilot Study Evaluating Preclinical Training in Restorative Dentistry	85
Total Dişsiz Maksilla ve Mandibulanın All-On-4 Tedavi Konsepti ile Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu	86
Travma Sonucu Mine Dentin Kırığı Oluşmuş İmmatur Dişin Direk Rezin Restorasyonu:Vaka Sunumu.....	87
Üst ve Alt Anterior Dişlerin Estetik Rehabilitasyonu: Polidiastema Vakası.....	88
Boksör Kırığına Alçı Uygulamasında Youtube İçeriklerinin Değerlendirilmesi	90
2024 Kış Sezonunda Akut Solunum Yolu Enfeksiyonu Nedeniyle Gaziantep Şehir Hastanesi Çocuk Servisinde Yatan Hastalarda Viral Enfeksiyon Etkenleri.....	91
Acil Serviste Pulmoner Emboli Tanısı Alan Hastalarda PIV ve SII'nin Mortalite ve Yoğun Bakım İhtiyacı ile İlişkisi	92
Adenozin Trifosfatın Sıçanlarda Hidroksiklorokin Ototoksitesine Karşı Koruyucu Etkisi.....	94
Ailevi Akdeniz Ateşi Hastalarında Atipik Gastrointestinal Semptom Tutulumu Olan Pediatrik Olguların İncelemesi	95
Akromegali Tanılı Hastalarda Baş Ağrısı ile Manyetik Rezonans Görüntüleme Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi	96
Akut Menenjit, Sepsis ve Septik Artrit: Acil Serviste Nadir Bir Olgu Sunumu	98
Anti-CD20 Tedavisi ile Dev Hücre Hepatiti ve Otoimmün Hemolitik Anemi: İki Vaka	100
Bir Tavuk Eti Yemek Pnömomediastinum Yapar mı? Bir Olgu Sunumu	102
Botulinum Toksin Tedavisinin Multiple Skleroz Spastisitesi Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi: Retrospektif Bir Araştırma Çalışması.....	104
Çocukluk Yaş Grubunda Brusellozun Değerlendirilmesi.....	105
Covid-19 Pandemisinde Tip 1 Diabetes Mellituslu Çocukların Karşılaştığı Zorlukların Değerlendirilmesi	106
Dent Hastalığı'na Nörogelişimsel Perspektiften Yaklaşım: Bir Olgu Sunumu.....	108
Devam Eden Sessiz Salgın: Malnütrisyon Üzerine Tek Merkezli Kesitsel Bir Çalışma	110
Diabetes Mellitus Hastalarında İnsülinin Düzenli Kullanımını Etkileyen Faktörler	112

Diagnostic Success and Complication Rates of CT-Guided Biopsies Performed in a Tertiary Oncology Hospital.....	114
Diyabetik Annelerin Fetüslerinde Sol Ventrikül Geometrisi ve Doku Doppler Ekokardiyografik Yöntemle Kardiyak Fonksiyonların Değerlendirilmesi.....	115
Gerçekten Toksik Hepatit Mi? İki Olgunun Tanısal Paradoksu Üzerine Bir İnceleme	116
Gram Negatif Non-Fermantatif Bakterilere Bağlı Kan Dolaşım Yolu Enfeksiyonlarında Etken ve Mortalite.....	118
Havaalanından Getirilen Belirsiz Hastada Tanı: Body Packing- Olgusu Sunumu	120
Herpes Zostere Bağlı Ağrı Nedeniyle Algoloji Polikliniğine Başvuran Hastaların Ağrı ve Klinik Özelliklerinin Değerlendirilmesi	122
Hippophae Rhamnoides Meyve Özütünün Sıçanlarda Doksorubisin Kaynaklı Oksidatif Beyin Hasarı ve Davranış Bozukluğu Üzerine Etkisi	124
III. Basamak Çocuk Yoğun Bakım Ünitesinde Beyin Ölümü Tanısı Alan Hastalarımızda Organ Bağışı Konusunda Aile Algısı ve Kararı Etkileyen Faktörler.....	125
İkinci Basamak Hastanelerden Üçüncü Basamak Hastanelere Hasta Sevklerinin Analizi	127
İleri Evre Prostat Kanserinde Cannonball Metastazları: Olgusu Sunumu	129
İlk Yardım Sınavında Başarılı Olanların İncelenmesi	131
İmmünoterapi Tam Yanıtlı Malign Melanom: Vaka Sunumu	132
Kemoterapi Sonrası Kutanöz Herpes Zoster Gelişen Multiple Myelom Hastası: Vaka Sunumu	133
Koroner Ektazili Hastaların Epidemiyolojik Özelliklerinin Değerlendirilmesi	134
Koruyucu Kardiyoloji Alanındaki Küresel Yayınların Tanımlayıcı Bibliyometrik Analizi	136
Koruyucu Kardiyoloji Eğitiminin Hipertansiyon Hastalarının Tedavisi Üzerine Etkisinin İncelenmesi.....	138
Kronik Stres Modelinde Obestatin Peptidinin İnflamatuvar Süreç Üzerindeki Etkilerinin Değerlendirilmesi	140
Measuring Radiation Knowledge Level Among Medical Faculty Students	142
Metastatik Renal Hücreli Karsinom Tanısı Almış Hastalarda Halp Skorunun Prognoz Üzerine Etkisi.....	144
Nadir Bir Kolit Vakası.....	145
Nazal Polipozis Tanılı Hastaların Astımla İlişkisi ve Tedavi Analizi: Tek Merkez Deneyim	146
Obezite Cerrahisine Başvurma Durumlarına Göre Obez Bireylerin Ruhsal Sağlık Açısından Değerlendirilmesi	147
Prediyabetik Bireylerde Sağ Ventrikül Fonksiyonlarının Triküspit Annüler Düzlem Sistolik Ekskursiyonu (TAPSE) ile Değerlendirilmesi	149

Somali Türkiye Hastanesinde Tip 2 Diyabetli Hastalarda Serum CA19-9, CEA ve Ferritin Düzeyleri Üzerine Çalışma	150
Splenik Arter Anevrizmasında Anjiyografik Koilleme Tekniği ile Tedavi	152
Spontan Spondilodiskit ve Epidural Apse: Olgu Sunumu	154
Tip 2 Diyabetik Hastalarda Serum Çinko Düzeylerinin Retinopati Varlığı ve Şiddeti ile İlişkisi.....	155
Tokat Devlet Hastanesinde Karşılaşılan İş Kazalarının Değerlendirilmesi	156
Üçüncü Basamak Hastaneler Arasında Gerçekleşen Hasta Sevkinin Değerlendirilmesi: Retrospektif Bir Analiz	158
Ülseratif Kolitte Maresin-1 ve Resolvin-D1 Düzeylerinin İnflamasyon Belirteçleri ve Hastalık Aktivitesi ile İlişkisi.....	159
Enfeksiyonların Önlenmesine Yönelik Demet Uygulamalarının Etkinliği: 2021-2023 Verilerine Dayalı Bir Analiz.....	160
İnsülin Direnci ve Epigenetik: Genetik Kader Mi, Yaşam Tarzının Bir Sonucu Mu?..	161
Integration of Transcriptome and Proteome Data to Characterize Psoriasis Subtypes At the Molecular Level and Investigate Potential Subtype-Specific Drugs	163
Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalarında (KOA) Solunum Fonksiyonları, Yaşam Kalitesi, Beslenme Durumu ve Kan Biyokimyasal Parametreleri Arasındaki İlişki.....	164
Sağlık Bilimlerinde Derleme Türlerinin Dağılımı: Önemli Veritabanlarından Bulgular	166
Serebral Palsili Çocuklarda Osteopati: Bir Kapsam Derlemesi.....	168
Ventilatör İlişkili Olayları Önlemeye Yönelik Enfeksiyon Kontrol Demetinin Etkinliği	170
Yapay Zeka ve Görüntü İşleme Tekniklerinin Hibrit Yaklaşımı ile COVID-19 Enfeksiyonunun Tespiti	171
Hemşirelik Öğrencilerinde Manevi Bakım Verme Yeterliliği ve Kişisel Anlam Profilinin Belirlenmesi.....	173
Hemşirelerde Merhamet Yorgunluğunun Bakım Odaklı Hemşire-Hasta Etkileşimi ve Kriz Yönetimine Etkisinin Değerlendirilmesi	175
Hemşirelik Öğrencilerinin Klinik Uygulamalara Yönelik Öğrenme ve Tutum Düzeyi	177
Hipertansiyon Hastalarında Öz-Etkililik ve Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutumların Belirlenmesi.....	178
Nullipar Kadınların Gebelik Öncesi Doğum Korkusu ve Doğum İnançlarının Belirlenmesi.....	180
Oksijen Verme Yönteminin Vital Bulgular ve Konfor Düzeyine Etkisinin İncelenmesi	182
Yenidoğan Tarama Testlerinde Topuk Kanı Numune Örneği Alınması ve Gönderilmesi ile İlgili Sağlık Çalışanlarına Verilen Eğitimin Uygunsuz Numune Örneği Sayısına Etkisi	183

Yoğun Bakım Ünitesinde Çalışan Hemşirelerin Refeeding (Yeniden Beslenme) Sendromu Farkındalık Düzeylerinin Belirlenmesi	184
Endometrial Kanserde PI3K/AKT/mTOR Sinyal Yolağını Etkileyen miRNA'lar	186
Karbapenemaz Üreten Klebsiella Pneumoniae İzolatlarının Analizi ve Moleküler Epidemiyolojisi	188
Chatgpt-4'ün Rotator Cuff Cerrahisi Sonrası Hasta Sorularına Verdiği Yanıtların Değerlendirilmesi	189
İnmeli Hastalarda Oyun Temelli Rehabilitasyon Yaklaşımının Etkinliği ve Aktivite Performansındaki Değişimi Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi.....	190
Microdosing in Strength Training in Football: Effects On Performance and Sustainability	192
Post-Competition Fatigue and Recovery: A Study On Football Players	193
Problem Solving Skills of Elite Athletes in Football	195
"X ve Y Eksenlerini Kullanarak Frontal Sinüs Minitrephination İçin Güvenli Bir Noktanın Tanımlanması"	196
Acil Serviste En Sık Görülen Travmalar: 2010-2024 Yılları Arasında Kapsamlı Bir Değerlendirme	198
Ağız Açıklığı Kısıtlı Hastada Fiberoptik Nazal Entübasyon Deneyimimiz	200
Alt Göz Kapağı Yağ Herniasyonu Tedavisinde Transkonjonktival Yaklaşım	202
Analysis of the Validity and Quality of the Information in Hallux Valgus Videos Shared On Youtube.....	204
Antikoagülan Kullanımına Sekonder Gelişen Intramural Intestinal Hematomlar.....	206
Crouzon Sendromunda Anestezi Uygulaması	208
Endovasküler Aort Onarımı (EVAR) ve Torasik Endovasküler Aort Onarımının (TEVAR) Karşılaştırılması: Klinik Sonuçlar ve İşlemsel Farklılıklar	209
Femur Tutulumu Olan Multiple Myelom Hastalarında Cerrahi Sonuçların Retrospektif Değerlendirilmesi	211
Fetüs MR Görüntülerinin Derin Öğrenme Tabanlı Çoklu Yapısal Segmentasyonu.....	213
Geriatrik Akut Kolesistit Hastalarında Elektif Kolesistektomi Öncesi Perkütan Kolesistostomi Uygulamasının Klinik Sonuçlara Etkisi	214
Geriatrik Hastalarda Böbrek Taşı Tedavisinde Şok Dalga Tedavisinin Etkinliği ve Güvenilirliği	216
Holt-Oram Sendromunun Prenatal Tanısı	218
Humerus Malign Tümörlerinde Cerrahi Tedavi Uygulanan 35 Olgunun Retrospektif Olarak İncelenmesi	220
Izole Lunatum Kistlerinin Skafolunat Ligament Lezyonları ile İlişkisi	222
Kliniğimizde Nekrotizan Fasiit Yönetimi ve Çıkarımlarımız	223
Konvansiyonel ve Holmium:Yag Lazer Destekli Konka Bulloza Rezeksiyonu: Karşılaştırmalı Bir Çalışma	224

Laparoskopik Appendektomide Endobag ve Steril Eldiven Kullanımının Klinikopatolojik Sonuçlar Üzerine Etkisi	226
Lignöz Konjonktivit Olgu Sunumu ve Literatür Özeti	228
Malignite Şüphesi Nedeniyle Nefrektomi Yapılan Kırk Yaş Altı Hastaların Sonuçları	229
Management of a High-Risk Patient With Ultrasound-Guided Peripheral Nerve Blocks for Lower Extremity Amputation.....	231
Management of Thoracolumbar Burst Fractures Due to High Energy Trauma.....	233
Metakarp Kırığının Başsız Kanüllü Vida ile Cerrahi Tedavisinde Antegrad ve Retrograd Yöntemlerinin Karşılaştırılması	235
Multipl Uretra Taşları ve Benign Prostat Hiperplazisi: Nadir Bir Olgu Sunumu	236
Nadir Görülen 13. Torakal Vertebranın Varlığı ve Klinik Etkileri	237
TUR-M Operasyonu Yapılan Hastalarda Subpektineal Obturator Sinir Bloğu İle İnterfasial Obturator Sinir Bloğunun Adduktor Kas Spazmına Olan Etkisinin Karşılaştırılması	239
Olgu Sunumu: Negatif Basınçlı Akciğer Ödemi.....	240
Pediyatrik Distal Metafizler Radius Kırıklarında Tedavi Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi: Konservatif Tedavi mi Cerrahi Tedavi Mi?	241
Pediyatrik Hastalarda Parsiyel İntrakapsüler Bizaect™ ve Bipolar Elektrokoter Tonsillektominin Sonuçları: Prospektif Bir Değerlendirme	243
Prenatal Dönemde Aort Koarktasyonu Tanısındaki Tanısal Zorluklar.....	245
Pupillographic Assessment of Autonomic Nervous System Dysfunction in Chronic Headaches Post-COVID-19: A Neuroinflammatory Perspective	246
PVR Gelişimini Engellemek Mümkün Mü? Tekrarlayan İntravitreal Astaxanthin Uygulamalarının Değerlendirilmesi	248
Serum Fizyolojik İçinde Uygulanan Koblasyon Adenoidektomi ile Normal Koblasyon Adenoidektomi Sonuçlarının Değerlendirilmesi	250
Total Larenjektomili Hastada Toraks Cerrahisinde Hava Yolu Kontrolünün ve Tek Akciğer Ventilasyonunun Sağlanması.....	252
Üst Oblik Palside Alt Oblik Anterior Transpozisyon Sonuçları.....	253
Vasküler ve İdiyopatik Eretil Disfonksiyonda Trimetil Amin Oksit ve Lipopolisakkarit Düzeyleri	255
Yetişkin Bir Hastada Geç Başlangıçlı Wilms Tümörü: Olgu Sunumu	257
Youtube'daki Rektus Kılıf Bloğu Videolarının Eğitimsel İçerik ve Genel Kalitesinin Değerlendirilmesi	259
Yüksek Riskli Prostat Kanserinde Radikal Prostatektomi Tek Başına Yeterli Mi?	261
İleri Yaş Hastalarda Vertebra Kırıklarının Cerrahi Tedavisi: Riskler, Komplikasyonlar ve Yönetim Stratejileri.....	263
5 Yaşında Doberman Irkı Köpekte Leishmania ve Lyme Co-Enfeksiyonunun Yönetimi	264

İneklerde Meme Mikrobiyotası.....	266
İneklerde Memenin İmmunolojik Savunma Mekanizması.....	268

Presentation ID / Sunum No= 34

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9335-1103

| 1

Alfa Amanitin ile Oluşturulan Karaciğer Hasarına Karşı İndol 3-Karbinol'ün Koruyucu Etkisi

Asst. Prof. Dr. Feyza Başak¹

¹*Karabük Üniversitesi*

*Corresponding author: Feyza BAŞAK

Özet

Bu çalışma ile alfa amanitin ile oluşturulan hepatotoksisite karşısında indol 3 karbinol'ün koruyucu etkisinin histolojik olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Her birinde 8'er deneğin bulunduğu 32 adet rat, kontrol, alfa amanitin, indol-3-karbinol, alfa amanitin ve indol-3-karbinol grubu olarak dörde ayrılmıştır. Kontrol grubuna herhangi bir uygulama yapılmazken, indol-3-karbinol grubuna 7 gün süreyle intraperitoneal olarak indol-3-karbinol (25mg/kg, % 0.5 sodyumkarboksimetil selüloz içinde çözdürülmüş) uygulanmıştır. Alfa amanitin grubuna ilk 7 gün hiçbir uygulama yapılmazken, 8. günde intraperitoneal yolla 3 mg/kg alfa amanitin uygulanmıştır. Son gruptaki deneklere ise ilk 7 gün indol-3-karbinol (25mg/kg, % 0.5 sodyumkarboksimetil selüloz içinde çözdürülmüş) uygulanmış ve 8. gün alfa amanitin 3 mg/kg dozunda uygulanarak deney sonlandırılmıştır. Anestezi altında dekapite edilen ratlardan alınan karaciğer örneklerine rutin histolojik metodlar uygulanmış HXE ve Picro Sirius boyamaları yapılmıştır. Elde edilen sonuçlara göre kontrol ve indol-3-karbinol gruplarındaki ratların karaciğer dokularının birbirine benzer histolojik görüntü sergilediği, sağlıklı bir karaciğer yapısını yansıttığı görülmüştür. Alfa amanitin uygulanan gruptaki ratların karaciğer dokusunda kontrol ve indol-3-karbinol gruplarına göre karaciğer yapısının bütünlüğünün bozulduğu, hepatositlerde dejenerasyonların görüldüğü, sinuzoidlerin genişlediği, kollajen miktarının arttığı belirlenmiştir. Alfa amanitin ve indol-3-karbinol grubunda ise, alfa-amanitin grubuna göre karaciğerin genel histolojik yapısının daha iyi korunduğu tespit edilmiştir. Yaptığımız çalışmanın sonuçlarına göre ilk kez alfa amanitin kaynaklı hepatotoksisiteye karşı indol 3 karbinol'ün koruyucu etkinliğinin olduğu ortaya koyulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Alfa Amanitin, İndol 3-Karbinol, Hepatotoksisite, Rat

Protective Effect of Indole 3-Carbinol Against Hepatotoxicity Induced by Alpha-Amanitin

Abstract

This study aimed to histologically assess the protective effect of indole-3-carbinol against alpha-amanitin-induced hepatotoxicity. Thirty-two rats, each including eight participants, were categorized into four groups: control, alpha-amanitin, indole-3-carbinol, and a combination of alpha-amanitin and indole-3-carbinol. No application was supplied to the control group; however, the indole-3-carbinol group received indole-3-carbinol (25 mg/kg, dissolved in 0.5% sodium carboxymethylcellulose) via intraperitoneal injection for a duration of 7 days. No application was provided to the alpha-amanitin group for the initial 7 days; however, 3 mg/kg of alpha-amanitin was administered intraperitoneally on the 8th day. The subjects in the final group received indole-3-carbinol (25 mg/kg, dissolved in 0.5% sodium carboxymethyl cellulose) for the initial 7 days, and the experiment concluded with the administration of alpha-amanitin at a dosage of 3 mg/kg on the 8th day. Standard histological techniques were employed on liver samples obtained from rats euthanized under anesthesia, followed by HXE and Picro Sirius staining. The results indicated that the liver tissues of rats in both the control and indole-3-carbinol groups displayed comparable histological characteristics, indicative of a healthy liver structure. The liver structure integrity was compromised, hepatocyte degeneration occurred, sinusoids were dilated, and collagen levels rose in the liver tissue of rats in the alpha-amanitin group relative to the control and indole-3-carbinol groups. The overall histological architecture of the liver was more effectively maintained in the alpha-amanitin plus indole-3-carbinol group than in the alpha-amanitin group. Our study's results reveal for the first time that indole-3-carbinol exhibits a protective effect against alpha-amanitin-induced hepatotoxicity.

Keywords: Alpha Amanitin, Indol 3-Carbinol, Hepatotoxicity, Rat

Presentation ID / Sunum No= 101

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-8826-6787

| 3

Aralıklı Oruç ve Probiyotik Takviyesinin Karaciğer Antioksidan Enzim Aktivitesi Üzerindeki Etkileri

Researcher Sevcan Kabayer¹ , Researcher Vesila Yıldırım² , Asst. Prof. Dr. Hikmet Taner Teker³ , Assoc. Prof. Dr. Enver Fehim Koçpınar² , Assoc. Prof. Dr. Taha Ceylani²

¹Muş Alparslan Üniversitesi

²Muş Alparslan Üniversitesi

³Ankara Medipol Üniversitesi

Özet

Aralıklı oruç (IF) ve probiyotik takviyeleri, hücre yenilenme, metabolik denge ve oksidatif stres yönetimi açısından önemli biyolojik mekanizmalara sahiptir. IF uygulamalarının, hücre içi enerji metabolizmasını düzenleyerek serbest radikal oluşumunu azalttığı ve yaşlanma sürecine karşı koruyucu etkiler sunduğu bilinmektedir. Probiyotikler ise, bağırsak mikrobiyotasını düzenleyerek bağırsak-karaciğer eksenini üzerinden sistemik oksidatif stresi dengeleyici roller üstlenmektedir. Bu çalışma, IF ve probiyotik uygulamalarının karaciğer dokusunda belirli antioksidan enzimler üzerindeki etkilerini değerlendirmeyi amaçlayan ön bulgulara odaklanmaktadır. Çalışmada, 24 aylık erkek Sprague-Dawley sıçanları, dört hafta boyunca 18 saatlik açlık periyotlarıyla sınırlı beslenmeye tabi tutulmuş ve günlük 3 mL (1×10^8 CFU) SCD probiyotikleri ile desteklenmiştir. Uygulama sonunda, karaciğer dokularından elde edilen örneklerde belirli antioksidan enzimlerin ekspresyon seviyeleri analiz edilmiştir. Özellikle süperoksit dismutaz (SOD) ve katalaz (CAT) aktivitelerinde anlamlı değişimler gözlemlenmiştir. Metabolik adaptasyon mekanizmalarının bir parçası olarak, IF ve probiyotik kombinasyonunun karaciğer antioksidan savunma kapasitesini artırabileceği düşünülmektedir. Elde edilen ön bulgular, aralıklı oruç ve probiyotik desteğinin oksidatif stresle mücadelede sinerjik bir etki gösterebileceğini ve karaciğer dokusundaki antioksidan kapasiteyi artırarak yaşlanmaya bağlı fonksiyon kayıplarını yavaşlatabileceğini ortaya koymaktadır. Çalışma, IF ve probiyotik etkileşiminin, karaciğer sağlığı üzerindeki uzun vadeli etkilerini değerlendirmek adına daha ileri moleküler ve biyokimyasal analizlerle desteklenmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Sprague-Dawley, Antioksidan, Aralıklı Oruç, Probiyotik, Karaciğer

Effects of Intermittent Fasting and Probiotic Supplementation On Liver Antioxidant Enzyme Activity

Abstract

Intermittent Fasting (IF) and probiotic supplementation play key roles in important biological mechanisms related to cellular renewal, metabolic balance, and oxidative stress management. IF practices are known to regulate intracellular energy metabolism, reducing free radical formation and offering protective effects against the aging process. Probiotics, on the other hand, regulate gut microbiota and contribute to systemic oxidative stress balance through the gut-liver axis. This study focuses on preliminary findings evaluating the effects of IF and probiotic applications on specific antioxidant enzymes in liver tissue. In the study, 24-month-old male Sprague-Dawley rats were subjected to restricted feeding with 18-hour fasting periods for four weeks and were supplemented daily with 3 mL (1×10^8 CFU) of SCD probiotics. At the end of the intervention, the expression levels of specific antioxidant enzymes were analyzed in liver tissue samples. Significant changes were observed particularly in superoxide dismutase (SOD) and catalase (CAT) activities. As part of metabolic adaptation mechanisms, the combination of IF and probiotics is thought to enhance the liver's antioxidant defense capacity. The preliminary findings suggest that intermittent fasting and probiotic supplementation may exhibit a synergistic effect in combating oxidative stress and may slow down age-related functional decline by increasing antioxidant capacity in liver tissue. The study highlights the need for further molecular and biochemical analyses to evaluate the long-term effects of IF and probiotic interactions on liver health.

Keywords: Sprague-Dawley, Antioxidant, intermittent Fasting, Probiotic, Liver

Presentation ID / Sunum No= 141

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2188-9534>

| 5

Assessment of Factors Affecting the Regenerative and Stem Cell Properties of Human Bone Marrow Multipotent Stromal Cells

Dr. Sevil Köse¹ , Assoc. Prof. Dr. Fatima Aerts Kaya² , Dr. Selin Önen³ , Prof.Dr. Petek Korkusuz² , Prof.Dr. Duygu Uçkan Çetinkaya²

¹Akdeniz University

²Hacettepe University

³METU MEMS Center

*Corresponding author: Sevil Köse

Abstract

Background: The composition of the niche affects not only the multipotent stromal cell (MSC) constituents of the bone marrow (BM), but also directs self-renewal and engraftment potential of the co-localized hematopoietic stem cells (HSC). Aim: The aim of this study is to assess the effects of age and the depth of BM puncture on the behavior and stem cell characteristics of MSCs isolated from healthy BM donors. Methods: Small samples of BM were obtained from distinct BM niches from the iliac crest of healthy transplant donors. Isolated BM mononuclear cells (MNCs) were cultured and MSCs were assessed for differentiation into adipogenic and osteogenic lineages. The immunophenotype of the MSCs was analyzed by flow cytometry. Results were evaluated according to donor age. Results: We observed a better adipogenic differentiation capacity of MSCs isolated from the deep aspiration samples (DA-MSCs). In spite of that we observed a better osteogenic differentiation capacity of MSCs isolated from the superficial aspiration samples (SA-MSCs). Calcium deposition was found to be significantly different between age groups of only SA-MSCs by semiquantitative analysis. Expression of CD73, CD44, CD90 and CD29 was found to be higher in SA-MSCs than DA-MSCs. Discussion and Conclusion: The results of this study demonstrated that the regenerative properties of MSCs vary depending on the anatomical harvesting site and are influenced by aging. This study provided data for understanding the BM microenvironment and also for optimizing isolation procedures of MSCs in HSC transplantation or for regenerative uses such as in orthopedics and immunotherapy.

Keywords: Mesenchymal Stem Cell, Bone Marrow, Microenvironment, Age, Differentiation

Presentation ID / Sunum No= 82

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4354-3729

| 6

Clinical Isolates of *Aspergillus Fumigatus* Complex and Echinocandin Group Antifungals

PhD. Zeynep Yazgan¹ , Prof.Dr. Gökhan Aygün¹

¹Istanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Zeynep Yazgan

Abstract

In the wide prevalence of fungal pathogens, *Aspergillus* species are considered to be the most frequent causative agent of infections. As the most prevalent pathogen associated with invasive mould infections, *Aspergillus fumigatus* complex is of paramount clinical significance. Recently, cases of resistance to azole group antifungal drugs, which are the preferred treatment for *A. fumigatus* complex infections with the highest mortality rate in immunocompromised patients, have been reported. Echinocandins are generally fungistatic against *A. fumigatus* complex and may have a limited effect in clinical use. Echinocandins have an important place in the treatment of *A. fumigatus* complex infections, especially in combination therapies. *A. fumigatus* complex isolates, isolated from clinical isolates in the Medical Mycology Laboratory of Cerrahpaşa Medical Faculty in a 9-year period between 2015 and 2023, minimum effective concentration (MEC) values of echinocandin group antifungals (anidulafungin, caspofungin and micafungin) were determined and evaluated according to the recommendations of 'European Committee on Antimicrobial Susceptibility Testing'. In the study, antifungal susceptibility tests were performed by Gradient test (E-test) method and MEC range and MEC50-MEC90 values were determined. MEC range for Anidulafungin, Caspofungin and Micafungin in *A. fumigatus* complex isolates were <0,002-0.5, 0.023–1.5 and <0,002–0,094 µg/ml; MEC50 values were 0.012, 0.38 and 0.012; MEC90 values were 0.064, 1 and 0.047 µg/ml. Considering the increase in MEC values and resistance status of rare *Aspergillus* species, it is vital to determine the general susceptibility profile with the studies to be reported on the efficacy against antifungal drugs in cases where data are limited. A comparison was made of the MECs for the three echinocandins for *A. fumigatus* complex isolates, with caspofungin showing the highest MECs. Identification of *A. fumigatus* complex species and determination of resistance will be useful in the correct evaluation of risky patients and correct and effective treatment.

Keywords: *Aspergillus Fumigatus* Complex, *Aspergillus* Spp., Aspergillosis, Antifungal, Azole, Echinocandin.

Presentation ID / Sunum No= 111

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-8207-3201

| 7

Escherichia Coli ve Klebsiella Pneumoniae İzolatlarında Gentamisin Duyarlılığının Alternatif Hızlı Resazurin Tüp Yöntemiyle Tespiti

Ma. St. Elif Erkiş¹, Assoc. Prof. Dr. Kemal Bilgin¹, Prof.Dr. Yeliz Tanrıverdi Çaycı¹, Prof.Dr. Asuman Birinci¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi

*Corresponding author: Elif Erkiş

Özet

Klinik mikrobiyoloji laboratuvarında sık izole edilen Enterobacteriaceae üyelerinden olan Escherichia coli ve Klebsiella pneumoniae türleri gram negatif basil morfoljisinde mikroorganizmalardır. Çalışmamızda E. coli ve K. pneumoniae izolatlarında gentamisin duyarlılığının, alternatif hızlı resazurin tüp yöntemiyle tespiti araştırılmıştır. Çalışmamıza Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi Hastanesi, Mikrobiyoloji Laboratuvarına rutin olarak gönderilen örneklerden izole edilen E. coli (n=19) ve K. pneumoniae (n=22) izolatları dahil edildi. Bu mikroorganizmaların minimumu inhibitör konsantrasyonları (MİK), standart mikrodilüsyon yöntemi ile çalışıldı. Gentamisin (Sigma-Aldrich) konsantrasyonları 16–0.5 µg/ml olacak şekilde tasarlandı ve her izolat için pozitif ve negatif kuyucuklar hazırlandı. Plaklar inokülasyondan sonra bir gece 36°C’de inkübe edildi ve süre sonunda değerlendirildi. Resazurin tüp yöntemi için 4 µg/ml gentamisin içeren Mueller Hinton Broth besiyeri kullanıldı. Besiyeri 1.5 ml’lik steril santrifüj tüplerine birer mililitre olacak şekilde dağıtıldı ve inokülüm işlemi yapıldı. Bu tüpler beş saat 36°C’de inkübe edildi ve süre sonunda her tüpe %0.02’lik filtrelenmiş 150 µl resazurin (Sigma) eklendi ve bir saat daha aynı şartlarda inkübe edildikten sonra altıncı saate sonuçlar değerlendirildi. Sonunda mavi renk olan tüplerdeki bakteriler gentamisin duyarlı, pembe renge dönen tüplerdeki bakteriler gentamisin dirençli olarak kabul edildi. Alternatif hızlı resazurin tüp yönteminin altıncı saat sonuçları ile standart mikrodilüsyon yönteminin bir gecelik inkübasyon sonuçları, çalışmaya dahil edilen izolatlar toplu olarak değerlendirildiğinde Kategorik Uyum (KU), Büyük Uyumsuzluk (BU) ve Çok Büyük Uyumsuzluk (ÇBU) sırasıyla; %97.6, %0 ve %7.7 olarak tespit edildi. Çalışmamızda ÇBU bir E. coli izolatında görüldü. Alternatif hızlı resazurin tüp yönteminin standart yöntemle kıyasla E. coli ve K. pneumoniae izolatlarında gentamisin duyarlılığının erken tespit edilebilmesine olanak sağlama potansiyeli olduğu düşünülmektedir. Ancak konunun daha iyi netleşebilmesi için, farklı antibiyotiklerin kullanıldığı, çok sayıda ve farklı izolatın dahil edildiği geniş çaplı ve tekrar edilebilirliğin değerlendirildiği çalışmaların yapılmasına ihtiyaç olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Resazurin, E. Coli, K. Pneumoniae, Gentamisin

Presentation ID / Sunum No= 18

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1238-0894

| 8

Exploring Quinoline Alkaloids As Therapeutic Agents for Alzheimer's Disease: A Network Pharmacology and Molecular Docking Approach

Asst. Prof. Dr. Serap Niğdelioğlu Dolanbay¹

¹*Gazi Üniversitesi*

*Corresponding author: Serap Niğdelioğlu Dolanbay

Özet

Alzheimer's disease (AD) stands out as an important public health problem due to its increasing prevalence worldwide and limited effective treatment options. In this context, quinoline alkaloids have promising potential for innovative therapeutic approaches targeting neurodegenerative processes. The aim of this study is to examine the therapeutic potential of quinoline alkaloids in AD by identifying key molecular targets and pathways with a network pharmacology and to confirm their interactions by molecular docking approach. Possible targets of quinoline alkaloids and possible targets associated with AD were identified using SwissTargetPrediction, DisGeNET and Venny. The interactions of quinoline alkaloids and possible common targets of AD were detected using STRING. GO and KEGG analyzes of possible common targets of quinoline alkaloids and AD were performed using ShinyGO. The binding affinity of quinoline alkaloids to their possible common targets associated with AD was evaluated using CB-Dock2. The number of possible common targets of quinoline alkaloids and AD has been determined to be 282. According to STRING analysis, possible common targets of quinoline alkaloids and AD were ranked according to their node degree. 13 possible common targets with the highest node degree were selected. GO and KEGG analyzes revealed that quinoline alkaloids interact with various biological processes, cellular components, molecular functions and KEGG pathways associated with AD. The order of binding energies of target proteins to quinoline alkaloids: PTG2 > HSP90AA1 > PPARG > SRC > MMP9 = TNF- α > EGFR > ESR1 > CASP3 > STAT3 > AGT = HIF1A > IL-6. The order of binding energies of quinoline alkaloids to target proteins: strychnine > camptothecin > evodiamine = nitidine > cryptolepine > cinchonine > quinidine > quinine > skimmianine > dictamnine. These findings suggest that quinoline alkaloids are a promising area of research in the treatment of neurodegenerative diseases.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer's Disease, Go and Kegg Analyzes, Molecular Docking, Pp1, Quinoline Alkaloids.

Presentation ID / Sunum No= 37

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7477-1073

| 9

Fenugreek (*Trigonella Foenum-Graecum*) Ekstraktı ve Doksorubisin Kombinasyonunun, MDA-MB-231 Hücrelerinde Apoptoz ve BAX/BCL-2 Oranı Üzerindeki Etkileri

Dr. Burcu Çerçi Alkaç¹, Prof.Dr. Tülay Kılıçaslan Ayna¹, Assoc. Prof. Dr. Melek Pehlivan¹, Prof.Dr. Mustafa Soyöz¹, Prof.Dr. İbrahim Pirim¹

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi

Özet

Meme kanseri, kadınlar arasında en yaygın görülen kanser türlerinden biridir ve erken teşhis edilmediği takdirde ölümlere sebep olabilir. Özellikle üçlü negatif meme kanseri (TNBC), östrojen reseptörü, progesteron reseptörü ve HER2 negatif olan bir meme kanseri türüdür ve uzun süreli kemoterapi sonucunda tedaviye direnç gelişebilmektedir. Bu bağlamda, doğal bileşiklerin kanser tedavisindeki potansiyeli giderek daha fazla dikkat çekmektedir. Fenugreek (*Trigonella foenum-graecum*) bitkisi, çeşitli biyolojik etkinlikleriyle bilinen ve kanser tedavisinde etkisi üzerinde çalışmaların olduğu bir doğal bileşendir. Özellikle klasik kemoterapi ajanları ile kombine kullanımı ile ilaç direnci üzerine olumlu etkileri olabileceği düşünülmektedir. Bu çalışmada, fenugreek ekstraktının HER2-negatif meme kanseri hücre hattı olan MDA-MB-231 hücrelerinde apoptotik ve hücre döngüsü üzerindeki inhibitör etkisinin araştırılması amaçlandı. Çalışmada, fenugreek ekstraktının ve doksorubisin sitotoksik etkisi MTT yöntemi ile belirlendi. Apoptotik hücre oranları Annexin V-FITCI/PI kullanılarak, hücre döngüsü analizleri PI boyası ile akış sitometrisi ile gerçekleştirildi. Bax ve Bcl-2 ekspresyon düzeyleri kantitatif PCR yöntemiyle incelendi. Elde edilen sonuçlara göre, fenugreek ekstraktı ve doksorubisin kombinasyonunun geç apoptozda hücre popülasyonunda artışa sebep olduğu belirlendi. Ayrıca, fenugreek ve doksorubisin kombinasyonunun hücreleri G1 fazında yavaşlattığı gözlemlendi. Bax/Bcl-2 oranı da kombine olarak uygulanan grupta daha yüksek bulundu. Elde ettiğimiz bulgular, fenugreek ekstraktı ve doksorubisin kombinasyonunun, MDA-MB-231 hücrelerinde apoptotik etkinliği artırarak kanser tedavisini desteklemede potansiyel bir strateji sunabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Fenugreek, BAX/BCL-2, Apoptoz

Presentation ID / Sunum No= 127

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4932-0585

| 10

Gizli Tehlike Morganella; Dört Yıllık Duyarlılık Verilerimiz

Exp. Dr. Zuhâl Kalaycı Çekin¹ , Exp. Dr. Ayşe Torun¹

¹Bolu İzzet Baysal Devlet Hastanesi

*Corresponding author: AYŞE TORUN

Özet

Giriş ve Amaç: Mikroorganizmalar antibiyotiklere giderek daha dirençli hale geliyor ve bunların neden olduğu enfeksiyonlar ölüm oranını ve sağlık harcamalarını artırıyor. Gram negatif bir basil olan *Morganella morganii*, bağırsak florasında yaygın olarak bulunan, sıklıkla hastane enfeksiyonlarından izole edilen fırsatçı bir patojendir. *M. morganii*'nin post operatif yara enfeksiyonları, idrar yolu enfeksiyonları, peritonit, kemik eklem enfeksiyonları sepsis, enfektif endokardit, santral sinir sistemi enfeksiyonları gibi çeşitli enfeksiyonlara neden olduğu bilinmektedir. İnvaziv *M. morganii* enfeksiyonları genellikle yüksek ölüm oranıyla ilişkilidir. *M. morganii*, intrensek AmpC direnç geni nedeniyle ampisilin, amoksisilin ve çoğu birinci ve ikinci nesil sefalosporine karşı doğal dirence sahiptir. Ayrıca, son yıllarda karbapenem grubuna karşı artan direnç bildirilmiştir. Bu nedenle laboratuvarımızda saptanan *M. morganii* izolatlarının yıllara göre antibiyotik duyarlılıklarını araştırmayı amaçladık. **Gereç ve Yöntemler:** Bolu Devlet Hastanesi Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarı'nda Ocak 2021-2025 tarihleri arasında klinik örneklerden izole edilen *M. morganii* suşları çalışmaya dahil edildi. Bakteriyel identifikasyon için konvansiyonel yöntemler ve tam otomatik bir cihaz (VITEK2, bioMerieux, Fransa) kullanıldı. İzolatların antibiyotik duyarlılıkları EUCAST (Avrupa Antimikrobiyal Duyarlılık Testi Komitesi) kriterlerine göre yorumlandı. Grup karşılaştırmaları Fisher's exact test ile yapıldı. **Bulgular ve Sonuç:** Araştırmada toplam 59 *M. morganii* izolatının yıllara göre antibiyotik duyarlılığı araştırıldı. Bunların 32'si (%54) kadın, 27'si (%46) erkek hastaya aitti. Hastaların 9'u (%15) çocuktu. Bakterilerin 51'i (%86) idrar, 7'si (%12) yara ve 1'i (%2) kan örneklerinden izole edildi. En fazla numune alınan bölümler yoğun bakım, üroloji, pediatri, acil servis ve enfeksiyon hastalıkları oldu. Yıllara göre antibiyotik duyarlılığı Tablo 1'de gösterilmektedir. Özellikle seftazidim duyarlılığının yıllar içinde düşüşü anlamlı saptandı. Seftriakson, kinolon grubu, TMP-SMX, Piperasilin/tazobaktam ve ertapenem duyarlılığının azaldığı gözlemlendi ancak istatistiksel olarak anlamlı değildi. *M. morganii* fırsatçılığı ve artan antibiyotik direnci dünya çapında giderek daha fazla rapor edilmektedir. Bu sonuçlar hastanemizdeki ilk *M. morganii* verileri olup, bizim tedavi seçeneklerimizi şekillendirmiştir. Her merkezin duyarlılık verilerinin takibini yapması akılcı antibiyotik kullanımına ve ampirik tedavi seçimine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Morganella Morganii*, Antibiyotik Duyarlılığı, Ampirik Tedavi

The Hidden Danger Morganella; Our Four Years of Sensitivity Data

Abstract

Introduction and Purpose: Microorganisms are becoming increasingly resistant to antibiotics and infections caused by them are increasing mortality and healthcare costs. *Morganella morganii* is an opportunistic pathogen commonly found in the intestinal flora and frequently isolated from nosocomial infections. *M. morganii* is known to cause various infections such as post-operative wound infections, urinary tract infections, peritonitis, bone joint infections, sepsis, infective endocarditis, central nervous system infections. Invasive *M. morganii* infections are usually associated with high mortality. *M. morganii* has natural resistance to ampicillin, amoxicillin and most first and second generation cephalosporins. Therefore, we aimed to investigate the antibiotic susceptibilities of *M. morganii* isolates detected in our laboratory according to years. Materials and Methods: *M. morganii* strains isolated from clinical specimens in Bolu State Hospital Medical Microbiology Laboratory between January 2021 and 2025 were included in the study. Conventional methods and a fully automated device (VITEK2, bioMerieux, France) were used for bacterial identification. Antibiotic susceptibilities were interpreted according to EUCAST criteria Group comparisons were made with Fisher's exact test. Results and Conclusion: In the study, antibiotic susceptibility of a total of 59 *M. morganii* isolates were investigated according to years. Of these, 32 (54%) were female and 27 (46%) were male. 9 (15%) of the patients were children. Fifty-one (86%) bacteria were isolated from urine, 7 (12%) from wounds and 1 (2%) from blood samples. The most frequently sampled departments were intensive care, urology, pediatrics, and infectious diseases. Antibiotic susceptibility by years is shown in Table 1. Especially the decrease in ceftazidime susceptibility over the years was found to be significant. Ceftriaxone, quinolone, TMP-SMX, Piperacillin/tazobactam and ertapenem susceptibility decreased but not statistically significant. *M. morganii* opportunism and increasing antibiotic resistance are increasingly reported worldwide. The follow-up of susceptibility data by each center will contribute to rational antibiotic use and empirical treatment selection.

Keywords: *Morganella Morganii*, Antibiotic Susceptibility, Empirical Treatment

Presentation ID / Sunum No= 129

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8126-8209

| 12

***Heracleum Humile* Bitki Özütlerinin Oksidatif Strese Bağlı İskelet Kası Atrofisi Üzerindeki Etkinliği**

Asst. Prof. Dr. Uğur Akpulat¹

¹*Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı*

*Corresponding author: Uğur Akpulat

Özet

İskelet kası, toplam vücut protein miktarının yaklaşık %50'sini içeren, metabolik süreçlerde kritik rol oynayan ve toplam vücut ağırlığının yaklaşık %40'ını oluşturan dinamik bir organdır. Mekanik olarak kasılıp gevşeme yoluyla hareketi sağlarken, postürün korunmasında ve iskelet stabilitesinde de görev alır. Bununla birlikte, glikoz alımını ve depolanmasını düzenleyerek enerji metabolizmasında merkezi bir rol oynar. Ayrıca, iskelet kası başlıca protein rezervuarıdır ve yetersiz beslenme durumlarında diğer dokuların amino asit ihtiyacını karşılamak üzere protein yıkımına uğrayabilir. Yaşlanma, nörodejeneratif hastalıklar, kaşeksi, metabolik bozukluklar, kronik inflamatuvar hastalıklar ve uzun süreli hareketsizlik gibi çeşitli faktörler, iskelet kasında protein dengesini yıkım yönünde bozarak ilerleyici kas kaybı ile karakterize edilen kas atrofisine neden olabilmektedir. Kas atrofisi, günlük fiziksel aktivitelerin kısıtlanmasından sistemik komplikasyonlara kadar uzanan ciddi sonuçlar doğurabilir. Oksidatif stres, kas atrofisinin önemli mekanizmalarından biri olup, reaktif oksijen türlerinin (ROS) birikmesiyle hücre homeostazı bozarak kas hücrelerinde protein sentezini baskılar, protein yıkımını artırır ve kas kaybına yol açar. ROS'lar proteinlerin, lipidlerin ve nükleik asitlerin yapısını değiştirerek hücre fonksiyonlarını olumsuz etkiler. Mitokondriyal disfonksiyon ve antioksidan savunma sistemlerindeki bozulmalar, oksidatif stresin daha da şiddetlenmesine neden olur. *Heracleum humile*, kaempferol-3-glikozit (astragalın), hiperosit (quercetin-3-o-galactoside) ve 5-kafeoil-kuinik asit bakımından zengin bir bitkidir. Bu fitokimyasalların oksidatif strese bağlı çeşitli patofizyolojik süreçleri hafiflettiği gösterilmiş olmasına rağmen, iskelet kası atrofisi üzerindeki etkileri daha önce araştırılmamıştır. Bu çalışmada, hidrojen peroksit ile kas hücrelerinde oluşturulan atrofi modelinde *H. humile* özütlerinin anti-atrofik etkinliği değerlendirilmiştir. Deneysel bulgular, MTT testi ile belirlenen toksik olmayan dozda *H. humile* özütlerinin, hidrojen peroksitin neden olduğu morfolojik atrofik değişiklikleri kısmen hafiflettiğini göstermektedir. Moleküler analizlerle desteklenmesi gereken bu ön sonuçlar, *H. humile* özütlerinin oksidatif strese bağlı kas kaybını azaltabileceğine dair önemli kanıtlar sunmaktadır. Elde edilen veriler, iskelet kası sağlığını destekleyebilecek yeni bir takviye geliştirilmesine yönelik potansiyel bir adım oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İskelet Kası Atrofisi, Oksidatif Stres, *Heracleum Humile*

The Effectiveness of *Heracleum Humile* Extracts On Oxidative Stress-Induced Skeletal Muscle Atrophy

Abstract

Skeletal muscle is a dynamic organ that constitutes approximately 40% of total body weight and contains nearly 50% of total body protein. It plays a critical role in mechanic processes by facilitating movement through contraction and relaxation, maintaining posture, and stabilizing the skeleton. Additionally, it regulates glucose uptake and storage, serving as a central component of energy metabolism. Moreover, skeletal muscle acts as the primary protein reservoir, undergoing protein degradation to supply amino acids to other tissues under malnutrition conditions. Various factors, including aging, neurodegenerative diseases, cachexia, metabolic disorders, chronic inflammatory conditions, and prolonged immobility, disrupt protein homeostasis in skeletal muscle, leading to progressive muscle atrophy. Muscle atrophy can result in severe consequences, ranging from limitations in daily physical activities to systemic complications. Oxidative stress is a key mechanism in muscle atrophy, where the accumulation of ROS disrupts cellular homeostasis, suppresses protein synthesis, enhances protein degradation, and contributes to muscle loss. ROS can damage proteins, lipids, and nucleic acids, impairing cellular functions. Mitochondrial dysfunction and deficiencies in antioxidant defense systems further exacerbate oxidative stress. *Heracleum humile* is rich in kaempferol-3-glucoside, hyperoside, and 5-caffeoylquinic acid. Although these phytochemicals have been shown to alleviate various oxidative stress-related pathophysiological processes, their effects on skeletal muscle atrophy have not been previously investigated. In this study, the anti-atrophic potential of *H. humile* extracts was evaluated in an in vitro atrophy model induced by hydrogen peroxide in muscle cells. Experimental findings indicate that at a non-toxic dose determined by MTT assay, *H. humile* extracts partially mitigated the morphological atrophic changes induced by hydrogen peroxide. These preliminary results, which require further validation through molecular analyses, provide important evidence suggesting that *H. humile* extracts may reduce oxidative stress-induced muscle loss. The findings represent a potential step toward the development of a novel supplement to support skeletal muscle health.

Keywords: Skeletal Muscle Atrophy, Oxidative Stress, *Heracleum Humile*

Presentation ID / Sunum No= 92

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5904-9998

| 14

Kısıtlama Stresinin Prefrontal Korteksteki Histolojik Etkisi ve Gallik Asitin Antioksidan Rolü

Ra. İlayda Özge Polat¹ , Ra. Betül Zehra Karip¹ , Assoc. Prof. Dr. Esra Çikler¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Tıp Fakültesi

Özet

Bu çalışma, kronik kısıtlama stresinin sıçanların prefrontal korteksinde neden olduğu histolojik değişiklikleri ve gallik asitin bu süreçteki olası antioksidan ve nöroprotektif etkilerini incelemektedir. Çalışmada, Sprague-Dawley cinsi erişkin erkek sıçanlar üç gruba ayrılmıştır: Kontrol grubu, kısıtlama stresi (KS) grubu ve kısıtlama stresi + gallik asit (KS+GA) grubu. KS grubundaki sıçanlar 15 gün boyunca günde 6 saat kısıtlama stresine maruz bırakılırken, KS+GA grubuna ek olarak 20 mg/kg gallik asit uygulanmıştır. Histolojik analizler, stresin prefrontal kortekste belirgin nöron kaybına, kortikal tabaka organizasyonunun bozulmasına ve perivasküler boşluk genişliğinde artışa neden olduğunu göstermiştir. Gallik asit uygulaması, bu değişiklikleri kısmen önleyerek nöron yoğunluğunu artırmış, kortikal organizasyonu korumuş ve perivasküler boşluk genişliğini azaltmıştır. Bu bulgular, gallik asitin prefrontal kortekste nöroprotektif ve antioksidan etkiler gösterebileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kısıtlama Stresi, Prefrontal Korteks, Gallik Asit, Oksidatif Stres

Histological Effects of Restraint Stress On the Prefrontal Cortex and the Antioxidant Role of Gallic Acid

Abstract

This study investigates the histological changes induced by chronic restraint stress in the prefrontal cortex of rats and the potential antioxidant and neuroprotective effects of gallic acid in this process. Adult male Sprague-Dawley rats were divided into three groups: Control, Restraint Stress (KS), and Restraint Stress + Gallic Acid (KS+GA). The RS group was subjected to restraint stress for 6 hours daily for 15 days, while the KS+GA group received 20 mg/kg gallic acid in addition. Histological analyses revealed significant neuronal loss, disorganization of cortical layers, and increased perivascular space in the RS group. Gallic acid administration partially prevented these changes, increasing neuronal density, preserving cortical organization, and reducing perivascular space expansion. These findings suggest that gallic acid may exert neuroprotective and antioxidant effects in the prefrontal cortex under restraint stress conditions.

Keywords: Restraint Stress, Prefrontal Cortex, Gallic Acid, Oxidative Stress

Presentation ID / Sunum No= 94

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9692-8396>

| 15

Lamotrijinin, Hidrojen Peroksit (H₂O₂) ile İndüklenmiş Oksidatif Hasara Karşı Ht-22 ve C6 Hücre Hatlarındaki Etkisi

Asst. Prof. Dr. Mesut Parlak¹ , Ph.D. Emre Gedikli¹

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji Ana Bilim Dalı

*Corresponding author: Mesut Parlak

Özet

Amaç: Lamotrijin, epilepsi tedavisinde kullanılan bir ilaçtır. Ancak, nöronal ve glial hücrelerde hidrojen peroksit kaynaklı oksidatif hasar üzerindeki etkisi belirsizdir. Bu çalışma, HT-22 ve C6 hücre hatlarında H₂O₂ kaynaklı oksidatif hasar sonrası lamotrijinin nöronal ve glial hücre hasarı üzerindeki etkisini incelemek amacıyla tasarlanmıştır. Yöntemler: Bu çalışmada HT-22 fare hipokampal ve C6 sıçan glioma hücre hatları kullanılmıştır. Lamotrijinin hidrojen peroksit kaynaklı oksidatif hasardan sonra nöronal ve glial hücre ölümü üzerindeki etkisini değerlendirmek için dört hücre grubu oluşturulmuştur. Kontrol grubu herhangi bir işlem görmemiştir. H₂O₂ grubundaki hücelere 24 saat boyunca 0.5 mM H₂O₂ uygulanmıştır. Lamotrijin grubundaki hücreler, 24 saat boyunca farklı konsantrasyonlarda (25, 50, 100 ve 200 µM) lamotrijin ile muamele edilmiştir. Lamotrijin + H₂O₂ grubundaki hücreler, 1 saat boyunca farklı konsantrasyonlarda (25, 50, 100 ve 200 µM) lamotrijin ile ön işlemden geçirilmiş ve ardından 24 saat boyunca 0.5 mM H₂O₂'ye maruz bırakılmıştır. Oksidatif hasar uygulaması tamamlandıktan sonra hücre canlılığı XTT testi ile değerlendirilmiştir. Verilerin istatistiksel değerlendirilmesi tek yönlü ANOVA ile yapılmış ve çoklu karşılaştırmalar için Tukey testi uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık p<0.05 olarak kabul edilmiştir. Bulgular: 24 saatlik H₂O₂ inkübasyonu hücre canlılığını anlamlı şekilde azaltmıştır (p < 0.05). Ayrıca, yüksek konsantrasyonlarda 1 saatlik lamotrijin ön tedavisi, H₂O₂ kaynaklı oksidatif hasar sonrasında HT-22 ve C6 glial hücrelerinde nöronal ve glial hasarı artırmıştır (p < 0.05). Sonuç: Yüksek konsantrasyonlarda 1 saatlik lamotrijin ön işlemi, nöronal ve glial hücrelerde H₂O₂ kaynaklı oksidatif hasarı artırmaktadır. Kesin mekanizmaların aydınlatılması için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Lamotrijin, Hidrojen Peroksit, Oksidatif Hasar, HT-22 Hücre Hattı, C6 Hücre Hattı

The Effect of Lamotrigine Against Hydrogen Peroxide (H₂O₂)-Induced Oxidative Damage in HT-22 and C6 Cell Lines

Abstract

Aim: Lamotrigine is a medicine used to treat epilepsy. However, its effect on hydrogen peroxide-induced oxidative damage in neuronal and glial cells remains unclear. The current study was designed to examine the effect of lamotrigine on neuronal and glial damage after H₂O₂-induced oxidative damage in the HT-22 and C6 Cell Lines. **Methods:** This study used the HT-22 mouse hippocampal and C6 rat glioma cell lines. Four cell groups were prepared to evaluate the effect of lamotrigine on neuronal and glial cell death after hydrogen peroxide-induced oxidative damage. The control group was without any treatment. Cells in the H₂O₂ group were treated with 0.5 mM H₂O₂ for 24 hours. Cells in the lamotrigine group were treated with various concentrations (25, 50, 100, and 200 μM) of lamotrigine for 24 hours. Cells in the lamotrigine + H₂O₂ group were pre-treated with various concentrations (25, 50, 100, and 200 μM) of lamotrigine for 1 hour and then exposed to 0.5 mM H₂O₂ for 24 hours. After completing oxidative damage induction, the cell viability was evaluated using the XTT assay. One-way ANOVA performed statistical evaluation of the data, and the Tukey test determined multiple comparisons. Statistical significance was defined at $p < 0.05$. **Results:** Incubation with H₂O₂ for 24 hours significantly decreased the percentage of cell viability ($p < 0.05$). Moreover, lamotrigine pretreatment for 1 hour in high concentrations increased neuronal and glial damage after H₂O₂-induced oxidative damage in HT-22 and C6 glial cells ($p < 0.05$). **Conclusion:** Lamotrigine pretreatment for 1 hour increases, at the high concentrations, H₂O₂-induced oxidative damage in neuronal and glial cells. Further studies are needed to illuminate the exact mechanisms.

Keywords: Lamotrigine, Hydrogen Peroxide, Oxidative Damage, HT-22 Cell Line, C6 Cell Line

Presentation ID / Sunum No= 133

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4390-5769

| 17

Mikroglia-Nöron Ortak Kültür Sistemleri ile in Vitro Nöroinflamasyon Modelleri: Mevcut Yaklaşımlar ve Gelecek Perspektifleri

Ph.D. Muazzez Derya-Andeden¹ , Ph.D. Pınar Altın-Çelik¹

¹Erciyes Üniversitesi

Özet

Nöroinflamasyon, nörodejeneratif hastalıkların temel bileşenlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Mikroglia, merkezi sinir sisteminin ana immün hücreleri olarak nöroinflamatuvar süreçlerde kilit rol oynar. Mikroglia-nöron etkileşimlerinin mekanistik olarak anlaşılması, nöroinflamasyonun modellenmesi ve potansiyel terapötik hedeflerin belirlenmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda, in vitro mikroglia-nöron ortak kültür sistemleri, nöroinflamasyonun hücrel ve moleküler düzeyde incelenmesine olanak sağlayan güçlü araçlar sunmaktadır. Bu derlemede, mikroglia-nöron ortak kültür sistemlerinin temel prensipleri, farklı modelleme yaklaşımları ve bu sistemlerin nöroinflamasyon çalışmalarındaki kullanımı ele alınmaktadır. Geleneksel iki boyutlu (2D) ortak kültür sistemleri, mikroglial aktivasyon ve nöronal yanıtları değerlendirmek için yaygın olarak kullanılmaktadır. Üç boyutlu (3D) kültürler ve organoid sistemler ise, hücreler arası etkileşimleri daha fizyolojik bir bağlamda inceleme avantajı sağlamaktadır. Ayrıca, mikroakışkan çipler ve biyomühendislik temelli yaklaşımlar, mikroglia-nöron etkileşimlerini dinamik ve kontrollü bir ortamda incelemek için umut verici teknolojiler arasında yer almaktadır. Son yıllarda yapılan araştırmalar, nöroinflamasyon modellerinin hassasiyeti ve kliniğe uyarlanabilirliğini arttırmaya yöneliktir. Mikroglia aktivasyonunun, nörodejeneratif hastalıklarda nasıl bir rol oynadığına dair daha detaylı bilgiler elde etmek, hedefe yönelik terapötik stratejilerin geliştirilmesine katkı sağlayacaktır. Sunduğumuz bu çalışmada, mikroglia-nöron ortak kültür modellerinin mevcut durumunu, avantajlarını, sınırlılıklarını ve gelecekteki araştırmalara yönelik potansiyel yönelimleri değerlendirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mikroglia, Nöroinflamasyon, Ortak Kültür, Nöron, in Vitro Model

In Vitro Models of Neuroinflammation With Microglia-Neuron Co-Culture Systems: Current Approaches and Future Perspectives

Abstract

Neuroinflammation is considered one of the fundamental components of neurodegenerative diseases. Microglia, as the most important immune cells of the central nervous system, play a key role in neuroinflammatory processes. The mechanistic understanding of the interactions between microglia and

neurons is of great importance for modeling neuroinflammation and identifying potential therapeutic targets. In this context, in vitro microglia-neuron coculture systems provide powerful tools that enable the study of neuroinflammation at the cellular and molecular level. In this review, the basic principles of microglia-neuron co-culture systems, different modeling approaches and the use of these systems in studies of neuroinflammation are discussed. Traditional two-dimensional (2D) co-culture systems are commonly used to study microglial activation and neuronal responses. Three-dimensional (3D) cultures and organoid systems offer the advantage of studying cell-cell interactions in a more physiological context. In addition, microfluidic French fries and biotechnological approaches are promising technologies for studying microglia-neuron interactions in a dynamic and controlled environment. In recent years, attempts have been made to increase neuroinflammation models' sensitivity and clinical adaptability. More detailed information on how microglial activation plays a role in neurodegenerative diseases will contribute to developing targeted therapeutic strategies. This review assesses the current status, advantages, limitations and potential directions for future research on microglia-neuron co-culture models.

Keywords: Microglia, Neuroinflammation, Co-Culture, Neuron, in Vitro Model

Presentation ID / Sunum No= 56

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9063-1329>

| 19

Non-Alkolik Yağlı Karaciğer Hastalığında Er Stres ve İsthmin-1 Peptidi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Researcher İrem Taner¹ , Asst. Prof. Dr. Aslıhan Dilara Demir² , Assoc. Prof. Dr. Burak Yazgan³

¹Amasya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Moleküler Tıp Anabilim Dalı

²Amasya Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Dahili Tıp Bilimleri, İç Hastalıkları Anabilim Dalı

³Amasya Üniversitesi, Sabuncuoğlu Şerefeddin Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü

Özet

Giriş: Non-alkolik yağlı karaciğer hastalığı (NAYKH) karaciğerde lipit birikimiyle karakterize, kronik alkol kullanımı veya viral enfeksiyon olmadığı durumlarda ortaya çıkan bir patolojidir. Karaciğerde esterleşme sonucu trigliseritlerin birikimi lipotoksiste, ER stres, oksidatif stres ve inflamasyona neden olarak fibroza yol açmaktadır. İsthmin-1 2021'de glikoz alımı ve lipid metabolizmasında önemli rol oynayan bir adipokin olarak tanımlanmıştır. Bu peptid adipoz dokuda glikoz alımını artırırken hepatik dokuda yağ sentezini inhibe etmektedir. İsthmin-1'in diyabet, obezite ve kardiyovasküler hastalıklar gibi çeşitli patofizyolojik süreçlerde rolü olabileceği ileri sürülmektedir. Ancak bu peptid ile ilgili literatür çok sınırlıdır. Amaç: Bu çalışma ile non-alkolik yağlı karaciğer hastalığına sahip hastalarda rutin testler ile ER stres ve İsthmin-1 peptidi arasındaki ilişkinin araştırması hedeflenmiştir. Yöntemler: Bu amaçla non-alkolik yağlı karaciğer hastalığı tanısı olmayan bireylerin oluşturduğu kontrol grubu ile ultrason sonuçlarına göre non-alkolik yağlı karaciğer hastalığı tanısı olan grade-1 ve grade-2 olmak üzere üç grupta 75 hasta çalışmaya alınmıştır. Hastalardan alınan kan örneklerinde kreatinin, AST, ALT ve GGT değerleri otoanalizör ile belirlenmiştir. Bu değerlere ek olarak AST/ALT oranı hesaplanmıştır. İsthmin-1 ve GRP-78 serum düzeyleri ELISA yöntemi ile ölçülmüştür. Sonuçlar: Sonuçlara bakıldığında AST ve ALT değerleri hem grade-1 hem grade-2 grubunda kontrole kıyasla anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur. Bunun yanında Grade-2 grubunun GGT ve AST/ALT oranının kontrol grubuna kıyasla önemli oranda yüksek olduğu gözlenmiştir. Kreatinin düzeylerinde bir farklılığa rastlanılmamıştır. İsthmin-1 ve GRP78 düzeyleri non-alkolik yağlı karaciğer hastalığı gelişimi ile düşüş göstermektedir. Hem İsthmin-1 hem GRP78 düzeyleri kreatinin ile pozitif bir korelasyon göstermiştir. Ayrıca İsthmin-1 ile GRP78 arasında pozitif ($r:0,8187$; $p: <0,0001$) bir korelasyon bulunmuştur. Tartışma: Elde ettiğimiz sonuçlar non-alkolik yağlı karaciğer hastalığı seyrinde AST, ALT, GGT, AST/ALT oranında artış olduğunu göstermektedir.

Hastalık gelişimiyle İsthmin-1 ile GRP78'in anlamlı değişim göstermediğini ancak İsthmin-1 ile GRP78'in önemli bir korelasyona sahip olduğunu göstermektedir. Finansman: Bu alışma Amasya Üniversitesi Bilimsel Araştırma Proje Koordinatörlüęü tarafından FMB-BAP 23-0585 no'lu proje kapsamında desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ast, Er Stres, Grp78, İsthmin-1, Non-Alkolik Yağlı Karaciğer Hastalığı

Presentation ID / Sunum No= 152

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5887-3141

| 21

Otozomal Resesif Retinitis Pigmentosa'dan Etkilenmiş Geniş Bir Türk Ailede İlişkili Genetik Mutasyonun Belirlenmesi

Asst. Prof. Dr. Durkadın Demir Ekşi¹, Assoc. Prof. Dr. Fatih Aslan^{2,3}

¹ Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Antalya, Türkiye

² Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Antalya, Türkiye

³ Aslan Eye Clinic, Antalya, Türkiye

Özet

Kalıtsal retinal hastalıklar dünya çapında milyonlarca kişiyi etkilemektedir. Retinitis Pigmentosa (RP; MIM#268000), vakaların yaklaşık yarısını oluşturmaktadır. Dünya genelinde yaklaşık iki milyon insanın etkilendiği RP, en yaygın kalıtsal retinal hastalık olup, sıklığı 1/4000 olarak bildirilmektedir. Ülkemizde ise 15-20 bin RP'li birey olduğu tahmin edilmektedir. RP, gözün retina tabakasındaki fotoreseptörlerin (rod ve koniler) fonksiyon bozuklukları nedeniyle ortaya çıkmaktadır. Rod hücrelerinin dejenerasyonu neticesi gece körlüğü ve periferik görme alanı kaybıyla başlayan hastalık, ilerleyen evrelerde koni ve retina pigment epitel hücrelerinin kaybının da eşlik etmesiyle merkezi görme kaybı ve körlükle sonuçlanabilmektedir. Genetik olarak heterojen olan RP, otozomal resesif, otozomal dominant, X'e bağlı kalıtım daha nadir olarak mitokondriyal ve digenik kalıtım paterni sergilemektedir. Hastalıktan etkilenmiş sporadik olgular da bulunmaktadır. Çalışmamıza birinin klinik olarak doğrulandığı, komplet görme kaybı olan yedi hastanın bulunduğu üç kuşak geniş bir aile dahil edilmiştir. Çalışma kapsamına, hastalardan hayatta olan ve ulaşılabilen üç tanesi ve mutasyonun segragasyonun belirlenmesi için hastaların ulaşılabilen anne, baba ya da kardeş gibi birinci derece akrabaları (n=11) dahil edilmiştir. Probandın genetik analizi yeni nesil dizileme temelli, klinik ekzom sekanslama paneli aracılığıyla gerçekleştirilmiş ve Cadherin Related Family Member 1 (*CDHRI*) geninde c.616del (p.His206fs*61) mutasyonu saptanmıştır. Bunun üzerine, diğer hasta ve aile bireylerinde ilgili mutasyonun varlığı Sanger temelli dizi analiziyle araştırılmıştır. Sonuç olarak probandla birlikte diğer iki hastada *CDHRI* geninde homozigot olarak c.616del (p.His206fs*61) mutasyonu saptanmış, aile bireylerinin tamamı bu mutasyon açısından heterozigot olarak belirlenmiştir. Bu mutasyon ClinVar veritabanına göre patojenik olup, Retinitis Pigmentosa 65 fenotipi ile ilişkilendirilmiştir. Ülkemizde akraba evliliğinin yaygınlığı bilinen bir gerçektir. RP toplumumuzda daha çok otozomal resesif kalıtılan bir hastalıktır. Dolayısıyla RP gibi hastalıklar açısından toplumumuz risk altındadır. RP'nin moleküler tanısı ile toplum yönlendirilerek yeni RP'li bireylerin doğmasının önüne geçilebilir. Bu hastalıkların toplumumuzdaki genetik altyapısını bilmek son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Retinitis Pigmentosa, Cadherin Related Family Member 1, *CDHRI*, Mutasyon

Identification of the Associated Genetic Mutation in a Large Turkish Family Affected by Autosomal Recessive Retinitis Pigmentosa

Abstract

Inherited retinal diseases affect millions of individuals worldwide, with Retinitis Pigmentosa (RP; MIM#268000) accounting for approximately half of these cases. RP is the most common inherited retinal disorder, affecting nearly two million people globally, with a prevalence of 1 in 4,000. In Turkey, an estimated 15,000–20,000 individuals are affected. RP results from dysfunction of photoreceptors (rods and cones) in the retina. The disease typically begins with night blindness and peripheral vision loss due to rod cell degeneration, eventually leading to central vision loss and blindness as cone and retinal pigment epithelium cells deteriorate. RP exhibits genetic heterogeneity, following autosomal recessive, autosomal dominant, X-linked, and, rarely, mitochondrial or digenic inheritance patterns. Sporadic cases are also observed. Our study included a large, three-generation family with seven affected individuals, one of whom was clinically confirmed to have complete vision loss. Three living patients and 11 first-degree relatives (parents or siblings) were analyzed for segregation of the mutation. Genetic analysis of the proband was performed using next-generation sequencing with a clinical exome sequencing panel, identifying a c.616del (p.His206fs*61) mutation in the Cadherin Related Family Member 1 (*CDHRI*) gene. Sanger sequencing confirmed the presence of this homozygous mutation in two additional affected individuals, while all family members were heterozygous carriers. According to the ClinVar database, this pathogenic mutation is associated with the Retinitis Pigmentosa 65 phenotype. Consanguineous marriages are common in Turkey, contributing to the prevalence of autosomal recessive RP. Identifying the molecular basis of RP in affected individuals can facilitate genetic counseling, potentially preventing new cases. Understanding the genetic landscape of RP in our population is crucial for future preventive and therapeutic strategies.

Keywords: Retinitis Pigmentosa, Cadherin Related Family Member 1, *CDHRI*, Mutation

Presentation ID / Sunum No= 108

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-9168-1362

| 23

Solunum Yolu Enfeksiyonu Etkenlerinin Multipleks Pcr ile Araştırılması

Exp. Dr. Leyla Genç¹ , Exp. Dr. Ahsen Öncül²

¹S.B.Ü Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarı

²S.B.Ü Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları Ve Klinik Mikrobiyoloji Kliniği

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ: Solunum yolu enfeksiyonları(SYE), küresel olarak milyonlarca kişiyi etkileyen önemli bir morbidite ve mortalite nedenidir. Etkenlerin sıklığı ve mevsimsel dağılımı farklı coğrafi bölgelere göre değişebilir.Sendromik hızlı moleküler paneller, nazofaringeal sürüntüden birden fazla etken patojenin aynı anda ve kısa zaman içinde tespitine imkan sağlar.Bu çalışmanın amacı, son bir yılda hastanemize SYE semptomları ile başvuran hastalarda Multipleks Real-time PCR yöntemi ile saptanan solunum yolu etkenlerinin dağılımını değerlendirmektir. **YÖNTEM:**Şubat 2024 ile Şubat 2025 tarihleri arasında SBÜ Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne başvuran ve SYE ön tanısı alan 2549 hastadan alınan 2919 nazofarengal sürüntü örneği Bio-Speedy® Solunum Yolu RT-qPCR MX-24L panel (Bioksen,Türkiye) kiti ile üretici firma önerileri doğrultusunda MIC RT-PCR (Bio Molecular Systems, Avustralya) cihazında çalışılmış ve sonuçlar SYE etkenlerinin varlığı açısından retrospektif olarak incelenmiştir. **BULGULAR:**Hastaların yaş ortalaması 40.7 ± 33 yıl olup, %55.3'ü erkek, %44.7'si kadındı. Örneklerin 1741'inde(%59.6) en az bir etken pozitif iken, 1178(%40.4) örnek negatifti. Örneklerin 1018'inde(%58.5) bir, 723'ünde(%41.5) ise birden fazla etken tespit edildi. En sık saptanan virüsler Rhinovirus/Enterovirus(RV/EV)(%38.5), Influenza A(%16.6) ve RSV(%9.9) idi. En sık saptanan bakteriler Haemophilus influenzae(%44.2), Streptococcus pneumoniae(%41.6) ve Mycoplasma pneumoniae(%9.5) idi. En sık rastlanılan virüsler çocuklarda RV/EV, erişkinlerde Influenza A olurken, en sık rastlanılan bakteriler çocuklarda S.pneumoniae, erişkinlerde ise H.influenzae olmuştur. Virüslerden ilkbahar, yaz ve sonbahar mevsimlerinde en sık RV/EV görülürken, kış mevsiminde en sık Influenza A görülmüş, bunu RV/EV ve RSV izlemiştir. Bakterilerden ise ilkbahar ve kış mevsimlerinde en sık H.influenzae, yaz ve sonbaharda ise en sık S.pneumoniae saptanmıştır. **SONUÇ:**Bulgularımız ülkemizin verileriyle uyumlu olmakla birlikte, H. influenzae ve/veya S. pneumoniae pozitifliklerinde nazal kolonizasyon olasılığı düşünülerek sonuçlar klinik bulgularla birlikte değerlendirilmelidir. SYE etkenlerinin prevalansını belirlemek bölgesel dağılımın tespiti ve enfeksiyon kontrolü açısından önemlidir. Multipleks RT PCR panel testleri ile etkenlerin eş zamanlı ve hızlı tespiti sayesinde zamanında ve doğru tedavinin başlanması, gereksiz antibiyotik kullanımını azaltarak direnç gelişimini engelleyecek, hastanede kalış süresini kısaltarak tedavi maliyetlerini azaltacaktır.

Anahtar Kelimeler: Solunum Yolu Enfeksiyonları, Multipleks Real-Time Pcr, Solunum Yolu Virüsleri

Presentation ID / Sunum No= 110

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-3071-1593

| 24

Streptozotosin ile İndüklenen Diabetes Mellitusta Hidroksitirozol'un Rat Pankreasında Nrf2 Ekspresyonuna Etkisi

Researcher Nurhilal Elciyar¹, Uzm. Dr. Damla Irmak², Assoc. Prof. Dr. Hakan Soylu³,
Prof. Dr. Meryem Çam⁴, Asst. Prof. Dr. Kayıhan Karaçor³

¹Düzce Üniversitesi

²Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

³Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

⁴İstanbul Arel Üniversitesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

Özet

Dünya genelinde prevalansı hızla artan diabetes mellitus (DM) neden olduğu komplikasyonlar nedeniyle önem taşımaktadır. Diyabetik hücrede artan oksidatif stres; anti-inflamatuar yolları uyarmaktadır. Hücresel stres varlığında intraselüler antioksidanları düzenleyen nuclear factor erythroid 2-related factor 2 (Nrf2) kritik bir konumdadır. Zeytinyağındaki oleuropeinin başlıca metabolik ürünü olan Hidroksitirozol (HT) güçlü fenolik yapıdadır. Anti-oksidatif ve anti-diyabetik özellikleri ile çalışmalarda dikkat çeken HT'nin Nrf2 ekspresyonuna etkisi farklı dokularda gösterilmiş fakat diyabetik pankreas dokusundaki etkisi immünohistokimyasal olarak araştırılmamıştır. Diyabetik ratlarda Hidroksitirozol'un antioksidatif özelliğinin hücresel düzeydeki etkisinin daha iyi anlaşılabilmesi için bir anti-oksidatif olan Nrf2 proteininin pankreatik dokudaki ekspresyon düzeyi ve kan glikoz seviye değişimlerinin araştırılması amaçlanmıştır. 28 adet Wistar Albino cinsi rat rastgele 4 gruba ayrıldı: Kontrol (n=5), HT (n=5), Streptozotosin (STZ) (n=9), ve STZ+HT (n=9). Deney başlangıcında STZ ile belirtilen gruplara 55 mg/kg Streptozotosin intraperitoneal olarak verilerek tip I diyabet modeli oluşturuldu. HT 10 mg/kg doz ile intraperitoneal olarak 30 gün boyunca her gün uygulandı. Belirli aralıklarla hayvanların kan glikoz seviyesi kuyruk veninden ölçüldü. Deney sonunda anestezi uygulanan hayvanlar sakrifiye edilerek çıkartılan pankreas dokusunda Nrf2 antikoru ile immünohistokimya metodu uygulandı. Deney sonunda STZ grubunun kan glikoz ortalaması 396 mg/dL iken STZ+HT grubunda 235 mg/dL tespit edildi ve HT'nin STZ grubuna kıyasla kan glikoz düzeyini istatistiksel olarak anlamlı şekilde düşürdüğü belirlendi (p<0.05). Histolojik incelemede: STZ grubunda pankreas adacık sınırları düzensiz, adacık hücrelerinde dejenerasyon ve sitoplazmada berrak vakuoller gözlemlendi; STZ+HT grubunda ise dejenerasyonda belirgin azalma ve Kontrol grubuna benzer histolojik yapı gözlemlendi. Diyabetik grupta Kontrol'e göre artan Nrf2 ekspresyonunun; 10 mg/kg HT uygulanması ile anlamlı olarak azaldığı belirlendi (p<0.05). DM'de Hidroksitirozol'un Nrf-2 ekspresyonunu azaltarak pankreatik dokuda anti-oksidatif ve koruyucu etkisi olabileceği belirlenmiştir. Ayrıca Hidroksitirozol'un diyabet ile indüklenen oksidatif stres ortamını azaltmasının kan glikoz seviyesindeki anlamlı azalmayı açıklayabileceğini öngördük.

Anahtar Kelimeler: Diabetes Mellitus, Pankreas, Streptozotosin, Hidroksitirozol, İmmünohistokimya

Effect of Hydroxytyrosol On Nrf2 Expression in Rat Pancreas in Streptozotocin-Induced Diabetes Mellitus

Abstract

Diabetes mellitus (DM), whose prevalence is rapidly increasing worldwide, is important due to the complications it causes. Increased oxidative stress in diabetic cells stimulates anti-inflammatory pathways. Nuclear factor erythroid 2-related factor 2 (Nrf2), which regulates intracellular antioxidants in the presence of cellular stress, is in a critical position. Hydroxytyrosol (HT), the main metabolic product of oleuropein in olive oil, has a strong phenolic structure. The effect of HT, which draws attention in studies with its anti-oxidative and anti-diabetic properties, on Nrf2 expression has been shown in different tissues. However, its effect on diabetic pancreatic tissue has not been investigated immunohistochemically. To better understand the effect of the antioxidative properties of Hydroxytyrosol at the cellular level in diabetic rats, it was aimed to investigate the expression level of Nrf2 protein, an anti-oxidative, in pancreatic tissue and blood glucose level changes. 28 Wistar Albino rats were randomly divided into 4 groups: Control (n=5), HT (n=5), Streptozotocin (STZ) (n=9), and STZ+HT (n=9). At the beginning of the experiment, 55 mg/kg Streptozotocin was administered intraperitoneally to the groups indicated with STZ to create a type I diabetes model. HT was administered intraperitoneally at a dose of 10 mg/kg every day for 30 days. Blood glucose levels of the animals were measured from the tail vein at certain intervals. At the end of the experiment, the anesthetized animals were sacrificed and immunohistochemistry was performed with Nrf2 antibody on the removed pancreatic tissue. At the end of the experiment, the blood glucose average in the STZ group was 396 mg/dL, while it was 235 mg/dL in the STZ+HT group, and it was determined that HT reduced the blood glucose level statistically significantly compared to the STZ group ($p<0.05$). In histological examination: In the STZ group, irregular pancreatic islet borders, degeneration in islet cells, and clear vacuoles in the cytoplasm were observed; in the STZ+HT group, a significant decrease in degeneration and a histological structure similar to the Control group were observed. It was determined that the increased Nrf2 expression in the diabetic group compared to the Control group was significantly reduced with the application of 10 mg/kg HT ($p<0.05$). It has been determined that Hydroxytyrosol may have an anti-oxidative and protective effect on pancreatic tissue by reducing Nrf-2 expression in DM. We also predicted that Hydroxytyrosol's reduction of diabetes-induced oxidative stress environment may explain the significant decrease in blood glucose levels.

Keywords: Diabetes Mellitus, Pancreas, Streptozotocin, Hydroxytyrosol, Immunohistochemistry

Presentation ID / Sunum No= 157

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4803-9137

| 26

The Effects of Phospholipid-Based Liposomal Coated and Uncoated Vitamin D on the Proliferation and Wound Healing Capacity of CCD-18 Co Cells

Asst. Prof. Dr. Lutfiye Karcioğlu Batur¹

¹Biruni Üniversitesi

*Corresponding author: Lutfiye Karcioğlu Batur

Özet

Lipozomal kaplama teknolojisi, aktif bileşenlerin biyoyararlanımını artırarak hücre içine alımını kolaylaştıran ve biyolojik etkinliğini yükselten fosfolipit bazlı bir taşıyıcı sistemdir. Bu çalışmada, fosfolipit bazlı lipozomal kaplamalı ve kaplamasız D vitamini uygulamalarının CCD-18 CO hücre hattı üzerindeki proliferasyon ve yara iyileşme kapasitesine etkileri incelenmiştir. CCD-18 CO, sağlıklı insan kolon epitel hücrelerinden elde edilmiş ve gastrointestinal sistem çalışmalarında yaygın kullanılan bir hücre hattıdır. Çalışmada, CCD-18 CO hücreleri kontrol ve deney gruplarına ayrılarak farklı konsantrasyonlarda fosfolipit bazlı lipozomal kaplamalı ve kaplamasız D vitamini uygulanmıştır. Hücre proliferasyonu Trypan Blue boyama yöntemi ile değerlendirilmiş ve en etkili konsantrasyonun 1 µL olduğu belirlenmiştir. Hücreler 37°C, %5 CO₂ ve nemli ortamda 24 saat inkübe edilmiştir. Çizik deneyi uygulanarak 0. saat ve 24. saat mikroskop görüntüleri karşılaştırılmıştır. Fosfolipit bazlı lipozomal kaplamalı D vitamini uygulanan hücrelerde yara kapanma hızının kaplamasız D vitamini grubuna kıyasla daha yüksek olduğunu göstermiştir. H₂O₂ ile işlem gören pozitif kontrol gruplarında hücre proliferasyonunun azaldığı, ancak lipozomal kaplamalı D vitamini uygulanan grupta bu azalmanın daha düşük seviyede olduğu belirlenmiştir. Lipozomal kaplama teknolojisinin hücre zarını stabilize ederek oksidatif strese karşı koruyucu bir rol oynadığı ve hücresel yenilenmeyi desteklediği gözlemlenmiştir. Bu bulgular, fosfolipit bazlı lipozomal kaplamalı D vitamini formülasyonlarının biyoyararlanımı artırarak yara iyileşmesini hızlandırabileceğini ve terapötik açıdan değerli bir ajan olabileceğini göstermektedir. Etik Onay: Bu çalışma, Biruni Üniversitesi Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu tarafından 2024-BİAEK/04-56 karar numarası ile 21.10.2024 tarihinde onaylanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Fosfolipit Bazlı Lipozomal Kaplama, D Vitamini, CCD-18 CO Hücre Hattı, Yara İyileşmesi

The Effects of Phospholipid-Based Liposomal Vitamin D On Ccd-18 Co Cell Line From a Molecular Biology Perspective

Abstract

Liposomal coating technology is a phospholipid-based carrier system that enhances the bioavailability of active compounds, facilitates cellular uptake, and increases biological efficacy. This study investigated the effects of phospholipid-based liposomal coated and uncoated vitamin D on the proliferation and wound healing capacity of the CCD-18 CO cell line. CCD-18 CO is derived from healthy human colonic epithelial cells and is widely used in gastrointestinal system studies. In this study, CCD-18 CO cells were divided into control and experimental groups, and different concentrations of liposomal coated and uncoated vitamin D were applied. Cell proliferation was assessed using the Trypan Blue staining method, identifying 1 μ L as the most effective concentration. Cells were incubated at 37°C, 5% CO₂ in a humidified atmosphere for 24 hours. To assess wound healing capacity, a scratch assay was performed, and microscopic images were captured at 0 and 24 hours. Results showed that cells treated with phospholipid-based liposomal coated vitamin D exhibited faster wound closure than those treated with uncoated vitamin D. In H₂O₂-treated positive control groups, a reduction in cell proliferation was observed, but this reduction was less significant in the liposomal coated vitamin D group. Liposomal coating technology was found to stabilize cell membranes, protect against oxidative stress, and support cellular regeneration. These findings suggest that phospholipid-based liposomal coated vitamin D formulations could enhance bioavailability, accelerate wound healing, and serve as a potential therapeutic agent. Ethical Approval: This study was approved by the Biruni University Scientific Research Ethics Committee under decision number 2024-BIAEK/04-56 on October 21, 2024.

Keywords: Phospholipid-Based Liposomal Encapsulation, Vitamin D, CCD-18 CO Cell Line, Wound Healing

Presentation ID / Sunum No= 109

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2164-4580

| 28

Tıp Öğrencilerinde Mesleki Koşulların Öznel Değerlendirilmesi ile Anksiyete Arasındaki İlişki

Asst. Prof. Dr. İsa Yeşilyurt¹

¹Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı, Kars, Türkiye

Özet

Amaç: Türkiye'deki hekimlerin istifaları ve yurt dışına göç; medyada ve bilimsel yayınlarda yer bulmuştur. Bu çalışma, öğrencilerin yaşam tarzları, tıp mesleğinin mevcut ve gelecekteki koşulları ile kaygı düzeyleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymayı amaçlamaktadır. **Gereç ve Yöntem:** Bu kesitsel çalışma, Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 2022-23 akademik yılında eğitimleri sürmekte olan 1-5. sınıf öğrencilerini kapsamaktadır. Gönüllülük esasına göre uzaktan anket formatında yapılan çalışmada öğrencilere sosyodemografik verileri, anksiyetenin araştırılmasında yaygın anksiyete bozukluğu-7 (YAB-7) testi ve kaygılarının mesleki gelecekle ilişkisi ile hekimlik mesleğinin çalışma koşulları hakkındaki öznel değerlendirmeleri soruldu. Tüm verilerin analizinde R Software 4.2.2. kullanıldı. **Bulgular:** Toplam 228 katılımcının 73'ünde (%32,02) YAB skoru 10 ve üzeri bulundu. Tüm katılımcıların YAB-7 testindeki skoru (ortalama $\pm$ standart sapma) $8,004 \pm 4,785$ olarak belirlendi. Çalışmaya katılan kadın öğrencilerde anksiyete skoru erkeklere göre anlamlı şekilde yüksek bulundu. Yaş, yaşanılan yer, kahve tüketimi, sigara ve alkol kullanımı ve ekran karşısında geçen sürenin anksiyete skoru üzerinde anlamlı bir etkisinin olmadığı saptandı. Anksiyete skoru yüksek bulunan katılımcıların %82,19'u, bu kaygıların mesleki gelecekle ilgili olduğunu bildirdi. Erkeklere kıyasla çok daha fazla sayıda kadın, endişelerinin gelecekteki mesleki beklentileriyle ilişkili olduğunu bildirdi. Katılımcıların 157'si (%68,86) günümüzde hekimlik mesleğinin çalışma şartlarının kötü olduğunu belirtti. Bu yanıtı veren öğrencilerde anksiyete skoru, anlamlı şekilde yüksek bulundu. **Sonuç:** Bu çalışma ile tıp fakültesi öğrencilerinde anksiyete semptomlarının sık olduğu ve kaygılarının çok büyük oranda mesleki gelecekle ilgili olduğu görülmüştür. Aynı zamanda öğrencilerin gelecekte yapacakları mesleğin şartları hakkında olumsuz değerlendirmeleri ve bu değerlendirmelerinin yüksek anksiyete skoru ile ilişkisi gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, YAB-7, Tıp Fakültesi Öğrencisi,

The Relationship Between Subjective Evaluation of Occupational Conditions and Anxiety in Medical Students

Abstract

Objective: Resignations and emigration of physicians in Turkey have been reported in the media and scientific publications. This study aims to reveal the relationship between the students' lifestyles, current and future conditions of the medical profession, and anxiety. Materials and Methods: This cross-sectional study includes students in Grades 1-5 who are continuing their education in the 2022-23 academic year at Kafkas University Faculty of Medicine. The students were asked about their sociodemographic data, the generalized anxiety disorder-7 (GAD-7) test in the investigation of anxiety, and their subjective evaluations regarding medical profession's working conditions. All data were analyzed using the R software 4.2.2. Results: GAD-7 score of 10 or higher was found in 73 of 228 (32.02%) participants. The score of all participants in GAD-7 test was determined as 8.004 ± 4.785 . Female students' anxiety scores were higher than males. Age, place of residence, coffee consumption, smoking, alcohol use, and screen time did not affect the anxiety. 82.19% of the participants with high anxiety scores reported that these concerns were related to their professional future. Much more females than males reported that their concern was associated with their future professional prospects 157 (68.86%) of the participants said the current working conditions for the medical profession are poor, and these participants' anxiety score was significantly higher. Conclusion: With this study, it was seen anxiety symptoms are common in medical school students, and their anxiety is mainly related to their professional future. Additionally, students' negative assessments of working conditions in their future professions and the correlation between these assessments and high anxiety levels were demonstrated.

Keywords: Anxiety, GAD-7, Medical Student

Presentation ID / Sunum No= 10

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9083-7215>

| 30

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğine Diş Ağrısı Semptomları ile Başvuran Trigeminal Nevralji Teşhisi Alan Hastaların Değerlendirilmesi

Assoc. Prof. Dr. Ahmet Taylan Çebi¹, Assoc. Prof. Dr. Fatih Karayürek¹, Asst. Prof. Dr. Ertan Taşkınsel¹, Assoc. Prof. Dr. Metin Berk Kasapoğlu²

¹Karabük Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Ahmet Taylan Çebi

Özet

Trigeminal nevrâlji (TN), fizyopatolojisi tam olarak belirlenememiş, hastanın yaşam kalitesini oldukça düşüren şiddetli ağrılar ile karakterize, tek ya da çift taraflı trigeminal sinirin sensitif dallarının tutulumuyla karakterize nevropatik bir hastalıktır. TN tanısının koyulmasının zor olması ve hastalık bulgularının birçok farklı hastalıklar ile karıştırılması sebebiyle, hastalığın toplumda görülme insidanslarının bilinenden daha yüksek olduğu tahmin edilmektedir. TN'nin semptomlarının diş orjinli ağrılar ile ilişkilendirilmesi oldukça sık görülebilen bir durumdur. Bu sebeple bu tip hastaların ilgili bölgedeki dişlerine kanal tedavileri veya çekimlerin yapıldığı görülmektedir. Bu durum hastaların TN tanısının koyulmasını geciktirdiği gibi hastaların dişlerine de gereksiz tedavilerin yapılmasına hatta diş kayıplarına neden olmaktadır. Bu gerekçelerle diş hekimlerinin trigeminal nevrâljinin patofizyolojisi hakkında bilgi sahibi olması son derece önem taşımaktadır. Bu olgu sunumlarında, diş ağrısı semptomları ile hastaneye başvurmuş, klinik ve radyolojik değerlendirmeler neticesinde dental patoloji saptanmamış ve ağız, diş ve çene cerrahisi kliniğine sevk edilmiş 4 hastanın değerlendirilmesi sonucu TN tanısı almaları sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Trigeminal Nevralji, Diş Ağrısı, Ağrı

Evaluation of Patients Diagnosed With Trigeminal Neuralgia Presenting to the Oral and Maxillofacial Surgery Clinic With Toothache Symptoms

Abstract

Trigeminal neuralgia (TN) is a neuropathic disease characterized by the involvement of the sensitive branches of the trigeminal nerve, unilaterally or bilaterally, and characterized by severe pain that significantly reduces the patient's quality of life, with an unknown pathophysiology. Because TN is

difficult to diagnose and the disease findings can be confused with many different diseases, the incidence of the disease in the community is estimated to be higher than known. It is quite common for the symptoms of TN to be associated with pain originating from teeth. For this reason, it is seen that such patients have root canal treatments or extractions of their teeth in the relevant region. This situation delays the diagnosis of TN and causes unnecessary treatments and even tooth loss. For these reasons, it is extremely important for dentists to have knowledge about the pathophysiology of trigeminal neuralgia. In these case reports, the evaluation of 4 patients who were admitted to the hospital with symptoms of toothache, but no dental pathology was detected as a result of clinical and radiological evaluations, and were referred to the oral and maxillofacial surgery clinic and diagnosed with TN are presented.

Keywords: Trigeminal Neuralgia, Toothache, Pain

Presentation ID / Sunum No= 62

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0003-7702-2451

| 32

Akut ve Kronik Formdaki İki Olgu ile Pemfigus Vulgarisin Oral Bulguları

Ra. Mervenur Sarıkan¹, Asst. Prof. Dr. Savaş Özarslantürk¹, Prof.Dr. İsmail Hakan Avsever¹

¹ SBÜ Gülhane Dış Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

*Corresponding author: Mervenur Sarıkan

Özet

Pemfigus vulgaris (PV), deri ve muköz membranları tutan, büllerle karakterize, kronik, otoimmün bir hastalıktır. PV, pemfigusun ağız içinde en sık görülen formudur. Etyolojisi tam olarak belli olmayan PV'de nispeten nonspesifik oral lezyonların teşhisi zor olabilir ve bu lezyonlar diş eti dahil herhangi bir yerde ortaya çıkabilir. Ancak bu bulgulardan deskuamatif gingivitis; pemfigoid veya liken planus gibi diğer mukokutanöz hastalıklara göre PV'de daha az yaygın olarak görülür. İlk bulgularını oral mukozada gösteren PV, tedavi edilmediği takdirde ölümcül olabilir. Bu yüzden erken tanı ve tedavi hayati öneme sahiptir. Biz bu makalede, daha önce tanısı konulmuş ve uzun süredir tedavi gören bir vaka ile akut formda karşılaştığımız ve tedavisi için yönlendirdiğimiz bir başka vakanın klinik özelliklerini karşılaştırmalı olarak sunmayı ve diş hekimlerinin PV'yi teşhis etme konusundaki sorumluluğunu vurgulamayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Deskuamatif Dişeti İltihabı; Otoimmün Hastalık; Pemfigus Vulgaris

Oral Symptoms of Pemphigus Vulgaris With Two Cases in Acute and Chronic Forms

Abstract

Pemphigus vulgaris is a chronic autoimmune disease characterized by blisters affecting the skin and mucous membranes. PV is the most common form of pemphigus seen in the oral cavity. The relatively nonspecific oral lesions in PV, whose etiology is not fully known, can be difficult to diagnose and can occur anywhere including the gingiva. However, desquamative gingivitis is less common in PV than in other mucocutaneous diseases such as pemphigoid or lichen planus. PV, which shows its first symptoms in the oral mucosa, can be fatal if left untreated. Therefore, early diagnosis and treatment of the disease can be of vital importance. In this article, we aimed to present the clinical features of a previously diagnosed and long-treated case and another case that we encountered in acute form and referred for treatment, and to emphasize the responsibility of dentists in diagnosing PV.

Keywords: Autoimmune Disease; Desquamative Gingivitis; Pemphigus Vulgaris

Presentation ID / Sunum No= 161

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1151-0113

| 33

Alışılmadık Lokasyonda Belirlenen Fibroepitelyal Hiperplazi: Olgu Sunumu

Ra. Gülşah Karataş Telli¹ , Assoc. Prof. Dr. Sara Samur Ergüven¹ , Ra. İpek Atak Seçen²

¹*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye*

²*Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye*

Özet

Oral bölgenin hiperplastik lezyonları fibroepitelyal hiperplazi, irritasyon fibromu, epulis fissuratum, fibrotik polipler ve yanak ısırma lezyonlarını içermektedir. Fibroepitelyal hiperplazi ise daha çok kadınlarda, beşinci dekat civarında ve ağırlıklı olarak bukkal mukozada gözlenmektedir. Bu olgu sunumunda, kadın hastada anormal yerleşim gösteren fibroepitelyal hiperplazinin minimal invaziv yöntemlerle tedavisinin anlatılması amaçlanmaktadır. Kırk sekiz yaşında kadın hasta palatinal mukozadaki hiperplastik görünümlü lezyon şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın klinik incelemesinde diş eksiklikleri ve dental çürüklere ek olarak palatinal bölgede, orta hat yerleşimli ekzofitik yumuşak doku alanları gözlemlendi. Hastada ağız hijyeni yetersizliği ve sigara kullanımı saptandı. İnsizyonel biyopsi işlemi planlanıp hastaya detaylı bilgi verilmesini takiben hastadan onam alındı. Biyopsi sonucunda fibroepitelyal hiperplazi tanısı konuldu. Hastaya lokal irritasyon faktörlerinin ortadan kaldırılması için önerilerde bulunuldu ve ağız hijyeni eğitimi verildi. İki buçuk aylık takip süresinin ardından lezyon neredeyse tamamen iyileşti ve palatinal mukoza sağlıklı görünümüne kavuştu. Reaktif oral lezyonlar klinik olarak birbirine benzemekle birlikte lezyonların görüldüğü spesifik bölgeler tanıya yardımcı olmaktadır. Ancak bazı durumlarda lezyonlar beklenmedik bir lokasyonda ortaya çıkabilmektedir. Tanıda biyopsi gereklidir ve tedavi planı patoloji sonucuna göre şekillendirilmelidir. Özellikle reaktif hiperplastik lezyonların tedavisinde lezyonun tamamen eksize edilmesi gibi radikal cerrahilere karar vermeden önce minimal invaziv tedavi yöntemlerine başvurulmasının yerinde olacağı kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Fibroepitelyal Hiperplazi, Minimal İnvaziv Yaklaşım, Oral Reaktif Lezyon

A Fibroepithelial Hyperplasia in An Unusual Location: A Case Report

Abstract

The hyperplastic lesions of the oral cavity include fibroepithelial hyperplasia, irritation fibroma, epulis fissuratum, fibrotic polyps, and cheek-biting lesions. Fibroepithelial hyperplasia is more commonly observed in females, around the fifth decade of the life, and predominantly in the buccal mucosa. This case report aims to describe the treatment of fibroepithelial hyperplasia with an unusual location in a female patient using minimally invasive techniques. A 48-year-old female patient referred to our clinic with a complaint of a hyperplastic-appearing lesion on the palatal mucosa. Clinical examination revealed missing teeth and dental caries, along with exophytic soft tissue areas in the midline of the palatal region. It was revealed that the patient has poor oral hygiene and history of smoking. Following the obtaining of informed consent and an incisional biopsy was performed. Histopathological examination of the biopsy confirmed the diagnosis of fibroepithelial hyperplasia. The patient was given recommendations for the elimination of local irritation factors and received oral hygiene suggestions. After three-month follow-up period, the lesion almost completely healed, and the palatal mucosa regained its healthy appearance. Although reactive oral lesions share similar clinical features, the specific anatomical locations that they occur can ease diagnosis. However, in some cases, lesions may appear in unusual locations. Biopsy is essential for diagnosis and the treatment plan should be determined based on the pathology results. We would like to underscore considering minimally invasive treatment approaches before opting for radical surgical procedures for oral fibroepithelial hyperplasia lesions.

Keywords: Fibroepithelial Hyperplasia, Minimally Invasive Approach, Oral Reactive Lesion

Presentation ID / Sunum No= 135

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-6469-2463

| 35

Ameloblastom: Olgu Sunumu

Researcher Mürşide Burcu Kiriş¹ , Prof.Dr. Nihal Avcu¹

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Giriş: Ameloblastom, dental lamina ve odontojenik epitel kalıntılarından köken alan agresif, lokal invaziv neoplazidir. En yaygın odontojenik tümörlerdendir. Solid multikistik, unikistik, desmoplastik alt tipleri bulunmaktadır. En belirgin bulgusu zamanla artan yüz asimetrisidir. Etkilenen bölgedeki dişlerde yer değiştirme ve mobilite yapabilir. En sık mandibulanın molar ve ramus bölgeleri tutulur. Radyolojik olarak iç yapısı tamamen radyolüsent veya kaba septalar içeren ‘sabun köpüğü’, ‘bal peteği’ görünümü verebilir. Ortalama 40 yaş civarı ve erkeklerde daha sık görülür. Bu olgu sunumunda genç bir hastada izlenen ameloblastom vakası sunulmuştur. **Olgu:** 15 yaşında erkek hasta, kliniğimize yüzünde ve ağız içinde şişlik ve sağ alt dudagında uyumsuzluk şikayeti ile başvurdu. Tıbbi öyküsünde herhangi bir hastalık ve ilaç kullanımı mevcut değildi. Klinik muayenesinde sağ mandibulayı içine alan yüzde asimetri ve ağız içinde retro molar bölgede şişlik saptandı, lenfadenopati saptanmadı. Konik Işınlı BT görüntülerinde molar ve ramus bölgesini içine alan kortike sınırlı, ekspansif, radyolüsent lezyon izlendi. 47,48 numaralı dişlerin lezyonun içerisinde yer aldığı, 45 ve 46 numaralı dişte ise kök rezorpsiyonu olduğu tespit edildi. Ameloblastom ön tanısı ile yapılan insizyonel biyopsi ve eksizyon işlemi sonrası ameloblastom tanısı kesinleşti. Hastanın periyodik takibi devam etmektedir. **Sonuç:** Tedavi genellikle cerrahi rezeksiyonla sağlanır, rekürrens riskini en aza indirmek için geniş cerrahi sınırlarla çıkarılması önerilmektedir. Erken teşhis ve uygun tedavi, hastalığın kontrol altına alınmasında kritik rol oynar.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastom, Odontojenik Tümör, Kıbt

Presentation ID / Sunum No= 80

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3857-9305

| 36

Çocuk Hastada İrritasyon Fibromu: Nadir Bir Olgu Sunumu

Exp. Dr. Fatmanur Işık¹

¹Giresun Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

Özet

Fibroma, ağız boşluğunda en sık karşılaşılan benign yumuşak doku tümörlerinden biridir. Bu lezyonlar, gerçek neoplazmlar yerine, genellikle mukoza dokusunun tahrişine bağlı olarak gelişen hiperplastik proliferasyonları temsil eder. Her ne kadar oral kavitede yaygın olarak görülseler de, damak bölgesinde ortaya çıkmaları nadirdir. Bu nadirliğin başlıca nedeni, damakta travma oluşma olasılığının düşük olmasıdır. Bu hastada, klinik, radyolojik ve histopatolojik değerlendirmeler sonucunda teşhis edilen ve alışılmadık bir palatal fibroma vakası sunulmaktadır. Olgu, başparmak emme alışkanlığının palatal bölgedeki tek belirgin travmatik etken olduğu ve bu durumun lezyonun gelişimine yol açtığı nadir bir vakayı temsil etmektedir. 10 bir erkek hastanın üst çenesinin sert damağında bir aydır devam eden proliferasyon tespit edilmiştir. Detaylı anamnez ve klinik muayene sonucunda lezyonun etiolojisinin kronik travmaya bağlı olduğu anlaşılmıştır. Tedavi amacıyla lezyon cerrahi olarak eksize edilmiş ve histolojik inceleme sonucunda hastaya travmatik fibroma tanısı konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Travmatik Fibroma, Oral Lezyonlar, Pediatrik Diş Hekimliği, Histopatolojik Değerlendirme

Irritation Fibroma in a Child: A Rare Case Report

Abstract

Fibroma is one of the most frequently encountered benign soft tissue tumors in the oral cavity. These lesions represent hyperplastic proliferations typically resulting from mucosal irritation rather than true neoplasms. Although they are commonly found in the oral cavity, their occurrence in the palatal region is rare. This rarity is primarily due to the lower likelihood of trauma in this area. This article presents a rare case of palatal fibroma diagnosed based on clinical, radiological, and histopathological evaluations. The case involves a 10-year-old male patient with a one-month history of a proliferative lesion in the hard palate of the maxilla. Detailed history and clinical examination revealed chronic trauma as the etiological factor, specifically associated with thumb-sucking habit as the only evident traumatic source in the palatal region. The lesion was surgically excised, and histological examination confirmed the diagnosis of traumatic fibroma.

Keywords: Traumatic Fibroma, Oral Lesions, Pediatric Dentistry, Histopathological Evaluation

Presentation ID / Sunum No= 74

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-6629-5768

| 37

Dental İmplant Tedavisinde Yumuşak Doku Cerrahisinin Önemi

Ra. Hüseyin Tutku Bekar¹ , Assoc. Prof. Dr. Sinan Yasin Ertem¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

*Corresponding author: Hüseyin Tutku BEKAR

Özet

Giriş: Dental implant tedavisi, modern diş hekimliğinde diş kaybının en etkili ve kalıcı çözümü olarak öne çıkmaktadır. İmplantlar, eksik dişlerin hem fonksiyonel hem de estetik açıdan yerine konmasını sağlar ve hastalara uzun vadeli bir çözüm sunar. Yumuşak doku cerrahisi, implant tedavisinin başarısında önemli bir faktördür. Peri-implant yumuşak dokuların sağlığı, biyolojik stabilitenin korunmasında kritik bir rol oynar. Bu dokular, implantların çevresindeki enfeksiyonlara ve biyomekanik strese karşı koruyucu bir bariyer görevi görür. Yetersiz yumuşak doku varlığı, implant çevresinde enfeksiyon gelişimi, kemik kaybı ve estetik sorunlar gibi çeşitli komplikasyonlara yol açabilir. Özellikle estetik bölgelerde, diş eti morfolojisi ve konturlarının doğru şekilde yönetilmesi, başarılı ve doğal görümlü bir implant tedavisi için vazgeçilmezdir. Amaç: Yumuşak doku cerrahisinde kullanılan teknikler, hastanın ihtiyaçlarına ve klinik duruma göre değişiklik gösterir. Serbest diş eti grefti, bağ dokusu grefti ve apikal pozisyonlu flep gibi cerrahi yöntemler, yumuşak doku miktarını artırmak, keratinize diş eti oluşturmak ve peri-implant dokuların sağlığını korumak için kullanılır. Aynı zamanda lazer destekli cerrahi gibi minimal invaziv yöntemler de cerrahi iyileşme sürecini hızlandırmak için tercih edilebilmektedir. Bu tekniklerin doğru şekilde uygulanması, implant çevresindeki biyolojik genişliğin korunması ve estetik sonuçların elde edilmesi açısından büyük öneme sahiptir. Bu sunumun amacı, diş eti morfolojisi, implant cerrahisinde kullanılan yumuşak doku cerrahisi teknikleri, endikasyonları ve komplikasyon yönetimi sunmaktır. Sonuç: Dental implant tedavisinde yumuşak doku yönetimi, implantın uzun dönem başarısı için vazgeçilmez bir unsurdur. İmplant çevresinde sağlıklı peri-implant dokuların varlığı, biyolojik stabilitenin korunması ve peri-implant enfeksiyonların önlenmesi açısından kritik rol oynar. Dental implant cerrahisinde yumuşak doku cerrahisi uygulayarak başarı oranını artırmak için doğru tekniklerin kullanılması, komplikasyonların yönetimi ve postoperatif dönemde dikkatli bir takip gerekmektedir. Sadece implant çevresindeki kemiğin değil aynı zamanda peri-implant yumuşak dokuların sağlığını korumak, implantların uzun dönem stabilitesini sağlamak için vazgeçilmezdir.

Anahtar Kelimeler: İmplant Cerrahisi, Yumuşak Doku Cerrahisi, Oral Cerrahi

Importance of Soft Tissue Surgery in Dental Implant Treatment

Abstract

Introduction: Dental implant treatment is the most effective and permanent solution for tooth loss in modern dentistry. Soft tissue surgery is an important factor in the success of implant treatment. These tissues act as a protective barrier against infection and biomechanical stress around implants. The presence of inadequate soft tissue can lead to various complications such as the development of infection around the implant, bone loss and esthetic problems. Proper management of gingival morphology and contours, especially in esthetic areas, is essential for successful and natural-looking implant treatment. Objective: Techniques used in soft tissue surgery vary according to the needs of the patient and the clinical situation. Surgical techniques such as free gingival grafting, connective tissue grafting, and apically positioned flaps are used to increase the amount of soft tissue, create a keratinised gingiva, and maintain the health of the peri-implant tissues. Minimally invasive techniques such as laser-assisted surgery may also be preferred to accelerate the surgical healing process. The correct application of these techniques is essential to maintain the biological width around the implant and to achieve esthetic results. The aim of this presentation is to review gingival morphology, soft tissue surgical techniques used in implant surgery, indications and management of complications. Conclusion: Soft tissue management in dental implant treatment is indispensable for the long-term success of the implant. The presence of healthy peri-implant tissues around the implant plays a critical role in maintaining biological stability and preventing peri-implant infections. In order to increase the success rate of dental implant surgery by applying soft tissue surgery, it is necessary to use the correct techniques, manage complications and follow-up carefully in the postoperative period. Maintaining the health of not only the peri-implant bone but also the peri-implant soft tissues is indispensable to ensure the long-term stability of the implants.

Keywords: Implant Surgery, Soft Tissue Surgery, Oral Surgery

Presentation ID / Sunum No= 75

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Remzi Orkun Akgün: 0000-0001-6648-7059, Eda Gürsu Şahin: 0000-0001-9226-3454

| 39

Design of 3D Printed Permanent Mandibular First Molar for Endodontic Preclinical Education

Asst. Prof. Dr. Remzi Orkun Akgün¹ , Asst. Prof. Dr. Eda Gürsu Şahin²

¹*Çankırı Karatekin University, Faculty of Dentistry, Department of Basic Sciences*

²*Çankırı Karatekin University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics*

*Corresponding author: Remzi Orkun AĞÜN

Abstract

The ability to perform root canal treatment in dentistry education is an important competence gained through preclinical education and has a great impact on the treatments to be applied to patients. Traditionally, extracted natural teeth are preferred in dentistry training processes, including endodontic preclinical education. However, difficulties in accessing extracted teeth, hygiene and ethical concerns constitute significant disadvantages. At this point, 3-dimensional (3D) printed tooth models, offered as an alternative to extracted teeth, have become increasingly important in dentistry education in recent years. This study aimed to produce 3D printed models of mandibular first molars, which are among the first teeth to erupt in the permanent dentition and are most prone to caries. In addition to evaluating the anatomical features of the printed models, it was aimed to determine their potential for use in education and clinical applications by obtaining data on the printing process. CBCT data of the mandibular first molars were transferred to the 3D Slicer (5.2.1 version, GitHub, San Francisco) software and segmentation was performed. After the printing parameters were determined, the printing process was completed with the Fused Deposition Modeling (FDM) printer (Creality CR10 V2, Creality). In the printed models, pulp chamber, root canal orifices and anatomical features were obtained with high accuracy. In addition to their anatomical accuracy, 3D printed models have been determined to be hygienic, low-cost, and suitable for mass and rapid production. As a result, it is revealed that 3D printed tooth models used in endodontic preclinical education have the potential to reduce the costs of educational materials and to reduce the difficulties experienced in obtaining extracted teeth. In addition, the fact that these models are hygienic, suitable for mass production and have high anatomical accuracy shows that they can be an effective alternative educational material.

Keywords: Education, Endodontics, Fused Deposition Modeling, Tooth Model, 3D Printing

Presentation ID / Sunum No= 123

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6885-4470

| 40

Direkt Rezin Retorasyon ile Tek Seansta Konik Lateral Dişlerin Estetik Rehabilitasyonu

Researcher Ayşe İrem Yetiş¹ , Prof.Dr. Oya Bala¹

¹Gazi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bu vaka sunumunun amacı, estetik olarak görünüş bozukluğu oluşturan küçük ve konik formadaki lateral dişlerin direkt rezin kompozit ile rehabilitasyon aşamalarını sunmaktır. Yöntem: Herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan 23 yaşında kadın hasta Restoratif Diş Tedavisi kliniğinde yapılan klinik muayenesi sonucu, üst çene konik lateral dişleri olduğu görüldü. Dişlerin direkt rezin kompozit ile rehabilite edilmesine karar verildi. Hasta yapılacak işlemler hakkında bilgilendirilip, hasta onamı alındı. Dişlerin mine yüzeyine hafif bizotaj yapıldıktan sonra , %37'lik ortofosforik asit (Panora 200, İmicyrl, Türkiye) 30 sn süreyle uygulandı. Dişlerin yüzeyi yıkayıp, kurutulduktan sonra, adeziv rezin (G Premio Bond Universal, GC, Japonya) diş yüzeyine uygulandı ve 10 sn LED ışık kaynağı (D-Light Pro, GC, Japonya) kullanılarak polimerize edildi. Takiben, nanoseramik rezin kompozit (Zenit, President Dental, Almanya) tabakalama tekniğiyle kullanılarak tek seansta restore edildi. Restorasyonlara bitim ve polisaj işlemleri uygulandıktan sonra, hastaya rutin kontroller hakkında bilgi verildi ve kontrol seanslarına çağırıldı. Sonuç: 4 aylık takip sonucunda, restorasyonun fonksiyon ve estetik açıdan yeterli olduğu görüldü. Estetik sorunlara neden olabilecek şekil ve form bozukluğuna sahip dişlerin direkt rezin kompozit ile minimal invaziv olarak tek seansta, düşük maliyetli ve klinik olarak başarılı bir şekilde rehabilite edilmesi mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Direkt Kompozit Rezin Restorasyon, Konik Lateral, Nanoseramik Kompozit Rezin

Aesthetic Rehabilitation of Peg Lateral Teeth With Direct Resin Restoration in One Session

Abstract

Aim: The aim of this case report is to present the stages of rehabilitation of small and conical peg lateral teeth with direct resin composite. Method: A 23-year-old female patient with no systemic disease was clinically examined in the Restorative Dentistry clinic and was found to have maxillary peg lateral teeth. It was decided to rehabilitate the teeth with direct resin composite. The patient was informed about the procedures to be performed and consent was obtained. After light bizotage was performed on the

enamel surface of the teeth, 37% orthophosphoric acid (Panora 200, Imicyrl, Turkey) was applied for 30 seconds. After the surface of the teeth was washed and dried, adhesive resin (G Premio Bond Universal, GC, Japan) was applied to the tooth surface and polymerized using an LED light source (D-Light Pro, GC, Japan) for 10 seconds. Subsequently, the nano-ceramic resin composite (Zenit, President Dental, Germany) was restored in a single session using layering technique. After finishing and polishing of the restorations, the patient was informed about routine check-ups and invited for follow-up sessions. Results: After 4 months of follow-up, the restoration was found to be functionally and aesthetically satisfactory. It is possible to rehabilitate teeth with deformities that may cause aesthetic problems in a minimally invasive, low-cost and clinically successful way with resin composite in a single session.

Keywords: Direct Resin Restoration, Nanoceramic Composite Resin, Peg Lateral

Presentation ID / Sunum No= 102

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-7959-2637

| 42

Diş Fırçası Hijyeninde Farklı Dezenfektan Uygulamalarının Total Mikrobiyal Yüke Etkilerinin Değerlendirilmesi

**Asst. Prof. Dr. Pelin Özmen¹ , Asst. Prof. Dr. Hilal Erdoğan¹ , Asst. Prof. Dr. Serdar Sütcü² ,
Researcher Selin Darğın¹ , Researcher Buse Sezer¹ , Researcher Sedef Karaüzüm¹ , Researcher
Şükriye Şentürk¹**

¹*Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi*

²*Kapadokya Üniversitesi*

*Corresponding author: PELİN ÖZMEN

Özet

Ağız hijyeni sadece diş-diş eti dokularının değil aynı zamanda genel sağlığın korunması açısından da oldukça önemlidir. Bunun için diş fırçası, diş ipi, arayüz fırçası gibi mekanik temizlik araçları ile ağız gargaraları gibi kimyasallara günlük kullanımda başvurulur. Diş fırçaları saklandıkları konumlar düşünüldüğünde immünyetmezlikli bireyler için bir rezervuar olabilir. Bu çalışmada diş temizliğinde çeşitli dezenfektanların oral hijyen açısından etkinliğini araştırmak amaçlanmıştır olup, elde edilen veriler ışığında en uygun dezenfektanı önermek hedeflenmiştir. Periodontal yakınması olmayan, sigara içmeyen, ortodontik aparey kullanmayan, periodontal muayene sonrasında kriterlere uyan yaş ortalaması 21,22 olan 60 gönüllü çalışmaya dahil edilmiştir. Katılımcılar altı gruba ayrılarak her gruba kullanması için farklı dezenfektanlar (timollü gargara, klorindioksit, klorheksidin, dört hırsız sirkesi, hipokloröz asit, kontrol grubu olarak musluk suyu) verildi. Belirlenen altı grup da kendi arasında ikiye bölünerek aynı gruptaki 10 kişiden 5'i diş fırçasını saklama kabında muhafaza ederken, 5 kişi saklama kabı kullanmadı. Aynı marka floridli diş macununu kullanan katılımcılar günde iki kez bir ay boyunca aynı marka diş fırçasıyla fırçalama sonrası dezenfektanlarla 30 sn muamele ettirdi . Fırçalar fosfat tamponu içeren falcon tüplerde 24 saat aerop koşullarda 37 °C'de inkübe edildi. Daha sonra Brain Heart Infusion Brotha pasajlanarak 37°C'de 48 saat inoküle edildi, 1/100 oranında seyreltilmiş inokülüm, koyun kanlı agara pasaj alındı. Koloni sayıları CFU/ml cinsinden hesaplandı. İstatistiksel analizler için SPSS 28.0 programı kullanıldı. Kap kullanımının, bakteri yükü üzerinde anlamlı etkisi görülmemiştir ($p>0,05$).Klorindioksit grubunda, diğer gruplara göre daha yüksek bakteri üremesinin olduğu görülürken, hipokloröz grubunda, klorheksidin ve timol grubuna göre anlamlı düzeyde daha düşük bakteri sayısının olduğu izlenmiştir. Dezenfektan türlerinin, bakteri sayısındaki değişime etkisi yaklaşık %60'tur ($\eta^2=0,605$).Sonuç olarak düzenli dezenfektan kullanımının, diş fırçaları üzerinde kolonize olmuş bakteri yükünü anlamlı ölçüde düşürdüğü ve özellikle bağıışıklığı baskılanmış hastalar için bir risk oluşmaması adına hipokloröz asit gibi etkili dezenfektanların kullanılmasının önerilebileceği kanaatine varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Diş Fırçası, Dezenfektan, Bakteriye Yükleme, Fırça Kabı

Presentation ID / Sunum No= 24

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6158-8360

| 43

Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Uzmanlığına İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Begüm Elbir¹, Asst. Prof. Dr. Fikret Genç¹

¹İstanbul Atlas Üniversitesi

Özet

Ağız, diş ve çene cerrahisi anabilim dalı diş hekimliğinde geniş bir çalışma alanına sahip olan, ağız, diş ve çene ile çevre dokuların hastalıklarının teşhis ve tedavisi ile ilgilenen bölümdür. Ağız, diş ve çene cerrahisi bölümü yapılan cerrahi işlemler dolayısıyla uzmanlık gerektirmekte olup, ülkemizde 26.04.2011 tarih ve 27916 sayılı Resmî Gazete’de yayınlanan 6225 ‘Torba Yasa’ da diş hekimliği uzmanlık dalları arasında yer almaktadır. Yapılan çalışmalarda diş hekimliği öğrencilerinin lisansüstü eğitim seçimlerinde; maddi gelir, mezuniyet sonrası çalışma imkânı, kişisel ilgi gibi birçok faktörün etkili olduğu, bunun yanında öğrencilerinin lisans eğitimleri sırasındaki izlenimleri ve elde ettikleri deneyimleri gibi etkenlerin de rol oynadığı görülmüştür. Diş hekimliği öğrencilerinin uzmanlık dallarına bakış açısı ile ilgili çeşitli çalışmalar yapılmıştır, fakat ülkemizde diş hekimliği öğrencilerinin gelecek planlarında ve kariyer hedeflerinde ağız, diş ve çene cerrahisi bölümünün yerini inceleyen bir çalışmaya rastlanmamıştır. Çalışmamız diş hekimliği öğrencilerinin kariyer seçimlerinde rol oynayan faktörleri tanımlayabilmek, en çok tercih etmeyi düşündükleri uzmanlık dalını belirleyebilmek ve ağız, diş ve çene cerrahisi bölümünde uzmanlaşmak ile ilgili düşünce ve tutumlarını görebilmek amacıyla planlanmıştır. Bu amaç ile İstanbul Atlas Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi’nde 3.,4. ve 5. sınıfta öğrenim görmekte olan diş hekimliği öğrencilerinin katılımıyla, 131 adet anket verisi toplanmıştır. Çalışmamızın verileri ışığında, diş hekimliği fakültesi öğrencilerinin mezuniyet sonrası kariyerlerine ağız, diş ve çene cerrahisi bölümünde uzmanlaşarak devam etmek istedikleri görülmüştür. Bu seçimlerinde maddi kazanç ve sosyal statünün büyük rol oynadığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Diş Hekimliğinde Uzmanlık, Diş Hekimliği, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Evaluation of the Opinions of Faculty of Dentistry Students On Oral, Dental and Maxillofacial Surgery Specialization

Abstract

The department of oral and maxillofacial surgery is a department that has a wide field of study in dentistry and deals with the diagnosis and treatment of diseases of the mouth, teeth, jaw and surrounding tissues. The department of oral and maxillofacial surgery requires expertise due to the surgical

procedures performed, and it is among the dental specialties in the 'Pocket Law' numbered 6225 published in the Official Gazette dated 26.04.2011 and numbered 27916 in our country. In the studies conducted, dental students' postgraduate education choices; It has been observed that many factors such as financial income, post-graduation employment opportunities, personal interests are effective, as well as factors such as students' impressions and experiences during their undergraduate education. Various studies have been conducted on the perspective of dental students on their specialties, but the place of the oral and maxillofacial surgery department in the future plans and career goals of dental students in our country. Our study was planned in order to identify the factors that play a role in the career choices of dental students, to determine the specialty they think they will prefer the most, and to see their thoughts and attitudes about specializing in oral and maxillofacial surgery. For this purpose, 131 survey data were collected with the participation of dentistry students studying in the 3rd, 4th and 5th grades at Istanbul Atlas University Faculty of Dentistry. In the light of the data of our study, it was seen that dental faculty students wanted to continue their post-graduation careers by specializing in oral and maxillofacial surgery. It was concluded that financial gain and social status played a major role in these choices.

Keywords: Dental Specialities, Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

Presentation ID / Sunum No= 50

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-5141-9067

| 45

Diş Hekimliği Öğrencilerinin Eğitim Seviyesinin Çapraz Enfeksiyon Kontrolü Tutumlarına Etkisi

Ra. Selda Gökçe Erdal¹ , Asst. Prof. Dr. Şükriye Ece Geduk¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Selda Gökçe Erdal

Özet

Amaç: Dental kliniklerde çapraz enfeksiyon riski, kullanılan aletler, aerosol oluşumu, koruyucu ekipman kullanımı ve dezenfeksiyon protokolleri gibi faktörlere bağlıdır. Eğitim sürecinde bu konunun yeterince ele alınmaması, hastalar ve sağlık profesyonelleri için ciddi riskler oluşturabilir. Bu çalışmada, klinik deneyimi olan 5. sınıf ve yalnızca teorik eğitim alan 3. sınıf öğrencilerinin eğitim seviyelerinin, protetik tedavilerde çapraz enfeksiyonun önlenmesine yönelik tutumlarına etkisi incelenmiştir. Elde edilen verilerin, eğitim programlarının geliştirilmesine ve farkındalık oluşturulmasına katkı sağlaması amaçlanmaktadır. Gereç ve Yöntem: Çalışma 207 diş hekimliği öğrencisinin gönüllü katılımıyla gerçekleştirildi. Literatür taraması sonrası hazırlanan 20 soruluk anket verileri, IBM SPSS 25.0 programında bağımsız örneklem t-testi kullanılarak analiz edilmiştir. Bulgular: Katılımcıların %36,2'si erkek, %63,8'i kadındır. %32,4'ü yalnızca teorik, %67,6'sı hem teorik hem klinik eğitim almaktadır. Çalışmaya katılan öğrenciler arasında en yüksek aşılama oranları COVID-19 (%83,1) ve tetanos (%70,5) aşılarında görülürken, Hepatit B aşılama oranı %42,9 olarak tespit edilmiştir. Protetik tedavi materyallerinden mutlaka steril edilmesi gereken/sadece dezenfekte edilmesi gerekenler konusunda bilgilerinin 'tamamen' yeterli olduğunu bildiren öğrencilerin oranı 5.sınıflarda %47.1, 3.sınıflarda ise %14.9'dur. Ölçülerin laboratuvara gönderilmeden önce 'her zaman' hekim tarafından dezenfekte edilmesi gerektiğini bildiren 5. sınıf öğrencilerinin oranı %37,8 iken 3.sınıf öğrencilerinin oranı %23.8'dir. Kesici alet yaralanmalarında 3.sınıf öğrencilerinin %64.2'si, 5. sınıf öğrencilerinin %71.4'ü yaralanma sonrası aşılama ve immunglobulin tedavilerine uyum sağlayacağını bildirmiştir. Her iki grup da antiseptik ağız gargarası ve rubber-dam kullanımının çapraz enfeksiyon riskini azalttığını düşünmektedir. Hastaların anamnez alımında bulaşıcı hastalıklarını açıkça dile getirmediğini düşündüklerini bildiren öğrencilerin oranı 3.sınıflarda %52.3, 5.sınıflarda ise %57.8'dir. Sonuç: Öğrencilerin enfeksiyon kontrol uygulamalarına dair bilgi düzeyi yeterli görülse de uygulamalarda eksiklikler gözlenmiştir. HBV aşılama oranının %42,9 oranında olması, öğrencilerin hastaların bulaşıcı hastalıklarını anamnez sırasında ifade etmediğini düşünmesine rağmen, aşılama ve bağışıklık durumlarını öğrenme konusunda yeterli bir hassasiyet sergilemediklerini göstermiştir. Eğitim programlarının düzenli olarak güncellenmesi, bağışıklık takibinin yapılması ve enfeksiyon kontrol altyapısının güçlendirilmesi çapraz enfeksiyon kontrolleri için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Çapraz Enfeksiyon, Enfeksiyon Kontrolü, Diş Hekimliği Öğrencileri, Eğitim

Presentation ID / Sunum No= 96

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-3623-7189

| 46

Diş Hekimliği Öğrencilerinin Mezuniyet Sonrası Dijital Teknolojilere Bakış Açılarının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Nurcan Durmaz¹ , Researcher Damla Demir¹ , Assoc. Prof. Dr. Sanaz Sadry¹ ,
Asst. Prof. Dr. Ali Vasfi Ağlarcı²

¹*Istanbul Atlas Üniversitesi*

²*Kastamonu Üniversitesi*

*Corresponding author: Damla Demir

Özet

Amaç: Dijital teknolojik gelişmeler günümüz diş hekimliğinde önemli bir rol oynamaktadır. Bu çalışmada, diş hekimliği fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin dijital teknolojik cihazlara yönelik görüşlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntemler: Çalışmada anket yöntemi kullanılmış olup, diş hekimliği fakültesinde eğitim gören 211 (1.,2.,3.,4.,5.sınıf) öğrenciye uygulanmıştır. Anket, dijital diş hekimliği ve geleceğine ilişkin 31 sorudan oluşan dört bölüm içermektedir. Birinci bölümde demografik veriler, ikinci bölümde dijital diş hekimliği farkındalığı, üçüncü bölümde potansiyel uygulamalar, dördüncü bölümde ise kullanım bakış açısı değerlendirilmiştir. Anket, Google Form üzerinden iki hafta boyunca erişime açık tutulmuş ve katılımcılar yanıtlarını 5'li Likert ölçeği ile belirtmiştir. Veriler, SPSS V20 (Released 2018, IBM, NY,USA) programı ile analiz edilmiştir. Bulgular: Ankete katılan 211 öğrencinin yaşları 18-30 arasında değişmektedir. Katılımcıların %63,1'i dijital yöntemlerin gelecekte konvansiyonel yöntemlerin önüne geçeceğini belirtmiştir. Erkek öğrencilerin %29,9'u dijital diş hekimliğinin popülaritesinin artmayacağını düşünürken, kadın öğrencilerin %54,5'i bunun aksini ifade etmiştir (p<0.580). Ayrıca, öğrencilerin %30,4'ü mevcut dijital cihazları kullanmada yetersiz olduklarını belirtmiş, %88,6'sı ise dijital diş hekimliğinin tedavi kalitesini artırdığı görüşünü paylaşmıştır. Sonuç: Öğrencilerin dijital diş hekimliği konusunda yeterli bilgiye sahip olmadıkları ve tanı, planlama ile tedavi süreçlerinde eksiklikler yaşayabilecekleri anlaşılmaktadır. Bu nedenle, diş hekimliği eğitiminde dijital teknolojilere yönelik kapsamlı derslerin artırılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Diş Hekimliği, Diş Hekimliği Öğrencisi, Eğitim, Bakış Açısı

Evaluation of Dentistry Students' Perspectives On Digital Technologies After Graduation

Abstract

Evaluation of Dentistry Students Perspectives on Digital Technologies After Graduation Objective: Digital technological advancements have begun to play a significant role in modern dentistry. This study aimed to assess the perspectives of dentistry students regarding digital technological devices. Materials and Methods: A survey was conducted among 211 dentistry students from the first to the fifth year. The questionnaire consisted of 31 questions divided into four sections: demographic data (age, gender, and academic year), awareness of digital dentistry, potential applications, and perspectives on its use. The survey was available via Google Forms for two weeks, and responses were collected using a five-point Likert scale. Data were analyzed using SPSS V20 (Released 2018, IBM, NY, USA). Results: A total of 211 students aged 18-30 participated in the study. The analysis revealed that most students recognized the necessity of education on digital technological devices. Among the participants, 133 students (63.1%) agreed that digital methods would surpass conventional techniques in the future. While 29.9% of male students and those in lower academic years (1st-3rd) did not believe in the growing popularity of digital dentistry, 54.5% of female students expressed agreement ($p < 0.580$). Additionally, 30.4% of participants reported a lack of competence in using current digital technologies, whereas 88.6% believed that digital dentistry enhances treatment quality. Conclusion: The findings indicate that dentistry students have insufficient knowledge of digital dentistry, which may result in future deficiencies in diagnosis, treatment planning, and execution. Consequently, students expressed a desire for more comprehensive training on digital technologies within the dentistry curriculum. Integrating digital technology education into undergraduate programs is essential to ensure competence and efficiency in future dental practice.

Keywords: Digital Dentistry, Dentistry Student, Education, Perspective

Presentation ID / Sunum No= 144

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000- 0002-8577-6806

| 48

Eklemleri Üretim Teknolojilerinin Protetik Diş Tedavisi Uygulamaları: Bir Derleme

Ra. Esra Özkan¹

¹*Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Bilgisayar destekli tasarım ve üretim (CAD/CAM) teknolojisi, diş hekimliğinde protetik restorasyonların üretiminde hassasiyet, zaman tasarrufu ve çapraz enfeksiyon riskinin azaltılması gibi önemli avantajlar sunmaktadır. Eksiltmeli üretim yöntemlerinin malzeme israfına yol açması ve yüksek maliyetli olması, eklemeli üretim tekniklerinin geliştirilmesini teşvik etmiştir. Diş hekimliğinde dijitalleşmenin hız kazanmasıyla birlikte eklemeli üretim teknolojileri; tam protezler, hareketli bölümlü protezler, implant üstü yapılar, cerrahi kılavuzlar, oklüzal splintler ve maksillofasial protezler gibi geniş bir uygulama alanına sahip olmuştur. Eklemeli üretim teknolojileri, geleneksel yöntemlere kıyasla daha hızlı üretim, kişiye özel tasarım ve malzeme verimliliği sağlamasıyla öne çıkmaktadır. Bu teknolojiler sayesinde biyouyumlu polimerler, metal alaşımlar ve seramikler kullanılarak dayanıklı ve estetik protezler üretilebilmektedir. Ancak malzeme seçeneklerinin sınırlı olması, mekanik dayanıklılığın tam olarak optimize edilememesi ve uzun vadeli biyouyumluluk çalışmalarının devam etmesi gibi bazı teknik kısıtlamalar mevcuttur. Gelecekte biyobaskı, yapay zeka destekli tasarım ve gelişmiş 3B baskı malzemelerinin kullanımıyla eklemeli üretim teknolojilerinin protetik diş tedavisinde daha yaygın hale gelmesi beklenmektedir. Bu derleme, eklemeli üretim (3B baskı) teknolojilerinin protetik diş tedavisindeki kullanım alanlarını, avantajlarını ve sınırlamalarını ele alarak diş hekimleri ve araştırmacılar için kapsamlı bir bilgi kaynağı oluşturmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Diş Hekimliği, CAD/CAM Teknolojisi, Eklemeli Üretim, Protetik Diş Tedavisi, Üç Boyutlu (3B) Baskı

Additive Manufacturing Technologies in Prosthodontic Treatment Applications : A Review

Abstract

Computer-aided design and manufacturing (CAD/CAM) technology offers significant advantages in the production of prosthetic restorations in dentistry, including precision, time efficiency, and a reduced risk of infection. The high material waste and costs associated with subtractive manufacturing methods have driven the development of additive manufacturing techniques. With the rapid digitalization of dentistry, additive manufacturing technologies have found a broad range of applications, including complete

dentures, removable partial dentures, implant-supported structures, surgical guides, occlusal splints, and maxillofacial prostheses. Compared to traditional methods, additive manufacturing stands out by enabling faster production, personalized design, and improved material efficiency. These technologies allow for the production of durable and aesthetic prostheses using biocompatible polymers, metal alloys, and ceramics. However, some technical limitations remain, such as restricted material options, incomplete optimization of mechanical durability, and ongoing research regarding long-term biocompatibility. In the future, advancements in bioprinting, artificial intelligence-assisted design, and enhanced 3D printing materials are expected to further expand the role of additive manufacturing in prosthetic dentistry. This review aims to provide a comprehensive resource for dentists and researchers by examining the applications, advantages, and limitations of additive manufacturing (3D printing) technologies in prosthetic dental treatments.

Keywords: Digital Dentistry, CAD/CAM Technology, Additive Manufacturing, Prosthodontics, Three Dimensional (3D) Printing

Presentation ID / Sunum No= 42

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6581-6092>

| 50

Estetik Bölge İmplant Uygulamalarında Sert ve Yumuşak Doku Yönetimi

Asst. Prof. Dr. Fatma Soysal¹

¹Ankara Medipol Üniversitesi

Özet

Günümüzde dental implantlar, parsiyel ve total dişsizlik vakalarında yaygın olarak tercih edilmektedir. Diş kaybının ardından yumuşak ve sert dokuların iyileşme süreci, alveolar kemik kaybı ve yumuşak doku kayıplarıyla sonuçlanabilir. İmplant uygulamaları öncesinde veya sonrasında uygun şekilde yönetilmeyen sert ve yumuşak dokular, özellikle estetik bölgelerde biyolojik ve estetik komplikasyonlara yol açmaktadır. Modern implantolojinin temel zorluklarından biri, hem estetik hem de fonksiyonel bir implant restorasyonu elde etmektir. Peri-implant mukozadaki estetik problemlerin başlıca nedenleri arasında implantların yanlış konumlandırılması, yetersiz bukkal kemik miktarı, ince yumuşak doku fenotipi, keratinize doku eksikliği, komşu dişlerin ataçman kaybı ve cerrahi travma yer almaktadır. Bu çalışmada, i) anterior maksillada yanlış konumlandırılan implantlar çevresinde meydana gelen estetik sorunların bağ dokusu grefti ve koronale kaydırılan flep tekniği ile yönetimi, ii) diş çekimi sonrası yetersiz bukkal kemik varlığında implant uygulaması öncesinde yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu ile tedavi yaklaşımı, iii) mevcut implantlar etrafında bukkal kemik dehissensi ve rezorpsiyon nedeniyle rejeneratif tedavilerin uygulanamadığı durumlarda implantın çıkarılması gibi durumlar farklı klinik vakalar üzerinden tartışılmıştır. Özellikle estetik bölgedeki implant uygulamalarında, sert ve yumuşak doku gereksinimlerini fark edip yönetebilmek, uzun vadeli implant başarısı ve estetik sonuçlar açısından kritik öneme sahiptir. Dikkatli bir hasta değerlendirmesi yapmak ve doğru tedavi planı oluşturmak, mevcut tedavi seçeneklerinin endikasyonlarına hakim olmak, hem yeni yerleştirilen implantların neden olabileceği estetik sorunları hem de mevcut implantlar etrafındaki estetik komplikasyonları en aza indirmeye yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, Estetik Bölge, İmplant Komplikasyonları

Soft and Hard Tissue Management in Aesthetic Zone Dental Implants

Abstract

Today, dental implants are frequently preferred in cases of partial and total edentulism. Following tooth loss, the healing process of soft and hard tissues often results in alveolar bone resorption and soft tissue volume loss. Inadequate management of hard and soft tissues, either before or after implant placement, can lead to biological, and aesthetic complications, particularly in the aesthetic zone. The

primary challenge of modern implantology is to achieve both an aesthetic and functional implant restoration. The main causes of aesthetic problems in the peri-implant mucosa include improper implant positioning, insufficient buccal bone thickness, thin soft tissue phenotype, lack of keratinized tissue, the attachment level of adjacent teeth, and surgical trauma. This study discusses different clinical cases involving various approaches for managing soft and hard tissue deficiencies in the anterior maxilla. Specifically, it addresses: i) The management of aesthetic complications caused by malpositioned implants using connective tissue grafting and the coronally advanced flap technique, ii) The use of guided bone regeneration (GBR) prior to implant placement in cases where buccal bone is deficient after tooth extraction in the anterior maxilla, ii) Implant removal in cases where regenerative treatments are not feasible due to severe buccal bone dehiscence and resorption around existing implants. Recognizing and appropriately managing the needs of soft and hard tissues in aesthetic zone implant applications is essential for long-term implant success and optimal aesthetic outcomes. A thorough patient evaluation, meticulous treatment planning, and a solid understanding of the indications for available treatment options are crucial in minimizing both the aesthetic complications of newly placed implants and those surrounding existing implants.

Keywords: Dental Implants, Aesthetic Zone, Implant Complications

Presentation ID / Sunum No= 166

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7610-9622

| 52

Farklı İki İrrigasyon Rejiminin Biodentine'nin Mikrosertliği Üzerine Etkisi: Pilot Çalışma

Asst. Prof. Dr. Ecehan Hazar¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Endodontik işlemlerde kullanılan kalsiyum silikat esaslı simanların özellikleri, uygulama sonrası irrigasyon solüsyonunun kimyasal etkisi de dahil olmak üzere çeşitli faktörlerden etkilenebilir. Bu çalışmanın amacı, sodyum hipoklorit ve etidronik asit (DR HEDP) kombinasyonunun veya sodyum hipoklorit (NaOCl) sonrası etilendiamin tetraasetik asit (EDTA) ardışık kullanımının Biodentine'nin mikrosertliği üzerindeki etkilerini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Biodentine karıştırılarak yirmi silindirik disk hazırlandı. Sertleşme süresi tamamlandıktan sonra başlangıç Vickers mikrosertlik değerleri ölçüldü ve örnekler iki gruba ayrıldı (n=10). Grup 1'de, %2.5 NaOCl 10 dakika uygulandı, ardından %17 EDTA 1 dakika ve son olarak 1 dakika daha %2.5 NaOCl uygulandı. Grup 2'de ise %2,5 NaOCl ve %9 etidronik asit (DR HEDP) karıştırılarak 12 dakika uygulandı. İrrigasyon işlemlerini takiben son mikrosertlik değerleri ölçüldü. Grup 1'de başlangıç ve son ölçümlere ek olarak, NaOCl ve EDTA uygulamalarından sonra da mikrosertlik ölçümü yapıldı. İrrigasyon rejimleri arasındaki mikrosertlik değişimini yüzde olarak karşılaştırmak için Bağımsız Örneklem t-testi kullanıldı. Grup içi mikrosertlik değerleri, Grup 1'de Friedman testi, Grup 2'de ise Eşleştirilmiş Örneklem t-testi ile karşılaştırıldı (p < 0,05). Bulgular: Her iki irrigasyon rejimi de Biodentine'nin mikrosertliğinde anlamlı bir azalmaya neden oldu (p < 0,05). Grup 2'de örneklerin mikrosertlik değişimi, Grup 1'den anlamlı derecede daha azdı (p < 0,001). Grup 1'de, 10 dakika boyunca uygulanan NaOCl sonrası mikrosertlik değerinde anlamlı bir değişiklik gözlenmezken, ardından 1 dakika süreyle EDTA uygulandığında başlangıç değerine göre anlamlı bir azalma tespit edildi. Sonuç: İrrigasyon işlemleri, sertleşme süresi tamamlandıktan sonra Biodentine'nin mekanik özelliklerini etkilemiştir. DR HEDP, ardışık irrigasyon rejimine kıyasla mikrosertliği daha az etkilemiştir.

Anahtar Kelimeler: Biodentine, Dual Rinse Hedp, Edta, Mikrosertlik

Effect of Two Different Irrigation Regimes On the Microhardness of the Biodentine: A Pilot Study

Abstract

Aim: The properties of calcium silicate cements used in endodontic procedures may be influenced by several factors, including the chemical action of the irrigating solution after placement. The aim of this study was to evaluate the effects of sodium hypochlorite (NaOCl) and etidronic acid combination (DR HEDP) or the sequential use of ethylenediaminetetraacetic acid (EDTA) after NaOCl on the microhardness of Biodentine. Material and Methods: Twenty cylindrical discs were prepared by mixing Biodentine. After the setting time, initial Vickers microhardness values were measured and divided into two groups (n=10). In group 1, 2.5% NaOCl was applied for 10 minutes, followed by 17% EDTA for 1 minute, and then 2,5% NaOCl for an additional minute. In Group 2, a mixture of 2.5% NaOCl and 9% etidronic acid (DR HEDP) was applied for 12 minutes. After following the irrigation procedures, the final microhardness values were measured. In Group 1, alongside the initial and final measurements, microhardness assessments were also conducted after the application of NaOCl and EDTA. An Independent Samples t-test was conducted to compare the percent change in microhardness across the irrigation regimens. The microhardness values among the groups were compared using the Friedman test for Group 1 and the Paired Sample t-test for Group 2 ($p < 0.05$). Results: The microhardness of Biodentine significantly decreased in both irrigation regimens ($p < 0.05$). The change in microhardness for the samples in Group 2 is significantly lower than that in Group 1 ($p < 0.001$). In Group 1, no significant change was observed in the microhardness value after applying NaOCl for 10 minutes. However, a significant decrease was found compared to the initial value when EDTA was applied for 1 minute afterward. Conclusion: The irrigation procedures influenced the mechanical properties of Biodentine after its setting time. DR HEDP changed microhardness less than the sequential irrigation regime.

Keywords: Biodentine, Dual Rinse Hedp, Edta, Mikrosertlik

Presentation ID / Sunum No= 149

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-0052-0973>

| 54

Genç Daimi Dişte Kök Kırığı ve Tedavisi: Vaka Raporu

Dr. Hakan Karaođlan¹

¹Sađlık Bilimleri Üniversitesi, Çocuk Diş Hekimliği ABD.

*Corresponding author: Hakan Karaođlan

Özet

Çocuklarda, diş ve destek dokuları içeren travmatik diş yaralanmaları sık görülmektedir. Travma sonucu meydana gelen bu yaralanmalar en çok ön grup dişlerde görülmektedir. Travmatik yaralanmaların ön grup dişlerde görülme oranı % 37dir. Daimi dentisyondaki yaralanmaların % 0,5-7'sini oluşturan kök kırıkları ise oldukça nadir görülmektedir. Kök kırıklarını basit olarak, meydana gelme yönüne göre iki sınıfa ayırabiliriz; yatay ve dikey kök kırıkları. Travma sonucunda dişin kökünde meydana gelen yatay kırıklar kökün anatomik yapısına göre; koronal, orta veya apikal üçlüde görülebilmektedir. Her durumda, kırık hattının bulunduğu bölgeye göre farklı tedavi yöntemi tanımlanmaktadır. Kron kök yaralanmaları kompleks yaralanmalardır, teşhis ve tedavileri güçtür. Travma sonucu üst sağ santral dişinde kırık şikayetiyle 9 yaşında kız hasta kliniğimize başvurmuştur. Veliden alınan anamnezde travmanın 14 saat önce gerçekleştiği öğrenilmiştir. Yapılan ağız içi muayenede yumuşak dokularda ve diş etinde yırtılma ayrıca dişin kron kısmının da palatinal lükse olduğu görülmüştür. Radyografik muayenede kökün orta üçlüsünde horizontal kök kırığı olduğu tespit edilmiştir. İlgili bölgeye lokal anestezi uygulanmıştır. Sond ile yapılan muayenede hareketli koronal parçanın apikalinin ağız ortamına açık olduğu görülmüştür. Geçen sürenin uzun olması göz önüne alındığında koronal parçanın enfekte olma ihtimaline karşı kırık parçanın çekilip retrograd olarak doldurulmasına karar verilmiştir. Sokette oluşan pıhtı nazikçe temizlenip soket serum fizyolojikle yıkanmıştır. Retrograd dolgusu tamamlanan koronal parça hızlıca sokete yerleştirilip yarı rijit splint ile komşu dişlere splintlenmiştir. Bu vaka raporunda, orta üçlüsünde horizontal kök kırığı oluşan ve koronal parçasının lükse olduğu üst sağ santral dişin tedavi protokolü ve iki yıllık takibi sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Dental Travma, Endodontik Tedavi, Horizontal Kök Kırığı

Root Fracture and Treatment of Immature Permanent Tooth: A Case Report

Abstract

Traumatic dental injuries involving teeth and supporting tissues are frequently seen in children. These traumatic injuries are mostly seen in the anterior group teeth. The rate of traumatic injuries in the anterior group teeth is 37%. Root fractures, which account for 0.5-7% of injuries in the permanent dentition, are

extremely rare. Horizontal fractures that occur in the root of the tooth as a result of trauma can be seen in the coronal, middle or apical triad according to the anatomical structure of the root. In each case, different treatment modalities are defined according to the location of the fracture line. A 9-year-old girl was admitted to our clinic with a fracture of her upper right central tooth due to trauma. In the anamnesis taken from the parent, it was learned that the trauma occurred 14 hours ago. Intraoral examination revealed laceration of the soft tissues and gingiva, and the crown of the tooth was also seen to be luxated to the palatine. Radiographic examination revealed a horizontal root fracture in the middle third of the root. Local anesthesia was applied to the relevant area. The probe examination showed that the apical part of the mobile coronal fragment was open to the oral cavity. Considering the long time elapsed, it was decided to pull the broken fragment and fill it retrogradely in case the coronal fragment became infected. The clot formed in the socket was gently removed and the socket was washed with saline. The coronal piece, whose retrograde filling was completed, was quickly placed in the socket and splinted to the adjacent teeth with a semi-rigid splint. In this case report, we present the treatment protocol and two-year follow-up of an upper right central tooth with horizontal root fracture of the middle third and luxation of the coronal fragment.

Keywords: Dental Trauma, Endodontic Treatment, Horizontal Root Fracture

Presentation ID / Sunum No= 160

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1151-0113

| 56

Genç Hastada Damak Bölgesinde Saptanan Melanotik Makül: Üç Yıl Takip Süreli Olgu Sunumu

Ra. Gülşah Karataş Telli¹ , Assoc. Prof. Dr. Sara Samur Ergüven¹ , Ra. İpek Atak Seçen²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

²Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

*Corresponding author: Gülşah KARATAŞ TELLİ

Özet

Oral kavitenin pigmentle lezyonları sık görülen patolojik oluşumlardır. Etiyolojisi fizyolojik, reaktif, neoplastik, idiyopatik olabileceği gibi sistemik bir hastalığın belirtisi olarak da ortaya çıkabilmektedir. Melanotik makül ise oral kavitede en yaygın görülen pigmentle lezyonlardan biridir. Genellikle artmış melanin üretimi sonucu gelişen, ancak nadiren melanosit sayısındaki artışla da oluşabilen benign bir lezyondur. En sık alt dudakta görülen bu lezyonlar, bukkal mukoza, diş eti ve palatal bölgelerde de ortaya çıkabilmektedir. Bu olguda genç hastada palatal bölgede görülen melanotik makülün sunulması amaçlanmaktadır. On dört yaşında kadın hasta kliniğimize palatal bölgedeki asemptomatik pigmentle lezyon şikayetiyle başvurdu. Hastanın klinik incelemesinde sol palatal bölgede yerleşmiş yaklaşık olarak 0,5 cm çapında koyu kahverengi, homojen görümlü ve iyi sınırlı lezyon tespit edildi. Lezyonun sistemik etiyojisinin olmadığı anlaşıldıktan sonra eksizyonel biyopsi işlemi planlandı. Hastanın yasal temsilcisinin işlemle ilgili bilgilendirilmesini ve onam alınması takiben lezyon bölgeden eksize edildi. Biyopsi sonucunda melanotik makül tanısı konuldu. İşlemden iki hafta sonra palatal mukozanın sağlığına kavuştuğu belirlendi. Üç yıllık takip diliminde hastada herhangi bir nüks gözlenmemiştir. Pigmentle lezyonlar, zararsız durumlardan hayatı tehdit eden hastalıklara kadar geniş bir yelpazede farklı klinik seyirler gösterebilmektedir. Klinisyenlerin bu lezyonları tespit ettiğinde detaylı anamnez ve klinik muayene ile ayrıntılı bir değerlendirme yapması kritik rol oynamaktadır. Laboratuvar testleri ile tanısı belirlenemeyen lezyonların kesin tanısının saptanması ve muhtemel tedavi planının oluşturulması için biyopsi gerekmektedir. Lezyonun erken teşhis edilebilmesi amacıyla klinisyenin yeterli bilgi birikimine sahip olmasının ve düzenli hasta takibinin önemini vurgulamak istiyoruz.

Anahtar Kelimeler: Oral Mukoza, Melanin, Melanotik Makül, Pigmentasyon

Melanotic Macule in the Palatal Region of a Young Patient: A Case Report With Three-Year Follow-Up

Abstract

Pigmented lesions of the oral cavity are common pathological entities. Etiology may be physiological, reactive, neoplastic, or idiopathic, and in some cases, they may manifest as a clinical sign of an underlying systemic disease. Melanotic macule is one of the most frequently observed pigmented lesions in oral cavity. It is a benign lesion primarily resulting from increased melanin production, although in rare cases, it may also develop due to an increase in melanocyte count. While melanotic macules are most commonly found on the lower lip, they can also occur on the buccal mucosa, gingiva, and palatal region. This case aims to present a melanotic macule observed in the palatal region of a young patient. A 14-year-old female patient referred to our clinic with a complaint of an asymptomatic pigmented lesion in the palatal region. Clinical examination revealed a well-demarcated, homogeneously pigmented, dark brown lesion measuring approximately 0.5 cm in diameter, located in the left palatal region. After ruling out any systemic etiology, an excisional biopsy was planned. After the obtaining of parent consent the lesion was surgically excised. Histopathological examination confirmed the diagnosis of a melanotic macule. The palatal mucosa had healed completely two weeks after the biopsy. No recurrence was observed in three-year follow-up. Pigmented lesions can present with a wide spectrum of clinical courses, ranging from benign conditions to life-threatening diseases. Therefore, a detailed anamnesis and clinical examination are essential when such lesions are identified. Lesions that cannot be definitively diagnosed through laboratory tests require a biopsy for accurate diagnosis and appropriate treatment planning. We would like to emphasize the importance of adequate clinical knowledge and regular patient follow-up for the early diagnosis of such lesions.

Keywords: Melanin, Melanotic Macule, Oral Mucosa, Pigmentation

Presentation ID / Sunum No= 113

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2372-3047

| 58

İleri Derecede Kemik Kaybı Görülen Maksiller Posterior Bölgenin Monoblok Bükülebilir İmplantlar ile Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Exp. Dr. Ezgi Arslan¹ , Prof.Dr. Canan Akay²

¹Kütahya Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

İmplant destekli restorasyonlar, hareketli protetik restorasyonların tutuculuk ve stabilitesinde karşılaşılan problemlerin önüne geçerek daha konforlu bir kullanım sağlamaktadır. Fakat uzun süre dişsiz kalmış ağızlarda implant cerrahisi öncesinde birtakım sorunlar ile karşılaşılmaktadır. Alveolar kemik hacminin azalması, sinüs duvarının aşağı doğru sarkması, kemik kalitesindeki azalmalar gibi faktörlerin çözümünde ileri cerrahi tekniklerinin kullanılması gerekmektedir. İmplant tedavisi için gerekli olan ek cerrahi işlemler hastaların ilerleyen yaşları sebebiyle her zaman istenilen sonuçları vermemektedir. Böyle durumlarda çoğu hasta standart çaplı implantlar yerine daha ince çapa sahip monoblok bükülebilir implantlar ile tedavi edilebilmektedir. Monoblok implant sistemleri, implant ve dayanağın tek bir implantta birleştirilmesi esasına dayanmaktadır. Olgu: 62 yaşında erkek hasta kliniğimize diş eksikliği şikayeti ile başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayenenin ardından hastanın sağ maksiller posterior bölgesinde ileri derecede kemik kaybı gözlenmiştir. Hastanın durumu göz önüne alındığında monoblok implant sistemleri ile tedavisinin gerçekleştirilmesine karar verilmiştir. Hastadan bilgilendirilmiş onam formu alınmış, 2 adet monoblok implantın yerleştirileceği yerler klinik ve radyolojik olarak belirlenmiştir. Cerrahi operasyon gerçekleştirilmiş ve monoblok implantların üzerine yapılan 3 üyeli protetik restorasyon ile kısa sürede hastanın tedavisi gerçekleştirilmiştir. Yakın dönem takipleri yapılan hastada herhangi bir probleme rastlanmamıştır. Monoblok implantlar şiddetli kemik kaybının gerçekleştiği hastalarda sabit protetik restorasyon yapılmasına olanak sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Monoblok İmplant, Şiddetli Kemik Rezorpsiyonu, Bükülebilir İmplant

Presentation ID / Sunum No= 155

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3702-9790

| 59

İmmatur Daimi Dişin MTA ile Vital Pulpa Tedavisi:Vaka Sunumu

Dr. İhya Çakmakçı¹

¹Özel Muayenehane

Özet

Amaç: Diş çürükleri pulpal inflamasyona yol açabilen ve ileri dönemlerde diş kaybıyla sonuçlanabilen yaygın bir sağlık problemidir. İnflamasyon nedeniyle pulpa dokusu geri dönüşümlü olarak etkilendiğinde vital pulpa tedavileri ile var olan inflamasyonun ilerlemesi engellenip dişin gelişimini devam ettirmesi sağlanabilir. Bu olgu raporunun amacı pulpal inflamasyonu olan immatur daimi dişin MTA ile tedavisini ve takiplerini anlatmaktır. **Özet:**Kliniğimize diş ağrısı şikayetiyle başvuran 12 yaşındaki hastanın yapılan klinik ve radyografik muayenesinde 47 numaralı dişinde pulpaya ulaşmış çürük ve açık apeksler gözlenmiştir. Hastanın klinik şikayetleri de göz önünde bulundurularak hastaya MTA ile vital pulpa tedavisi planlanmış ve uygulanmıştır. Hasta 2 hafta, 6 ay ve 1 yıl aralıklarla kontrol muayenesine çağırılmıştır. Kontrol randevularında klinik ve radyolojik olarak dişin semptomsuz olduğu ve kök gelişiminin devam ettiği görülmüştür. **Sonuç:**İmmatur dişler doğru biyolojik materyal seçimi, doğru teşhis ve tedavi planlaması ile gelişimini devam ettirebilir.

Anahtar Kelimeler: Açık Apeks, MTA, İmmatur Diş

Presentation ID / Sunum No= 105

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009000880693025

| 60

İskeletsel Sınıf II Malokluzyonun Multidispliner Tedavisi: Vaka Raporu

Researcher Meryem Taş Reyhanioglu¹ , Assoc. Prof. Dr. Fariz Selimli¹

¹Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi

Özet

Angle 1899 yılında üst çene 1. molar dişin konumunu anahtar kabul edip alt 1. moların mesialde veya distalde olmasına göre okluzyonu sınıf I, sınıf II ve sınıf III olarak sınıflamıştır. Zaman içerisinde bu sınıflamanın eksik olduğu, dental ilişki dışında çenelerin birbirine ve kafa kaidesine göre konumunun farklı analizlerle sınıflanması gerektiği görüldü . Gelişimini tamamlamış ileri derecede iskeletsel anomalisi olan hastalarda ilk tedavi seçeneği ortodontik tedavi ile birlikte ortognatik cerrahi uygulamasıdır. İskeletsel anomalilere sahip hastalarda ortognatik cerrahinin amacı estetik kaygının giderilmesinin yanında ideal okluzyon ile fonksiyonun sağlanmasıdır. Bu makalede iskeletsel sınıf II malokluzyona sahip olgunun ortognatik cerrahisi anlatılmıştır. Kronolojik yaşı 23 yıl olan kadın hasta alt çenesinin çok geride olması ve yüzde asimetri olması şikâyeti ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede hastanın iskeletsel sınıf II olduğu dişsel olarak sınıf II divizyon I olduğu görülmüştür. Tedavimizde amaç maksiller darlığın giderilip mandibular retrognatiyi elimine ederek dengeli bir profil, sınıf I molar ve kanin ilişki, ideal overjet-overbite sağlanarak hastanın estetik beklentilerini karşılayıp ideal fonksiyonu kazandırmaktır. Hastaya Sarpe cerrahisi uygulandıktan 4 yıl sonra Le fort I ve bilateral sagittal split osteotomisi yapılarak çeneler ve okluzyon ideal konuma getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik Cerrahi, Sınıf II Malokluzyon, Sarpe

Multidisciplinary Treatment of Skeletal Class II Malocclusion: A Case Report

Abstract

In 1899, Angle classified occlusion into Class I, Class II, and Class III based on the position of the upper first molar, considering it as the key tooth and determining whether the lower first molar was positioned mesially or distally. Over time, it became evident that this classification was incomplete, and that in addition to dental relationships, the position of the jaws relative to each other and the cranial base should also be analyzed using different methods. In patients with advanced skeletal anomalies who have completed their development, the first treatment option is the application of orthognathic surgery in conjunction with orthodontic treatment. The goal of orthognathic surgery in patients with skeletal anomalies is not only to address aesthetic concerns but also to achieve ideal occlusion and function. This article discusses the orthognathic surgery of a patient with skeletal Class II malocclusion. A 23-year-old

female patient presented to our clinic with complaints of a significantly recessed lower jaw and facial asymmetry. Clinical examination revealed that the patient had skeletal Class II and dental Class II Division I malocclusion. The goal of our treatment was to eliminate maxillary constriction and mandibular retrognathia, achieving a balanced profile, Class I molar and canine relationships, and ideal overjet and overbite, thereby meeting the patient's aesthetic expectations while restoring ideal function. Four years after performing SARPE (Surgical Assisted Rapid Palatal Expansion), Le Fort I osteotomy and bilateral sagittal split osteotomy were carried out, repositioning the jaws and achieving ideal occlusion.

Keywords: Orthognathic Surgery, Class II Malocclusion, Sarpe

Presentation ID / Sunum No= 38

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6563-0658

| 62

Kist Tedavisinde Marsüpyalizasyonun Rolü ve Endikasyonları

Researcher Yonca Kanat¹ , Asst. Prof. Dr. Metehan Keskin¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Marsüpyalizasyon, kist tedavisinde kullanılan bir yöntem olup, özellikle büyük boyutlara ulaşmış veya çevre anatomik yapılara komşu olan kistlerin tedavisinde tercih edilir. Bu tedavi, kistin epitelinde bir pencere açarak kist sıvısının boşaltılmasına ve bu sayede kist boyutlarının küçülmesine olanak tanır. Bu yöntem, kist basıncı nedeniyle oluşan dişlerdeki eğriliklerin basıncın azaltılması ile düzeltilmesine yardımcı olur ve kist çevresindeki dokulara zarar vermeden iyileşmeyi destekler. Marsüpyalizasyon, büyük kistlerin tedavisinde, enükleasyon sonrasında patolojik fraktür riski oluşturabilecek durumların önlenmesi için de önemli bir seçenek sunar. Ayrıca, kist ile ilişkili dişlerin düzgün bir şekilde sürdürülmesini sağlar. Çünkü kist basıncı, dişlerin sürmesini engelleyebilir. Bu tedavi, kistlerin büyümesini kontrol altına alarak daha koruyucu bir tedavi yöntemi sunar. Sonuç olarak, marsüpyalizasyon, kist tedavisinde özellikle büyük boyutlu kistlerde ve anatomik yapılara yakın bölgelerde etkili bir yöntemdir. Bu sunumda marsüpyalizasyon tekniğinin farklı endikasyonlarından bahsedilecektir.

Anahtar Kelimeler: Kist, Koruyucu Tedavi, Marsüpyalizasyon

The Role and Indications of Marsupialization in Cyst Treatment

Abstract

Marsupialization is a method used in cyst treatment, particularly preferred for cysts that have reached large sizes or are adjacent to surrounding anatomical structures. This treatment involves creating a window in the cyst's epithelium to drain the cyst fluid, allowing the cyst to shrink. This method helps correct dental misalignments caused by cyst pressure by reducing the pressure, and supports healing without damaging the surrounding tissues. Marsupialization also offers an important option for preventing pathological fractures after enucleation in the treatment of large cysts. Additionally, it ensures that teeth associated with the cyst are properly erupted, as cyst pressure can hinder tooth eruption. This treatment provides a more protective approach by controlling the growth of cysts. In conclusion, marsupialization is an effective method, especially for large cysts and those located near anatomical structures. This presentation will discuss the various indications of the marsupialization technique.

Keywords: Conservative Treatment, Cyst, Marsupialization

Presentation ID / Sunum No= 119

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-2107-4459

| 63

Konjenital Lateral Diş Eksikliği Vakasında Anterior Estetik Rehabilitasyon

Ra. Edanur Göven¹, Prof.Dr. Murat Yenisey¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Özet

AMAÇ: Hastalar sıklıkla konjenital, travma, çürük ve periodontal hastalık gibi nedenlerle diş eksiklikleri yaşamaktadır. Bu durum anterior bölgede meydana geldiğinde ise hastalar özellikle estetik gereksinimler için diş hekimlerine başvurmaktadır. Bu vakanın amacı konjenital olarak 12, 22, 42 numaralı dişleri bulunmayan hastanın ortodonti tedavi sonrası dişsizlik durumunun minimal invaziv olarak estetik materyallerle rehabilite etmektir. **OLGU SUNUMU:** 13, 23 numaralı dişlere Jacket kron preparasyonu, 11, 21, 41 numaralı dişlere ise palatinal- lingual ve proksimal yüzeylerde, 44 numaralı dişin palatinal ve okluzal yüzeylerde rest ve oluk kombinasyonlarını içeren geleneksel Maryland preparasyonları yapılmıştır. Preparasyon marjinleri supragingival olarak bitirilmiş, preparasyonlara ait ölçüler çift karıştırma tekniği ile putty ve light body a tipi silikon (Zetaplus, Zhermack, Italy) ölçü maddesi kullanılarak alınmış, oklüzal kayıtlarda ise silikon kapanış materyali kullanılmıştır (Zetaplus, Zhermack, Italy). Görsel metot kullanılarak Vita 3D Master skala yardımıyla diş rengi seçilip fotoğraf kayıtları alınmıştır. Restorasyon tasarımları yapıldıktan sonra lityum disilikat ile güçlendirilmiş cam seramik (Initial LiSi Press, GC Co., Tokyo, Japonya) kullanılarak restorasyon üretilmiştir. Üretici firmanın önerileri doğrultusunda dual cure rezin siman (G-CEM LinkForce, GC, Tokyo, Japan) kullanılarak simantasyonu yapılmıştır. **SONUÇ:** Anterior bölge diş eksikliklerinde birçok tedavi seçeneği göz önünde bulundurulmalı, yapılacak restorasyon tasarımı ve kullanılacak materyal hastanın mevcut durumu ve beklentisi doğrultusunda invaziv işlem yapılmadan önce belirlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Konjenital Diş Eksikliği, Adeziv Köprüler, Anterior Estetik

Anterior Aesthetic Rehabilitation in a Case of Congenital Lateral Tooth Agenesis

Abstract

OBJECTIVE: Patients frequently experience tooth loss due to congenital reasons, trauma, decay, or periodontal disease. When this occurs in the anterior region, patients often seek dental treatment primarily for aesthetic concerns. The aim of this case is to rehabilitate the edentulous spaces of a patient congenitally missing teeth numbered 12, 22, and 42 using minimally invasive aesthetic materials following orthodontic treatment. **CASE REPORT:** Jacket crown preparations were performed on teeth 13 and 23, while traditional Maryland bridge preparations incorporating rest and groove combinations were applied on the palatal-lingual and proximal surfaces of teeth 11, 21, and 41, as well as on the palatal

and occlusal surfaces of tooth 44. Preparation margins were finished supragingivally, and impressions were taken using the double-mix technique with putty and light body A-type silicone (Zetaplus, Zhermack, Italy). Occlusal records were obtained using a silicone bite registration material (Zetaplus, Zhermack, Italy). Tooth shade selection was performed using the Vita 3D Master scale through a visual method, and photographic records were taken. After designing the restorations, they were fabricated using lithium disilicate-reinforced glass-ceramic (Initial LiSi Press, GC Co., Tokyo, Japan). Cementation was performed using dual-cure resin cement (G-CEM LinkForce, GC, Tokyo, Japan) following the manufacturer's recommendations. **CONCLUSION:** Various treatment options should be considered for anterior tooth loss, and the design of the restoration and the material selection should be determined in accordance with the patient's condition and expectations before performing any invasive procedures.

Keywords: Congenital Tooth Agenesis, Adhesive Bridges, Anterior Aesthetics

Presentation ID / Sunum No= 124

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3597-0843

| 65

LDS ve PEEK Malzemelerinin Stres Dağılımlarının Endokuron Restorasyonlardaki Ferrule Preparasyonunda Karşılaştırılması

Inst. Dr. Hakan Aydın¹

¹*Antalya Bilim Üniversitesi*

*Corresponding author: Hakan Aydın

Özet

Amaç: Endokuron restorasyonlarda kullanılan ferrule özelliğinin iki farklı endokuron materyalindeki stres dağılım çeşitliliklerini sonlu elemanlar analizi ile karşılaştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Çalışmada sayısal simülasyon için alt çene birinci molar dişi seçildi ve ferrule preparasyon oluşturularak, 3B sonlu elemanlar stres analizi yöntemi kullanılarak statik doğrusal analize tabi tutuldu. Pulpa odası aksiyel duvarları 6°'lik bir internal açı ve düzgün internal geçişlere sahipti. Giriş kavitesinin tabanı 2 mm akışkan kompozit dolgu ile kaplanmış olarak simüle edildi ve endokuron kavite derinlikleri 4 mm olarak belirlendi. Endokuronların oklüzal kalınlığı 4,5 mm olarak tasarlandı. Ferrule preparasyonu için 2 mm yüksekliğinde ve 0,8 mm kalınlığında 90° yuvarlatılmış shoulder bitiş formu oluşturuldu. Pulpa odası lateral duvarlarının dentin kalınlığı 2 mm olarak belirlendi. Siman aralığı 70 mikron kalınlığında belirlendi. 2 tip endokuron materyali seçildi: Lityum disilikat (LDS) ve polietereeterketon (PEEK). Dentin, LDS ve PEEK için elastisite modülleri sırasıyla 18,6; 95; 5,1 ve Poisson oranları ise sırasıyla 0,31; 0,2 ve 0,4 idi. Oklüzal kuvvetler dikey 600 N ve oblik 45°, 200 N olarak yüklendi. Endokuron materyali için maksimum asal gerilme, diş sert dokularında von Mises stres değeri kullanıldı. Bulgular: Endokuron materyali için hem dikey hem de oblik kuvvet altında PEEK materyalinde çok daha az stres tepe değerleri ölçüldü. Diş sert dokularında da benzer şekilde LDS materyali önemli derecede fazla maksimum asal gerilme değerleri sergiledi. Buna karşın diş sert dokularında dikey kuvvet altında LDS materyalinde oblik kuvvet yüklemeye göre daha yüksek değerler görülmüşken, PEEK materyalinde oblik kuvvet altında tepe stres değeri artmıştır. Sonuç: Stres tepe noktaları ve dağılımları endokuronların üretim materyaline bağlı olarak değişiklik göstermiştir. Endokuron materyali olarak PEEK grubu hem restorasyon hem de diş sert dokularında çok düşük stres birikimleri gösterdi. Bu farklılıktaki temel fark materyallerin elastisite modüllerinin farklı olmasına bağlanabilir. LDS dentinden oldukça yüksek elastik modülüne sahipken PEEK materyali dentinden daha düşük bir elastik modülüne sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Endokuron, Ferrule, Lityum Disilikat, PEEK

Presentation ID / Sunum No= 11

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0003 3325 523X

| 66

Nadir Görülen Bir Geminasyon Vakası: Maksiller Kesici Dişin Cerrahi ve Estetik Rehabilitasyonu

Assoc. Prof. Dr. Metin Berk Kasapoğlu¹ , Assoc. Prof. Dr. Ahmet Taylan Çebi²

¹*İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı*

²*Karabük Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı*

Özet

Geminasyon, bir diş tomurcuğunun bölünmeye çalışması ancak bölünememesi sonucu oluşan, büyümüş bir kuron ile ortak kök ve pulpa odasına sahip nadir görülen bir dental anomalidir. Bu durum, hem estetik hem de fonksiyonel açıdan önemli sorunlara yol açabilmektedir. Geminasyon ile füzyonun ayrımı klinik açıdan kritik olup genellikle diş arkındaki diş sayısının değerlendirilmesi ile yapılır. Geminasyonda diş sayısı değişmezken, füzyonda diş sayısı azalır. Bu tür anomaliler genellikle çiğneme zorluklarına ve dişlerin düzensiz boyutları nedeniyle estetik sorunlara neden olmaktadır. Bu vaka raporu, maksiller santral dişte (#11) geminasyon tespit edilen ve estetik kaygılarla Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine yönlendirilen 14 yaşında bir hastanın değerlendirilmesini kapsamaktadır. Cerrahi işlem öncesinde enfeksiyon riskini önlemek amacıyla dişe kök kanal tedavisi uygulanmıştır. Daha sonra kuron, gözlemlenen geminasyon sınırından değil, daha estetik bir görünüm sağlamak amacıyla sınırın hafifçe distaline kaydırılarak aeratör ile kontrollü bir şekilde ayrılmıştır. Kök ise cerrahi saha görüşünü artırmak için alveol kretinde vestibüler tarafta oluşturulan bir osteotomi penceresi yardımıyla doğrudan görüş altında kesilmiştir. İstenmeyen segment çekilmiş, kalan dişin boyutları ve formu 21 numaralı diş ile simetri sağlanacak şekilde düzenlenmiştir. Bu vaka raporu, nadir görülen geminasyon vakalarında cerrahi hassasiyetin önemini ve fonksiyonel ile estetik beklentilerin karşılanmasında multidisipliner yaklaşımın gerekliliğini vurgulamaktadır. Ayrıca, bu tür anomalilerin yönetiminde dikkat edilmesi gereken kritik noktaları ve olası tedavi alternatiflerini sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Geminasyon, Füzyon, Çene Cerrahisi, Santral Diş

A Rare Case of Gemination: Surgical and Aesthetic Rehabilitation of a Maxillary Incisor

Abstract

Gemination is a rare dental anomaly characterized by the attempt of a single tooth bud to divide, resulting in an enlarged crown with a shared root and pulp chamber. This condition can lead to significant aesthetic and functional issues. The differentiation between gemination and fusion is

clinically crucial and is typically based on evaluating the number of teeth in the dental arch. While the total tooth count remains unchanged in gemination, fusion results in a reduced tooth count. Such anomalies often cause chewing difficulties and aesthetic concerns due to irregular tooth sizes and shapes. This case report presents the evaluation of a 14-year-old patient with gemination detected in the maxillary central incisor (#11) who was referred to an Oral and Maxillofacial Surgery clinic due to aesthetic concerns. Before the surgical procedure, root canal treatment was performed to minimize the risk of infection. Subsequently, the crown was separated not along the observed gemination boundary but slightly distal to it, using an aerator, to achieve a more aesthetically pleasing appearance. The root was cut under direct visualization through a vestibular osteotomy window created in the alveolar crest to enhance surgical field visibility. The undesired segment was extracted, and the remaining tooth was reshaped to ensure symmetry with the adjacent maxillary central incisor (#21). This case highlights the importance of surgical precision in managing rare gemination cases and emphasizes the role of careful planning in meeting both functional and aesthetic expectations.

Keywords: Gemination, Fusion, Oral Surgery, Central Incisor

Presentation ID / Sunum No= 106

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-3181-9136

| 68

Odontojenik Miksom: Mandibulda Nadir Görülen Bir Benign Tümör Olgusu

Researcher Muhammed Enes Özyer¹, Asst. Prof. Dr. Ahmet Can Haskan¹

¹Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

*Corresponding author: Muhammed Enes Özyer

Özet

Giriş: Marsupiyalizasyon, kistik lezyonların tedavisinde kullanılan konservatif bir yaklaşımdır. Bu tedavi yöntemi, kist kavitesindeki basıncı azaltarak yeni kemik oluşumunu teşvik eder ve anatomik yapıları koruyarak komplikasyon risklerini minimuma indirir. Odontojenik miksomalar, benign olmalarına karşın agresif özellikler sergileyen çene tümörleridir. Genellikle asemptomatik seyreden bu lezyonlar, yüksek nüks oranları ile karakterizedir. Olgu Raporu: 18 yaşında erkek bir hasta, sol mandibulada şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayene ve radyografik incelemeler sonucunda, büyük bir radyolüsent lezyon tespit edilmiştir. Bilgisayarlı tomografi sonucunda, lezyonun yaklaşık 2,5x4 cm boyutlarında olduğu, belirgin bir ekspansiyon oluşturduğu ve diş köklerinde ile bukkal-lingual kortekste rezorpsiyon meydana getirdiği gözlemlenmiştir. Hastada parestezi bulgusu bulunmamaktadır. Biyopsi sonucunda lezyonun odontojenik miksoma olduğu belirlenmiştir. Tedavi olarak, agresif bir cerrahi yaklaşım yerine; hastanın büyüme ve gelişim döneminin son evresinde olması, radikal cerrahinin estetik ve psikolojik problemlere yol açma ihtimali, lezyonun benign yapısı ve hastanın yüksek uyumu göz önünde bulundurularak, cerrahi sınırların net bir şekilde izlenebilmesi için marsupiyalizasyon ve yüzeyel küretaj içeren konservatif bir cerrahi yaklaşım tercih edilmiştir. Tedavi ve İzlem: Lokal anestezi altında, ilgili dişler ekstrakte edilmiş ve kemik rejenerasyonunu desteklemek amacıyla dren yerleştirilmiştir. Postoperatif dönemde, hastaya düzenli olarak serum fizyolojik ile günde en az dokuz defa yıkama yapılması önerilmiştir. Bir yıl süresince yapılan periyodik kontrollerde, tümörün büyüme göstermediği ve kemik oluşumunun başladığı gözlemlenmiştir. Tartışma: Odontojenik miksomalar, genellikle mandibula bölgesinde ve 20-30 yaş arası bireylerde görülür. Bu tümörlerin tedavisinde cerrahi yaklaşımlar sıklıkla tercih edilse de, marsupiyalizasyon gibi konservatif yöntemler de başarıyla uygulanabilmektedir. Marsupiyalizasyonun, büyük lezyonlarda cerrahi müdahaleyi minimize ederek iyileşme sürecini hızlandırdığı ve nüks oranını azalttığı literatürde bildirilmiştir. Sonuç: Bu olguda, konservatif cerrahi yöntem olan marsupiyalizasyonun, odontojenik miksoma tedavisinde etkili bir seçenek olduğu görülmüştür. Periyodik izlemede nüks gelişmemiş ve tedavi başarılı olmuştur. Odontojenik miksomaların yüksek nüks oranları göz önünde bulundurulduğunda, uzun dönemli izlem büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Odontojenik Miksoma, Marsupiyalizasyon, Mandibular Bütünlük

Odontogenic Myxoma: A Rare Benign Tumor Case in the Mandible

Abstract

Introduction: Marsupialization is a conservative treatment method for cystic lesions. It reduces cyst cavity pressure, promoting bone formation and minimizing complication risks while preserving anatomical structures. Odontogenic myxomas are benign but aggressive jaw tumors, often asymptomatic, and characterized by a high recurrence rate. Case Report: An 18-year-old male patient presented with swelling in the left mandible. Clinical and radiographic examinations revealed a large radiolucent lesion. CT imaging showed the lesion to be 2.5x4 cm, causing expansion, resorption of dental roots, and buccal-lingual cortical bone. No paresthesia was observed. Biopsy confirmed the lesion as an odontogenic myxoma. Considering the patient's age (end of growth phase), the benign nature of the lesion, potential aesthetic and psychological effects of radical surgery, and the patient's good compliance, a conservative approach including marsupialization and superficial curettage was chosen instead of aggressive resection. Treatment and Follow-up: Under local anesthesia, the relevant teeth were extracted, and a drain was placed for bone regeneration. The patient was instructed to rinse with saline at least nine times daily. During one-year follow-up visits, no tumor growth was observed, and bone formation had begun. Discussion: Odontogenic myxomas typically affect the mandible in individuals aged 20-30. While surgical treatments are commonly used, conservative approaches like marsupialization are also effective. Literature reports that marsupialization minimizes the need for extensive surgery in large lesions, accelerates healing, and reduces recurrence. Conclusion: This case demonstrates that marsupialization is an effective conservative treatment for odontogenic myxomas. Long-term follow-up is crucial due to the high recurrence rate of these tumors, and no recurrence was observed in this case.

Keywords: Odontogenic Myxoma, Marsupialization, Mandibular Integrity

Presentation ID / Sunum No= 147

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-1077-0768>

| 70

Ortodontik Diş Hareketi ve Serotonin İlişkisi

Dr. Neslihan Karaođlan¹

¹Sađlık Bilimleri Üniversitesi Sultan 2.Abdülhamidhan Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Ortodontik diş hareketi, uygulanan mekanik kuvvetle diş ve çevre destek dokularında oluşan moleküler, hücrel ve dokusal biyokimyasal reaksiyonlara ve enflamasyon yanıtına bağlıdır. Ortodontik tedavi sürecinde bireylerin düzenli kullandığı ilaçların ortodontik diş hareketine olan etkisi göz ardı edilemez. Günümüzde antidepresan kullanımı oldukça yaygınlaşmıştır. En sık reçete edilen antidepresan grubu SSRI (seçici serotonin geri alım inhibitörleri)'dir. Depresyon, bipolar bozukluk, anksiyete ve obsesif-kompulsif bozukluk gibi durumlarda kullanılan SSRI, vücutta serotonin konsantrasyonunu arttırmaktadır. Ortodontik diş hareketi, uygulanan kuvvet sonucu oluşan inflamatuvar etki ile çeşitli mediatörlerin salınımı ile başlar. Periodontal doku ve alveolar kemiğin remodelligi ile sonlanır. Ortodontik diş hareketini arttırdığı araştırmalarla raporlanan serotonin mekanizmayı araştırıp öğrenmek gereklidir. Bu konuda yapılacak olan yeni çalışmalar, invaziv olmayan farmakolojik ajanların, diş hareketini hızlandırmak için kullanılan mekanik veya cerrahi tekniklere alternatif olarak kullanılmasının önünü açacaktır. Çalışmamızda, PubMed, Google Akademik ve Science Direct veri tabanları, ortodontik diş hareketi, serotonin, 5-HT, antidepresan, fluoksetin, SSRI anahtar kelimeleri ile taranmıştır. Mevcut makaleler ve referans listelerindeki araştırmalar incelenmiştir. Yapılan genetik ve farmakolojik çalışmalar sonucunda serotoninin, mineralize dokuların gelişiminde rol oynayan bir sinyal molekülü olduğu konusunda fikir birliğine varılmıştır. Ancak bu molekülün diş ve kemik homeostazına katkısı hala gizemini korumaktadır. Bu derlemenin amacı deneysel çalışmaların ışığında ortodontik diş hareketi ile ortodontide yeni ufuklar açabilecek serotonin arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Ortodontik Diş Hareketi, Serotonin, SSRI

Orthodontic Tooth Movement and Serotonin

Abstract

Orthodontic tooth movement depends on the molecular, cellular and tissue biochemical reactions and inflammatory responses that occur in the tooth and surrounding support tissues as a result of the applied mechanical force. The effect of medications used regularly by individuals during the orthodontic treatment process on orthodontic tooth movement cannot be ignored. Nowadays, the use of antidepressants has become quite common. The most commonly prescribed antidepressant group is SSRIs (selective serotonin reuptake inhibitors). SSRIs, used in conditions such as depression, bipolar

disorder, anxiety and obsessive-compulsive disorder, increase the concentration of serotonin in the body. Orthodontic tooth movement begins with the release of various mediators due to the inflammatory effect caused by the applied force. It results in remodeling of periodontal tissue and alveolar bone. It is necessary to investigate and learn the serotonergic mechanism, which has been reported to increase orthodontic tooth movement. New studies on this subject will pave the way for the use of non-invasive, pharmacological agents as an alternative to mechanical or surgical techniques used to accelerate orthodontic tooth movement. In our study, PubMed, Google Scholar and Science Direct databases were searched with the keywords orthodontic tooth movement, serotonin, 5-HT, antidepressant, fluoxetine, SSRI. Existing articles and studies in reference lists were reviewed. As a result of genetic and pharmacological studies, a consensus has been reached that serotonin is a signaling molecule that plays a role in the development of mineralized tissues. However, the contribution of this molecule to tooth and bone homeostasis still remains a mystery. The aim of this review is to examine the relationship between orthodontic tooth movement and serotonin in the light of experimental studies.

Keywords: Orthodontic Tooth Movement, Serotonin, SSRI

Presentation ID / Sunum No= 32

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8275-2131>

| 72

Peri-Implantitisin Yönlendirilmiş Doku Rejenerasyonu ve Subepitelyal Bağ Dokusu ile Tedavisi: Klinik Vaka Raporu

Ph.d. Cand. Ahmet Hamdi Selçüker¹ , Inst. Dr. Nadin Gemrekoğlu¹ , Ph.d. Cand. Ayşenur Arpacı²

¹Istanbul Aydın University, department of Periodontology

²Atlas University, department of Periodontology

*Corresponding author: Ahmet Hamdi Selçüker

Özet

Amaç: Peri-implant hastalıklar, implant çevresindeki yumuşak ve sert dokuları etkileyebilen enflamatuvar hastalıklardır. Peri-implantitis, bu dokuların birlikte etkilendiği durumu tanımlamaktadır. Peri-implantitis, nedeniyle yıkılan dokuların rekonstrüksiyonu periodontal sert ve doku rejenerasyonu ile sağlanabilmektedir. Bu vaka raporunda, otojen greft ve subepitelyal bağ dokusu ile peri-implantitisin rejeneratif tedavisi amaçlanmıştır. Metod: Ağız kokusu, 36 numaralı diş bölgesinde bulunan implant çevresinde ağrı ve gıda sıkışması şikayetiyle kliniğimize başvurmuş 40 yaşındaki erkek hastadan alınan anamnez doğrultusunda sistemik olarak sağlıklı ve günde 10 adet sigara içtiği öğrenildi. Klinik muayene sonucunda #36 implant bölgesinde ortalama 5mm klinik ataçman kaybı ve yetersiz keratinize doku varlığı, radyografik muayene sonucunda ise çanak şeklinde kemik defekti tespit edildi. Peri-implantitis tanısı konan hastaya oral hijyen eğitimi sonrası mekanik tedavi yapıldı. Başlangıç periodontal tedavi sonrası hastaya flep operasyonu uygulandı; cerrahi işlem sırasında implantın boyun bölgesinde çevresel bir şekilde birikmiş olan siman artığı ve sekestr çıkarıldı, implant yüzeyi temizlendi, otojen ve zenogreft uygulanarak kolajen membranla örtüldü ve palatinalden elde edilen bağ dokusu grefti bukkal flebe sabitlendi. Bulgular: Üçüncü gün ve 1. hafta kontrolünde komplikasyon gözlemlenmedi. Üçüncü hafta kontrolünde ise implantın kapama vidası hizasında flepte 1mm çapından küçük, enfeksiyon bulguları olmayan açıklık gözlemlendi. Üç aylık takipte bukkal yüzeyde yumuşak dokuda artış, ve radyografik olarak implant çevresinde kemik kazancı görüldü. Sonuç: Bu vaka, siman artıklarının tam temizlenmemesi durumunda peri-implant dokularında hasar oluşabileceğini göstermektedir ve uygun periodontal tedavinin planlanmasıyla implant çevresinde yeni yumuşak doku ve kemik oluşumu sağlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Peri-Implantitis, Yönlendirilmiş Doku Rejenerasyonu, Periodontoloji

Regenerative Treatment of Peri-Implantitis With Guided Tissue Regeneration and Subepithelial Connective Tissue Graft: A Clinical Case Report

Abstract

Objective: Peri-implant diseases are inflammatory conditions affecting the soft and hard tissues surrounding dental implants. Peri-implantitis refers to the simultaneous involvement of both these tissues, and regenerative approaches represent one of the surgical treatment options for peri-implantitis. This case report aims to present the treatment of peri-implantitis in a 40-year-old male patient, who is systemically healthy and smokes half a pack of cigarettes daily, using a regenerative approach combined with an autogenous connective tissue graft. Method: The patient, who had previously undergone two crown replacements, presented with complaints of pain and food impaction. Radiographic examination revealed a bowl-shaped bone defect with average of 5mm clinical attachment loss around the #36 implant. The patient was diagnosed with peri-implantitis, and a regenerative treatment was planned. The implant surface was debrided, and autogenous and xenografts were applied, followed by coverage with a collagen membrane. A connective tissue graft was harvested and secured to the buccal flap. Additionally, circumferentially accumulated cement residue and sequestrum around the neck of the implant were removed. Findings: No complications were observed at the 3-day and 1-week follow-up visits. However, at the 3-week follow-up, a small opening less than 1 mm in diameter, without signs of infection, was observed at the implant cover level. After three months, an increase in soft tissue thickness on the buccal surface was noted, along with bone gain around the implant. Conclusion: This case highlights that inadequate removal of cement residues can lead to damage in peri-implant tissues. Although complete bone regeneration was not achieved, the regenerative treatment was successful.

Keywords: Peri-Implantitis, Guided Tissue Regeneration, Periodontology

Presentation ID / Sunum No= 158

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7646-2963

| 74

Periferal Semento Ossifiye Fibroma: Bir Olgu Sunumu

Dr. Candan Pelin Güneş¹ , Prof.Dr. Özlem Özer Yücel¹

¹ *Bahçeşehir Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ana Bilim Dalı*

Özet

Giriş: Fibro-osseöz lezyonlar fibro-histiyositik stroma ve sement ya da kemik benzeri kalsifiye yapılar içeren ve genellikle kemik içi yerleşim gösteren lezyonlardır. Bu olgu raporunda ise dişetinde nadir görülen; odontom benzeri histolojik bulgular gösteren, periferal semento-ossifiye fibrom tanısı almış bir vakanın klinik ve histopatolojik bulguları anlatılmaktadır. **Olgu Sunumu:** 33 yaşındaki bir kadın hasta, 3 yıldan uzun süredir maksillanın posterior bölgesinde normal renkte, sert kıvamda, egzofitik ve asemptomatik sapsız nodüler bir lezyonla kliniğe başvurmuştur. Radyolojik olarak lezyona ait bulgu izlenmemiştir. Operasyon yöntemi olarak eksizyonel biyopsi uygulanmış olup alınan sert nodüler parça incelenmek üzere patoloji laboratuvarına gönderilmiştir. Histopatolojik incelemede, üstü mukoza ile örtülü nodüler kitle lezyonu izlenmiştir. Lezyonun fibröz bağ doku stroması üzerinde birbirleriyle anastomozlar yapan geniş kemik-sement benzeri kalsifiye trabeküler alanların yanısıra, dentin matriksinden oluşan alanlar içerdiği izlenmiştir. İyileşme sorunsuz olup 3 aylık takipte herhangi bir nüks gözlenmemiştir. **Sonuç:** Diş etinde periferal yerleşim gösteren lezyonların ayırıcı tanısında sıklıkla reaktif mukozal lezyonlar ilk sırada yer alsa da, periferal olarak ortaya çıkan fibro-osseöz lezyonları akılda tutmak gerekir. Kesin tanı için histopatolojik değerlendirme önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Fibro-Osseöz Lezyonlar, Periferal Semento Ossifiye Fibroma, Histopatolojik Tanı

Periferal Semento Ossifiye Fibroma: A Case Report

Abstract

Introduction: Fibro-osseous lesions containing fibro-histiocytic stroma and cementum or bone-like calcified structures are usually located in the bone. This case report presents the clinical and histopathological findings of a rare case of peripheral cemento-ossifying fibroma with histological findings resembling odontoma. **Case report:** A 33-year old woman presented to the periodontology clinic with a normal-coloured, firm, exophytic and asymptomatic sessile nodular lesion in the posterior maxillary region. The lesion is reported to be there for more than 3 years. There were no radiological signs of the lesion. An excisional biopsy was done surgically and hard nodular part was sent to the pathology laboratory for examination. The lesion was observed to contain large areas of bone cement

like calcified trabecular areas and areas of dentin matrix on the fibrous connective tissue stroma. Healing was observed without any complication and no recurrence was observed at 3 months. Conclusion: Although reactive mucosal lesions are often the first choice in the differential diagnosis of peripheral gingival lesions, peripheral fibro-osseous lesions should also be considered. Histopathological evaluation is essential for definitive diagnosis.

Keywords: Fibro-Osseous Lesions, Peripheral Cemento-Ossifying Fibroma, Histopathological Diagnosis

Presentation ID / Sunum No= 51

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4476-5745

| 76

Radyofrekans ve Lazer Destekli Kuron Uzatma İşleminin Klinik ve Hasta Odaklı Sonuçlarıyla Karşılaştırmalı Klinik Çalışması

Assoc. Prof. Dr. Eser Elemek¹, Researcher Ela Alıcı²

¹Bahçeşehir Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji AD

²Bahçeşehir Üniversitesi Biyomedikal Mühendisliği

Özet

Giriş ve Amaç: Fazla diş eti görünümünün en yaygın nedeni, kuron boyu uzatma ile tedavi edilebilen artmış pasif sürmedir. Geleneksel cerrahi, lazerler veya elektro cerrahi ekipmanlar tedavi seçenekleri arasındadır. Bu çalışmanın amacı, yüksek gülme hattına sahip hastalarda diyet lazer veya radyofrekans kullanılarak gerçekleştirilen kuron boyu uzatma işlemlerinin hasta konforu ve klinik sonuçlar açısından etkilerini değerlendirmektir. Materyal ve Metot: Çalışmaya, üst çene ön bölgesinde tip 1A artmış pasif sürme teşhisi konulan ve diyet lazer (n=11) veya radyofrekans (n=8) ile tedavi edilen 19 hasta dahil edilmiştir. Toplam 114 diş (n=66 lazer, n=48 radyofrekans) analiz edilmiştir. Kuron boyu uzatma işlemi için 1.2 Watt çıkış gücüne sahip 810 nm diyet lazer ve 15 Watt çıkış gücüne sahip tam doğrultulmuş dalga formunda çalışan bir radyofrekans cihazı kullanılmıştır. Hasta odaklı sonuçlar (postoperatif kanama, ağrı seviyesi, estetik memnuniyet) ve klinik sonuçlar (ödem, diş eti rengi, diş eti kenarı stabilitesi) başlangıçta ve postoperatif 7. gün, 6. hafta ve 6. ayda değerlendirilmiştir. Bulgular: Gruplar arasında postoperatif 24 saat ve 7. gündeki kanama ve ağrı açısından anlamlı bir fark gözlenmemiştir. Benzer şekilde, gruplar arası analizde farklı zaman dilimlerinde (1-6 hafta) ölçülen ödem ve diş eti rengi açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır. Her iki grupta da başlangıç ile 6. hafta arasında diş eti kenarı seviyesinde anlamlı değişiklikler gözlenirken ($p<0.05$), 6. hafta ile 6. ay arasında anlamlı bir değişiklik gözlenmemiş ve diş eti kenarının stabil olduğu görülmüştür ($p>0.05$). Estetik memnuniyet açısından, 17 hasta tamamen memnuniyet bildirmiş olup, lazer grubunda daha yüksek bir oran kaydedilmiştir. Sonuç: Fazla diş eti görünümüne sahip hastalarda, diyet lazer ve radyofrekans ile gerçekleştirilen kuron boyu uzatma işlemleri hem klinik hem de hasta odaklı olumlu sonuçlar vermiştir. Diş eti kenarı 6 aya kadar stabil kalmıştır. Her iki yöntemin de yüksek hasta memnuniyeti ile birlikte olumlu klinik sonuçlar sağladığı göz önüne alındığında, fazla diş eti görünümünün tedavisinde diyet lazer veya radyofrekans güvenle kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Radyofrekans, Diyet Lazer, Fazla Diş Eti Görünümü, Kuron Boyu Uzatma

A Comparative Clinical Study of Radiofrequency and Laser Assisted Crown Lengthening Procedure With Clinical and Patient Centered Outcomes

Abstract

Background&Aim: The most common cause of excessive gingival display is altered passive eruption which can be treated with crown lengthening. Conventional surgery, lasers or electrosurgical equipment are the choice of treatment. The aim of this study was to evaluate the effects of crown lengthening, performed with diode laser or radiofrequency in terms of patient comfort and clinical outcomes in patients with excessive gingival display. **Methods:**19 patients who had type 1A altered passive eruption in maxillary anterior region treated with diode laser(n=11) or radiofrequency(n=8) were included in the study. A total of 114 teeth(n=66 laser,n=48 radiofrequency) were analyzed. An 810 nm diode laser at an output power of 1.2 Watt and a radiofrequency instrument at 15 Watt in fully rectified waveform were used for crown lengthening. Patient centered outcomes(postoperative bleeding, pain level, esthetic satisfaction)and clinical outcomes(swelling,gingival color,gingival margin stability) were evaluated at baseline and post operative seven days, six weeks and six months. **Results:**No significant differences were observed between groups in terms of postoperative bleeding and pain at 24 hours and day seven. Likewise, intergroup analysis revealed no significant difference in swelling and gingival color measured at different time intervals(1-6 weeks). In both groups, changes in gingival margin were significant from baseline to six weeks($p<0.05$), while no significant changes were observed between six weeks and six months confirming the stability of gingival margin($p>0.05$). In terms of esthetic satisfaction, 17 patients were fully satisfied, with a higher proportion in the laser group. **Conclusions:**In patients with excessive gingival display, both crown lengthening treatments with diode laser and radiofrequency resulted with favorable clinical and patient-centered outcomes. Gingival margins also remained stable up to six months. A clinician can safely use diode laser or radiofrequency in treatment of excessive gingival display as they both yield positive clinical outcomes together with high patient satisfaction.

Keywords: Radiofrequency, Diode Laser, Excessive Gingival Display, Crown Lengthening

Presentation ID / Sunum No= 46

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5630-2807

| 78

Self-Evaluation of Anxiety Among Undergraduate Dental Students On Performing Extraction Procedure

Asst. Prof. Dr. Zeynep Seda Bayav¹ , Asst. Prof. Dr. Çağla Eroğlu¹

¹Istanbul Atlas University

*Corresponding author: Zeynep Seda Bayav

Özet

Anxiety is an emotional reaction defined as tension, apprehension and nervousness caused by an advancing threat or approaching danger, accompanied (1). Dental profession is considered as one of the most stressing medical specialties (2). The training undergone by students is very demanding which is the leading cause of stress and anxiety in dental students (3). Stress can be described as a double-edged sword that can either inspire and trigger the students to their peak performance or reduce the students to ineffectiveness (4). Extraction of teeth is considered to be a basic clinical skill in which dental graduates should be competent (5). Extraction, which can be performed by undergraduate students as well, is one of the simplest and the common procedures in oral surgery. It can be subject to complications, including the extraction of the wrong tooth (6,7). Wrong tooth extraction is not a rare event and can also occur due to stress (7,8). In recent years, many studies have been conducted and methods have been applied on anxiety and behavioral sciences (9,10,11). There are many anxiety assessment tests applied in psychological practice, one of them being the STAI questionnaire, i.e., State-Trait Anxiety Inventory introduced by Spielberger et al. (12). This measurement tool, which has also been adapted into Turkish by Oner and Le Compte, is one of the most widely used tests in medicine for anxiety (13). However, there are limited studies and methods that measure the stress and anxiety levels of dentists and dental students (9,14). The number of studies measuring the anxiety level of students practicing in surgical clinics before tooth extraction procedures is quite low (6). In our study, we aim to determine the anxiety levels of undergraduate dentistry students regarding the extraction procedure and to compare the anxiety levels of our 4th and 5th year students.

Anahtar Kelimeler: Anxiety, Dental Students, Tooth Extraction

Self-Evaluation of Anxiety Among Undergraduate Dental Students On Performing Extraction Procedure

Abstract

Anxiety is an emotional reaction defined as tension, apprehension and nervousness caused by an advancing threat or approaching danger, accompanied (1). Dental profession is considered as one of the most stressing medical specialties (2). The training undergone by students is very demanding which is the leading cause of stress and anxiety in dental students (3). Stress can be described as a double-edged sword that can either inspire and trigger the students to their peak performance or reduce the students to ineffectiveness (4). Extraction of teeth is considered to be a basic clinical skill in which dental graduates should be competent (5). Extraction, which can be performed by undergraduate students as well, is one of the simplest and the common procedures in oral surgery. It can be subject to complications, including the extraction of the wrong tooth (6,7). Wrong tooth extraction is not a rare event and can also occur due to stress (7,8). In recent years, many studies have been conducted and methods have been applied on anxiety and behavioral sciences (9,10,11). There are many anxiety assessment tests applied in psychological practice, one of them being the STAI questionnaire, i.e., State-Trait Anxiety Inventory introduced by Spielberger et al. (12). This measurement tool, which has also been adapted into Turkish by Oner and Le Compte, is one of the most widely used tests in medicine for anxiety (13). However, there are limited studies and methods that measure the stress and anxiety levels of dentists and dental students (9,14). The number of studies measuring the anxiety level of students practicing in surgical clinics before tooth extraction procedures is quite low (6). In our study, we aim to determine the anxiety levels of undergraduate dentistry students regarding the extraction procedure and to compare the anxiety levels of our 4th and 5th year students.

Keywords: Anxiety, Dental Students, Tooth Extraction

Presentation ID / Sunum No= 134

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-6469-2463

| 80

Sialolit: Olgu Sunumu

Researcher Mürşide Burcu Kiriş¹ , Prof.Dr. Nihal Avcu¹

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Giriş: Sialolitler, tükürük bezlerinde kalsifiye obstrüksiyon yaparak; tükürük salgısında azalma, yemek sırasında ağrı, şişlik ve enfeksiyon yaratabilen oluşumlardır. Radyografilerde kalsifikasyon derecesine ve kanalın şekline göre oval, yuvarlak veya puro şeklinde görüntü oluştururlar. Kalsifikasyon derecesine göre görüntüleme tekniği değişmektedir. Sıklıkla majör tükürük bezlerinden submandibular bezde görülmektedir. **Olgu:** 24 yaşında erkek hasta, ağız tabanında şişlik ve ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Herhangi bir sistemik hastalığı ve kullandığı ilacı bulunmayan hastanın öyküsünden yemek yerken ağrının arttığı öğrenildi. Klinik muayenesinde; sağ submandibular lenfadenopati mevcut olup, ağız tabanı sağ anteriorda kızarıklık, şişlik, palpasyonda ağrı saptandı. Panoramik görüntüsünde anterior dişlerin kök servikal üçlüsü bölgesine süperpoze radyoopasite tespit edildi. Konik Işınlı BT incelemesinde karunkula sublingualis bölgesinde horizontal yerleşimli, sialolitle uyumlu opasite saptandı. Sialolit ön tanısı, eksizyonel biyopsi sonucu sialolit olarak doğrulandı. **Sonuç:** Sialolit, tükürük bezlerinde tıkanıklığa ve enfeksiyona yol açabilen yaygın bir durumdur. Erken teşhis ve uygun tedavi yöntemleri sayesinde hastaların semptomları hafifletilebilir ve komplikasyonlar önlenir. Tedavi seçenekleri arasında ilaç tedavisi, masaj, hidrasyon ve gerektiğinde cerrahi müdahale yer almaktadır. Yeni teknolojiler ve minimal invaziv yöntemler sayesinde, hastalar için daha konforlu ve etkili tedavi seçenekleri sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sialolit, Tükürük Bezi Taşı, Tükürük Bezi

Presentation ID / Sunum No= 25

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID: 0000-0002-2974-6696

| 81

Tam Kron ve Endokronlarda, Kenar ve İç Uyumun Üçlü Tarama Yöntemi ile Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Kerem Yılmaz¹, Assoc. Prof. Dr. Mehmet Mustafa Özarslan¹

¹*Antalya Bilim Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Bu çalışmanın amacı, tam kron ve endokronlarda üçlü tarama yönteminin kenar uyumsuzluğu (MD) ve mutlak kenar uyumsuzluğu (AMD) parametreleriyle entegre olarak kullanılıp kullanılmayacağı ve restorasyon tipinin kenar ve iç uyuma olan etkisinin araştırılmasıdır. Akrilik dişli bir alt çene eğitim modelinde sol birinci büyük azı dışında tam kron, sağ birinci büyük azı dışında endokron preparasyonu yapıldı. Endokron için 2 mm yüksekliğinde, 1 mm derinliğinde chamfer ferrule basamağı oluşturuldu. Tam kron için 1 mm derinliğinde chamfer basamak oluşturuldu. Preparasyonu tamamlanmış dişler ağız içi tarayıcısı (Cerec Omnicam 4.5, Dentsply Sirona, Almanya) ile tarandı ve bir rezin-nanoseramik blok (Cerasmart, GC Corp, Japonya) ile kron üretimi gerçekleştirildi. Aynı tarayıcı ile diş, kron ve diş-kron bütünü tarandı ve elde edilen tarama dosyaları bir yazılım programına (Exocad DentalCAD, Exocad, Almanya) aktarıldı. Bu programda dişlerden mesiodistal, bukkolingual ve horizontal kesit görüntüleri alındı. Mesiodistal ve bukkolingual kesitlerde AMD, MD, aksiyel ve pulpal referans noktaları seçilirken, horizontal kesitte, dişlerin orta ve köşelerinden referans noktaları seçildi. Ölçüm değerlerinden çeşitli ortalamalar hesaplanarak, toplamda 36 sayılık bir örneklem grubu oluşturuldu. Tek yönlü ANOVA ve Bonferroni testleri ile istatistiksel analiz gerçekleştirildi. Üçlü tarama yönteminin kenar ve iç uyumun değerlendirilmesinde kullanılabilmesi ve MD ve AMD parametrelerinin, bu yöntemle entegre olabildiği saptandı. Tek yönlü ANOVA bulgularına göre, restorasyon tipinin kenar ve iç uyuma etkisi istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0.05$). Endokron genelinde $100 \mu\text{m}$ 'lik bir aralık saptanmışken, tam kron genelinde $160 \mu\text{m}$ 'lik bir aralık saptandı. Tek yönlü ANOVA bulgularına göre, uyum değişkeninin kenar ve iç uyuma etkisi istatistiksel olarak anlamsızdı ($p > 0.05$). Aralık, aksiyel alanda en düşük, pulpal alanda en yüksek olma eğilimi gösterdi. Bu çalışmada belirlenen eşik değerleri kıstas alındığında, endokronun tam krona kıyasla kenar ve iç uyum bakımından daha tercih edilebilir restorasyon tipi olduğu belirtilebilir. Ayrıca üçlü tarama yönteminin MD ve AMD parametreleriyle beraber rutin bir şekilde kullanılmasının önünde bir engel olmadığı anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Endokron; Tam Kron; Üçlü Tarama; Kenar Uyumu; İç Uyum; Cad/cam

Evaluation of Marginal and Internal Fit in Full Crowns and Endocrowns by Triple Scanning Method

Abstract

The aim of this study was to understand whether the triple scanning method can be used in full crowns and endocrowns integrated with the marginal discrepancy (MD) and absolute marginal discrepancy (AMD) parameters and to investigate the effect of restoration type on marginal and internal fit. In a lower jaw training model with acrylic teeth, full crown preparation was performed on the left first molar and endocrown preparation was performed on the right first molar. The prepared teeth were scanned with an intraoral scanner (Cerec Omnicam 4.5, Dentsply Sirona, Germany) and crowns were fabricated with a resin-nanoceramic block (Cerasmart, GC Corp, Japan). The tooth, crown and tooth-crown were scanned with the same scanner and the resulting scan files were transferred to a software programme (Exocad DentalCAD, Exocad, Germany). In this programme, mesiodistal, buccolingual and horizontal cross-sectional images were taken. Statistical analysis was performed with one-way ANOVA and Bonferroni tests. According to one-way ANOVA, the effect of restoration type on marginal and internal fit was statistically significant ($p < 0.05$). A gap of 100 μm was found for the endocrown, while a gap of 160 μm was found for the full crown. According to one-way ANOVA, the effect of the fit variable on marginal and internal fit was statistically insignificant ($p > 0.05$). The gap tended to be lowest in the axial area and highest in the pulpal area. Based on the threshold values determined in this study, it can be stated that endocrown is a more preferable restoration type in terms of marginal and internal fit compared to full crown. In addition, it is understood that there is no obstacle to the routine use of the triple scanning method together with MD and AMD parameters.

Keywords: Endocrown; Full Crown; Triple Scan; Marginal Fit; Internal Fit; Cad/cam

Presentation ID / Sunum No= 112

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-6709-8415

| 83

Temporomandibular Eklem Rahatsızlıkları ile İlgili Türkçe Youtube Videolarının İçerik Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Nurcan Durmaz¹, Researcher Ecem Doğan¹, Assoc. Prof. Dr. Sanaz Sadry¹, Asst. Prof. Dr. Ali Vasfi Ağlarıcı²

¹*Istanbul Atlas Üniversitesi*

²*Kastamonu Üniversitesi*

Özet

Amaç: Bilgi almak için en sık tercih edilen platformlardan biri olan YouTube’da temporomandibular eklem rahatsızlıkları hakkında arama yapanlar için paylaşılan içeriklerin kalitesinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntemler:** 22 Şubat 2025 tarihinde Google Trends uygulaması kullanılarak ‘Çene Eklemi Rahatsızlıkları’ anahtar kelimesi belirlendi. YouTube platformunda yapılan arama doğrultusunda çalışmaya sadece Türkçe videolar dahil edildi, arama seçenekleri görüntüleme sayısına göre sıralandı ve çıkan 181 videoya hariç tutma kriterleri uygulanarak en çok görüntülenen 70 video değerlendirmeye alındı. Videolar kaynak kategorilerine göre sınıflandırılıp, bilgi içerikleri analiz edildi. Videoların tanımlayıcı parametreleri kaydedildi. Verilerin analizinde SPSS 20 paket programı kullanıldı. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov Smirnov testi ile değerlendirildi. Gruplar:arası nicel değişkenler bakımından farklılık Kruskal-Wallis H testi ile çoklu karşılaştırmalar ise Dunn testi ile incelendi. Nicel veriler arası korelasyon analizi Spearman korelasyon testi ile, kategorik değişkenler arası ilişki ise ki-kare analizi ile test edildi. Anlamlılık düzeyi olarak $p < 0,05$ alındı. **Bulgular:** Çalışmaya dahil edilen videolar ortalama 35.234 görüntüleme sayısına sahiptir. (Toplam 2.466.380 görüntüleme) En fazla sayıda yayın Diş Hekimi kategorisinde ($n=25$) bulunmasına rağmen gruplar arasında görüntüleme sayıları açısından istatistiksel farklılık tespit edilmedi ($p > 0,05$). Video kaynakları arasında içerik dağılımına bakıldığında etiyolojik faktörler, eklem sesleri, fizik tedavi, medikal tedavi ve egzersiz açısından istatistiksel anlamlılık saptandı. ($p < 0,05$). TME rahatsızlıklarında teşhise ait detaylar yetersiz olduğu görüldü. Videolarda en çok bahsedilen konu “tedavi (genel)” (55/70) olarak tespit edildi. Tedavi seçenekleri arasında cerrahi tedavi (26/70), fizik tedavi (26/70) ve gece plağı (29/70) en çok bahsedilen konular olurken koruyucu önlemleri anlatan içeriklerin (17/70) nispeten az sayıda olduğu gözlemlendi. **Sonuç:** Videolardaki bilgilerin eklem rahatsızlıkları konusunda farkındalık yaratıp yaratmadığı bilinmemekle birlikte YouTube’un eklem rahatsızlıkları ile ilgili bilgilendirme sağlayarak bilinçlendirme çalışmalarında araç olabilmesi için YouTube videolarının daha fazla bilgi içermesi, uzmanlar tarafından konuya eğilimin artması ve video içeriklerinin eğitime yönelik hazırlanması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular Eklem Rahatsızlıkları, TME Rahatsızlıkları, Çene Eklem Ağrısı, Çene Eklemi Rahatsızlıkları

The Content Analysis of Turkish Youtube Videos On Temporomandibular Joint Disorders

Abstract

Objective: This study aims to evaluate the quality of content shared on YouTube for individuals searching for information on temporomandibular joint (TMJ) disorders. Materials and Methods: On February 22, 2025, the keyword "Jaw Joint Disorders" was determined using Google Trends. Only Turkish-language videos were included in the study. Search results were sorted by view count, and exclusion criteria were applied to the 181 videos obtained, selecting the 70 most-viewed videos for evaluation. The videos were categorized based on their sources, and their informational content was analyzed. Descriptive parameters of the videos were recorded. SPSS 20 was used for statistical analysis. Normality was assessed using the Kolmogorov-Smirnov test. Differences in quantitative variables between groups were analyzed with the Kruskal-Wallis H test, and multiple comparisons were conducted using Dunn's test. Correlations between quantitative variables were analyzed with Spearman's correlation test, while relationships between categorical variables were tested using the chi-square test. A significance level of $p < 0.05$ was considered statistically significant. Results: The evaluated videos had an average of 35,234 views (total: 2,466,380 views). Although most videos were in the Dentist category ($n = 25$), no significant difference in view counts was found among the groups ($p > 0.05$). Content distribution among video sources showed statistical significance for etiological factors, joint sounds, physical therapy, medical treatment, and exercise ($p < 0.05$). Diagnostic details in TMJ disorder videos were found to be insufficient. The most frequently mentioned topic was "treatment (general)" (55/70). The most discussed treatment options were surgical treatment (26/70), physical therapy (26/70), and night guards (29/70), while preventive measures (17/70) were relatively less covered. Conclusion: It remains unclear whether these videos raise awareness of TMJ disorders. However, for YouTube to serve as an effective educational tool, videos should provide more comprehensive information, experts should contribute more, and content should be designed with an educational focus.

Keywords: Temporomandibular Joint Disorders (Tmj Disorders), Jaw Joint Pain,jaw Joint Disorders

Presentation ID / Sunum No= 146

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8071-1755

| 85

The Effect of the Language of Instruction on Academic Performance in Dental Education: A Pilot Study Evaluating Preclinical Training in Restorative Dentistry

Asst. Prof. Dr. Leyla Kerimova Köse¹

¹*Başkent University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry*

*Corresponding author: Leyla Kerimova Köse

Abstract

Objective: This study aimed to assess whether the academic performance of students enrolled in Restorative Dentistry Theoretical and Practical courses differed based on the language of instruction (Turkish vs. English) and to examine the relationship between success in theoretical and practical courses. **Methodology:** This study was approved by Başkent University Institutional Review Board (Project no: D-DA25/04). The study analyzed the midterm and final course grades of students from the Faculty of Dentistry at Başkent University during the 2021-2022, 2022-2023, and 2023-2024 academic years. Student data were anonymized, and each student was assigned a random code. An independent samples t-test was used for comparisons between groups ($p < 0.05$). **Results:** In the 2nd-Year Restorative Dentistry Theoretical course, students instructed in Turkish achieved significantly higher midterm and final grades than those taught in English ($p = 0.027$ and $p = 0.007$, respectively). Conversely, in the 2nd-Year Restorative Dentistry Practical course, students studying in English obtained significantly higher midterm scores compared to their Turkish-instructed counterparts ($p = 0.001$). For the 3rd-Year Restorative Dentistry Theoretical course, students receiving instruction in Turkish again outperformed their English-instructed peers in both midterm and final grades ($p = 0.001$ and $p = 0.034$, respectively). In the 3rd-Year Restorative Dentistry Practical course, students instructed in Turkish had significantly higher final course grades than those studying in English ($p = 0.015$). Regardless of the language of instruction, students in both groups performed significantly better in theoretical courses compared to practical courses ($p = 0.000$). **Conclusion:** The language of instruction influences students' academic performance. With the exception of the 2nd-Year Restorative Dentistry Practical course, students receiving education in Turkish achieved higher final course grades. Additionally, irrespective of the language of instruction, students demonstrated significantly greater success in theoretical courses compared to practical courses.

Keywords: Dental Education, Language of Instruction, Mother Tongue

Presentation ID / Sunum No= 114

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2372-3047

| 86

Total Dişsiz Maksilla ve Mandibulanın All-On-4 Tedavi Konsepti ile Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Exp. Dr. Ezgi Arslan¹ , Prof.Dr. Canan Akay²

¹Kütahya Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Tam dişsizlik durumunda implantlar sayesinde sabit protetik restorasyonlar yapılabilmektedir. Fakat bu durum üst çenede sinüsler ve alt çenede mandibular sinirin sınırlarına olan yakınlık nedeniyle kısıtlanabilmektedir. Posterior bölgedeki kemiğin kalitesi ya da kemik miktarındaki yetersizlikler nedeniyle o bölgeye implant yerleştirilemediği durumlarda all-on-4 sistemi bir tedavi alternatifi olarak karşımıza çıkmaktadır. Olgu: 65 yaşında erkek hasta tam dişsizlik şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Hastanın klinik ve radyolojik detaylı muayenesi sonucunda posterior bölgede rezorbsiyonlar ve çeneler arası mesafenin 15 mm'den fazla olduğu görülmüş ve hem alt hem de üst çeneye all-on-4 konsepti uygulanmasına karar verilmiştir. Cerrahi sonrası multi-unitler seçilmiş ve implantların açıları birbirlerine paralel hale getirilerek bir protez için giriş yolu oluşturulmuştur. Daha sonra açık ölçü alınmış ve metal provası gerçekleştirilmiştir. Metal alt yapı ve metal alt yapının implantlar üzerine pasif oturması kontrol edildikten sonra dentin provası gerçekleştirilmiştir. Okluzyonun ayarlanması sonrasında protetik restorasyona glaze uygulanmış, protetik restorasyon hastaya teslim edilmiştir. Kontrol seanslarında hastanın şikayeti olmadığı ve protetik üst yapının ağız içerisinde başarılı bir şekilde idame ettiği gözlenmiştir. All-on-4 konsepti posterior bölgedeki atrofiler ve anatomik kısıtlamalar nedeniyle 2 tane implantın açılı yerleştirildiği toplamda 4 implant sayesinde geleneksel yöntemlerde planlanan implant konseptinden daha ekonomiktir ve sağlam olan kemikten destek almaktadır.

Anahtar Kelimeler: All-On-4, Dental İmplantlar, Rezorbsiyon

Presentation ID / Sunum No= 154

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3702-9790

| 87

Travma Sonucu Mine Dentin Kırığı Oluşmuş İmmatur Dişin Direk Rezin Restorasyonu:Vaka Sunumu

Dr. İhya Çakmakçı¹

¹*Özel Muayenehane*

Özet

Amaç:İmmatur daimi dişlerde meydana gelen travmatik yaralanmalar dentin birikiminin ve kök olgunlaşmasının durmasına neden olabilir. Bu olgu raporunun amacı mine-dentin kırığı oluşmuş immatur daimi dişin tedavisini ve takibini anlatmaktır. **Özet:**Kliniğimize sağ üst daimi santral dişinde mine-dentin kırığı ile başvuran 8 yaş hastanın klinik muayenesinde perküsyon ve palpasyon hassasiyetine rastlanmadı. Yapılan radyografik incelemede sağ üst santral dişin kök ucunun açık olduğu gözlemlendi. Kök ve kemik travmadan etkilenmemiş olarak gözlemlendi. Sağ santral kesici diş için kompozit restorasyon planlandı. Restorasyonun ardından 2 hafta ve 6 ay aralıklarla hasta kontrole çağırıldı. Yapılan kontrol muayenelerinde kök ucunun gelişiminin devam ettiği ve dişin asemptomatik olduğu görüldü. **Sonuç:**İmmatur dişlerde travma sonucu hızlı ve doğru tedavi planlaması ile dişin gelişiminin devam edebileceği şeklinde değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Açık Apeks, Travma, İmmatur Diş

Presentation ID / Sunum No= 99

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-5731-2051

| 88

Üst ve Alt Anterior Dişlerin Estetik Rehabilitasyonu: Polidiastema Vakası

Researcher Gamze Çakmak Uysal¹, Assoc. Prof. Dr. Sinem Akgül¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
*Corresponding author: Gamze Çakmak Uysal

Özet

Amaç: Anterior dişlerdeki renk, şekil ve yapı bozuklukları estetik problemler oluşturmaktadır. Ön bölgede yer alan diastema varlığı da estetik problemlerin başında gelmektedir. Bu estetik problemler, hastaların diş hekimlerine başvuru sıklığını artırmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı üst ve alt çene anterior dişlerin kompozit rezin restorasyonlar ile estetik ve fonksiyonel açıdan rehabilitasyonunu sağlamaktır. Vaka Raporu: 42 yaşındaki kadın hasta, üst ve alt çene anterior bölgesinde yer alan diastemaları sebebiyle kliniğimize başvurdu. Herhangi bir sistemik hastalığı olmayan, düzenli bir ilaç kullanmayan hastaya ağız içi ve radyografik muayene yapıldı. Tedavi seçenekleri açıklandıktan sonra konservatif ve ekonomik bir tedavi olduğu için direkt rezin restorasyonlarla tedaviye karar verildi. Rubberdam ile izolasyon sağlandı. Dişler %37'lik ortofosforik asit (Panora 200 etching gel, İmicryl Dental, Konya, Türkiye) kullanılarak 60 saniye boyunca pürüzlendirildi. Universal bond (G-Premio BOND, GC Europe N.V) 10 saniye uygulandı. Dişlerin yüzeyleri kompozit rezin ile (Estelite Asteria A1B, Tokuyama Dental, Japan) restore edildi. Bitirme işlemlerinden sonra yüzey parlatma işlemi 2 farklı renkte disk (Clearfil, Twist Dia, Kuraray Japan) ile tamamlandı. Hastaya oral hijyen eğitimi verildi ve takibe alındı. Restorasyonlar 6 ay sonraki kontrol seansında değerlendirildi ve hastanın sağlıklı olarak kullandığı tespit edildi. Sonuç: Direkt kompozit rezin restorasyonlarla, diastemaların tek seansta tamamlanması, konservatif bir tedavi olması yönüyle hastanın estetik beklentilerini karşılamış ve hastaya kabul edilebilir estetik bir görünüm kazandırmıştır.

Anahtar Kelimeler: Diastema, Anterior Dişler, Resin Kompozit, Estetik

Aesthetic Rehabilitation of Upper and Lower Anterior Teeth: A Case of Polydiastema

Abstract

Objective: Color, shape and structure disorders in the anterior teeth cause aesthetic problems. The presence of diastema in the anterior region is also one of the leading aesthetic problems. These aesthetic problems increase the frequency of dental visits. The aim of this case report is to provide aesthetic and functional rehabilitation of upper and lower jaw anterior teeth with composite resin restorations. Case

Report: 42-year-old female patient presented to our clinic with diastemas in the anterior region of the maxilla. The patient, who had no systemic disease and did not use any regular medication, underwent intraoral and radiographic examination. After explaining the treatment options, it was decided to treat with direct resin restorations as it is a conservative and economical treatment. Isolation was provided with Rubberdam. The teeth were roughened for 60 seconds using 37% orthophosphoric acid (Panora 200 etching gel, Imicryl Dental, Konya, Turkey). Universal bond (G-Premio BOND, GC Europe N.V) was applied for 10 seconds. The surfaces of the teeth were restored with composite resin (Estelite Asteria A1B, Tokuyama Dental, Japan). After finishing, surface polishing was completed with 2 different coloured discs (Clearfil, Twist Dia, Kuraray Japan). The patient received oral hygiene training and was followed up. The restorations were evaluated at the control session 6 months later and it was determined that the patient was using them in a healthy manner. Conclusion: The completion of diastemas in a single session with direct composite resin restorations has fulfilled the patient's aesthetic expectations as a conservative treatment and has given the patient an acceptable aesthetic appearance.

Keywords: Diastema, Anterior Teeth, Resin Composite, Aesthetics

Presentation ID / Sunum No= 171

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1413-0781

| 90

Boksör Kırığına Alçı Uygulamasında Youtube İçeriklerinin Değerlendirilmesi

Dr. Ali Aydilek¹

¹GÜLHANE EAH ANKARA

Özet

AMAÇ Boksör kırıkları olarak adlandırılan 5. Metekarp boyun kırığı, en sık görülen kırıklar arasındadır. Boksör kırıklarının tedavisinde kapalı redüksiyon ve sirküler alçılama büyük yer tutmaktadır. Başarısız redüksiyon ve alçı uygulamaları, tedavisi cerrahi girişim gerektiren çeşitli komplikasyonlara neden olmaktadır. Bu nedenle, boksör kırıklarına yapılacak alçı uygulamaları konusunda doğru bilgi sahibi olmak önemlidir. Temel tıp eğitiminde bu konuda yeterli eğitim verilse de görsel materyallerin avantajı nedeniyle YouTube, tıp öğrencileri tarafından giderek artan oranlarda bilgi kaynağı olarak kullanılmaya başlamıştır. Bu yüzden çalışmamızda youtube'da boksör kırıklarına alçı uygulamasına ilişkin videoların kalitesini değerlendirmeyi hedefledik. METOD Youtube'da arama yapmak için veritabanına 'boksör kırığı', 'metakarpal kemik kırığı', 'kısa kol alçı' terimleri yazıldı. El bileği kırığına alçı uygulamasına ilişkin youtube videoları geriye dönük incelendi. Çalışmaya dahil edilen videolar gösterilen teknik becerinin kalitesi ve eğitim değeri açısından analiz edildi. eğitimsel değer, "1" düşük kaliteyi "5" ise yüksek kaliteyi gösterecek şekilde 5 puanlık bir ölçekte puanlanma yapıldı. TARTIŞMA Değerlendirme kriterlerimiz alçının, alanında uzman sağlık çalışanı tarafından yapılması ve eğitim içeriği değerlendirme kriterlerinden en az birini sağlaması idi. Eğitim içeriği değerlendirme kriterleri; uygun grafi çekim kuralları, analjezinin anlatılması, nörovasküler muayene, kapalı redüksiyon teknikleri, atel/sirküler alçı uygulama teknikleri, alçının sınırlarının anlatılması, alçının doğru şekilde kalıplanması (mold etme) ve komplikasyonlardan bahsedilmesi şeklinde 8 maddeden oluşuyordu. Belirlenen 75 video arasından 22 video dahil edilme kriterlerimizi karşıladı. Bu 22 videodan 8'inin eğitim değeri puanı 4 veya 5, kalan 14'inin puanı <3 idi. SONUÇLAR Sonuç olarak, boksör kırıklarıyla ilgili YouTube videolarının eğitimsel değeri incelendiğinde, içeriklerin büyük çoğunluğunun tıbbi açıdan yetersiz olduğu görülmüştür. Değerlendirilen 75 video arasından yalnızca 22'si belirlenen eğitim kriterlerini karşılamış, bu videoların yarısından fazlasının eğitim değeri düşük olarak puanlanmıştır. Özellikle uygun radyografi teknikleri, nörovasküler muayene, redüksiyon ve immobilizasyon yöntemleri gibi temel konular birçok videoda eksik veya yetersiz şekilde ele alınmıştır. Bu bulgular, YouTube'un hasta eğitimi açısından güvenilir bir kaynak olabilmesi için daha fazla akademik içerik üretilmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Boksör Kırığı, 5. Metekarp Kırığı, Kısa Kol Alçı

Presentation ID / Sunum No= 95

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2795-4360

| 91

2024 Kış Sezonunda Akut Solunum Yolu Enfeksiyonu Nedeniyle Gaziantep Şehir Hastanesi Çocuk Servisinde Yatan Hastalarda Viral Enfeksiyon Etkenleri

Exp. Dr. İbrahim Bingöl¹ , Exp. Dr. Sait Uçar¹

¹Gaziantep Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Sait UÇAR

Özet

Deneyim ve Hedefler: Akut solunum yolu enfeksiyonları, çocuklarda hastaneye yatışların en sık nedenlerinden biridir. Multiplex polimeraz zincir reaksiyonu (PCR) yöntemi, viral etkenlerin hızlı ve güvenilir bir şekilde tespit edilmesini sağlayarak hasta yönetiminde önemli bir rol oynamaktadır. Çalışmamızda, 1 Aralık 2024 -1 Mart 2025 tarihleri arasında Gaziantep Şehir Hastanesi Çocuk Servisi'nde yatarak takip edilen akut solunum yolu enfeksiyonlu hastalarda viral etkenlerin sıklığını ve dağılımını retrospektif olarak değerlendirmek amaçlanmıştır. **Metotlar:** Bu çalışma retrospektif olarak yürütüldü. Çalışmaya, Gaziantep Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Servisi'nde akut alt veya üst solunum yolu enfeksiyonu tanısı ile yatarak takip edilen 18 yaş altı hastalar alınmıştır. 1208 çocuk hastadan 247'sine viral PCR testi uygulanmıştır. Hastaların yaşı, cinsiyeti, eşlik eden komorbid hastalıkları ve hastaneye yatış süreleri ve çocuk yoğun bakım ihtiyaçları değerlendirilmiştir. Ayrıca, viral etkenlerin dağılımı analiz edilmiştir. **Sonuçlar:** Çalışmada incelenen 247 hastanın %59'ının erkek, %41'inin ise kız olduğu belirlendi. Ortalama yaş 24 ay (minimum 1- maksimum 192 ay) olup, hastaların %22,7'sinde kronik hastalık öyküsü saptandı. En sık başvuru şikayetleri ateş (%80,2) ve öksürük (%79,3) idi. Viral etken tespiti yapılan hastaların %58,7'sinde en az bir viral patojen tespit edilirken, koenfeksiyon oranı %3,8 olarak bulundu. En sık saptanan viral patojenler arasında %41,3 ile Respiratuar Sinsityal Virüs (RSV) ilk sırada yer alırken, bunu %27,9 ile Rhinovirus, %9,3 ile Adenovirüs ve Influenza takip etti. Hastane yatış süresi ortalama 6,3 gün olup, hastaların %19,3'ü servis yatışı sırasında yüksek akımlı nazal kanül tedavisine ihtiyaç duydu. Hastaların %17,5'inin yoğun bakıma alınması gerekti. **Kararlar:** Gaziantep Şehir Hastanesi Çocuk Servisi'nde 2024 kış sezonunda solunum yolu enfeksiyonu nedeniyle yatan hastalarda RSV, Rhinovirüs, Adenovirüs , Influenza'nın en yaygın viral etkenler olduğu görülmüştür. Multiplex PCR yöntemi, bu hastalarda tanısal süreci hızlandırarak hasta yönetimine önemli katkı sağlamaktadır. Bu çalışma, solunum yolu viral enfeksiyonlarının epidemiyolojisini daha iyi anlamak, klinik yaklaşımları geliştirmek ve gereksiz antibiyotik kullanımının önlenmesi açısından önemli veriler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Viral Solunum Yolu Enfeksiyonları, Rsv, Rhinovirüs, Influenza, Multiplex Pcr, Çocuk Enfeksiyonları

Presentation ID / Sunum No= 52

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8939-4007

| 92

Acil Serviste Pulmoner Emboli Tanısı Alan Hastalarda PIV ve SII'nin Mortalite ve Yoğun Bakım İhtiyacı ile İlişkisi

Uzm. Dr. Hakan Özerol¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gaziantep Şehir Hastanesi, Acil Tıp Kliniği, Gaziantep, Türkiye

*Corresponding author: Hakan Özerol

Özet

Giriş: Pulmoner emboli (PE), hızlı tanı ve risk değerlendirmesi gerektiren hayatı tehdit edici bir durumdur. Bu çalışmanın amacı, acil serviste PE tanısı alan hastalarda Pan-Immune-Inflammation Value (PIV) ve Systemic Immune-Inflammation Index (SII) değerlerinin mortalite ve yoğun bakım ünitesi (YBÜ) ihtiyacı ile ilişkisini değerlendirmektir. Yöntemler: Gaziantep Şehir Hastanesi Acil Tıp Bölümü'nde Şubat 2024 - Şubat 2025 tarihleri arasında PE tanısı konulan hastalar retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik, laboratuvar ve klinik verileri toplandı. PIV ve SII değerleri hesaplanarak, bu değerlerin mortalite ve YBÜ yatışı ile ilişkisi lojistik regresyon modelleri kullanılarak analiz edildi. Alıcı işletim karakteristiği (ROC) eğrisi analizi ile bu belirteçlerin prediktif gücü değerlendirildi. Bulgular: Toplam 78 hasta çalışmaya dahil edildi; bunların %53,8'i kadın, %46,2'si erkekti ve yaş ortalaması $53,4 \pm 15,3$ yıldır. Hastaların %46'sı YBÜ'ye yatırıldı ve hastane içi mortalite oranı %28 olarak saptandı. Yüksek PIV ve SII değerleri, artmış mortalite ve YBÜ yatışı ile anlamlı şekilde ilişkili bulundu ($p < 0,05$). ROC analizi, PIV ve SII'nin her iki sonuç için de orta-yüksek prediktif doğruluğa sahip olduğunu gösterdi; PIV için eğri altındaki alan (AUC) değeri 0,636 (duyarlılık: %70, özgüllük: %60) ve SII için AUC değeri 0,615 (duyarlılık: %65, özgüllük: %58) olarak bulundu. PIV için optimal kesim değeri 310,2 olarak belirlenmiştir. Bu değer, meme kanseri hastalarında yapılan bir çalışmada belirlenmiştir. SII için optimal kesim değeri 705,6 olarak belirlenmiştir. Bu değer, kolorektal kanser hastalarında yapılan bir çalışmada belirlenmiştir. Çok değişkenli analizler, yüksek PIV ve SII değerlerinin olumsuz sonuçların bağımsız öngördürücüleri olduğunu doğruladı. Sonuç: PIV ve SII, acil serviste PE hastalarının risk sınıflandırmasında değerli inflamatuvar belirteçlerdir. Bu belirteçlerin rutin kullanımı, yakın izlem ve yoğun bakım müdahaleleri gerektirebilecek yüksek riskli hastaların belirlenmesine yardımcı olabilir. Bu bulguların doğrulanması ve klinik uygulamaların optimize edilmesi için ileriye dönük çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Pulmoner Emboli, Pan-Immune-Inflammation Value, Systemic Immune-Inflammation Index, Mortalite, Yoğun Bakım Ünitesi, Acil Tıp

The Relationship Between Piv and Sii With Mortality and Intensive Care Unit Requirement in Patients Diagnosed With Pulmonary Embolism in the Emergency Department

Abstract

Background: Pulmonary embolism (PE) is a life-threatening condition that requires rapid diagnosis and risk stratification. This study aims to evaluate the relationship between Pan-Immune-Inflammation Value (PIV) and Systemic Immune-Inflammation Index (SII) with mortality and intensive care unit (ICU) admission in patients diagnosed with PE in the emergency department. Methods: A retrospective cohort study was conducted at Gaziantep City Hospital, Emergency Medicine Department, including patients diagnosed with PE between February 2024 and February 2025. Demographic, laboratory, and clinical data of the patients were collected. PIV and SII values were calculated, and their associations with mortality and ICU admission were analyzed using logistic regression models. Receiver operating characteristic (ROC) curve analysis was performed to determine the predictive power of these markers. Results: A total of 78 patients were included in the study, with 53.8% being female and 46.2% male. The mean age was 53.4 ± 15.3 years. Among these patients, 46% required ICU admission, and the in-hospital mortality rate was 28%. Higher PIV and SII values were significantly associated with increased mortality and ICU admission ($p < 0.05$). ROC analysis revealed that PIV and SII had moderate-to-high predictive accuracy for both outcomes, with an area under the curve (AUC) value of 0.636 for PIV (sensitivity: 70%, specificity: 60%) and 0.615 for SII (sensitivity: 65%, specificity: 58%). The optimal cutoff value for PIV was determined as 310.2, while the cutoff value for SII was 705.6. Multivariate analyses confirmed that elevated PIV and SII were independent predictors of adverse outcomes. Conclusion: PIV and SII are valuable inflammatory markers for risk stratification in PE patients in the emergency department. Their routine use may help identify high-risk patients requiring close monitoring and intensive care interventions. Further prospective studies are needed to validate these findings and optimize their clinical application.

Keywords: Pulmonary Embolism, Pan-Immune-Inflammation Value, Systemic Immune-Inflammation Index, Mortality, Intensive Care Unit, Emergency Medicine

Presentation ID / Sunum No= 137

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0128-7990

| 94

Adenozin Trifosfatın Sıçanlarda Hidroksiklorokin Ototoksisitesine Karşı Koruyucu Etkisi

Assoc. Prof. Dr. Ertugrul Erhan¹, Asst. Prof. Dr. Zeynep Süleyman¹, Prof.Dr. Durdu Altuner¹,
Asst. Prof. Dr. Özlem Demir¹, Prof.Dr. Mine Gulaboğlu², Prof.Dr. Halis Süleyman¹

¹Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
²Atatürk Üniversitesi

Özet

Hidroksiklorokin (HCQ), sıtma ve romatizmal hastalıklarda kullanılan aminokinolin grubu bir ajandır. Kullanımı esnasında ciddi yan etkiler görülmüş ve bunlardan biri de ototoksisitedir. HCQ' nun mitokondriyi hedef alması, adenozin trifosfat (ATP) üretimi ve ATP düzeyini azaltması bilgileri, onun hem anti-viral ve hem de toksik etkilerinden sorumlu olabilir. Bu nedenle çalışmamızın amacı, ATP' nin HCQ uygulanan sıçanlarda oluşabilecek ototoksisiteye etkisini araştırmaktır. Materyal ve Metot: Deneyde 24 adet albino Wistar türü erkek sıçan kullanıldı. Hayvanlar, sağlıklı (SG), tek başına ATP (ATPG), tek başına HCQ (HCQG), ATP+ HCQ (AHQG) olarak dört gruba (n=6, her grup) ayrıldı. Hayvanların ATPG ve AHQG gruplarına ATP 4 mg/kg dozda intraperitoneal olarak enjekte edildi. SG ve HCQG gruplarına ise çözücü olarak tuzlu su (%0,9 NaCl) aynı yolla uygulandı. ATP ve NaCl uygulandıktan bir saat sonra AHQG ve HCQG gruplarındaki hayvanlara 120 mg/kg dozda HCQ oral yoldan verildi. Bu prosedür günde bir defa on gün boyunca tekrarlandı. Bulgular: Deney sonuçlarımız, ATP nin, vestibulokoklear sinir dokularında HCQ ilişkili malondialdehit artışını, total glutatyon, süperoksit dismutaz, ve katalaz düzeylerinin azalışını anlamlı (p<0.001) baskıladığını göstermiştir. Ayrıca ATP, HCQ ile indüklenen dejeneratif miyelinli sinir liflerinde ödem, damarlarda konjesyon, dilatasyon ve kollajen birikim şiddetini azaltmıştır. Sonuç: ATP vestibulokoklear sinir dokusunda HCQ kaynaklı meydana gelen oksidatif hasarı önlemeye karşı etkili bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hidroksiklorokin, Adenozin Trifosfat, Kohlear, Oksidatif Hasar, Rat

Presentation ID / Sunum No= 17

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: (<https://orcid.org/0000-0003-1734-8102>)

| 95

Ailevi Akdeniz Ateşi Hastalarında Atipik Gastrointestinal Semptom Tutulumu Olan Pediatrik Olguların İncelemesi

Dr. Raziye Burcu Taşkın¹ , Dr. Gül Çirkin¹

¹Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Raziye Burcu Taşkın

Özet

Giriş ve Amaç: Ailesel Akdeniz Ateşi (AAA), tekrarlayan ateş atakları ve poliserozal inflamasyonla karakterize monogenetik otoinflamatuvar bir hastalıktır. AAA’de inflamatuvar barsak hastalığı (IBH) da dahil diğer inflamatuvar hastalıkların prevalansı artmaktadır. Ayrıca AAA’nin semptomları (karın ağrısı, cilt ve eklem tutulumu) IBH’ni taklit edebilir. Çalışmamızda AAA tanısıyla takip edilen, atipik gastrointestinal sistem (GIS) semptomları nedeniyle IBH şüphesi olan ve çocuk gastroenteroloji kliniği ile beraber izleme alınan hastaların demografik, klinik, laboratuvar verilerini, izlemde aldıkları son tanıları ve tedaviye yanıt özelliklerini belirlemeyi amaçladık. Method: Çalışmaya 0-18 yaş arasında merkezimizde AAA tanısı alarak izleme alınan 142 hastadan atipik GIS semptomları nedeniyle çocuk gastroenterolojiye yönlendirilen 55 hasta dahil edildi. Hastaların retrospektif olarak demografik, klinik, laboratuvar ve tedavi yanıtları ve izlemdeki son tanıları kaydedildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 55 hastanın %65.4’ü (n:36) erkek idi. Hastaların median yaşı 8 (min-max:4-17) idi. Tüm hastalarda MEFV gen mutasyonu vardı. En sık saptanan mutasyonlar M694V (%50), M680I (%14,3), V726A ve E148Q (%14,3) idi. Tüm hastalar kolşisin tedavisi altında idi. Hastaların %27.2’sine (n:15) sık ishal, kronik ishal, FMF ile uyumsuz karın ağrısı, büyüme-gelişme geriliği ile birlikte ailede İBH öyküsü ve kanlı-mukuslu dışkılama nedeniyle endoskopi ve kolonoskopi yapıldı. İzlemde tüm hastaların %16.3’ü (n:9) irritabl barsak sendromu, %3.6’sı IBH (1 Crohn hastalığı ve 1 belirsiz kolit) tanısı aldı. Kolonoskopi yapılarak IBH için anlamlı bulgu saptanmayan 4 hastanın 2’sinin semptomları ortalama 4 ayda, kolşisin dozunun artırılması ile geriledi. Diğer 2 hastaya anakinra tedavisi başlandı ve tedaviden fayda alındı. Sonuç: AAA ülkemizde sık görülen ve IBH başta olmak üzere kronik inflamatuvar hastalıklarla birlikteliği genel popülasyona göre yüksek olan bir hastalıktır. Ancak semptomların benzerliği nedeniyle IBH’dan şüphelenilen fakat ileri incelemede ve izlemde IBH düşünülmeyen hastalarda AAA’ya bağlı GIS tutulumu akıldan çıkarılmamalı ve AAA için uygun tedavi düzenlemesi yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ailevi Akdeniz Ateşi, İnflamatuvar Barsak Hastalığı, Kolşisin

Presentation ID / Sunum No= 103

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7710-6239

| 96

Akromegali Tanılı Hastalarda Baş Ağrısı ile Manyetik Rezonans Görüntüleme Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Dr. Merve Korkmaz Yılmaz¹

¹Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Merve Korkmaz Yılmaz

Özet

Amaç: Akromegali tanılı hastaların klinik baş ağrısı karakteristikleri ve manyetik rezonans görüntüleme özellikleri retrospektif olarak taranarak, klinik baş ağrısı skorlarıyla tümör volümü ve kavernoöz sinüs invazyon derecesi arasında korelasyon olup olmadığının araştırılması tasarlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 18 yaş üstü 36 akromegali tanılı hastadan baş ağrısı yakınması olan 34 hasta dahil edildi. Klinik baş ağrısı skoru hastanın aylık ağrılı olduğu gün sayısı, ağrılı olduğu zaman süresi ve VAS skoru üzerinden hesaplandı. Hipofiz MR kullanılarak tümör volümü ve Knosp sınıflaması kullanılarak kavernoöz sinüse invazyon derecesi hesaplandı. Spearman korelasyon analiz testi kullanılarak klinik baş ağrısı skoru ile tümör volümü ve Knosp invazyon derecesi arasında anlamlı korelasyon olup olmadığı araştırıldı. **Bulgular:** Çalışmaya alınan 36 hastanın 34(%94, 44)'ünde baş ağrısı mevcuttu. Hastaların 19'u kadın, 15'i erkekti. Yaş ortalaması 42,38 yıl olarak hesaplandı. 16 hastada iki taraflı sıkıştırıcı (gerilim tipi benzeri), 14 hastada tek taraflı zonklayıcı (migren benzeri), 4 hastada nevralsiform, 1 hastada ise hem sıkıştırıcı hem nevralsiform baş ağrısı görüldü. Nevralsiform baş ağrısı olan hastaların tümünde ağrı tümörün bulunduğu tarafla uyumluydu. Tanı öncesi baş ağrısının başlangıç zamanı ortalama 3,75 yıl (5 ay-10 yıl) idi, ağrının süresi ortalama 3,18 saat olmak üzere 30 dakika ile 8 saat arası değişmekteydi. Hastaların VAS skoru 10 puan üzerinden ortalama 6,36 puan (2-10) olarak hesaplandı. Hastaların hemen hepsinde operasyon sonrası baş ağrısında azalma izlendi. Klinik baş ağrısı skoru ile tümör volümü ve Knosp sınıflaması invazyon derecesi arasında anlamlı korelasyon saptanmadı. (Spearman korelasyon katsayısı=0.213, p= 0,212) **Sonuç:** Akromegali tanılı hastalarda primer baş ağrısı sıklıkla görülmekte olup özellikle nevralsiform baş ağrısı hipofizer tümör ihtimali açısından akılda tutulması gereken önemli bir yakınmadır. Çalışmamızda, daha önce yapılan çalışmalarla uyumlu olarak tümörün boyutu ve kavernoöz sinüs invazyon oranı klinik baş ağrısı skoruyla korele bulunmamıştır. Bu durum baş ağrısının patofizyolojisinde fonksiyonel durumuyla ilişkili farklı faktörleri düşündürmekte olup bu konuda daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Akromegali, Baş Ağrısı, Manyetik Rezonans

Evaluation of the Relationship Between Headache and Magnetic Resonance Imaging in Patients With Acromegaly

Abstract

Objective: We planned to investigate whether there is a correlation between clinical headache features and magnetic resonance imaging features of patients diagnosed with acromegaly. Method: 34 patients with headache complaints out of 36 acromegaly patients over the age of 18 were included in the study. The clinical headache score was calculated based on the number of days the patient had pain per month, the duration of pain, and the VAS score. Tumor volume was calculated using pituitary MRI, and the degree of cavernous sinus invasion was calculated using Knosp classification. Results: 34 (94%, 44) of the 36 patients included had headache. 19 of the patients were female. The mean age was calculated as 42.38 years. A bilateral tension-like headache was observed in 16 patients, a unilateral migraine-like headache in 14 patients, a neuralgiform headache in 4 patients, and both tension-like and neuralgiform headache in 1 patient. In all patients with neuralgiform headache, the pain was consistent with the side of the tumor. The mean time of onset of headache before diagnosis was 3.75 years (5 months-10 years), and the duration of pain varied between 30 minutes and 8 hours, with a mean of 3.18 hours. The patients' VAS score was calculated as an average of 6.36 points (2-10) out of 10 points. A decrease in headaches was observed in almost all patients after the operation. No significant correlation was found between the clinical headache score and tumor volume and the degree of invasion according to the Knosp classification. (Spearman correlation coefficient=0.213, p=0.212) Conclusion: Neuralgiform headache is an important complaint that should be kept in mind in terms of the possibility of a pituitary tumor. In our study, in line with previous studies, the tumor size and cavernous sinus invasion rate were not found to be correlated with the clinical headache score.

Keywords: Acromegaly, Headache, Magnetic Resonance

Presentation ID / Sunum No= 77

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4839-8110

| 98

Akut Menenjit, Sepsis ve Septik Artrit: Acil Serviste Nadir Bir Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Neslihan Ergün Süzer¹ , Uzm. Dr. Gizem Mangal¹

¹Kocaeli Darıca Farabi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: NESLİHAN ERGÜN SÜZER

Özet

Giriş ve Amaç Menenjit, özellikle bakteriyel kaynaklı olduğunda, yüksek morbidite ve mortaliteye yol açabilen, acil müdahale gerektiren ciddi bir enfeksiyondur. Sepsis ile birlikteliği durumunda multisistemik etkilenim gösterebilir ve yoğun bakım gereksinimi doğurabilir. Bu olgu sunumunda, ateş, şuur değişikliği, nöbet, bacak ağrısı ile başvuran bir hastada menenjit, sepsis ve septik artrit eş zamanlı tanı ve yönetimi ele alınmaktadır. OLGU Kocaeli Darıca Farabi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Acil Servisi'ne başvuran 45 yaşındaki erkek hasta, ateş, şuur değişikliği, bacak ağrısı ve nöbet geçirme şikayetleri ile değerlendirilmiştir. Hastanın öz geçmişinde kronik alkol alımı bulunmaktaydı. Fizik muayene ve laboratuvar tetkikleri sonrası hastaya akut bakteriyel menenjit, sepsis ve septik artrit tanıları konulmuş, yoğun bakım ünitesine yatırılarak multidisipliner tedavi uygulanmıştır. Hastanın başvuru anındaki vital bulguları ateş 39.2°C, kan basıncı 100/60 mmHg, nabız 112 dk ve bilinç durumu konfüze olarak saptanmıştır. Ense sertliği pozitif bulunmuş, Kernig ve Brudzinski bulguları mevcuttu. Ek olarak, her iki alt ekstremitede peteşileri mevcutu. Sağ alt ekstremitede belirgin ağrı ve hareket kısıtlılığı gözlemlenmiş, yapılan ortopedik muayenede sağ kalçada ve sağ diz ekleminde hassasiyet ve hareket kısıtlılığı tespit edilmiştir. Beyin omurilik sıvısı (BOS) incelemesinde lökosit yüksekliği, protein artışı ve glukoz düşüklüğü tespit edilmiş ve Neisseria Meningitidis PCR pozitifliği saptanmıştır. Takibinde sağ dizde şişlik gelişen hastanın eklem sıvısı aspirasyonu ile septik artrit doğrulanmıştır. Hasta anestezi, enfeksiyon hastalıkları ve ortopedi bölümleri tarafından değerlendirilerek geniş spektrumlu antibiyotik, sıvı resüsitasyonu ve destek tedavisi başlanmıştır. Sonuç Acil servislerde menenjit, sepsis ve septik artrit birlikteliği nadir görülse de, erken tanı ve hızlı müdahale hayati önem taşımaktadır. Bilinç değişikliği, nöbet, ateş, bacak ağrısı ile başvuran hastalarda multidisipliner yaklaşım uygulanmalıdır. Hastamız yoğun bakım sürecinin ardından bilinci açılmış tekrardan nöbeti olmamıştır. Septik artrit tablosu gerileyerek taburcu edilmiş ve yürüyebilir duruma gelmiştir. Bu vaka, acil servislerde enfeksiyon hastalıkları tanı ve yönetiminin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Acil Tıp, Menenjit, Sepsis, Septik Artrit, Bacak Ağrısı, Şuur Değişikliği, Ateş

Acute Meningitis, Sepsis, and Septic Arthritis: A Rare Case Report in the Emergency Department

Abstract

Introduction and Objective Meningitis, particularly of bacterial origin, is a severe infection that can lead to high morbidity and mortality, requiring urgent medical intervention. When associated with sepsis, it can result in multisystem involvement and necessitate intensive care. This case report presents the diagnosis and management of a patient with fever, altered consciousness, seizures, and leg pain, who was subsequently diagnosed with meningitis, sepsis, and septic arthritis. Case Presentation A 45-year-old male presented to the Emergency Department of Kocaeli Darıca Farabi Training and Research Hospital with fever, altered consciousness, leg pain, and seizures. The patient had a history of chronic alcohol consumption. Physical examination and laboratory investigations confirmed acute bacterial meningitis, sepsis, and septic arthritis. He was admitted to the intensive care unit, and multidisciplinary treatment was initiated. Upon admission, vital signs were as follows: temperature 39.2°C, blood pressure 100/60 mmHg, heart rate 112 bpm, and consciousness level was confused. Neurological examination revealed positive neck stiffness, Kernig's and Brudzinski's signs. Petechiae were present on both lower extremities. The patient had severe pain and restricted movement in the right lower extremity. Orthopedic evaluation confirmed tenderness and limited movement in the right hip and knee joints. CSF analysis showed elevated leukocytes, increased protein, and decreased glucose. PCR testing confirmed *Neisseria meningitidis*. The patient later developed knee swelling, and joint aspiration confirmed septic arthritis. Broad-spectrum antibiotics, fluid resuscitation, and supportive therapy were initiated by the anesthesia, infectious diseases, and orthopedic teams. Conclusion Although rare, the coexistence of meningitis, sepsis, and septic arthritis requires early diagnosis and prompt intervention. Multidisciplinary management is essential. Following treatment, the patient regained consciousness, had no further seizures, and recovered full mobility.

Keywords: Emergency Medicine, Meningitis, Sepsis, Septic Arthritis, Leg Pain, Altered Consciousness, Fever

Presentation ID / Sunum No= 14

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3829-4978

| 100

Anti-CD20 Tedavisi ile Dev Hücre Hepatiti ve Otoimmün Hemolitik Anemi: İki Vaka

Exp. Dr. Gül Çirkin¹

¹*Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

*Corresponding author: Gül Çirkin

Özet

Dev hücre hepatiti ve otoimmün hemolitik anemi (GCH-AHA), Coombs-pozitif hemolitik anemi ve dev hücre transformasyonu ile karakterize, çocukluk çağında nadir görülen ciddi bir otoimmün hastalıktır. Bu çalışmada, anti-CD20 monoklonal antikör tedavisi uygulanan iki vaka sunulmuştur. İlk vaka, otoimmün hemolitik anemi (AHA) tanısından üç ay sonra sarılık ve hepatomegali ile başvuran 9 aylık bir erkek bebektir. Kortikosteroid ve intravenöz immüno globulin (IVIG) tedavisine rağmen klinik iyileşme sınırlı kaldı. Rituksimab tedavisine başlanmasıyla birlikte kademeli bir iyileşme sağlandı. Hasta, toplamda dokuz doz rituksimab, beş doz IVIG aldı ve azatioprin ve mikofenolat mofetil ile idame tedavisine devam edilerek 500 gün sonunda tam klinik remisyona elde edildi. İkinci vaka, 15 ay önce AHA tanısı almış ve fulminan karaciğer yetmezliği ile 27 aylıkken başvuran bir erkek çocuktur. İki doz rituksimab, IVIG, plazmaferez ve kortikosteroid tedavisine rağmen durumunda hızlı bir kötüleşme görüldü ve beyin ölümü gerçekleşti. Geç başvuru ve ilerlemiş karaciğer yetmezliği, olumsuz sonuçta belirleyici faktörler olmuştur. GCH-AHA genellikle agresif bir seyir izler ve ağır karaciğer yetmezliği, anemi ve immüno supresif tedaviye bağlı enfeksiyonlar nedeniyle yüksek mortalite oranlarına sahiptir. Erken tanı, karaciğer biyopsisi ve kortikosteroidler ile rituksimab gibi immüno supresanların hızlı bir şekilde başlanması, daha iyi sonuçlar için kritik öneme sahiptir. Refrakter vakalarda IVIG destek tedavisi olarak kullanılabilir. Bu vakalar, AHA sonrası nedeni açıklanamayan hepatit gelişen bebeklerde GCH-AHA'nın dikkate alınması gerektiğini ve ciddi komplikasyonlar ile nükslerin önlenmesi için erken ve agresif tedavinin önemini vurgulamaktadır. Bu nadir ancak yaşamı tehdit eden durum için yönetim stratejilerinin optimize edilmesi adına daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Dev Hücre Hepatiti; Otoimmün Hemolitik Anemi; Anti-CD20 Monoklonal Antikör; Çocuk

Anti-CD20 Treatment of Giant Cell Hepatitis With Autoimmune Hemolytic Anemia: Report From Two Infants

Abstract

Giant cell hepatitis with autoimmune hemolytic anemia (GCH-AHA) is a rare and severe autoimmune disorder in childhood, characterized by Coombs-positive hemolytic anemia and progressive liver disease with giant cell transformation. We report two cases treated with anti-CD20 monoclonal antibody therapy. The first case, a 9-month-old male, presented with jaundice and hepatomegaly three months after being diagnosed with autoimmune hemolytic anemia (AHA). Despite initial treatment with corticosteroids and intravenous immunoglobulin (IVIG), clinical improvement plateaued. Rituximab was initiated, leading to gradual recovery. The patient received nine doses of rituximab, five doses of IVIG, and maintenance therapy with azathioprine and mycophenolate mofetil, achieving complete clinical remission over 500 days. The second case, a 27-month-old male, was admitted with fulminant liver failure and a history of AHA diagnosed 15 months earlier. Despite two doses of rituximab, IVIG, plasmapheresis, and corticosteroids, his condition deteriorated rapidly, resulting in brain death. Late presentation and advanced liver failure were critical factors in the poor outcome. GCH-AHA often has an aggressive course, with high mortality rates due to severe liver failure, anemia, and infections associated with immunosuppressive therapy. Early diagnosis through liver biopsy and prompt initiation of corticosteroids and immunosuppressants, including rituximab, are essential for improved outcomes. IVIG may serve as adjunctive therapy in refractory cases. These cases highlight the importance of considering GCH-AHA in infants with unexplained hepatitis following AHA and underscore the need for early, aggressive treatment to prevent severe complications and relapses. Further studies are warranted to optimize management strategies for this rare but life-threatening condition.

Keywords: Giant Cell Hepatitis; Autoimmune Hemolytic Anemia; Anti-CD20 Monoclonal Antibody; Child

Presentation ID / Sunum No= 120

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-9330-5641

| 102

Bir Tavuk Eti Yemek Pnömomediastinum Yapar mı? Bir Olgu Sunumu

Exp. Dr. Miraç Duruk ¹

¹*Çanakkale Mehmet Akif Ersoy Devlet Hastanesi*

Özet

Giriş Pnömomediastinum, mediastende serbest hava birikimi ile karakterize nadir bir klinik durumdur. Kendiliğinden ortaya çıkabileceği gibi, solunum ve sindirim sistemi perforasyonları veya entübasyon, endoskopi, santral venöz kateterizasyon ve mekanik ventilasyon gibi işlemler sonucu da gelişebilir. Genellikle iyi huylu olsa da, gecikmiş tanı solunum yetmezliği, mediastinit, sepsis ve ölüm gibi ciddi komplikasyonlara yol açabilir. Erken tanı ve tedavi genellikle sekelsiz tam iyileşme sağlar. Acil servise boğaz ağrısı, göğüs ağrısı ve nefes darlığı şikayetleriyle başvuran ve pnömomediastinum tanısı alan 35 yaşındaki bir erkek hastayı sunuyoruz. Olgu 35 yaşındaki erkek hasta, boğaz ağrısı, öksürük ve nefes darlığı şikayetleriyle başvurdu. Üç gün önce tavuk tüketiminin ardından yutma güçlüğü yaşamış ve üst solunum yolu enfeksiyonu ön tanısıyla oral antibiyotik tedavisi başlanmıştı. Ancak semptomlarının kötüleşmesi üzerine acil servise tekrar başvurdu. Fizik muayenede hafif boyun şişliği ve farengial hiperemi saptandı. Göğüs radyografisi normaldi, ancak toraks bilgisayarlı tomografisinde (BT) anterior mediastende, özofagus lümeninde ve tiroid bölgesinde hava yoğunlukları görüldü. Özofagoskopide yabancı cisim (tavuk kemiği) tespit edilerek başarıyla çıkarıldı. Hasta hastaneye yatırılarak ampirik ampisilin-sulbaktam, analjezikler ve intravenöz sıvı tedavisi aldı. Üç gün sonra tam iyileşmeyle taburcu edildi ve 10 günlük takipte komplikasyon saptanmadı. Tartışma Pnömomediastinum, göğüs ağrısı, nefes darlığı, subkutan ampiyem ve disfaji ile kendini gösterebilir. Tanı, görüntüleme yöntemleri ile doğrulanır ve bilgisayarlı tomografi, akciğer grafisine göre daha hassastır. Vakaların çoğu konservatif tedavi ile düzelirken, ağır vakalarda cerrahi müdahale gerekebilir. Mediastinit gelişimini önlemek için profilaktik antibiyotik kullanımı önerilmektedir. Bu olguda konservatif tedavi yeterli olmuştur. Sonuç Pnömomediastinumun erken tanı ve tedavisi, komplikasyonları önlemek açısından kritik öneme sahiptir. Klinik şüphe, detaylı öykü alma ve uygun görüntüleme yöntemleri büyük rol oynar. Çoğu vaka konservatif tedavi ile düzelir ve profilaktik antibiyotik kullanımı enfeksiyon riskini azaltmada yardımcıdır.

Anahtar Kelimeler: Pnömomediastinum, Chicken Bone, Mediastinit

Can Eating Chicken Meat Cause Pneumomediastinum? A Case Report

Abstract

Introduction Pneumomediastinum is a rare clinical condition characterized by free air accumulation in the mediastinum. It may occur spontaneously or due to respiratory and digestive tract perforations, as well as procedures such as intubation, endoscopy, central venous catheterization, and mechanical ventilation. While often benign, delayed diagnosis can lead to severe complications, including respiratory failure, mediastinitis, sepsis, and mortality. Early diagnosis and treatment usually result in full recovery without sequelae. We present a case of a 35-year-old male admitted to the emergency department with throat pain, chest pain, and dyspnea, later diagnosed with pneumomediastinum. Case A 35-year-old male presented with throat pain, cough, and dyspnea. Three days prior, he experienced dysphagia after consuming chicken and was initially treated for an upper respiratory infection with oral antibiotics. Due to worsening symptoms, he returned to the emergency department. Physical examination revealed mild neck swelling and pharyngeal hyperemia. While chest X-ray showed no abnormalities, thoracic computed tomography (CT) revealed air densities in the anterior mediastinum, esophageal lumen, and thyroid region. Esophagoscopy confirmed a foreign body (chicken bone), which was successfully removed. The patient was hospitalized and received empirical ampicillin-sulbactam, analgesics, and intravenous hydration. He was discharged on day 3 with complete recovery, and follow-up at 10 days showed no complications. **Discussion** Pneumomediastinum presents with chest pain, dyspnea, subcutaneous emphysema, and dysphagia. Diagnosis is confirmed via imaging, with CT being more sensitive than chest X-ray. Most cases resolve with conservative management, but severe cases may require surgical intervention. Prophylactic antibiotics are recommended to prevent mediastinitis. In this case, conservative treatment was sufficient for recovery. **Conclusion** Early diagnosis and management of pneumomediastinum are crucial to prevent complications. Clinical suspicion, thorough history-taking, and appropriate imaging play key roles. Conservative treatment is effective in most cases, and prophylactic antibiotic therapy helps mitigate infection risks.

Keywords: Pnömomediastinium, Chicken Bone, Mediastinit

Presentation ID / Sunum No= 3

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4199-442X

| 104

Botulinum Toksin Tedavisinin Multiple Skleroz Spastisitesi Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi: Retrospektif Bir Araştırma Çalışması

Exp. Dr. Özge Gönül Öner¹

¹ Göztepe Prof Dr Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi Nöroloji Kliniği

*Corresponding author: Özge Gönül Öner

Özet

Amaç: Multiple skleroz (MS) hastalarında ortaya çıkan spastisite, fiziksel yeti kaybının ana nedenlerinden biri olup özellikle alt ekstremitte etkilenimi mobilite, kişisel bakım ve hijyen gibi işlevleri kısıtlamaktadır. Bu hastalarda spastisite medikal tedaviye dirençli olabilmekte ve seçilmiş hastalarda spastik kas gruplarına botulinum toksin (BoNT) enjeksiyonu tedavide kullanılabilir. Ancak literatürde bu hasta grubunda BoNT tedavisinin etkinliği ile ilgili çalışmalar oldukça sınırlıdır. Bu çalışmada, MS spastisitesi hastalarına uygulanmış olan BoNT tedavisinin etkinliğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **Yöntem :** Bu retrospektif, gözlemsel çalışmada, etik kurul onayını takiben Haziran 2020 ile Mart 2022 tarihleri arasında BoNT polikliniğinde MS ilişkili spastisite için BoNT tedavisi uygulanmış olan hastalar incelenmiştir. Hasta takip dosyalarından demografik veriler, MS tipi, tedavi öncesi ve sonrası Modifiye Ashworth Skalası (MAS) skorları, BoNT uygulanan kas grupları kaydedilmiştir. Tedavi etkinliği, MAS skorlarının BoNT uygulaması öncesi ve sonrası (1.ay) karşılaştırılmasıyla analiz edilmiştir. **Bulgular:** İncelenen 55 hastanın yaş ortalaması 47,7 yıl (29-62) ve hastalık süresi ortalaması 11,4 yıl (4-21) idi. Hastaların %56,4'ü kadın, %43,6'sı erkekti. MS tipi %60 sekonder progresif MS, %23,6 primer progresif MS, kalanı relapsing remitting MS idi. Hastaların tamamında uygulama alt ekstremitte spastisitesi için yapılmış olup spastisite dağılımı fleksör (%27,3), fleksör/adductor (%27,3), adductor/extensor (%18,2), extensor (%14,5), extensor/fleksör (%7,3) ve extensör (%5,4) idi. MAS skor ortalamasının 3.18'den 1.73'e düştüğü gözlemlendi (p <0.001). Spastisite dağılımı (p = 0.385) ile tedavi etkinliği arasında anlamlı bir fark bulunmadı. **Sonuç:** Bu sonuçlar BoNT tedavisinin MS'e bağlı spastisite tedavisinde kas tonusunu azaltmada etkili olduğunu ve etkinliğin spastisitenin dağılımından bağımsız olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Botulinum Toksin, Multiple Skleroz, Spastisite

Presentation ID / Sunum No= 59

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1334-071X

| 105

Çocukluk Yaş Grubunda Brusellozun Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Hilal Koyuncu¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp fakültesi Uygulama ve Araştırma hastanesi

Özet

Amaç: Bruselloz her yıl ülkemizde en az 15.000 yeni olgu sayısı ile önemli sağlık sorunlarından biridir. Bu çalışmada bruselloz tanısı ile takip edilen çocukların klinik özelliklerinin araştırılması amaçlanmıştır. Gereç-Yöntem: Bu çalışmada Ocak 2005-Ocak 2011 yılları arasında Dr.Sami Ulus Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi Enfeksiyon Bölümü tarafından takibi yapılan 74 bruselloz hastasının kayıtları geriye dönük incelendi. Hastaların sosyodemografik, klinik özellikleri incelendi. Bulgular: Çalışmaya alınan 74 hastanın 48'i (%65) erkek yaş ortalaması 10,6 +/- 3,3 idi. Enfeksiyon kaynağı 66 (%89) hastada saptanmış olup hepsinde çiğ süttten peynir yeme öyküsü, 32 hastada (% 43,2) hayvan teması saptandı. Aile içinde bruselloz öyküsü 25 (%33,8) idi. Klinik olarak 40 (%54) hasta akut, 17 (%22.7) hasta subakut, 8 (%10.7) hasta kronik brusellozdu. En sık saptanan yakınma artajı (%71,4) ,daha sonra ateş(%59)ti. Artralji yakınması ile gelen hastalarda en sık tutulan eklem diz(%47), daha sonra 13 (%17) kalça idi. Diğer yakınmalar halsizlik (%50), iştahsızlık (%40), kilo kaybı (%31), gece terlemesi (%25), karın ağrısı (%24) ve baş ağrısı (%20) idi. Hastaların 30'unda (%40.5) anemi, 6'sında trombositopeni, 13'ünde (%17.5) lökopeni saptandı. Başvuruda SAT pozitifliği %70 idi. Kan kültüründe Brucella spp. üreme oranı %44.6 idi. Kan kültürüne göre SAT spesifitesi %22.6, sensitivitesi %75 olarak saptandı. Komplike olguların oranı %20 idi. Nörobruselloz 7 (%9,4) (n=7), hematolojik tutulum 4 (%5,4), kardiak tutulum 1 (%1,3), hepatik tutulum 3 (%2,7) hastada saptandı Sonuç: Bruselloz ülkemizde sıktır ve klinik spektrumu geniştir. Brusellozun tanısında epidemiyolojik öykü, klinik bulgular, endemik bölgelerde yüksek şüphe ve serolojik testler önemlidir. Ülkemizde en önemli bulaş yolu çiğ süttten peynir yeme olan brusellozun önlenmesinde halkın bilgilendirilmesi, hayvanların aşılınması, pastörize süt ve süt ürünlerinin kullanılması son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Brusella, Artralji, Ateş, Nörobruselloz

Presentation ID / Sunum No= 172

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2095-7606

| 106

Covid-19 Pandemisinde Tip 1 Diabetes Mellituslu Çocukların Karşılaştığı Zorlukların Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Ayşe Güngör¹ , Prof.Dr. Ayşegül Bükülmez¹

¹AFYONKARAHİSAR SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ

*Corresponding author: AYŞE GÜNGÖR

Özet

AMAÇ: Bu çalışma ile Tip 1 Diabetes Mellitus tanılı çocuk hastaların ve ailelerinin COVID-19 pandemisi sırasında yaşadıkları zorlukların değerlendirilmesi amaçlandı. **GEREÇ VE YÖNTEM:** Bu çalışma Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği'nde 1 Mayıs 2020 - 1 Temmuz 2020 tarihleri arasında yürütüldü. Çalışmaya 4-18 yaş arası Tip 1 Diabetes Mellitus tanısı ile takip edilen 102 hasta ve ebeveyn çifti dahil edildi. Tüm veriler, "Google Formlar" platformu aracılığıyla online anket yöntemiyle toplandı. İstatistiksel analiz için SPSS 26 paket programı kullanıldı ve $p < 0,05$ anlamlı kabul edildi. **BULGULAR:** Çalışmaya alınan hastaların 55'i kız (%53,9) ve 47'si ise erkek idi. Çalışmaya katılan hastaların yaş ortalaması 13.02 ± 3.9 yıl olarak bulundu. Pandemi döneminde katılımcı olguların 62'sinin (%60,8) insülin tedavi dozunda artış olduğu, 21'inin (%20,6) hiperglisemi atağı, 61'inin (%59,8) hipoglisemi atağı yaşadığı saptandı. Olguların 44'ünün (%43,1) abur-cubur tüketiminin arttığı ve 60'nın (%58,8) uyku alışkanlığının etkilendiği bulundu. **SONUÇ:** Bu çalışma, Diabetes Mellitus tanılı çocukları olan ebeveynlerin pandemi döneminde COVID-19 hakkında yeterli bilgiye sahip olduklarını gösterdi. Ayrıca pandemi sürecinde Tip 1 Diabetes Mellitus tanısı alan hastaların diyetlerine uyum sorunları yaşadıkları, uyku düzenlerinin değiştiği ve hastalığı kontrol altında tutabilmek için profesyonel sağlık desteğine ihtiyaç duydukları belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Diabetes Mellitus, COVID-19, Pandemi, Çocuk.

Evaluation of the Challenges Faced by Children With Type 1 Diabetes Mellitus During the COVID-19 Pandemic

Abstract

OBJECTIVE: This study aimed to evaluate the difficulties experienced by pediatric patients diagnosed with Type 1 Diabetes Mellitus and their families during the COVID-19 pandemic. **MATERIAL AND METHODS:** This study was conducted at the Afyonkarahisar Health Sciences University Hospital Child

Health and Diseases Clinic between May 1, 2020 and July 1, 2020. 102 patients and their parent pairs, aged between 4 and 18, diagnosed with Type 1 Diabetes Mellitus, were included in the study. All data were collected by an online survey method through the "Google Forms" platform. The SPSS 26 package program was used for statistical analysis and $p < 0.05$ was considered significant. RESULTS: Of the patients included in the study, 55 were female (53.9%) and 47 were male. The average age of the patients participating in the study was found to be 13.02 ± 3.9 years. It was determined that during the pandemic period, 62 (60.8%) of the participating cases had an increase in their insulin treatment dose, 21 (20.6%) experienced a hyperglycemia attack, and 61 (59.8%) experienced a hypoglycemia attack. It was found that junk food consumption increased in 44 (43.1%) of the cases and the sleeping habits of 60 (58.8%) were affected. CONCLUSIONS: This study showed that parents of children diagnosed with Diabetes Mellitus had sufficient knowledge about COVID-19 during the pandemic. During the pandemic, it was also determined that patients diagnosed with Type 1 Diabetes Mellitus had problems adapting to their diet, their sleep patterns changed and they needed professional health support to keep the disease under control.

Keywords: Diabetes Mellitus, COVID-19, Pandemics, Children.

Presentation ID / Sunum No= 115

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7289-4355

| 108

Dent Hastalığı'na Nörogelişimsel Perspektiften Yaklaşım: Bir Olgu Sunumu

Dr. Begüm Yuluğ Taş¹

¹İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Dent hastalığı X'e bağlı geçiş göstermekle birlikte; proteinüri, hiperkalsiüri, nefrokalsinoz/nefrolitiazis üçlemesi ile seyretmektedir. Tip 1 ve Tip 2 olmak üzere iki türü bulunmaktadır. OCRL1 gen mutasyonu ile izlenen Tip 2 Dent Hastalığı; gelişimsel gerilik, proksimal tübülopati ve oküler bulgularla seyretmektedir. Gelişimsel gerilik bir nörogelişimsel bozukluk olup diğer nörogelişimsel bozukluklar ile sık birliktelik göstermektedir. Çalışmada; Tip 2 Dent hastalığı tanısı olan, gelişimsel gerilik tanısı ile izlemde iken gelişimsel dil gecikmesi, dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu ve otistik belirtiler açısından değerlendirilip tedavisi düzenlenen bir olgu aktarılacaktır. Nörogelişimsel bozuklukların eşlik eden komorbiditeler açısından değerlendirilmesi, eş zamanlı müdahalesi olguların ve ailelerin sosyal ve akademik becerileri başta olmak üzere hayat kalitesini arttıracaktır. Bu tanılara yönelik genetik konsültasyonun istenmesi ve multidisipliner yaklaşımın önemi erken tanılama ve yaşam prognozu açısından da önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Nörogelişimsel Bozukluk; Dent Hastalığı; Mental Yetersizlik; Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite; Konuşma Bozukluğu; Otizm Spektrum Bozukluğu

A Neurodevelopmental Perspective On Dent Disease: A Case Report

Abstract

Dent disease is an X-linked disorder characterized by the triad of proteinuria, hypercalciuria, and nephrocalcinosis/nephrolithiasis. It is classified into two types: Type 1 and Type 2. Type 2 Dent disease, caused by mutations in the OCRL1 gene, presents with developmental delay, proximal tubulopathy, and ocular findings. Developmental delay is a neurodevelopmental disorder frequently co-occurring with other neurodevelopmental conditions. This study presents a case of a patient diagnosed with Type 2 Dent disease who was initially followed up for developmental delay and later evaluated for developmental language delay, attention deficit hyperactivity disorder (ADHD), and autistic traits, leading to an adjustment in treatment. Assessing neurodevelopmental disorders in terms of comorbidities and providing timely interventions can significantly improve the quality of life for both

patients and their families, particularly in social and academic domains. Genetic consultation for these diagnoses and a multidisciplinary approach are crucial for early diagnosis and better prognosis.

Keywords: Neurodevelopmental Disorder; Dent Disease; Intellectual Disability; Attention Deficit Hyperactivity Disorder; Speech Disorder; Autism Spectrum Disorder

Presentation ID / Sunum No= 33

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6212-9286

| 110

Devam Eden Sessiz Salgın: Malnütrisyon Üzerine Tek Merkezli Kesitsel Bir Çalışma

Dr. Burçe Emine Dörtkardeşler¹ , Dr. Merve Tosyalı²

¹Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Genel Pediatri Bilim Dalı

²Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Sosyal Pediatri Bilim Dalı

Özet

Giriş: Malnütrisyon, besin ve enerji eksikliği ve/veya dengesizliği olarak tanımlanmaktadır. Gelişmemiş ve gelişmekte olan ülkelerde malnütrisyon hala ciddi bir halk sağlığı sorunudur. Malnütrisyon ile mücadele, malnütrisyonun farkındalığının artması ve erken müdahalesi ile mümkündür. Bu da hastaneye başvuran her çocuğun antropometrik ölçümlerinin değerlendirilmesinin önemini bize hatırlatmaktadır. Bu çalışmanın amacı, üçüncü basamak bir hastaneye başvuran çocukların beslenme durumunu belirlemek, malnütrisyon varlığını saptamak ve mikro besin eksikliklerini tespit etmektir. **Yöntem:** Çalışmamız retrospektif, kesitsel bir çalışmadır. Kasım 2021 ile Aralık 2023 tarihleri arasında Ege Üniversitesi genel pediatri servislerine ayırıcı tanı ve/veya tedavi amacıyla yatırılan hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaneye yatışı yapılan tüm hastaların antropometrik ölçümleri kayıt altına alınmıştır. Malnütrisyon tanısı konulan hastalar, beslenme durumları ve beslenme alışkanlıkları açısından değerlendirilmiş ve malnütrisyonla ilişkili faktörler araştırılmıştır. **Bulgular:** Çalışma süresi boyunca akut hastalık tanısı ve/veya tedavisi nedeniyle toplam 1206 çocuk hastaneye yatırılmıştır. Bunlardan 115 hastada (%9,5) malnütrisyon tespit edilmiştir. Malnütrisyon saptanan hastalar arasında; 51 hastaya (%44,3) akut malnütrisyon (zayıflık) (boya göre ağırlık z-skoru < -2 SDS), 64 hastaya (%55,7) kronik malnütrisyon (bodurluk) (yaşa göre boy z-skoru < -2 SDS) tanısı konmuştur. Genel olarak, zayıflık ve bodurluk prevalansı sırasıyla %4,2 ve %5,3 olarak belirlenmiştir. Malnütrisyon tanılı 44 hastanın (%38,2) yeterli protein alımı olmadığı görüldü. Hastaların %41,8'i ise yetersiz süt ve süt ürünleri tüketmekteydi. Yetersiz protein ve süt-süt ürünleri alım oranları kronik malnütrisyonu olan çocuklarda akut malnütrisyonu olan çocuklardan daha yüksekti (sırasıyla protein alım oranları %90,7/ %70,5, süt ve süt ürünü alım oranları %81,2/ %66,6). **Sonuç:** Malnütrisyon prevalansının yüksek olduğu ülkemizde, çocukluk döneminde, özellikle 2 yaş altı çocuklarda, sağlıklı büyüme ve gelişiminin sağlanması amacıyla hastaneye yapılan her yatışta beslenme durumunun ve antropometrik ölçümlerin değerlendirilmesi gerekmektedir. Çocuk sağlığı açısından malnütrisyonun farkındalığının artması ve saptanan malnütrisyonu erken müdahalenin sağlanması önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Malnütrisyon, Antropometrik Ölçümler, Zayıflık, Bodurluk, Mikrobesein Eksikliği

The Ongoing Silent Epidemic: A Single-Center Cross-Sectional Study On Malnutrition

Abstract

Introduction Malnutrition is defined as a deficiency and/or imbalance of nutrients and energy. It remains a significant public health issue in underdeveloped and developing countries. Early intervention and increased awareness are crucial in combating malnutrition. This study aims to assess the nutritional status of children admitted to a tertiary hospital, identify malnutrition cases, and detect micronutrient deficiencies. **Methods** This retrospective, cross-sectional study included pediatric patients hospitalized in the general pediatrics clinics of Ege University Hospital between November 2021 and December 2023. Anthropometric measurements were recorded for all hospitalized children. Patients diagnosed with malnutrition were further evaluated for their nutritional status and dietary habits, and factors associated with malnutrition were analyzed. **Results** Among 1,206 hospitalized children, malnutrition was detected in 115 patients (9.5%). Of these, 51 patients (44.3%) had acute malnutrition (wasting) (weight-for-height z-score < -2 SDS), and 64 patients (55.7%) had chronic malnutrition (stunting) (height-for-age z-score < -2 SDS). The prevalence of wasting and stunting was 4.2% and 5.3%, respectively. Insufficient protein intake was observed in 44 patients (38.2%), and 41.8% had inadequate consumption of milk and dairy products. These deficiencies were more common in children with chronic malnutrition than in those with acute malnutrition (protein intake: 90.7% vs. 70.5%; dairy intake: 81.2% vs. 66.6%). **Conclusion** Given the high prevalence of malnutrition, nutritional status and anthropometric measurements should be assessed in all hospitalized children, especially those under two years of age, to support healthy growth. Early detection and intervention are essential to improving child health outcomes.

Keywords: Malnutrition, Anthropometric Measurements, Stunting, Wasting, Micronutrient Deficiency

Presentation ID / Sunum No= 15

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1910-9922

| 112

Diabetes Mellitus Hastalarında İnsülinin Düzenli Kullanımını Etkileyen Faktörler

Exp. Dr. Başak Can¹

¹Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Başak Can

Özet

Amaç: Diabetes Mellitus (DM), rölatif ya da mutlak insülin eksikliği sonucu ortaya çıkan multisistemik sonuçları olan, hiperglisemi ile seyreden metabolik bir bozukluktur. İnsülin tedavisi hem tip 1 hem de tip 2 DM’te kullanılan etkili bir tedavi şeklidir. DM tanılı hastalarda insülin tedavisi sağlıklı bireylerde olduğu gibi fizyolojik insülin salınımı taklit edilerek planlanır. Bu hastalara doğru zamanda tedaviye başlayabilmek, uygun eğitim almalarını, insülini doğru kullanmalarını ve sonraki süreçte uygun aralıklarla takiplerine gelmelerini sağlamak oldukça zorlu bir süreçtir. Biz bu çalışma ile hastaların insülin tedavilerini ne kadar doğru kullandıklarını ve kan şekeri takiplerini ne kadar doğru yaptıklarını değerlendirmeyi ve ek olarak hastaların HbA1c değerlerinin ne kadarı istenen aralıkta olduğunu görmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Çalışmada veri toplama aracı olarak anket kullanılmıştır. Çalışmaya insülin kullanan DM tanılı hastalar alınmıştır. Hastalara yaşı, kaç yıldır DM tanılı olduklarını, hangi insülini ne kadar süredir kullandıklarını, insülinlerini düzenli kullanıp kullanmadıklarını, eğitim durumlarını, insülin kullanımı konusunda eğitim alıp almadıklarını, aldılar ise bu eğitimi kimin verdiğini, insülini kimin uyguladığını sorgulandı. Güncel HbA1c değerleri not edildi. İnsülini düzenli kullananlar ile düzenli kullanmayanların verileri karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmaya 76 erkek, 90 kadın olmak üzere toplamda 166 gönüllü hasta alındı. Yaş ortalaması insülini düzenli kullananlarda 57.7 ± 13.1 , düzenli kullanmayanlarda 56.02 ± 13 idi. 13 hasta tip 1 DM , 153 hasta tip 2 DM tanılıydı. DM süresi düzenli insülin kullananlarda 142.4 ± 96 , diğer grupta ise 138.9 ± 74.2 idi. İnsülini düzenli kullanan hastalarda HbA1c düzeyi anlamlı olarak daha düşük saptandı ($p < 0,001$). İnsülin kullanımı konusunda eğitim alan hastaların ise insülini daha düzenli olarak kullandığı istatistiksel olarak anlamlı olduğu gösterildi ($p = 0,034$). Hastanın eğitim durumunun yüksek olmasının ve hastaya insülin kullanımı konusunda eğitim verilmiş olmasının hastanın insülin tedavisini düzenli kullanımında etkili olduğu gösterildi ($p = 0,015$). Sonuç: DM, bireylerin ve yakın çevresindekilerin yaşamlarını etkileyen, yaşam kalitesini azaltan kronik bir hastalıktır. Komplikasyonların ortaya çıkışının geciktirilmesi ya da ilerlemesinin engellenmesi ve yaşam kalitesinin iyileştirilmesi için en önemli nokta etkin glisemi kontrolünün sağlanmasıdır. Biz bu çalışma ile insülin kullanımı konusunda eğitimin ne kadar önemli olduğunu gösterdik. DM tanılı hastaların eğitim düzeyleri sorularak uygun şekilde eğitim verilmesi diyabet yönetimde önemli bir basamağı oluşturmaktadır. Sonuç olarak etkili bir tedavi için etkili bir eğitim gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diabetes Mellitus, İnsülin, Eğitim Durumu, HbA1c

Factors Affecting the Regular Use of Insulin in Patients With Diabetes Mellitus

Abstract

Aim: Diabetes Mellitus (DM) is a metabolic disorder characterized by hyperglycemia, resulting from relative or absolute insulin deficiency, with multisystemic consequences. Insulin therapy is an effective treatment for both type 1 and type 2 DM, aiming to mimic physiological insulin secretion as in healthy individuals. Initiating timely treatment, ensuring patients receive adequate education, correctly use insulin, and attend regular follow-ups is a challenging process. This study aims to evaluate how accurately patients use insulin therapy, monitor their blood glucose levels, and determine the proportion of patients with HbA1c levels within the desired range. **Materials and Methods:** A questionnaire was used as the data collection tool in the study. Patients diagnosed with diabetes mellitus (DM) and using insulin were included in the study. The patients were asked about their age, the duration of their DM diagnosis, the type of insulin they used and for how long, whether they used their insulin regularly, their educational status, whether they had received training on insulin use, who provided the training if they had received it, and who administered their insulin. Their current HbA1c levels were recorded. The data of those who used insulin regularly were compared with those who did not. **Results:** A total of 166 volunteer patients were included in the study, consisting of 76 men and 90 women. The mean age was 57.7 ± 13.1 in those who used insulin regularly and 56.02 ± 13 in those who did not. Of the participants, 13 had type 1 DM, while 153 had type 2 DM. The duration of DM was 142.4 ± 96 months in patients who used insulin regularly and 138.9 ± 74.2 months in the other group. The HbA1c level was found to be significantly lower in patients who used insulin regularly ($p < 0.001$). It was also statistically significant that patients who had received training on insulin use used insulin more regularly ($p = 0.034$). Additionally, a higher educational level and receiving training on insulin use were found to be effective in ensuring the regular use of insulin therapy ($p = 0.015$). **Conclusion:** DM is a chronic disease that affects the lives of individuals and those around them, reducing their quality of life. The most critical factor in delaying the onset of complications, preventing their progression, and improving quality of life is achieving effective glycemic control. In this study, we demonstrated the importance of education on insulin use. Assessing the educational level of patients diagnosed with DM and providing appropriate training is a crucial step in diabetes management. In conclusion, effective treatment requires effective education.

Keywords: Diabetes Mellitus, Insulin, Education Level, HbA1c

Presentation ID / Sunum No= 93

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2054-1571

| 114

Diagnostic Success and Complication Rates of CT-Guided Biopsies Performed in a Tertiary Oncology Hospital

Dr. Erkan Bilgin¹ , Dr. Ahmet Selef Şentürk¹

*¹Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Corresponding author: Erkan Bilgin

Abstract

Introduction: CT-guided biopsy is a minimally invasive procedure that reduces the need for surgery and plays an important role in patient management with high diagnostic accuracy and relatively low risk of complications.. We aimed to present the diagnostic accuracy and complication rates of CT-guided biopsy samples performed in our hospital, which is a tertiary healthcare institution, in the last two years, by comparing them with literature data. Material and Methods: Lesion localization, mass size, diagnostic features of the sampled tissue and developing complications of 499 patients who underwent CT-guided biopsy in our hospital between December 2022 and December 2024 were evaluated. 23 patients were excluded from the study due to other CT guided procedures. All patients except 5 patients who underwent Fine needle aspiration biopsy underwent 18 or 20 G tru cut biopsy. Patients were evaluated in terms of the diagnostic accuracy of the sampled tissue and complications that developed during the procedure. Results: It was determined that 40 of 476 biopsies (8%) were evaluated as non-diagnostic. 29 of the non-diagnostic biopsies were lung biopsies, followed by para-aortic lymph nodes. The only location that developed complications in the evaluated patients was the lung. Pneumothorax developed during the procedure in 24 patients and 2 patients were followed up with a drainage catheter due to pneumothorax. Minor pulmonary hemorrhage developed adjacent to the lesion in 5 patients. No deaths were detected. Our total complication rate is 6 %, and if we consider it only in lung biopsies, the rate is calculated as 8,6%. Diagnostic success was calculated as 91.6% in all biopsies, 91.32% in lung biopsies, 90% in biopsies taken from bone tissues, and 91.2% in soft tissue lesions.

Keywords: Biopsy, Radiology, Interventional

Presentation ID / Sunum No= 40

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0400-1513>

| 115

Diyabetik Annelerin Fetüslerinde Sol Ventrikül Geometrisi ve Doku Doppler Ekokardiyografik Yöntemle Kardiyak Fonksiyonların Değerlendirilmesi

Prof.Dr. Hayrullah Alp¹ , Asst. Prof. Dr. Özlem Dülger¹

¹*Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Tıp Fakültesi*

*Corresponding author: Özlem Dülger

Özet

Giriş ve Amaç: Gestasyonel diyabet, gebelikte sık görülen bir komplikasyondur ve fetal kardiyak anomalilere yol açabilir. Bu durum, kardiyak duvar kalınlaşması, yapısal kalp defektleri ve miyokardiyal hipertrofi gibi sorunlarla ilişkilidir. Ancak, bu değişikliklerin fetal kardiyak sistolik ve diastolik fonksiyonlara etkisi tam olarak bilinmemektedir. Çalışmanın amacı, gestasyonel diyabetli anne bebeklerinde sol ve sağ ventrikül fonksiyonlarını değerlendirmek ve kardiyak geometriyi belirlemektir. **Yöntem:** Çalışmada, tüm fetüslerin sol ventrikül (LV) ve sağ ventrikül (RV) fonksiyonları detaylı ekokardiyografi ve Doppler ultrasonografi ile incelenmiştir. LV'nin sistolik ve diastolik kalınlığı, ejeksiyon fraksiyonu, sol ventrikül kitlesi (LVMI) ve relatif duvar kalınlığı (RWT) ölçülmüştür. Pulsed Doppler ve doku Doppler analizleri ile miyokardiyal fonksiyonlar değerlendirilmiştir. Kardiyak geometri dört gruba ayrılmıştır: konsantrik hipertrofi, eksantrik hipertrofi, konsantrik remodelleme ve normal geometri. **Bulgular:** Çalışmaya 38 sağlıklı gebe ve 17 gestasyonel diyabetli gebe alındı. Vakaların gebelik haftaları (26,18±2,21 ve 26,76±2,41 hafta, p=0,359) ve yaşları (28,13±9 ve 33,06±5 yıl, p=0,803) arasında istatistiksel fark saptanmadı. IVSd (p=0,009), LVPWd (p=0,018), LVPWs (p=0,02), LVM (p=0,001), RWT (p=0,03), mitral E/A oranı (p=0,02), LV Tei indeks (p=0,01), RV Tei indeks (p=0,01), RV e/a oranı (p=0,02), septum e/a oranı (p=0,008) ve septum Tei indeks (p=0,01) gestasyonel diyabetli annelerin fetüslerinde belirgin olarak artmıştı. LVMPI (0,301±0,125 ve 0,266±0,084), RVMPI (0,319±0,09 ve 0,305±0,12, p=0,03) ve LV e/a oranı (p=0,02) ise diyabetli annelerin fetüslerinde belirgin olarak azalmış olarak saptandı. **Sonuç:** Gestasyonel diyabetli anne bebeklerinde sol ventrikül kalınlığı ve kitlesi artmış, ancak sol ventrikül fonksiyonları korunmuştur. Bununla birlikte, fetüslerde kardiyak geometri değişiklikleri saptanmıştır. Bulgular, gestasyonel diyabetin fetal kalp gelişimi üzerindeki etkilerini göstermektedir ve ileri incelemeler gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: : Fetal Eko, Gestasyonel Diabetes, İntrauterin, Kardiomiopati

Presentation ID / Sunum No= 36

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6212-9286

| 116

Gerçekten Toksik Hepatit Mi? İki Olgunun Tanısal Paradoksu Üzerine Bir İnceleme

Dr. Burçe Emine Dörtkardeşler¹

¹Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Genel Pediatri Bilim Dalı

Özet

Giriş: İlaç ve bitkisel ürünlere bağlı hepatotoksisite, karaciğer hasarı nedenleri arasında önemli bir yer tutmaktadır. Karaciğerin, vücuda alınan yabancı maddelere karşı geliştirdiği tepkiler sonucu ortaya çıkan hasar, toksik hepatit olarak tanımlanmaktadır. Toksik hepatit, hafif transaminaz artışlarından fulminan hepatite kadar geniş bir klinik yelpazede seyreder. Toksik hepatit tanısı, klinik ve laboratuvar bulguların dışında, diğer hepatit nedenlerinin dışlanması ile konulan bir dışlama tanısıdır. Bu kapsamda, detaylı anamnez, fizik muayene ve izlem süreçlerinin önemi vurgulanmalıdır. Bu sunumda, toksik hepatit ön tanısı ile izlenen ancak izlem sürecinde farklı tanımlar konulan iki çocuk olgu detaylı olarak incelenmiştir. Olguların Sunumları: İlk olgu, 17 yaşındaki bir kız hasta, bulantı, halsizlik ve yorgunluk şikayetleri ile başvurusunun ardından değerlendirilmiştir. Hastanın öyküsünde 4 aydır “izotretinoin” kullandığı öğrenildi ve laboratuvar testlerinde transaminaz değerlerinde 50–60 kat artış saptandı. İlk değerlendirmede toksik hepatit ön tanısı konuldu. Ancak izlem sürecinde gelişen membranöz tonsillit ve tam kan sayımında belirgin lenfomonositoz ile enfeksiyöz mononükleoz düşünülen hastada, EBV serolojisinin pozitif çıkması üzerine tanı EBV hepatiti olarak güncellendi. İkinci olgu, 16 yaşında bir kız hasta da benzer semptomlarla başvurdu. Majör depresyon ve çekingen kişilik bozukluğu öyküsü ile çoklu ilaç kullanımı mevcuttu. Annesi tarafından son 1 aydır “Reishi Mushroom Ganoderma Lucidum” ekstresi içeren bitkisel ürün kullanımı olduğu belirtildi. Hastada sklera ve yüzde ikterik görünüm mevcuttu. Laboratuvar testlerinde transaminaz yüksekliği ve direk bilirubinemi mevcuttu. Hasta ilk aşamada toksik hepatit tanısı aldı. Ancak izlemde düzelmeyen biyokimyasal parametreleri nedeniyle yapılan karaciğer biyopsisiyle, otoimmün hepatit tanısı doğrulanmıştır. Sonuç: Bu olgularda, toksik hepatit tanısı öncelikle öne çıkmış; ancak detaylı anamnez, fizik muayene ve takip süreçleri farklı tanımların ortaya çıkmasına yol açmıştır. Karaciğer hasarı durumlarında, kullanılan ilaç ve bitkisel ürünlerin titizlikle sorgulanması, hastalığın doğru tanımlanması açısından kritik öneme sahiptir. Ayrıca, düzelmeyen laboratuvar bulguları durumunda ek tanısal yöntemlerin, özellikle karaciğer biyopsisinin uygulanması düşünülmelidir. Yakın klinik takip, doğru tanı ve tedavi stratejisinin belirlenmesinde kilit rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Toksik Hepatit, İlaç İlişkili Karaciğer Hasarı, Ganoderma Lucidum, Hiperbilirubinemi

Is It Truly Toxic Hepatitis? A Diagnostic Paradox in Two Cases

Abstract

Introduction: Hepatotoxicity related to drugs and herbal products represents a significant cause of liver injury. Liver damage resulting from the organ's response to foreign substances is defined as toxic hepatitis. The clinical spectrum of toxic hepatitis ranges from mild elevations in transaminases to fulminant hepatitis. Importantly, the diagnosis of toxic hepatitis is one of exclusion, relying on clinical and laboratory findings alongside the elimination of other potential etiologies. In this context, detailed patient history, physical examination, and careful follow-up are paramount. This presentation examines two pediatric cases that were initially managed as toxic hepatitis but were later reclassified following further evaluation. Case Presentations: The first case involved a 17-year-old female who presented with complaints of nausea, malaise, and fatigue. Her history revealed a 4-month course of isotretinoin use, and laboratory tests demonstrated a 50–60-fold increase in transaminase levels. Initially, a diagnosis of toxic hepatitis was made. However, during follow-up, the development of membranous tonsillitis and a marked lymphomonocytosis on complete blood count raised the suspicion of infectious mononucleosis. Subsequent positive Epstein-Barr virus (EBV) serology led to a revision of the diagnosis to EBV hepatitis. The second case involved a 16-year-old female who presented with similar symptoms. Her medical history included major depression and a shy personality disorder, with concurrent use of multiple medications. Additionally, her mother reported that she had been taking an herbal product containing Reishi Mushroom *Ganoderma Lucidum* extract for the past month. The patient exhibited icteric sclera and facial jaundice on physical examination. Laboratory findings revealed elevated transaminase levels and direct hyperbilirubinemia. Initially, a diagnosis of toxic hepatitis was considered; however, due to persistently abnormal biochemical parameters, a liver biopsy was performed during follow-up, which confirmed the diagnosis of autoimmune hepatitis. Conclusion: In both cases, an initial diagnosis of toxic hepatitis was considered; however, detailed history taking, physical examination, and close follow-up ultimately revealed alternative diagnoses. In instances of liver injury, meticulous inquiry into the use of drugs and herbal products is critical for accurate diagnosis. Moreover, when laboratory parameters do not improve, additional diagnostic procedures—most notably, liver biopsy—should be considered. Close clinical monitoring is essential in determining the correct diagnosis and formulating an appropriate treatment strategy.

Keywords: Toxic Hepatitis, Drug Induced Liver Injury, *Ganoderma Lucidum*, Hyperbilirubinemia

Presentation ID / Sunum No= 107

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6952-3748

| 118

Gram Negatif Non-Fermentatif Bakterilere Bağlı Kan Dolaşım Yolu Enfeksiyonlarında Etken ve Mortalite

Dr. Tuba Tatl Kış¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dr. Suat Seren Göğüs Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Tuba TATLI KIŞ

Özet

Giriş: Kan dolaşım yolu enfeksiyonu (KDYE) patojenleri incelendiğinde Gram-negatif nonfermentatif bakteriler (GNNFB), Enterobacteriaceae türlerine göre daha düşük bir insidansa sahiptir; ancak bu bakteriler hastane enfeksiyonlarına neden olur ve yüksek morbidite ve mortalite oranları nedeniyle endişeye yol açar. Bu çalışmanın amacı GNNFB'lere bağlı KDYE etkenlerinin, direnç oranlarının değerlendirilmesi ile birlikte mortalite oranlarının araştırılmasıdır. Materyal-Metod: Bu çalışma retrospektif kohort çalışması olarak dizayn edildi. Ocak 2022 ile Ocak 2023 tarihleri arasında İzmir'de üçüncü basamak bir yoğun bakım ünitesi (YBÜ)'nde sağlık bakımı ilişkili GNNFB'lere bağlı KDYE tanılı hastalar çalışmaya dahil edildi. Kan kültürleri sıvı otomatize kan kültürü sistemi (BacT Alert, bioMérieux, Marcy l'Etoile, Fransa) kullanılarak analiz edildi. Tür düzeyinde bakteri tanımlaması hem klasik geleneksel yöntemler hem de otomatize sistemler (Phoenix, Becton Dickinson Instrument Systems, Sparks, MD, ABD) kullanılarak gerçekleştirildi ve Avrupa Antimikrobiyal Duyarlılık Testi Komitesi'nin (EUCAST) önerilerine göre ilaç duyarlılık testleri gerçekleştirildi. Hastaların demografik özellikleri ve çalışmaya dahil edilen parametreler hasta dosyalarından ve hastane sisteminden retrospektif olarak tarandı. Bulgular: Çalışmaya toplam 63 GNNFB'lere bağlı KDYE tanılı hasta dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 63.5 (± 18.4) ve 40 (%63.4)'ü erkek cinsiyetteydi. En sık saptanan patojenler sırasıyla *Acinetobacter baumannii* [26/63 (%41,2)], *Stenotrophomonas maltophilia* [18/63 (%28,5)], *Pseudomonas aeruginosa* [10/63 (%15,87)] ve *Burkholderia cepacia* [9/63 (%14,28)] idi. Karbapenem direnci *A. baumannii*'de 25/26 (%96,15), *P. aeruginosa*'da 3/10 (%30) saptandı. Yirmi sekiz günlük mortalite vakaların 24 (%38,1)'ünde saptandı. 28 gün sonunda yaşayan ve ölen vakalar değerlendirildiğinde; hastaların komorbiditeleri benzerdi. Ölen grupta yaşayan gruba gruba kıyasla sepsis varlığı istatistiksel olarak anlamlı yüksekti [30/39 (%76,92)'a karşın 8/24 (%33,3) $p=0.001$]. Pozitif inotrop ihtiyacı yine ölen grupta yaşayan gruba kıyasla anlamlı yüksekti [34/39 (%87,17)'a karşın 3/24 (%12,5) $p<0.001$]. Sonuç: GNNFB'lere bağlı KDYE'leri önemli sağlık bakımı enfeksiyon sebeplerindedir. Özellikle *A. baumannii*'de saptanan karbapenem direnç oranları endişe vericidir.

Anahtar Kelimeler: Kan Dolaşım Yolu Enfeksiyonu, Patojen, Mortalite

Pathogens and Mortality in Bloodstream Infections Due to Gram Negative Nonfermentative Bacteria

Abstract

Introduction: Among bloodstream infection (BSI) pathogens, Gram-negative nonfermentative bacteria (GNNFB) have a lower incidence than Enterobacteriaceae species; however, these bacteria cause hospital infections and are a concern due to their high morbidity and mortality rates. The aim of this study is to investigate the mortality rates of BSI pathogens related to GNNFBs and to evaluate their resistance rates. Material-Method: This study was designed as a retrospective cohort study. Patients diagnosed with BSI due to healthcare-associated GNNFBs in a tertiary intensive care unit (ICU) in Izmir between January 2022 and January 2023 were included in the study. Blood cultures were analyzed using a liquid automated blood culture system (BacT Alert, bioMérieux, Marcy l'Etoile, France). Bacterial identification to species level was performed using both classical conventional methods and automated systems (Phoenix, Becton Dickinson Instrument Systems, Sparks, MD, USA), and drug susceptibility testing was performed according to the recommendations of the European Committee on Antimicrobial Susceptibility Testing (EUCAST). Demographic characteristics of the patients and the parameters included in the study were collected retrospectively from patient files and the hospital system. Results: A total of 63 patients with BSI due to GNNFB were included in the study. The mean age of the patients was 63.5 ($\pm$ 18.4) and 40 (63.4%) were male. The most frequently detected pathogens were *Acinetobacter baumannii* [26/63 (41.2%)], *Stenotrophomonas maltophilia* [18/63 (28.5%)], *Pseudomonas aeruginosa* [10/63 (15.87%)] and *Burkholderia cepacia* [9/63 (14.28%)]. Carbapenem resistance was detected in 25/26 (96.15%) in *A. baumannii* and 3/10 (30%) in *P. aeruginosa*. Twenty eight-day mortality was detected in 24 (38.1%) of the cases. The presence of sepsis and positive inotrope requirement were statistically significantly higher in the mortal group compared to the surviving group [30/39 (76.92%) vs. 8/24 (33.3%) $p=0.001$] and [34/39 (87.17%) vs. 3/24 (12.5%) $p<0.001$] respectively. Conclusion: GNNFB-related BSIs are important causes of healthcare-related infections. Especially, carbapenem resistance rates detected in *A. baumannii* are alarming.

Keywords: Bloodstream Infection, Pathogen, Mortality

Presentation ID / Sunum No= 9

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1770-7788

| 120

Havaalanından Getirilen Belirsiz Hastada Tanı: Body Packing- Olgu Sunumu

Inst. Dr. Mehmet Ali Telafarlı¹

¹Acil Tıp Kliniği, Erzurum Şehir Hastanesi, Erzurum, Türkiye

Özet

Yasadışı uyuşturucuların içeride gizlenmesi olan vücut paketleme, ilaç toksisitesi, bağırsak tıkanıklığı ve gastrointestinal perforasyon gibi olası komplikasyonlar nedeniyle acil tıpta önemli zorluklar oluşturur. Bu vaka raporu, bir havaalanında klinik kötüleşmenin ardından acil servise getirilen 34 yaşında bir erkek hastayı ayrıntılı olarak ele almaktadır. İlk değerlendirmede hipertermi, taşikardi ve karın hassasiyeti ortaya çıktı. X-ray, ultrasonografi ve BT dahil görüntüleme çalışmaları, bağırsak lümeninde birden fazla yabancı cisim tespit etti ve body packing ön tanısını düşündürdü. Endoskopik müdahale, midede başarılı bir şekilde çıkarılan yırtılmış bir ilaç paketini ortaya çıkardı. Hasta yoğun bakım takibi aldı ve tüm paketlerin vücuttan dışkılama ile atılması ve tamamen boşaltılmasının ardından taburcu edildi. Bu vaka, vücut paketleme vakalarının zamanında teşhis ve yönetiminde multidisipliner iş birliğinin ve gelişmiş görüntülemenin önemini vurgulamaktadır. Acil klinisyenlerin yüksek riskli senaryolarda önemli bir rol oynamasıyla, yaşamı tehdit eden komplikasyonları azaltmak için hızlı tanıma ve müdahale çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Body Packing, Drug Smuggling, Emergency Medicine, Radiological Diagnosis, Gastrointestinal Complications

Diagnosis of Body Packing in An Unspecified Patient Presented From the Airport: A Case Report

Abstract

Body packing, the internal concealment of illicit drugs, poses significant challenges in emergency medicine due to potential complications such as drug toxicity, bowel obstruction, and gastrointestinal perforation. This case report details a 34-year-old male patient brought to the emergency department following clinical deterioration at an airport. Initial evaluation revealed hyperemia, tachycardia, and abdominal tenderness. Imaging studies, including X-ray, ultrasonography, and CT, identified multiple foreign objects in the intestinal lumen, leading to a diagnosis of body packing. Endoscopic intervention revealed a ruptured drug packet in the stomach, which was successfully removed. The patient received

intensive care monitoring and was discharged after stabilization and complete evacuation of all packets. This case emphasizes the importance of multidisciplinary collaboration and advanced imaging in the timely diagnosis and management of body packing cases. Prompt recognition and intervention are crucial to mitigating life-threatening complications, with emergency clinicians playing a pivotal role in high-risk scenarios.

Keywords: Body Packing, Drug Smuggling, Emergency Medicine, Radiological Diagnosis, Gastrointestinal Complications

Presentation ID / Sunum No= 76

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9902-3485

| 122

Herpes Zostere Bağlı Ağrı Nedeniyle Algoloji Polikliniğine Başvuran Hastaların Ağrı ve Klinik Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Dr. Ezgi Can¹

¹Ankara Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Herpes zoster (HZ) enfeksiyonuna bağlı ağrı nedeniyle Algoloji polikliniğimize başvuran hastalarda ağrı şiddeti, nöropatik ağrı varlığı ve eşlik eden klinik özelliklerini araştırmaktır. **Yöntem:** HZ'e bağlı ağrı nedeniyle Ağustos 2024 ile Şubat 2025 tarihleri arasında Algoloji polikliniğine başvuran hastaların tıbbi kayıtları retrospektif olarak incelendi. Hasta yaşı, cinsiyeti, ağrı süresi ve lokalizasyonu, komorbid hastalıklar, kullanılan ilaçlar, uygulanan girişimsel ağrı tedavisi varlığı ve başvuru sırasındaki ağrı şiddeti ve nöropatik ağrı varlığı Vizüel Analog Skala (VAS) ve PainDETECT skalası ile değerlendirildi. **Bulgular:** Çalışmaya toplam 50 hasta (27 kadın, 23 erkek) dahil edildi. Hastaların 27'sinde (%54) kronik nevrалji mevcutken; PainDETECT nöropatik ağrı ölçeğine göre, 41 hastada (%82) nöropatik ağrı saptandı. Nöropatik ağrısı olan hastalarda, olmayanlarda göre ağrı şiddetinin (VAS skoru) anlamlı derecede yüksek olduğu görüldü ($p<0.001$). Hasta yaşı, cinsiyeti, ağrı süresi ve lokalizasyonu ve komorbid hastalık varlığı ile nöropatik ağrı arasında anlamlı ilişki saptanmadı. **Sonuç:** Çalışmamız Herpes Zoster'e bağlı ağrı nedeniyle Algoloji polikliniğine başvuran hastaların daha çok kronik ağrılı (postherpetik nevrалji) hastalardan oluştuğunu ve bu hastaların %82'sinin nöropatik ağrı tariflediğini göstermektedir. Sonuçlarımız hasta takibi ve yönetimi açısından yol gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: Postherpetik Nevralji, Kronik Ağrı, Nöropatik Ağrı

Evaluation of Pain and Clinical Characteristics of Patients Referred to Algology Outpatient Clinic for Herpes Zoster-Related Pain

Abstract

Objective: The aim of this study was to investigate the severity of pain, presence of neuropathic pain and accompanying clinical features in patients referred to our Algology outpatient clinic because of pain due to herpes zoster (HZ) infection. **Method:** The medical records of patients referred to the Algology outpatient clinic between August 2024 and February 2025 for pain due to HZ infection were retrospectively analysed. Patient age, gender, duration and localisation of pain, comorbid diseases,

medications used, presence of interventional pain treatment, pain intensity at presentation and presence of neuropathic pain were evaluated using the Visual Analogue Scale (VAS) and PainDETECT scale. Results: A total of 50 patients (27 females, 23 males) were included in the study. Chronic neuralgia was present in 27 patients (54%) and neuropathic pain was detected in 41 patients (82%) according to PainDETECT neuropathic pain scale. Pain intensity (VAS score) was significantly higher in patients with neuropathic pain than in patients without neuropathic pain ($p < 0.001$). No significant correlation was found between neuropathic pain and patient age, gender, duration and localisation of pain and presence of comorbid diseases. Conclusion: This study shows that patients presenting to the Algology outpatient clinic with Herpes Zoster-related pain are mostly patients with chronic pain (postherpetic neuralgia) and 82% of these patients described neuropathic pain. Our results may be instructive in terms of patient follow-up and management.

Keywords: Postherpetic Neuralgia, Chronic Pain, Neuropathic Pain

Presentation ID / Sunum No= 136

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4992-1241

| 124

Hippophae Rhamnoides Meyve Özütünün Sıçanlarda Doksorubisin Kaynaklı Oksidatif Beyin Hasarı ve Davranış Bozukluğu Üzerine Etkisi

Ph.c. Canc. Taha Berkay Börekçi¹, Prof.Dr. Durdu Altuner², Assoc. Prof. Dr. Betül Çiçek³, Asst. Prof. Dr. Seval Bulut², Prof.Dr. Abdulkadir Taha Çoban⁴, Prof.Dr. Halis Süleyman²

¹Bayburt Üniversitesi, Kariyer Merkezi, Bayburt, Türkiye

²Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Farmakoloji Anabilim Dalı, Erzincan, Türkiye

³Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, Erzincan, Türkiye

⁴Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı, Erzincan, Türkiye

Özet

Giriş ve Amaç: Doksorubisin (DOX) kullanımı, oksidatif strese bağlanan nörodavranışsal değişikliklere ve nörodejenerasyona neden olabilir. Bu çalışmada, daha önce antioksidan ve nöroprotektif özelliklere sahip olduğu bildirilen Hippophae Rhamnoides L. meyve özütünün (HRe), sıçanlarda DOX'un neden olabileceği oksidatif beyin hasarı ve davranış bozukluklarına karşı etkisini incelemeyi amaçladık. Materyal ve Metot: Çalışmada 24 erkek Sprague-Dawley sıçanı kullanıldı ve sıçanlar rastgele dört gruba ayrıldı (n=6, her grup): CG, sağlıklı kontrol; HRe, 50 mg/kg HRe; DOX, 5 mg/kg DOX; HRe+DOX, 50 mg/kg HRe+5 mg/kg DOX. İki hafta boyunca, HRe günde bir kez oral olarak ve DOX haftada iki kez intraperitoneal olarak uygulandı. İki haftanın sonunda, depresyon benzeri davranışları ve motor fonksiyonu değerlendirmek için sırasıyla sukroz tercihi testi (SPT) ve pole testi gibi davranış testleri yapıldı. Davranış testleri sonrası hayvanlar sakrifiye edilerek beyin dokuları alındı ve biyokimyasal olarak oksidatif stres yönünden değerlendirildi. Sonuçlar: HRe tedavisi, DOX kaynaklı depresyon benzeri davranışları belirgin şekilde azalttı ($p<0.05$) ve motor disfonksiyonu iyileştirdi ($p<0.05$). Biyokimyasal analiz sonuçları DOX grubunun beyin dokularında malondialdehit düzeylerinin arttığını, total glutasyon, süperoksit dizmutaz ve katalaz düzeylerinin düştüğünü ortaya koydu ($p<0.001$). DOX ile beraber HRe alan ratlarda DOX kaynaklı biyokimyasal değişikliklerin tersine çevrildiği saptandı ($p<0.001$). Yorum: DOX tedavisi kaynaklı nörodavranışsal değişiklik ve nöropsikolojik bozuklukları ve oksidatif beyin hasarını engellemede HRe ek tedavisi etkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Davranışsal Bozukluk; Doksorubisin; Hippophae Rhamnoides L; Nörodejenerasyon; Oksidatif Stres.

Presentation ID / Sunum No= 138

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4324-0488

| 125

III. Basamak Çocuk Yoğun Bakım Ünitesinde Beyin Ölümü Tanısı Alan Hastalarımızda Organ Bağışı Konusunda Aile Algısı ve Kararı Etkileyen Faktörler

Dr. Feyza İnceköy Girgin¹

¹T.C. Sağlık Bakanlığı Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Feyza İnceköy Girgin

Özet

Amaç: Kadavradan organ nakli, beyin ölümü gerçekleşmiş kişinin organlarının alınıp ihtiyacı olan kişiye nakledilmesiyle uygulanır. Bunun için beyin ölümü tanısı alan hastaların yakınlarıyla doktor bilgilendirme görüşmesi tamamlandıktan sonra organ nakil koordinatörü tarafından organ bağışı konusunda bir görüşme yapılır. Çalışmamızda kadavradan organ nakli sayısının çok az olduğu ülkemizde ailelerin donasyona bakış açısını, kararlarını ve bunu etkileyen faktörleri değerlendirmeyi amaçladık. **Materyal ve Metod:** Ünitimizde 2012-2024 yılları arasında beyin ölümü tanısı almış hastaların aileleri ile yapılan görüşme sonuçları, donör olup olmama durumları, ailelerin kararlarını etkileyen faktörler retrospektif olarak değerlendirildi. **Bulgular:** 12 yıl içerisinde beyin ölümü tanısı alan 74 hasta takip edildi. Bu hastaların ailelerinden 10 tanesinin (% 14) donasyona onay verdiği görüldü. Donör olamayan 64 (% 86) hastada kararı etkileyen nedenler incelendiğinde en sık nedenin dini nedenler olduğu görüldü (%25). Diğer nedenler; vücut bütünlüğünün bozulmasını istememe (%20), çocuklarının acı çekmesini istememe (%18), görüşmeyi kabul etmeme (%15), defin işleminin gecikmesini istememe (%14), aile büyüklerinin onaylamaması (%5) ve ailenin çocuklarının ölmediğine inanıyor olmaları (%3) olarak bulundu. **Sonuç:** Beyin ölümü haberini alan aileler, bu süreçte organ bağışı açısından bilgilendirildiklerinde zor anlar yaşayabilir, Çocuklarını kaybetmenin üzüntüsü, daha önce hiç duymadıkları tıbbi terminoloji, yaşama dair kontrolü kaybetmiş olma düşüncesi, diğer aile bireylerinin düşünceleri, birtakım dini düşünceler nedeniyle hem duygusal hem de zihinsel çatışmaların olması karar vermeyi aileler için karmaşık hale getirebilir. Türkiyede kadavradan nakil sayısının artırılması için eğitim ve bilinçlendirme önemlidir. Koordinatörün bu süreçte aileler ile bilinçli bir iletişim kurarak süreci yönetebilmesi verilecek kararın olumlu olmasında oldukça etkilidir.

Anahtar Kelimeler: Beyin Ölümü, Çocuk, Kadavradan Organ Bağışı, Aile Algısı

Family Perception of Organ Donation and Factors Affecting the Decision in Patients Diagnosed With Brain Death in the Pediatric Intensive Care Unit At Level III

Abstract

Objective: Cadaveric organ transplantation is performed by harvesting the organs of a brain-dead person and transplanting them to the person in need. For this purpose, the relatives of patients diagnosed with brain death are interviewed about organ donation by the organ transplant coordinator after the doctor's information interview is completed. In our study, we aimed to evaluate the perspective of families on donation, their decisions and the factors affecting this in our country where the number of cadaveric organ transplants is very low. Material and Method: The results of interviews with the families of patients diagnosed with brain death in our unit between 2012 and 2024, and the factors affecting the decisions of the families were evaluated retrospectively. Results: 74 patients diagnosed as brain dead within 12 years were followed up. It was observed that 10 (14%) of the families of these patients consented to donation. When the reasons affecting the decision in 64 (86%) patients who could not become donors were analyzed, the most common reason was religious reasons (25%). Other reasons were as follows: not wanting the body integrity to be disrupted (20%), not wanting their children to suffer (18%), not accepting to be interviewed (15%), not wanting the burial to be delayed (14%), disapproval of family elders (5%) and the family's belief that their children did not die (3%). Conclusion: Families who receive the news of brain death may experience difficult moments when they are informed about organ donation in this process. Education and awareness raising are important to increase the number of cadaveric transplants in Turkey. The coordinator's ability to manage the process by establishing a conscious communication with the families in this process is very effective in the positive decision to be made.

Keywords: Brain Death, Child, Deceased Organ Donation, Family Perception

Presentation ID / Sunum No= 165

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3407-1942

| 127

İkinci Basamak Hastanelerden Üçüncü Basamak Hastanelere Hasta Sevklerinin Analizi

Asst. Prof. Dr. Bensu Bulut¹

¹SBU Gulhane Tıp Fakültesi Acil Tıp Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bu çalışma, Ankara ilindeki ikinci basamak sağlık kuruluşlarından üçüncü basamak sağlık kuruluşlarına hasta sevk nedenlerini ve sevk edilen hastaların demografik ve klinik özelliklerini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. **Gereç ve Yöntem:** Retrospektif kesitsel tasarımı bu çalışmada, 1 Ocak 2024 - 31 Aralık 2024 tarihleri arasında Ankara'daki ikinci basamak sağlık kuruluşlarından üçüncü basamağa sevk edilen 18.380 hastanın verileri incelenmiştir. Hastaların demografik özellikleri, sevk nedenleri ve ICD-10 kodlarına göre tanı grupları analiz edilmiştir. Veriler SPSS 25.0 kullanılarak değerlendirilmiş, tanımlayıcı istatistikler ve ki-kare testi uygulanmıştır. **Bulgular:** Sevk edilen hastaların %46,96'sı 19-65 yaş aralığında, %37,48'i 65 yaş üstündeydi. Erkek/kadın oranı 1,34 olarak saptandı. En sık sevk nedenleri tıbbi ekipman eksikliği (%35,35) ve hekim ihtiyacı (%32,88) olarak belirlendi. Tanı gruplarında kardiyovasküler sistem hastalıkları (%19,38), gastrointestinal sistem hastalıkları (%17,11) ve travma/zehirlenmeler (%15,47) ilk sıralarda yer aldı. Alt tanılarda dispne (%5,83), tanımlanmamış karın ağrısı (%4,44) ve akut miyokard enfarktüsü (%3,45) en sık görüldü. Kardiyovasküler sistem hastalıkları 65 yaş üstü grupta (%24,57) ve 19-65 yaş grubunda (%20,00) anlamlı düzeyde daha yüksek saptandı (p=0,0021). **Sonuç:** Çalışmamız, ikinci basamaktan üçüncü basamağa hasta sevkinde özellikle ekipman eksikliği ve uzman hekim ihtiyacının öne çıktığını, kardiyovasküler ve gastrointestinal sistem hastalıklarının en sık sevk nedenleri olduğunu göstermiştir. Bu bulgular, sağlık sistemindeki kaynak dağılımının yeniden değerlendirilmesi ve sevk zinciri etkinliğinin artırılması için önemli veriler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hasta Sevki, İkinci Basamak Sağlık Hizmetleri, Üçüncü Basamak Sağlık Hizmetleri, Kardiyovasküler Hastalıklar, Sevk Nedeni

Analysis of Patient Referrals From Secondary Healthcare Facilities to Tertiary Healthcare Facilities in Ankara Province: A Retrospective Study

Abstract

Objective: This study was conducted to determine the reasons for patient referrals from secondary healthcare facilities to tertiary healthcare facilities in Ankara province and to identify the demographic and clinical characteristics of referred patients. Materials and Methods: In this retrospective cross-sectional study, data of 18,380 patients referred from secondary healthcare facilities to tertiary care in Ankara between January 1, 2024 and December 31, 2024 were analyzed. Patients' demographic characteristics, reasons for referral, and diagnostic groups according to ICD-10 codes were examined. Data were evaluated using SPSS 25.0, with descriptive statistics and chi-square tests applied. Results: Of the referred patients, 46.96% were between 19-65 years of age, and 37.48% were over 65 years. The male/female ratio was determined as 1.34. The most common reasons for referral were lack of medical equipment (35.35%) and need for specialist physicians (32.88%). Cardiovascular system diseases (19.38%), gastrointestinal system diseases (17.11%), and trauma/poisonings (15.47%) ranked highest among diagnostic groups. Among specific diagnoses, dyspnea (5.83%), unspecified abdominal pain (4.44%), and acute myocardial infarction (3.45%) were the most frequent. Cardiovascular system diseases were significantly higher in the over-65 age group (24.57%) and in the 19-65 age group (20.00%) ($p=0.0021$). Conclusion: Our study showed that equipment deficiencies and the need for specialist physicians are prominent in patient referrals from secondary to tertiary care, with cardiovascular and gastrointestinal system diseases being the most common causes for referral. These findings provide important data for reassessing resource distribution in the healthcare system and improving the effectiveness of the referral chain.

Keywords: Patient Referral, Secondary Healthcare Services, Tertiary Healthcare Services, Cardiovascular Diseases, Referral Cause

Presentation ID / Sunum No= 164

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8509-0660

| 129

İleri Evre Prostat Kanserinde Cannonball Metastazları: Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Süleyman Alpar¹

¹*Beykent Üniversitesi*

Özet

Giriş Prostat kanserinde akciğer metastazları nadir olup genellikle ileri evre hastalığı işaret eder. Cannonball metastazları, çok sayıda, iyi sınırlı, büyük pulmoner nodüller ile karakterizedir ve hematolojik yayılım sonucu gelişir. Bu durum genellikle kötü prognoz ile ilişkilidir. Bu bildiriye, nefes darlığı şikayeti ile acil servise başvuran metastatik prostat kanseri tanılı 72 yaşındaki bir erkek hasta sunulmaktadır. Olgu Sunumu 72 yaşındaki erkek hasta, son iki haftadır giderek artan nefes darlığı nedeniyle acil servise başvurdu. Ateş, göğüs ağrısı ve hemoptizi şikâyeti yoktu. Özgeçmişinde prostat kanseri tanısı olup, androjen baskılama tedavisi aldığı ancak daha önce akciğer metastazı tespit edilmediği öğrenildi. Başvuru anındaki vital bulguları şu şekildeydi: kan basıncı 110/70 mmHg, kalp hızı 98 atım/dk, solunum hızı 24/dk, oksijen saturasyonu %88 (oda havasında) ve vücut sıcaklığı 36.7°C. Fizik muayenede her iki akciğerde solunum seslerinin azaldığı ve hafif solunum sıkıntısı olduğu gözlemlendi. Arteriyel kan gazı analizi hafif hipoksemi gösterdi. Çekilen toraks BT'de (Şekil 1), her iki akciğerde yaygın, iyi sınırlı nodüller izlendi ve bu bulgular cannonball metastazları ile uyumlu bulundu. Laboratuvar incelemelerinde, belirgin şekilde yüksek serum prostat spesifik antijen (PSA) düzeyi tespit edildi. Hastaya oksijen desteği ve semptomatik tedavi başlandı. Onkoloji ekibi ile konsültasyon yapılarak hasta ileri onkolojik değerlendirme ve palyatif bakım amacıyla yatırıldı. Destekleyici tedaviye rağmen solunum fonksiyonları giderek kötüleşti. Hastanede beşinci gününde akut solunum yetmezliği gelişti ve yoğun bakıma alındı. Non-invaziv ventilasyon uygulanmasına rağmen klinik durumu kötüleşerek yedinci gün solunum yetmezliği nedeniyle kaybedildi. Sonuç Prostat kanserine bağlı cannonball metastazları, yaygın hastalık varlığını gösterir ve tedavi seçenekleri oldukça sınırlıdır. Bu olgu, acil serviste bu tür radyolojik bulguların erken fark edilmesinin önemini ve hastaların zamanında onkoloji ve palyatif bakım hizmetlerine yönlendirilmesinin semptom kontrolü ve yaşam kalitesini artırmada kritik rol oynadığını vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cannonball Metastazları, Prostat Kanseri, Pulmoner Metastaz

Cannonball Metastases in a Patient With Advanced Prostate Cancer: A Case Report

Abstract

Introduction Pulmonary metastases in prostate cancer are uncommon and usually indicate advanced disease. Cannonball metastases, characterized by multiple, well-defined, large pulmonary nodules, result from hematogenous spread and often signify a poor prognosis. Here, we present a case of a 72-year-old male with metastatic prostate cancer who presented to the emergency department (ED) with progressive dyspnea. Case Presentation A 72-year-old male with a history of prostate cancer presented to the ED with worsening dyspnea over the past two weeks. He had no fever, chest pain, or hemoptysis. His past medical history included androgen deprivation therapy, but no prior lung involvement. On admission, his vital signs were as follows: blood pressure 110/70 mmHg, heart rate 98 bpm, respiratory rate 24 breaths/min, oxygen saturation 88% on room air, and temperature 36.7°C. Physical examination revealed decreased breath sounds bilaterally and mild respiratory distress. Arterial blood gas analysis showed mild hypoxemia. A chest CT scan revealed multiple, bilateral, well-circumscribed nodules consistent with cannonball metastases (Figure 1). Laboratory tests showed a significantly elevated prostate-specific antigen (PSA) level. The patient was started on oxygen therapy and symptomatic management. The oncology team was consulted, and he was admitted for further oncological evaluation and palliative care. Despite supportive treatment, his respiratory function continued to decline. On the fifth hospital day, he developed acute respiratory failure and was transferred to the intensive care unit. Despite non-invasive ventilation, his condition deteriorated, and he succumbed to respiratory failure on day seven. Conclusion Cannonball metastases in prostate cancer indicate extensive disease with limited treatment options. This case underscores the need for early recognition of such findings in the ED and timely referral to oncology and palliative care services to improve symptom management and quality of life.

Keywords: Cannonball Metastases, Prostate Cancer, Pulmonary Metastases

Presentation ID / Sunum No= 170

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6320-9667

| 131

İlk Yardım Sınavında Başarılı Olanların İncelenmesi

Exp. Dr. Medine Akkan Öz¹

¹Gülhane Eğitim Araştırma Hastanesi
*Corresponding Author: Medine Akkan Öz

Özet

Amaç: Bu çalışma, Ankara İl Sağlık Müdürlüğü Acil Sağlık Hizmetleri Başkanlığı tarafından düzenlenen ilkyardım eğitim programının etkinliğini değerlendirmeyi ve katılımcıların demografik özellikleri ile eğitim başarısı arasındaki ilişkileri incelemeyi amaçlamıştır. Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipte tasarlanan bu çalışmada, 2024 yılında düzenlenen 1 aylık ilkyardım eğitim programını tamamlayan ve sınavlarda 85 puan ve üzeri alan 283 katılımcının verileri analiz edilmiştir. Katılımcıların demografik özellikleri (yaş, cinsiyet, öğrenim durumu) ve sınav sonuçları standart bir form ile kaydedilmiştir. Veriler SPSS 25.0 programı kullanılarak t-testi, ANOVA, Ki-kare testi ve Pearson korelasyon analizi ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 34,2±3,6 yıl olup, %86,2'si erkek, %13,8'i kadındı. Öğrenim durumu dağılımında %85,9 lisans, %8,1 ön lisans, %4,9 lise ve %1,1 yüksek lisans mezunu bulunmaktaydı. Ortalama sınav puanı 97,6±3,0 olarak saptandı. Cinsiyetler arasında yaş ve sınav puanları açısından anlamlı fark bulunmazken ($p=0,266$; $p=0,208$), öğrenim durumuna göre hem yaş hem de sınav puanlarında anlamlı farklılıklar gözlemlendi ($p<0,001$). Yüksek lisans mezunları en yüksek yaş ortalamasına (43,7 yıl) ve en düşük sınav puanı ortalamasına (89,7) sahipti. Yaş ile sınav puanı arasında negatif korelasyon saptandı ($r=-0,557$; $p<0,001$). Sonuç: İlk yardım eğitiminin genel başarı oranı oldukça yüksek olmakla birlikte, ileri yaştaki ve yüksek lisans mezunu katılımcılarda eğitim başarısının daha düşük olduğu belirlendi. Bu bulgular, ilkyardım eğitim programlarının farklı yaş grupları ve eğitim düzeyleri için uyarlanması gerekliliğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: İlk Yardım Eğitimi, Eğitim Etkinliği, Demografik Özellikler, Sınav Başarısı, Acil Sağlık Hizmetleri

Presentation ID / Sunum No= 5

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7590-7630

| 132

İmmünoterapi Tam Yanıtlı Malign Melanom: Vaka Sunumu

Assoc. Prof. Dr. Fatih İnci¹ , Assoc. Prof. Dr. Habibe İnci²

¹Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Onkoloji

²Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği

*Corresponding author: Fatih İnci

Özet

Amaç: Malign Melanomun mortalite oranı en yüksek kanserler arasında yer alması hastalığın klasik sitotoksik ilaçlara karşı dirençli olmasından kaynaklanmaktadır. Son yıllarda yapılan çalışmalarda bu kanserin immünojenik bir yapıya sahip olduğu ve immünoterapi ajanlarının tedavide etkin olabileceği gösterilmiştir. Bu grup ilaçlar bağışıklık sistemin kanser hücrelerini tespit ederek yok etme yeteneğini arttırmak amacı ile geliştirilmiştir. Özellikle ileri evrede ve adjuvan amaçlı lokal ileri evrelerde kullanıldığında sağ kalımda artışlar ve nüks ihtimalinde belirgin azalmalar sağlamaktadırlar. Bu vakada yüz bölgesinden kaynaklanan ileri evre melanom hastasının immünoterapi tedavisine verdiği yanıtı sunmaya çalıştık. Yöntem: 86 yaşında erkek hasta sağ zigomatik bölgede 68x40 mm'lik kanamalı kitle nedeni ile başvurdu. Yapılan biyopsisinde malign melanom tanısı aldı. PET/ CT görüntülemesinde karaciğerde büyüğü sol lobda ve yaklaşık 16 mm boyutunda multiple metastazlar tespit edildi. Hastaya ilk olarak kanamayı azaltmak için palyatif radyoterapi uygulandı. Hastaya ilk seri tedavide bir sitotoksik kemoterapi ajanı olan temazolamid başlandı. 3 kür sonrası yapılan değerlendirmede tümörde küçülme olmadı. Bunun üzerine PD-1 inhibitörü immünoterapi ajanı olan nivolumab tedavisi başlandı. 3 aylık tedavi sonrası yapılan PET/CT görüntülemesinde zigomatik bölgedeki ve karaciğerdeki lezyonların tama yakın regrese olduğu görüldü. Hastada tedavi esnasında herhangi bir yan etki görülmemesi üzerine progresyona kadar kullanılmasına karar verildi. Hasta yaklaşık 14 aydır tedavisine devam etmekte olup hastalıkta bir progresyon görülmemiştir. Sonuç: Günümüze kadar klasik sitotoksik kemoterapi ajanları ile yapılan kanser tedavileri ile hastalarda istenilen düzeyde olumlu sonuçlar alınamamakla birlikte bu tür tedaviler hastaların büyük kısmında tedavileri bırakılmasına neden olabilecek düzeyde yan etkilere neden olmaktadır. Son yıllarda kanser tedavisinde yapılan çalışmalarda direkt kanser hücrelerini hedefleyen ve sağlıklı hücrelere yan etkisi kemoterapi ajanlarına göre daha az olan immünoterapi ajanlarının kullanılmaya başlanması ile kanser hastalığı ile mücadelede önemli aşamalar elde edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Melanom, İmmünoterapi

Presentation ID / Sunum No= 6

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7590-7630

| 133

Kemoterapi Sonrası Kutanöz Herpes Zoster Gelişen Multiple Myelom Hastası: Vaka Sunumu

Assoc. Prof. Dr. Fatih İnci¹ , Assoc. Prof. Dr. Habibe İnci²

¹Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Onkoloji

²Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği

*Corresponding author: Fatih İnci

Özet

Giriş: Multiple Myelom bağışıklık fonksiyonlarının azalmasına neden olan malign bir hastalıktır. Bağışıklık sisteminin bozulmasıyla gelişen herpes zoster, ganglionlarda latent olan varicella zoster virüsünün reaktivasyonu ile oluşan deri hastalığıdır. Bu immünoşüpresyon, herpes zoster riskini genel popülasyona göre 3-4 kat daha fazla artırır. Herpes zoster lezyonları genellikle tek bir dermatomal bölgeyle sınırlıdır. Bu vakada multiple myelom tanılı hastada kemoterapi sonrası gelişen yaygın kutanöz herpes zoster enfeksiyonu ile komplike olan hastanın tedavi sürecini ve tedaviye verdiği yanıtı sunmaya çalıştık. Olgu Sunumu: 66 yaşında multiple myelom tanısı ile tedavi edilen erkek hastaya bortezomib, siklofosfamid ve deksametazon tedavi kombinasyonu uygulanmaktaydı. Tedavinin 4. kürü sonrasında sağ skapula üzerinde yaklaşık 11x15 cm civarında olan ağrılı, kaşıntılı ve eritemli lezyonlar ile başvurdu. Anamnezinden kümelenmiş papüller ve veziküllerle karakterize olan lezyonların hızla geliştiği ve bazılarının akıntılı hale geldiği öğrenildi. Hasta muayene edildikten sonra mevcut lezyonların varicella zoster reaktivasyonuna bağlı olduğu kabul edilip kemoterapi tedavisine ara verildi. Hastanın mevcut antiviral tedavisine devam edildi. Ayrıca hastanın ağrıları için analjezik, antihistaminik ve vitamin B1, B6, B12 replasman tedavisi kullanılmaya başlandı. 10 gün sonraki değerlendirmede lezyonların büyük kısmının kabuklandığı gözlemlendi. Hastanın semptomatik tedavisine ve antiviral tedavisinin devamına karar verildi. 6 hafta sonra lezyonların tamamen kaybolduğu görüldü. Tartışma: İmmünoşüpresif hastalarda özellikle latent viral ajanların reaktif olarak ciddi ölümcül enfeksiyonlar oluşturduğu görülmektedir. Bizim vakamız cilt haricinde tutulum olmadığından yaygın kutanöz zoster olarak kabul edildi. Hastamıza kemoterapi süresince proflaktik olarak kullandığımız valasiklovir muhtemelen bu hastada visseral zoster enfeksiyonu gelişimine engel olmuştur. Canlı olmayan zoster aşısı herpes zoster riski yüksek her yaşta yetişkinlerde zoster ve post-herpetik nevraljinin önlenmesi için onaylanmıştır. Belirli maligniteli hasta gruplarında incelenmiş ve güvenli olduğu gösterilmiştir. Sonuç: Bağışıklık sistemi baskılanmış hastalar varicella zoster enfeksiyonları açısından artmış risk altındadır. Bizim vakamızda olduğu gibi bu hastalar proflaktik antiviral tedavi kullansalar dahi kutanöz enfeksiyonlar gelişebilir. Ancak antiviral proflaksi uygulanması visseral zosterden hastaları koruyabilir.

Anahtar Kelimeler: Multiple Myelom, İmmünoşüpresyon, Zoster

Presentation ID / Sunum No= 1

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8703-5078

| 134

Koroner Ektazili Hastaların Epidemiyolojik Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Sefa Tatar¹

¹*Necmettin Erbakan Üniversitesi*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı koroner ektazisi olan ve olmayan hastaların epidemiyolojik özelliklerini değerlendirmek ve karşılaştırmaktır. **Yöntemler:** Bu retrospektif çalışmaya 153 hasta dahil edildi ve iki gruba ayrıldı: koroner ektazisi olan 78 hasta ve koroner ektazisi olmayan 75 hasta. Gruplar arasındaki olası farklılıkları belirlemek için klinik, demografik, ekokardiyografik ve laboratuvar verileri toplandı ve analiz edildi. **Sonuçlar:** Cinsiyet dağılımı, diabetes mellitus, hipertansiyon, hiperlipidemi veya sigara içme prevalansı açısından gruplar arasında anlamlı bir fark gözlenmedi (hepsi için $p > 0,05$). Diyastolik ve sistol sonu çapları, interventriküler septum kalınlığı ve arka duvar kalınlığı dahil olmak üzere ekokardiyografik ölçümler gruplar arasında benzerdi. Ancak, hemoglobin seviyeleri koroner ektazisi olan hastalarda anlamlı şekilde daha yüksekti ($14,1 \pm 1,8$ g/dl'ye karşı $13,1 \pm 1,8$ g/dl, $p = 0,001$). Kreatinin, inflamatuvar belirteçler ve lipid profilleri gibi diğer laboratuvar parametreleri gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark göstermedi. **Sonuç:** Koroner ektazisi olan ve olmayan hastalar hemoglobin seviyeleri hariç büyük ölçüde benzer epidemiyolojik ve klinik özellikler göstermektedir. Bu bulgunun klinik etkilerini ve koroner ektazinin altında yatan olası patofizyolojik mekanizmaları araştırmak için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Koroner Ektazi, Epidemiyolojik Özellikler, Hemoglobin Düzeyleri, Klinik Karşılaştırma

Evaluation of Epidemiological Characteristics of Patients With Coronary Ectasia

Abstract

Objective: The aim of this study was to evaluate and compare the epidemiological characteristics of patients with and without coronary ectasia. **Methods:** This retrospective study included 153 patients, divided into two groups: 78 patients with coronary ectasia and 75 patients without coronary ectasia. Clinical, demographic, echocardiographic, and laboratory data were collected and analyzed to identify potential differences between the groups. **Results:** No significant differences were observed between the groups in terms of gender distribution, prevalence of diabetes mellitus, hypertension, hyperlipidemia, or

smoking ($p > 0.05$ for all). Echocardiographic measurements, including end-diastolic and end-systolic diameters, interventricular septum thickness, and posterior wall thickness, were similar across groups. However, hemoglobin levels were significantly higher in patients with coronary ectasia (14.1 ± 1.8 g/dl vs. 13.1 ± 1.8 g/dl, $p = 0.001$). Other laboratory parameters, such as creatinine, inflammatory markers, and lipid profiles, showed no statistically significant differences between the groups. Conclusion: Patients with and without coronary ectasia demonstrate largely similar epidemiological and clinical characteristics, with the exception of hemoglobin levels. Further studies are needed to explore the clinical implications of this finding and the potential pathophysiological mechanisms underlying coronary ectasia.

Keywords: Coronary Ectasia, Epidemiological Characteristics, Hemoglobin Levels, Clinical Comparison

Presentation ID / Sunum No= 159

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1078-9095

| 136

Koruyucu Kardiyoloji Alanındaki Küresel Yayınların Tanımlayıcı Bibliyometrik Analizi

Exp. Dr. Mesut Gıtmez¹

¹*Batman Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Koruyucu kardiyoloji, yaşam kalitesini artırmak için kardiyovasküler hastalıkları önlemeye ve geciktirmeye odaklanır. Koroner kalp hastalığı ve inme dahil olmak üzere kardiyovasküler ölümlerin çoğuna neden olan aterosklerotik plağı azaltmayı amaçlayarak yüksek riskli bireyleri ve yerleşik hastalığı olanları hedef alır. Erken teşhis, yaşam tarzı değişiklikleri ve davranışsal risk faktörlerinin ele alınması, erken ölümleri azaltmak için uygun maliyetli stratejilerdir. Bu çalışma, araştırma eğilimlerini ve önemli katkıda bulunanları belirlemek için önleyici kardiyoloji alanındaki küresel yayınların bibliyometrik bir analizini sunmaktadır. Yöntem: 2014-2023 yılları arasında yayınlanan koruyucu kardiyolojiye odaklanan dergi makaleleri, İngilizce yayınlarla sınırlandırılarak Web of Science veri tabanından toplanmıştır. Veriler bibliyometrik metodoloji kullanılarak sistematik olarak düzenlenmiş ve ardından analiz için Microsoft Excel'e aktarılmıştır. Yazarlar, kurumlar ve ülkeler arasında ortaklık ve işbirliği analizleri yapmak için VOSviewer yazılımı kullanılmıştır. Bulgular: Toplam 8944 yayın tespit edilmiştir. Yayınların yıllık büyüme oranı çalışma dönemi boyunca küresel olarak artmıştır. ABD, küresel yayınlara (2.708) ve toplam atıf sayısına (101.941) en yüksek katkıyı yapmıştır. Harvard Üniversitesi bu alanda en çok yayın yapan kurum, Sherry L Grace ise en çok yayın yapan yazar olmuştur. Journal of Cardiopulmonary Rehabilitation and prevention bu alanda en çok makale yayınlayan dergi olmuştur. Aynı dönemde Türkiye'den 137 yayın yayınlanmış olup, toplam 3743 atıf sayısı belirlenmiştir. Hacettepe üniversite en fazla yayın yapan kurum ve Lale Tokgözoğlu en fazla yayın yapan yazar olarak tespit edilmiştir. TKD arşiv dergisi en fazla yayın yapan dergi olmuştur. Sonuç: Koruyucu kardiyoloji giderek daha fazla öne çıkan bir araştırma alanıdır. Bu bibliyometrik analiz, küresel araştırma eğilimlerine ışık tutmakta, kilit konulara odaklanmakta ve hem bireylerden hem de kurumlardan gelen katkıların yanı sıra alan içindeki işbirliği modellerini vurgulamaktadır. Bu bulgulardan elde edilen içgörüler, araştırmacılara ve halk sağlığı politika yapıcılara bilinçli kararlar vermede, gelecekteki araştırma çabalarına öncelik vermede ve bu dinamik disiplinde devam eden ilerlemeleri teşvik etmede yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Koruyucu Kardiyoloji, Bibliyometrik Analiz, Kardiyovasküler Hastalıkların Önlenmesi, Küresel Araştırma Eğilimleri.

Descriptive Bibliometric Analysis of Global Publications in the Field of Preventive Cardiology

Abstract

Background: Preventive cardiology focuses on reducing and delaying the onset of cardiovascular diseases (CVD) to improve quality of life. Targeting high-risk individuals and those with established atherosclerotic disease, it aims to lower cardiovascular mortality, particularly from coronary heart disease and stroke. Early diagnosis, lifestyle modifications, and addressing behavioral risk factors are considered cost-effective strategies to prevent premature deaths. This study presents a bibliometric analysis of global publications in the field of preventive cardiology, with the aim of identifying research trends, key contributors, and patterns of collaboration. Methods: A comprehensive search was conducted in the Web of Science Core Collection database to identify English-language journal articles focusing on preventive cardiology, published between 2014 and 2023. Data were systematically organized using bibliometric methodology and analyzed in Microsoft Excel. VOSviewer software was utilized to perform network visualization analyses, including co-authorship and institutional collaborations. Results: A total of 8,944 publications were identified. The annual growth rate of publications in this field has increased steadily during the study period. The United States contributed the highest number of publications (n=2,708) and total citations (n=101,941). Harvard University emerged as the most prolific institution, and Sherry L. Grace was identified as the most productive author. Journal of Cardiopulmonary Rehabilitation and Prevention was the leading journal in terms of publication volume. During the same period, 137 publications originated from Turkey, receiving a total of 3,743 citations. Hacettepe University was the leading institution, and Lale Tokgözoğlu was the most prolific author. Archives of the Turkish Society of Cardiology was the journal with the highest number of publications from Turkey. Conclusion: Preventive cardiology is an increasingly prominent research area. This bibliometric analysis highlights global research trends, key topics, and collaboration patterns within the field. Insights from these findings may assist researchers and public health policymakers in making informed decisions, setting future research priorities, and fostering further advancements in this dynamic discipline.

Keywords: Preventive Cardiology, Bibliometric Analysis, Cardiovascular Disease Prevention, Global Research Trends.

Presentation ID / Sunum No= 57

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4478-4324

| 138

Koruyucu Kardiyoloji Eğitiminin Hipertansiyon Hastalarının Tedavisi Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Assoc. Prof. Dr. Ercan Akşit¹

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Ana Bilim Dalı

Özet

Amaç: Hipertansiyon kardiyovasküler hastalıkların (KVH) major risk faktörlerinden biridir. Ayrıca mortalite ve morbiditesi çok yüksek olan kronik bir hastalıktır. Hipertansiyon hastalarına ilaç tedavisinin yanında hastalığa ve buna bağlı olabilecek komplikasyonlara karşı hastaları bilgilendirmek KVH, retinopati, nöropati ve renal yetersizlik gibi komplikasyonların azalmasına yardımcı olabilir. Bu bilgiler ışığında bu çalışmanın amacı koruyucu kardiyoloji eğitiminin hipertansiyon hastalarının tedavi etkinliği üzerine olan etkisini incelemektir. Metodoloji: Bu çalışmaya kardiyoloji polikliniğine başvurmuş 70 hipertansiyon hastası dahil edildi. Hastalar koruyucu kardiyoloji eğitimi alanlar (n=35) ve kontrol grubu (n=35) olarak ikiye ayrıldı. Hastaların aldıkları koruyucu kardiyoloji eğitiminin tansiyon değerleri ve laboratuvar parametreleri üzerine etkisini incelemek üzere istatistiksel analizler yapıldı. Bulgular: İki grup arasında yaş, cinsiyet, sigara, alkol kullanımı ve diyastolik tansiyon değerleri arasında anlamlı farklılık saptanmadı. İki grup arasında sistolik tansiyon değerleri arasında anlamlı farklılık saptandı (143,5±11,4 ve 136,8±12,9 p=0,03). Öte yandan kreatinin değerleri koruyucu kardiyoloji eğitimi alan grupta anlamlı olarak daha düşük olarak saptandı (0,89±0,18 ve 1,02±0,27 p=0,02). Sonuç: Bu çalışma koruyucu kardiyoloji eğitimi alan hipertansiyon hastalarının tansiyon değerlerinin daha regüle olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, Kardiyovasküler Hastalıklar, Koruyucu Kardiyoloji

Investigation of the Effect of Preventive Cardiology Training On the Treatment of Hypertension Patients

Abstract

Objective: Hypertension is one of the major risk factors for cardiovascular diseases (CVD). It is also a chronic disease with very high mortality and morbidity. Informing patients with hypertension about the disease and possible complications in addition to drug treatment may help reduce complications such as CVD, retinopathy, neuropathy and renal failure. In light of this information, the aim of this study is to examine the effect of preventive cardiology training on the treatment effectiveness of hypertension

patients. Method: Seventy hypertensive patients who applied to the cardiology outpatient clinic were included in this study. The patients were divided into two groups as those who received preventive cardiology training (n=35) and the control group (n=35). Statistical analyses were performed to examine the effect of the preventive cardiology training the patients received on blood pressure values and laboratory parameters. Results: There was no significant difference between the two groups in terms of age, gender, smoking, alcohol use and diastolic blood pressure. There was a significant difference between the two groups in terms of systolic blood pressure (143.5 ± 11.4 and 136.8 ± 12.9 $p=0.03$). On the other hand, creatinine values were significantly lower in the group that received preventive cardiology training (0.89 ± 0.18 and 1.02 ± 0.27 $p=0.02$). Conclusion: This study showed that blood pressure values of hypertension patients who received preventive cardiology training were more regulated.

Keywords: Hypertension, Cardiovascular Diseases, Preventive Cardiology

Presentation ID / Sunum No= 130

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-8844-7622>

| 140

Kronik Stres Modelinde Obestatin Peptidinin İnflamatuvar Süreç Üzerindeki Etkilerinin Değerlendirilmesi

Researcher Reyhan Bolat¹ , Assoc. Prof. Dr. Burak Yazgan² , Assoc. Prof. Dr. Gülsün Memi³

¹Amasya Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Biyoteknoloji Anabilim Dalı, Amasya /

²Amasya Üniversitesi, Sabuncuoğlu Şerefeddin Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, Amasya /

³Adıyaman Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, Adıyaman/

*Corresponding author: Reyhan BOLAT

Özet

Kronik stres, çeşitli hastalıkların patogeneğinde rol oynayan fizyolojik ve psikolojik gerilimlerin neden olduğu olumsuz etkilerle, bağışıklık, gastrointestinal, kardiyovasküler ve nörohormonal sistemleri etkileyerek hem zihinsel hem de fiziksel sağlık üzerinde olumsuz etkilere yol açmaktadır. Bu durum, tıknırcasına yeme bozukluğu (BED) gibi durumların gelişimini ve kötüleşmesini tetiklemektedir. BED, büyük miktarlarda yiyecek tüketimi ve yeme davranışı üzerinde kontrol kaybıyla karakterizedir ve bu davranışların inflamatuvar tepkilere yol açabileceği öne sürülmektedir. Obestatin, preproghrelin geninden sentezlenen ve kardiyoproteksiyonda rol oynayan, yiyecek alımını azaltan, glukoz ve lipid seviyelerini etkileyen bir mide-bağırsak hormonudur. Obestatin'in aşırı yeme bozukluğu için potansiyel terapötik faydalar sunabileceği öne sürülmektedir. Bununla birlikte, obestatin'in farklı hücre tiplerinde apoptoz ve inflamasyonu inhibe edici özellikler sergilediği gözlemlenmiştir. Dolayısıyla, obestatinin BED ile ilişkili inflamatuvar süreçlerdeki rolü, tedaviye yönelik potansiyel yaklaşımların anlaşılması açısından önemlidir. Bu çalışma doğrultusunda kronik stres modelinde obestatinin, inflamasyon sürecindeki potansiyel düzenleyici etkilerinin aydınlatılması hedeflenmektedir. Sprague-Dawley sıçanlar kontrol, obestatin, kronik stres ve kronik stres+obestatin olmak üzere 4 gruba ayrılmıştır. Kronik stres modeli olarak sudan kaçınma stresi uygulanmıştır. Sonrasında 10 gün boyunca 30 mcg/kg/gün intraperitoneal olarak obestatin uygulanmıştır. Ratlardan alınan serum örneklerinden HDL, LDL, VLDL, trigliserit, GGT, üre ve kreatinin değerleri otoanalizör sistemi ile belirlenmiştir. Karaciğer dokusunda inflamasyon ve doku yeniden düzenlenmesini sağlayan IL-1 β , IL-17A, IL-21, MMP-14, NGAL, TNF- α , TGF- β ve TIMP-1 genlerinin mRNA ekspresyon seviyeleri qPCR yöntemi kullanılarak belirlenmiştir. Sonuçlara bakıldığında HDL değerleri obestatin grubunda kontrole kıyasla anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur. Ancak LDL, VLDL, trigliserit, GGT, üre ve kreatinin değerlerinde bir farklılığa rastlanılmamıştır. IL-1 β , IL-17A, IL-21 ve TNF- α gen ekspresyon düzeylerinde gruplar arasında anlamlı bir sonuca rastlanılmamıştır. Benzer olarak MMP-14, NGAL, TGF- β ve TIMP-1 ekspresyonlarında da anlamlılık bulunamamıştır. Elde ettiğimiz sonuçlar obestatinin HDL düzeylerini artırdığını göstermektedir.

Ancak akut kronik stres süreci ve kısa süreli obestatin tedavisinin karaciğer dokusunda inflamatuvar süreci yöneten genlerde değişime neden olmadığı gözlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Stres, Karaciğer Hasarı, Obestatin, İnflamasyon, İnterlökin

Presentation ID / Sunum No= 63

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7689-4552

| 142

Measuring Radiation Knowledge Level Among Medical Faculty Students

Asst. Prof. Dr. Duygu Felek¹ , Prof.Dr. Mustafa Fatih Erkoç¹

¹Yozgat Bozok Üniversitesi

*Corresponding author: Duygu Felek

Özet

Radyasyon bilgi düzeyi sağlık sisteminin temel eğitim programlarından birisidir. Hekimlerin istedikleri görüntüleme yöntemlerinde hastalarının, personellerinin ve hatta kendilerinin maruz kalacağı radyasyon miktarını bilmesi; bunun için tıp fakültesinde eğitimi oldukça önemlidir. Amacımız tıp fakültesi öğrencilerinde radyasyon eğitim düzeyini belirlemektir. Çalışmaya yerel etik onay alındıktan sonra; tıp fakültesi 1. Sınıf öğrencileri 40 kişi olarak grup 1, tıp fakültesi 6. Sınıf öğrencileri 40 kişi grup 2 olmak üzere her iki gruptan toplam 80 öğrenci dahil edildi. Radyasyon bilgi düzeylerinin değerlendirildiği 10 soruluk anket uygulandı. Her soru 10 puan olacak şekilde puanlandı ve toplam puan arttıkça bilgi düzeyinin yüksek olduğu yönünde değerlendirildi. Verilerin istatistiksel analizi SPSS de yapıldı. 0,01 ve 0,05'in altındaki p değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Radyoloji stajı ile öğrencilerin önemli ölçüde radyasyon bilgi eğitimini tamamladığını sonuçların istatistiksel olarak anlamlı bulunduğu tespit edildi. Direk grafi ve bilgisayarlı tomografinin radyasyon içeriği grup 1 de doğru yanıtlanabilse de; ultrasonografik görüntüleme ve manyetik rezonans görüntüleme bu oran oldukça düşüktü. Tüm görüntüleme yöntemleri birlikte genel değerlendirmede; grup 1 de radyasyon bilgi düzeyi 43.25 ± 18.72 olarak hesaplanırken; grup 2 de bu oran 81.00 ± 14.46 olarak daha yüksek olduğu izlendi ($p=0.000*$). Radyasyon içerik bilgisi eğitiminin radyoloji kliniği içerisinde alınması ancak altı yıllık tıp eğitiminde dahili klinik bilimlerinde uygulamalı eğitimle pekiştirilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır. Ayrıca görüntüleme yöntemlerinin kullanıldığı tüm kliniklerde de eğitimlerin tekrarlanması şarttır.

Anahtar Kelimeler: Radyasyon, Radyoloji, Tıp Fakültesi

Measuring Radiation Knowledge Level Among Medical Faculty Students

Abstract

Radiation knowledge level is one of the basic education programs of the health system. It is very important for physicians to know the amount of radiation that their patients, staff and even themselves will be exposed to in the imaging methods they want; therefore, education in medical school is very important. Our aim is to determine the level of radiation education in medical school students. After

receiving local ethical approval, a total of 80 students from both groups were included in the study; 40 first-year medical students in group 1, and 40 sixth-year medical students in group 2. A 10-question survey was applied to assess radiation knowledge levels. Each question was scored as 10 points, and as the total score increased, it was evaluated that the level of knowledge was higher. Statistical analysis of the data was performed in SPSS. P values below 0.01 and 0.05 were considered statistically significant. It was determined that the students completed a significant amount of radiation knowledge training with the radiology internship and the results were found to be statistically significant. Although the radiation content of direct radiography and computerized tomography could be answered correctly in group 1, this rate was quite low in ultrasonographic imaging and magnetic resonance imaging. In the general evaluation of all imaging methods together; while the radiation knowledge level was calculated as 43.25 ± 18.72 in group 1, this rate was observed to be higher as 81.00 ± 14.46 in group 2 ($p=0.000^*$). It was concluded that radiation content knowledge education should be included in the radiology clinic, but it should be reinforced with practical training in internal clinical sciences during the six-year medical education. In addition, it is essential to repeat the training in all clinics where imaging methods are used.

Keywords: Radiation, Radiology, Faculty of Medicine

Presentation ID / Sunum No= 48

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1998-3150

| 144

Metastatik Renal Hücreli Karsinom Tanısı Almış Hastalarda Halp Skorunun Prognoz Üzerine Etkisi

Dr. İlkay Gültürk¹

¹*İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: HALP skoru hemoglobin, albümin, lenfosit ve trombosit değerleri üzerinden, hastanın immün sistemi ve nutrisyon durumu hakkında bilgi veren skorlama sistemidir. Literatürde, çok çeşitli kanser tiplerinde prognostik belirteç olabileceği bildirilmiştir. Bizim çalışmamızda, metastatik evre renal hücreli karsinom (RCC) tanısı almış hastalarda HALP skorunun prognozu öngörme üzerindeki etkisini araştırmayı amaçladık. **Gereç-Yöntem:** Çalışmamıza İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde 2009–2024 yılları arasında metastatik RCC tanısıyla tedavi edilen 111 hasta dâhil edildi. HALP skoru, $[\text{hemoglobin(g/L)} \times \text{albümin (g/L)} \times \text{lenfosit sayısı (/L)}] / \text{trombosit sayısı (/L)}$ formülüyle hesaplandı. Hastaların demografik ve sağkalım verileri dosyalarından retrospektif olarak elde edildi. **Bulgular:** Hastaların 74'si erkek, 37'i kadındı. Ortanca yaş 65,6 (aralık: 36,6–87,2 yıl) idi. Hastaların %82,4'ü clear cell hücreli karsinom alt tipine sahipti. Ortanca takip süresi 25,8 aydı (aralık: 3,2–167 ay). Hastaların %75,7'sinde ≤ 2 metastaz alanı mevcuttu. 81 hastada visseral organ metastazı vardı. Metastatik dönemde ilk seride hastaların tamamı tirozin kinaz inhibitörü kullanmıştır. Birinci seri tedavi sonrası 85 hastada progresyon gelişmiş ve 54'ü ikinci seride immunoterapi almıştı. Hastaların %38,5'i hayattaydı. HALP skoru- nun mortalite için prediktif değeri ROC analizi ile belirlendi (Şekil 1) ve istatistiksel olarak anlamlı bulundu (AUC=0,677, %95GA:0,573–0,780; p=0,02). Youden indeks formülüne göre kesme değeri 35,6 saptandı. HALP skoru kesme değeri üzerinde olan 55 hastanın, kesme değeri altında olan 57 hastaya kıyasla hem progresyonsuz sağkalım (21,3–11 ay; p=0,002), hem de genel sağkalım süreleri (64,3–16,4 ay; p<0,0001) anlamlı düzeyde daha uzun bulundu (Şekil 2). **Sonuç:** Metastatik evre RCC tanılı hastalarda düşük HALP skorunun daha kötü sağkalım ile ilişkili olduğunu gösterdik. Düşük maliyetli ve kolay uygulanabilir bir yöntemle sistemik enflamasyonu gösteren bu skorlamanın güvenilirliği ve etkinliği daha fazla hastayı içeren ileriye dönük çalışmalarla gösterilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Halp Skoru, Renal Hücreli Karsinom, Sağkalım

Presentation ID / Sunum No= 118

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6799-3391

| 145

Nadir Bir Kolit Vakası

Exp. Dr. Guner Kilic¹

¹*Etlik Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç:Tirozin kinaz inhibitörleri Kronik Myeloid Lösemi (KML) tedavisinde uzun süredir güvenle kullanılan ilaçlardır .Dasatinib, imatinib dirençli KML hastalarında kullanılır. Yan etkileri arasında sıklıkla plevral efüzyon ve sitopeniler olmakla beraber baş ağrısı,bulantı,döküntü ve ishal görülebilmektedir. Bu vakada dasatinibin az görülen bir yan etkisi olan kolit tartışılacaktır. Vaka:62 yaşında kadın hasta. 12 yıldır KML nedeniyle kullandığı imatinib tedavisi ilaca yanıtızlıktan dolayı dasatinibe değiştirilmiş. Bilinen hipertansiyon dışında ek hastalığı olmayan hasta hipertansiyonu sebebiyle amlodipin 10 mg tedavisi alıyormuş.Fizik muayenesi normal olan hastanın laboratuvarında anemi dışında patoloji saptanmadı. Tarama amaçlı istenen endoskopisinde pangastriti vardı.Kolonoskopisinde ise terminal ileumu normal iken sigmoid kolonda daha yoğun olmak üzere tüm kolon segmentlerinde yer yer granüler alanlar ve arada sağlam mukoza izlendi.Tüm kolon segmentlerinden çoklu biyopsiler alındı. Alınan biyopsilerin patoloji sonuçları ilaç ilişkili kolit ile uyumlu gelen hastanın kullandığı ilaçlardan dasatinipin kolit yapacağı düşünülerek hematoloji ile konsülte edildi. Hematolojini önerisiyle Nilotinip tedavisine geçildi.İlaç değişiminin 3. ayında yapılan kolonoskopisinde tüm kolon segmentlerinin normal olduğu görüldü. Tartışma:Klinik pratikte birçok ilaç kolit yapabilir fakat en sık görülen ilaç ilişkili kolit nedenleri antibiyotikler ve non-steroid anti inflamatuvar ilaçlardır.Genellikle ilaç kesilmesiyle kolit bulguları geçse de nadiren bulgular uzayabilmektedir. Çoğunlukla diğer enfeksiyöz ve inflamatuvar nedenlerin ekartasyonu sonrasında tanı konulmaktadır. Tirozin kinaz inhibitörleri son yıllarda özellikle romatolojik ve malign hastalıklarda sık kullanılmaktadır. Çoğunlukla plevral efüzyon ve myelosupresyon gibi yan etkileri görülse de bu ilaçların nadir de olsa kolit yapabileceği akılda tutulmalıdır.Vakada hasta asemptomatik olsa da bu tedavileri alan hastalarda ishal,kanlı dışkılama gibi şikayetleri varsa kolit açısından değerlendirilmesi gerekir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Myeloid Lösemi,dasatinib,kolit

Presentation ID / Sunum No= 35

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2219-0039

| 146

Nazal Polipozis Tanılı Hastaların Astımla İlişkisi ve Tedavi Analizi: Tek Merkez Deneyim

Dr. Özge Atik¹

¹Van Eğitim Araştırma Hastanesi İmmunoloji ve Alerji Kliniği

Özet

Giriş ve amaç: Nazal mukozanın kronik inflamatuvar hastalığı olan nazal polipozis, çoğunlukla ön etmoid bölgeden ödemli mukozanın sarkması ve gri renkli polipoid kitleler oluşturması ile karakterizedir. Burun tıkanıklığı, rinore, geniz akıntısı, koku kaybı ve yüz ağrısı şikayetlerine yol açabilir. Astım alt hava yollarının kronik inflamatuvar bir hastalığı olup nefes darlığı, hırıltı ve hava yolu aşırı duyarlılığı ile karakterizedir. Astımlı hastalarda atopik durumdan bağımsız olarak nazal polip daha sık görülmektedir. Amacımız; nazal polipozis tanısı olan hastaların tek merkez olarak verilerinin analiz edilmesidir. Gereç ve yöntem: Araştırma kapsamında Van Eğitim Araştırma hastanesi Alerji ve İmmunoloji Kliniği'ne başvuran nazal polipozis tanılı hastaların retrospektif olarak incelendi. Hastalarda, Aspirinle alevlenen hava yolu hastalığı (AERD) varlığına bakıldı. AERD; Nazal polip, kronik hipertrofik eozinofilik sinüzit, astım ve aspirin duyarlılığından oluşmaktadır. Bulgular: Total olarak nazal polipozis tanısı alan 55 hasta değerlendirilmiştir. Hastaların ortalama yaş değeri 43 ±12 olup, %60'ı kadındı. 29 (%52.7) hastada atopi mevcuttu. 36 (%65.5) hastada nazal polipozise ek olarak astım tanısı mevcuttu. Global Initiative for Asthma (GINA) kılavuzuna göre 13 (%35.1)'ü grade 1 astım, 1 (%2.7)'i grade 2 astım, 22 (%59.5)'si grade 3 astımdı. 9 (%16.7) hastanın AERD olduğu görüldü. FEV1 değeri 2384±1032 mL, FEV1 (%) olarak 82±24, total IgE düzeyi 182 IU/mL (77-426), periferik eozinofil sayısı: 430 hücre/μL (190-690) idi. 24 hasta 1 kez polipektomi olmuşken 8 hastanın ise 1'den fazla operasyon öyküsü mevcuttu. 26 (%47.3) hasta biyolojik ajan tedavisi (12'si omalizumab, 1'i mepolizumab, 13'ü benralizumab) almaktaydı. Tartışma ve Sonuç: Nazal polip tedavisinde steroidler lokal veya sistemik olarak kullanılabilir. "Medikal polipektomi" denilen sistemik steroid tedavisi uygulaması, nazal polipi önemli ölçüde küçülttüğü gibi, koku alımında azalma şikayetini de önemli ölçüde ortadan kaldırmaktadır. Cerrahi, medikal tedaviye cevap alınmayan hastalarda ağır astım tedavisinde kullanılan biyolojik ajanlar kullanılmaktadır. Bu konuda astım hastalarının ve nazal polipozis hastalarının alerji ve immünoloji uzmanlarına yönlendirilmesi hastanın yaşam kalitesi için önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Nazal Polipozis, Astım, Eozinofil

Presentation ID / Sunum No= 117

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0003-7466-6673

| 147

Obezite Cerrahisine Başvurma Durumlarına Göre Obez Bireylerin Ruhsal Sağlık Açısından Değerlendirilmesi

Ma. St. İbrahim Demir¹, Assoc. Prof. Dr. Rıza Çıtıl¹

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı obezite cerrahisine başvurma durumlarına göre obez bireylerin ruhsal sağlık açısından değerlendirilmesidir. **Yöntem:** Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki çalışmanın evrenini özel bir hastanede Genel Cerrahi Bölümüne obezite cerrahisi için başvuran 18-65 yaş aralığındaki obez bireyler oluşturmaktadır. Örneklem hacmi G*Power 3.1.9.6 programı kullanılarak hesaplanmıştır. Çalışmaya 93'ü obezite cerrahisine başvuran, 83'ü cerrahiye başvurmeyen toplam 176 birey katılmıştır. Katılımcılara demografik bilgilerin sorgulandığı anket formu ve Mahony bariatrik cerrahiye başvuranların ruhsal sağlık açısından değerlendirme ölçeği (MPABS) yüz yüze uygulanmıştır. Ölçeğin duygusal ve aşırı yeme (EBE), kiloyla ilgili disforik duygular (DFW), kiloya bağlı erken yaşam sorunları (ELPW), olumlu tedavi tutumu ve destekleyici çevre (PATASE) dört alt ölçeği vardır. İstatistiksel analizde iki ortalama arasındaki farkın önemlilik testi, tek yönlü varyans analizi, Ki-kare testi, Pearson korelasyon analizi ve lojistik regresyon analizi kullanılmıştır. **Bulgular:** Çalışmaya katılan 176 bireyin %64,8'i kadın, yaş ortalaması 36,48±11,86'dır. Katılımcıların %38,1'i lisans ve üstü mezunu, %55,7'si kendini şişman görmekte, %22,7'sinin psikiyatrik hastalık öyküsü var, %68,8'inin ailesinde obez birey vardır. Obez bireylerin BKİ ortalaması 42,09±5,85 ve %52,8'i obezite cerrahisine başvurmuştur. Kadınlarda (p<0,001), kendini şişman görenlerde (p=0,001), psikiyatri öyküsü olanlarda (p=0,001) ve ailesinde obez birey olanlarda (p<0,001) obezite cerrahisine başvurma oranı başvurmayanlara göre anlamlı derecede yüksek saptanmıştır. Öğün atlamayan katılımcılarda obezite cerrahisi yaptırma riski anlamlı şekilde 15,87 kat fazla bulunmuştur (p=0,002). Obezite cerrahisine başvuranlarda Toplam MPABS ve alt ölçek skor ortalamaları cerrahiye başvurmayanlara oranla EBE skoru hariç anlamlı derecede yüksek bulunmuştur (p<0,05). Cinsiyete göre obezite cerrahisine başvurma durumu ile ruhsal sağlık arasında anlamlı fark bulunmuş olup, obezite cerrahisine başvuranlarda Toplam MPABS ve alt ölçeklerden ELPW ile DFW skor ortalamaları kadınlarda erkeklere göre anlamlı şekilde yüksek bulunmuştur (p<0,05). **Sonuç:** Obezite cerrahisine başvuran bireylerde toplam MPABS skoru başvurmayanlara oranla yüksek bulunmuş olup bu durum obezite cerrahisine başvuran bireylerin ruhsal sağlık açısından psikolojik durumlarının daha kötü olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Obezite Cerrahisi, Mahony D, Ruhsal Sağlık

Mental Health Evaluation of Obese Individuals According to Their Application to Obesity Surgery

Abstract

Aim: The aim of the study is to evaluate the mental health of obese individuals according to their status of applying for bariatric surgery. **Methods:** The universe of the descriptive and cross-sectional study consists of obese individuals between the ages of 18-65 who applied for bariatric surgery at the Department of General Surgery in a private hospital. The sample size was calculated using the G*Power 3.1.9.6 program. A survey form that questioned demographic information and the Mahony bariatric surgery applicants' mental health assessment scale (MPABS) were applied face to face to the participants. The scale has four subscales: emotional and overeating (EBE), weight-related dysphoric feelings (DFW), weight-related early life problems (ELPW), positive treatment attitude and supportive environment (PATASE). **Results:** Of the 176 individuals participating in the study, the mean age was 36.48 ± 11.86 . 38.1% of the participants had a bachelor's degree or higher, 55.7% considered themselves obese, 22.7% had a psychiatric history, 68.8% had an obese individual in their family. The risk of having bariatric surgery was statistically significantly 15.87 times higher in participants who did not skip meals ($p=0.002$). In those who applied for bariatric surgery, the total MPABS and subscale score averages were found to be significantly higher than those who did not apply for surgery, except for the EBE score ($p<0.05$). A significant difference was found between the status of applying for bariatric surgery and mental health according to gender, and the mean scores of total MPABS and subscales ELPW, DFW were found to be significantly higher in women than in men ($p<0.05$). **Conclusion:** Total MPABS score was found to be higher in individuals who applied for bariatric surgery than in those who did not apply, and this shows that the psychological status of individuals who applied for bariatric surgery is worse in terms of mental health.

Keywords: Obesity, Obesity Surgery, Mahony D, Mental Health

Presentation ID / Sunum No= 122

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1255-7880

| 149

Prediyabetik Bireylerde Sağ Ventrikül Fonksiyonlarının Triküspit Annüler Düzlem Sistolik Ekskursiyonu (TAPSE) ile Değerlendirilmesi

Dr. Ramazan Aslan¹

¹*Bilecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Prediyabet, tip 2 diyabetes mellitus (T2DM) için önemli bir risk faktörüdür ve kardiyovasküler hastalıklar (KVH) için artmış risk ile ilişkilidir. Sol ventrikül disfonksiyonu, diyabet ve prediyabetli bireylerde iyi bilinmesine rağmen, sağ ventrikül (SV) fonksiyonlarının bu popülasyondaki rolü daha az araştırılmıştır. Triküspit annüler düzlem sistolik ekskursiyonu (TAPSE), SV sistolik fonksiyonunu değerlendirmek için yaygın olarak kullanılan, basit ve güvenilir bir ekokardiyografik parametredir. Bu çalışmanın amacı, prediyabetik bireylerde SV fonksiyonlarını sağlıklı kontrollerle karşılaştırmalı olarak TAPSE ile değerlendirmektir. Çalışmaya, yaşları 18-65 arasında olan, Amerikan Diyabet Birliği (ADA) 2022 kriterlerine göre tanı konmuş 56 prediyabetik birey ve benzer yaş ve cinsiyette 52 sağlıklı kontrol dahil edildi. Prediyabet tanısı, açlık plazma glukozunun 100-125 mg/dL arasında olması veya oral glukoz tolerans testinde 2. saat glukoz değerinin 140-199 mg/dL arasında olması ile konuldu. Çalışmaya koroner arter hastalığı, kalp yetmezliği, kapak hastalığı, KOAH, kronik böbrek hastalığı veya bilinen herhangi bir SV disfonksiyonu olan bireyler dahil edilmedi. Tüm katılımcılara standart ekokardiyografi incelemesi yapıldı ve TAPSE değerleri ölçüldü. Sürekli değişkenler ortalama $\pm$ standart sapma olarak, kategorik değişkenler ise sayı ve yüzde olarak ifade edildi. Gruplar arası karşılaştırmalar için Student t-testi ve Ki-kare testi kullanıldı. $p < 0.05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Çalışmaya dahil edilen prediyabetik ve kontrol gruplarının demografik özellikleri benzerdi ($p > 0.05$). Prediyabetik grupta TAPSE değerleri, kontrol grubuna göre anlamlı derecede düşüktü (prediyabetik grupta $2.09 \pm 0,39$ mm, kontrol grubunda $2,33 \pm 0,44$ mm; $p=0.04$). Bu çalışmanın sonuçları, prediyabetik bireylerde SV sistolik fonksiyonunun sağlıklı kontrollere göre azaldığını göstermektedir. TAPSE değerlerindeki bu azalma, prediyabetin erken dönemde bile SV fonksiyonlarını etkileyebileceğini düşündürmektedir. Bu bulgular, prediyabetik bireylerde KVH riskinin değerlendirilmesinde SV fonksiyonlarının da dikkate alınmasının önemini vurgulamaktadır. Prediyabetik bireylerde TAPSE değerleri anlamlı derecede düşüktür ve bu durum SV fonksiyonlarında erken dönemde bozulma olduğunu göstermektedir. Bu nedenle, prediyabetik bireylerin kardiyovasküler risk değerlendirmesinde SV fonksiyonlarının rutin olarak değerlendirilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Prediyabet, Sağ Ventrikül, Tapse, Ekokardiyografi, Kardiyovasküler Risk

Presentation ID / Sunum No= 23

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1648-5543

| 150

Somali Türkiye Hastanesinde Tip 2 Diyabetli Hastalarda Serum CA19-9, CEA ve Ferritin Düzeyleri Üzerine Çalışma

Assoc. Prof. Dr. Öznur Sarı¹, Exp. Dr. Mehmet Polat²

¹Yenimahalle Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²T.C. Sağlık Bakanlığı Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Mehmet Polat

Özet

Amaç: Diabetes mellitus birçok farklı kanserle ilişkilidir. Mesane, endometrium, kolon, pankreas, rektum, meme ve karaciğer kanserlerinin diabetes mellitus'ta daha sık görüldüğü bildirilmiştir. Bu tümörlerin tarama ve takiplerinde çeşitli tümör belirteçleri kullanılmaktadır. Çalışmamızda glisemik kontrolün inflamatuvar ve tümör belirteçleri üzerine etkisini araştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Toplam 68 ardışık tip 2 diyabetli hasta ve 70 sağlıklı kontrol çalışmaya dahil edildi. Açlık kan şekeri, tokluk kan şekeri, yüksek duyarlı C-reaktif protein, eritrosit sedimentasyon hızı, CA19-9, karsinoembriyonik antijen, ferritin, amilaz, lipaz ve HbA1c konsantrasyonları diyabetik ve kontrol katılımcılarında otomatik analizör ile ölçüldü. Bulgular: Vücut kitle indeksi, açlık kan şekeri, tokluk kan şekeri, HbA1c, CA19-9, karsinoembriyonik antijen, ferritin, yüksek duyarlı C-reaktif protein ve eritrosit sedimentasyon hızı değerleri diyabetik grupta anlamlı olarak yüksekti. HbA1c ile CA19-9 (r: .415, p: < .0001), ferritin (r: .335, p: < .0001), karsinoembriyonik antijen (r: .485, p: < .0001), eritrosit sedimentasyon hızı (r: .252, p: .003), ve amilaz (r: -.309, p: < .0001) seviyeleri arasında anlamlı bir korelasyon saptandı. Açlık kan şekeri; CA19-9 (r: .386, p: < .0001) ve karsinoembriyonik antijen (r: .465, p: < .0001) ile korele idi. Tokluk kan şekeride CA19-9 (r: .394, p: < .0001) ve karsinoembriyonik antijen (r: .560, p: < .0001) ile korele idi. Sonuç: Sonuç olarak, kötü glisemik kontrolün diyabetik bireylerde amilaz, lipaz, CEA, CA19-9 ve ferritin ölçümlerindeki anormalliklerle ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Deneysel çalışmalar, bu ölçümler arasındaki ilişkinin altındaki mekanizmaların belirlenmesine yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: CA19-9, Ferritin, Glisemik Kontrol, Karsinoembriyonik Antijen, Somali

Study On Serum CA19-9, CEA and Ferritin Levels in Type 2 Diabetic Patients in Somalia Turkey Hospital

Abstract

Objective: Diabetes mellitus is associated with several different cancers. Cancers of the bladder, endometrium, colon, pancreas, rectum, breast, and liver, and have been reported to be seen more frequently in diabetes mellitus. In our study, we aimed to investigate the effect of glycemic control on inflammatory and tumor markers. Material and Method: A total of 68 consecutive type 2 diabetic patients and 70 healthy controls were included in the study. We measured fasting blood glucose, postprandial blood glucose, high sensitive C-reactive protein, erythrocyte sedimentation rate, CA19-9, carcinoembryonic antigen, ferritin, amylase, lipase, and HbA1c concentrations with an automatic analyzer in diabetic and control participants. Results: Body mass index, fasting blood glucose, postprandial blood glucose, HbA1c, CA19-9, carcinoembryonic antigen, ferritin, high sensitive C-reactive protein and erythrocyte sedimentation rate values were significantly higher in the diabetic group. HbA1c revealed a significant correlation between CA19-9 ($r: .415, p: < .0001$), ferritin ($r: .335, p: < .0001$), carcinoembryonic antigen ($r: .485, p: < .0001$), erythrocyte sedimentation rate ($r: .252, p: .003$), and amylase ($r: -.309, p: < .0001$) levels. Fasting blood glucose was correlated with CA19-9 ($r: .386, p: < .0001$) and carcinoembryonic antigen ($r: .465, p: < .0001$). Postprandial blood glucose was also correlated with CA19-9 ($r: .394, p: < .0001$) and carcinoembryonic antigen ($r: .560, p: < .0001$). Conclusion: In conclusion, poor glycemic control may be related to abnormal measurements of amylase, lipase, CEA, CA19-9 and ferritin in diabetic subjects. Experimental studies may serve to identify the mechanisms underlying the relation between these measurements.

Keywords: CA19-9, Carcinoembryonic Antigen, Glycemic Control, Ferritin, Somalia

Presentation ID / Sunum No= 44

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9586-2425

| 152

Splenik Arter Anevrizmasında Anjiyografik Koilleme Tekniği ile Tedavi

Assoc. Prof. Dr. Muhammed Akif Deniz¹

¹Dicle Üniversitesi Tıp fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Muhammed Akif Deniz

Özet

Giriş-Amaç: Amacımız Karın ağrısı şikayeti ile çekilen Dinamik BT de splenik arterde yaklaşık 2,5 cm çapındaki splenik arter anevrizmasının girişimsel radyoloji ünitemizde koilleme tekniği ile tedavisini işlem öncesi ve sonrası görüntüleme bulguları ile sunmaktır. **Materyal-Metod:** 61 yaş kadın hasta, hastanemize karın ağrısı ile başvurması sonucu bakılan batın usg , Batın BT anjiyografi çekimi sonrası splenik arter anevrizması saptanması üzerine girişimsel radyoloji ünitemizde işleme alınmış olup DSA da splenik arter anevrizması doğrulanması üzerine işlem yapılmıştır. Hastaya işlem sonrası 7. Gün, 6. Ay ve 14. Aylarda kontrol bt çekimi yapılmıştır. **Bulgular:** Bt anjiyografide splenik arterde dalaka hilusuna yakın yerleşimli yaklaşık 2,5 cm çapında fusiform anevrizma izlenmiştir. Hasta tedavi amaçlı girişimsel radyoloji ünitemizde işleme alındı. Anevrizma düzeyine değişik çap ve boyutlarda yaklaşık 10 adet koil sarılmıştır. Yapılan kontrol anjiyogramda anevrizma düzeyinin tamamen embolize olduğu görülmüştür. Hastada işlem sırasında herhangi bir komplikasyon gelişmemiş olup dalak kanlanması işlem sonrası olağan izlenmiştir. Hasta işlemden 1 gün sonra taburcu edilmiştir. Hastaya işlem sonrası 7. Gün, 6. Ay ve 14. Aylarda çekilen kontrol bt de splenik arterdeki anevrizmanın tamamen embolize olduğu, bu düzeyde koillerin oluşturduğu yaygın artefaktların izlendiği, dalak kanlanmasının olağan olduğu görülmüştür. **Sonuç:** Sonuç olarak splenik arter anevrizmalarında girişimsel radyoloji ünitelerinde yapılan embolizasyon tekniği mortalitesi ve morbiditesi düşük, işlem sonrası uzun süre hastane yatışı gerektirmeyen etkin bir yöntemdir

Anahtar Kelimeler: Splenik Arter, Anevrizma, Koil, Girişimsel Radyoloji, Anjiyografi

Treatment of Splenic Artery Aneurysm With Angiographic Coiling Technique

Abstract

Introduction-Purpose: Our aim is to present the treatment of splenic artery aneurysm with a diameter of approximately 2.5 cm in the splenic artery in Dynamic CT taken with abdominal pain complaint with coiling technique in our interventional radiology unit with imaging findings before and after the procedure. **Material-Method:** A 61-year-old female patient was admitted to our hospital with abdominal

pain and splenic artery aneurysm was detected after abdominal USG and abdominal CT angiography and the procedure was performed in our interventional radiology unit. After the splenic artery aneurysm was confirmed in DSA, the procedure was performed. Control CT scans were performed on the patient on the 7th day, 6th month and 14th month after the procedure. Findings: A fusiform aneurysm with a diameter of approximately 2.5 cm located close to the splenic hilum in the splanchnic artery was observed in CT angiography. The patient was treated in our interventional radiology unit for treatment purposes. Approximately 10 coils of different diameters and sizes were wrapped around the aneurysm level. The procedure was terminated when the control angiogram showed that the aneurysm level was completely embolized. The patient did not develop any complications during the procedure and the spleen blood flow was normal after the procedure. The patient was discharged 1 day after the procedure. In the control CT scans taken on the patient on the 7th day, 6th month and 14th month after the procedure, it was seen that the aneurysm in the splenic artery was completely embolized, widespread artifacts caused by coils were observed at this level and the spleen blood flow was normal. Conclusion: As a result, the embolization technique performed in interventional radiology units for splenic artery invaginations is an effective method with low mortality and morbidity and does not require long-term hospitalization after the procedure.

Keywords: Splenic Artery, Aneurysm, Coil, Interventional Radiology, Angiography

Presentation ID / Sunum No= 69

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5901-8032

| 154

Spontan Spondilodiskit ve Epidural Apse: Olgu Sunumu

Exp. Dr. Ahmet Yatır¹

¹*Mehmet Akif Ersoy Devlet Hastanesi*

Özet

Giriş: Spondilodiskit, omurga ve intervertebral diskleri etkileyen nadir fakat ciddi bir enfeksiyondur ve genellikle bakteriyel, bazen ise fungal kökenlidir. Bu durum, epidural abse gibi ciddi komplikasyonlara yol açabilir; epidural abse, omuriliği sıkıştırarak nörolojik hasara neden olabilir. Erken teşhis ve tedavi çok önemlidir. **Olgu:** 41 yaşında bir erkek hasta, başlangıçta iskemik inme veya disk hernisi şüphesiyle alt ekstremitte zayıflığı ve ateşle başvurdu. Görüntüleme, T7-T8 seviyesinde litik lezyon ve epidural abseyi ortaya koydu. Ampisilin/sülbaktam ile empiristik tedavi başlandı ve S. aureus şüphesiyle tedaviye başlanarak hasta cerrahi müdahale için yönlendirildi. Kültür, S. aureus'u etiyolojik ajan olarak doğruladı ve hedefe yönelik tedavi sonrası hasta iyileşti. **Tartışma ve Sonuç:** Bu vaka, spondilodiskit ve epidural abse vakalarında erken tanı, hızlı empiristik tedavi ve cerrahi müdahalenin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Epidural Apse, Nöroşirurji, Hematojen Yayılım, Spontan

Spontaneous Spondylodiscitis and Epidural Abscess: Case Report

Abstract

Introduction: Spondylodiscitis is a rare but serious infection involving the vertebrae and intervertebral disc, often caused by bacteria and sometimes fungi. It can result in severe complications such as epidural abscess, which can compress the spinal cord and lead to neurological damage. Early diagnosis and treatment are crucial. **Case:** A 41-year-old male presented with lower extremity weakness and fever, initially suspected of ischemic stroke or disc herniation. Imaging revealed a lytic lesion at the T7-T8 vertebra and an epidural abscess. Following an empirical treatment with ampicillin/sulbactam, targeting S. aureus, the patient was referred for surgical intervention due to the neurological deficit. The culture confirmed S. aureus as the causative agent, and the patient improved after targeted therapy. **Conclusion:** This case highlights the importance of early detection, prompt empirical treatment, and surgical management in preventing severe outcomes, such as permanent neurological damage, in patients with spondylodiscitis and epidural abscess.

Keywords: Epidural Abscess, neurosurgery, Hematogenous Spread, Spontaneous

Presentation ID / Sunum No= 162

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8293-3554

| 155

Tip 2 Diyabetik Hastalarda Serum Çinko Düzeylerinin Retinopati Varlığı ve Şiddeti ile İlişkisi

Asst. Prof. Dr. Ece Yiğit Gençer¹, Asst. Prof. Dr. Uğur Yayla¹

¹*Istanbul Medipol Üniversitesi*

Özet

Diyabetin mikrovasküler komplikasyonlarından olan diyabetik retinopatinin (DRP) nedeni göz kapiller damarlarında hasar oluşması ve retinanın beslenememesidir. Diyabet oksidatif stresin normal bireylere göre daha yüksek olduğu bir hastalıktır. Süperoksit dismutaz, katalaz ve glutasyon peroksidaz hücreleri oksidatif strese karşı koruyan antioksidan sisteme ait üç önemli enzimdir ve çinko bağımlı çalışmaktadırlar. Çalışmamızın amacı serum çinko düzeyi ile DRP varlığı ve evreleri arasında bir ilişki olup olmadığını tespit etmektir. Çalışmaya hastanemize başvuran 30-65 yaş arası Tip 2 diyabet tanısı olan ve tarafımızca yapılan tetkiklerinde diyabet tanısı konulan hastalar dahil edilmiştir. Yaş, cinsiyet, diyabet süresi, açlık kan şekeri, HbA1c, serum çinko düzeyi, böbrek fonksiyon testleri, karaciğer fonksiyon testleri ve tiroid fonksiyon testleri kaydedilmiştir ve göz muayeneleri yapılmıştır. Hastalar muayene bulgularına göre retinopatisi olmayan, nonproliferatif retinopatisi olan ve proliferatif retinopatisi olan gruplar olarak ayrılmıştır. Gruplar demografik veriler ve laboratuvar bulguları açısından karşılaştırılmıştır. Hastaların 35'inde DRP mevcut iken 83 hastada DRP tespit edilmemiştir. Yaş(p=0.003), diyabet süresi(p<0.001), açlık kan şekeri(p<0.001), HbA1c düzeyi(p<0.001), ALT(p=0.004), AST(p=0.001) değerleri DRP olan grupta anlamlı olarak daha yüksek tespit edilmiştir. Çinko düzeyi DRP olan grupta anlamlı olarak daha düşük tespit edilmiştir(p<0.001). DRP olan grup kendi arasında proliferatif ve nonproliferatif olarak ikiye ayrıldığında gruplar arasında çinko düzeyleri arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Çok değişkenli regresyon analizinde diyabet süresi, yüksek HbA1c düzeyi, düşük çinko düzeyi ve yüksek ALT diyabetik retinopati ile bağımsız olarak ilişkili bulunmuştur(sırası ile p<0.001, p=0.007, p=0.017, p=0.029) Glisemik kontrol kötüleştikçe serum çinko düzeyi azalmaktadır. Bunun sebepleri, insülin ve çinko birlikte salgılandığından zamanla çinko rezervlerinin tükenmesi, glukozüri ve poliüri nedeniyle idrarla çinko atılımının artması, bağırsaklardaki inflamasyonun artması nedeniyle çinkonun bağırsak lümenine sızması ve dışkıyla daha fazla atılmasıdır. Kötü glisemik kontrol ve diyabete ait komplikasyonlar düşük çinko düzeyleri ile ilişkilidir. Bu nedenle diyabetik hastalarda serum çinko düzeylerinin takibi ve lüzum halinde replasmanı büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Mikrovasküler Komplikasyonlar, Retinopati, Çinko

Presentation ID / Sunum No= 116

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-5214-9466

| 156

Tokat Devlet Hastanesinde Karşılaşılan İş Kazalarının Değerlendirilmesi

Ma. St. Süleyman Menteş¹ , Prof.Dr. Mücahit Eğri¹

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada, Tokat Devlet Hastanesindeki sağlık çalışanlarının son beş yılda yaşadığı iş kazalarının incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki bu çalışmada Tokat Devlet Hastanesinde 2018-2022 yıllarında iş kazası geçiren 253 sağlık personeline ait veriler retrospektif olarak incelenmiştir. Verilerin toplanmasında Kaza-Olay Bildirim Formu, Kan ve Vücut Sıvılarının Sıçramasına Maruz Kalan Çalışan Bildirim Formu, Kök Neden Analizi Formu ve Kesici-Delici Alet Yaralanmaları Bildirim Formlarındaki sorulardan yararlanılarak oluşturulan anket formu kullanılmıştır. Hastane kayıtlarındaki iş kazası verileri incelenerek anket formuna aktarılmıştır. Gruplararası karşılaştırmalarda Ki kare testi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgular: İş kazası bildirim yapan 253 sağlık çalışanının %68.8'i kadın; yaş ortalaması 34.22 ± 10.07 'dir. İş kazaları meslek gruplarına göre %43.1'i hemşire/ebe, %28.1'i yardımcı hizmetler, %13'ü sağlık teknikerleri, %7.9'u stajyer, %4.7'si doktor ve %3.2'si diğer meslek gruplarındandır. İş kazalarının %36'sı dahili-cerrahi servislerde, %18.6'sı acil serviste, %14,6'sı yoğun bakımlarda, %10.3'ü polikliniklerde meydana gelmiştir. İş kazalarının %66.8'i kesici-delici alet yaralanması, %16.2'si kayma/düşme/çarpma, %4.7'si kan-vücut sıvısı bulaşı ve %12.3'ü diğer iş kazalarıdır. Yaralanmaya sebep olan aletlerin %49.5'i enjektör ucu, %17.9'u intraket, %12'si lanset, %8.1'i cerrahi alet, %6'sı demir ve %6.5'i diğer (pencere, kapı, cam, ampul, tekerlekli sandalye) aletlerdir. Yaralanmaya maruz kalınan vücut bölgesinin en sık eller (%41.6 sol el, %30.9 sağ el), %7 baş, %6.2 kol, %4.9 bacak, %4.1 ayak, %3.7 göz ve %1.6 diğer (bel, sırt) olduğu saptanmıştır. İş kazaları en sık (%62.8) 08:00-16:00 saatleri arasında oluşmuştur. Sonuç: İş kazası bildirimine ait formların retrospektif incelenmesi sonucunda en fazla iş kazası yaşayanların kadınlar ve hemşire/ebe meslek grubunda çalışanlar olduğu saptanmıştır. En fazla iş kazası servislerde gerçekleşmekte, sıklıkla kesici-delici alet yaralanması yaşanmakta ve enjektör ucundan kaynaklanmaktadır. İş kazaları sonucunda en fazla yaralanan organ ellerdir. İş kazalarının büyük bir çoğunluğu gündüz vardiyasında meydana gelmektedir.

Anahtar Kelimeler: İş Sağlığı ve Güvenliği, İş Kazaları, Hastane, Sağlık Çalışanları, Hemşire

Evaluation of Work Accidents Encountered in Tokat State Hospital

Abstract

Purpose: This study aimed to examine the work accidents experienced by healthcare workers at Tokat State Hospital in the last five years. Method: In this descriptive and cross-sectional study, the data of 253 healthcare personnel who had a work accident at Tokat State Hospital between 2018 and 2022 were examined retrospectively. A survey form created using the questions in the Accident-Incident Reporting Form, Employees Exposed to Blood and Body Fluids Notification Form, Root Cause Analysis Form and Sharps Injury Notification Forms was used to collect the data. Work accident data in hospital records were examined and transferred to the survey form. Results: 68.8% of the 253 healthcare workers who reported work accidents were women; The average age is 34.22 ± 10.07 . According to occupational groups, 43.1% of occupational accidents occur in nurses/midwives, 28.1% in auxiliary services, 13% in health technicians, 7.9% in interns, 4.7% in doctors and 3.2% in other occupational groups. 36% of occupational accidents occurred in internal-surgical services, 18.6% in emergency departments, 14.6% in intensive care units, and 10.3% in polyclinics. 66.8% of occupational accidents are sharps injuries, 16.2% are slips/falls/crashes, 4.7% are blood-body fluid contamination and 12.3% are other occupational accidents. Of the instruments that caused injury, 49.5% were syringe tips, 17.9% were intrakets, 12% were lancets, 8.1% were surgical instruments, 6% were iron, and 6.5% were other instruments (window, door, glass, light bulb, wheelchair). Conclusion: As a result of the retrospective examination of the work accident notification forms, it was determined that those who had the most work accidents were women and those working in the nurse/midwife profession group. Most occupational accidents occur in services, and sharp object injuries occur frequently and are caused by the injector tip. The most injured organ as a result of work accidents is the hands.

Keywords: Occupational Health and Safety, Work Accidents, Hospital, Healthcare Workers, Nurse

Presentation ID / Sunum No= 168

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3407-1942

| 158

Üçüncü Basamak Hastaneler Arasında Gerçekleşen Hasta Sevklerinin Değerlendirilmesi: Retrospektif Bir Analiz

Dr. Murat Genç¹

¹Ankara Eğitim ve Arastırma Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışma, Ankara ilindeki üçüncü basamak sağlık kuruluşları arasındaki hasta sevk dinamiklerini, sevk nedenlerini ve sevk edilen hastaların demografik ve klinik özelliklerini incelemeyi amaçlamıştır. **Gereç ve Yöntem:** Retrospektif kesitsel tasarımlı bu araştırmada, 1 Ocak 2024 - 31 Aralık 2024 tarihleri arasında Ankara'daki üçüncü basamak sağlık kuruluşları arasında sevk edilen 8.482 hastanın verileri analiz edilmiştir. Demografik özellikler, sevk nedenleri ve ICD-10 kodlarına göre tanı grupları incelenmiştir. Veriler SPSS 25.0 kullanılarak değerlendirilmiş; normallik testleri, parametrik/non-parametrik testler ve çok değişkenli analizler uygulanmıştır. **Bulgular:** Hastaların %41,4'ü 19-65 yaş aralığında, %34,8'i 65 yaş üstündeydi. Erkek/kadın oranı 1,44 olarak saptandı. Sevklerin %47,1'i yoğun bakım ilişkili nedenlerle gerçekleşti (yoğun bakım doluluğu %20,6, üst seviye yoğun bakıma sevk %15,4, aynı seviye yoğun bakıma sevk %11,1). Tanı gruplarında kardiyovasküler sistem hastalıkları (%25,6), nörolojik hastalıklar (%15,7) ve travma/yaralanmalar (%14,8) ilk sıralarda yer aldı. Alt tanılarda akut miyokard enfarktüsü (%12,5), serebrovasküler hastalıklar (%6,8) ve trafik/düşme yaralanmaları (%4,4) en sık görüldü. Kardiyovasküler ve nörolojik hastalıklar birlikte tüm sevklerin %41,3'ünü oluşturdu. **Sonuç:** Üçüncü basamak hastaneler arasındaki sevklerde yoğun bakım kapasitesi sorunları belirgin rol oynamaktadır. Kardiyovasküler ve nörolojik hastalıklar üçüncü basamaklar arası sevklerin önemli bir bölümünü oluşturmaktadır. Bu bulgular, özellikle yoğun bakım kapasitelerinin planlanması ve üçüncü basamak sağlık kuruluşları arasındaki koordinasyonun güçlendirilmesi için kritik önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Üçüncü Basamak Sağlık Hizmetleri, Hastaneler Arası Sevk, Kardiyovasküler Hastalıklar, Nörolojik Hastalıklar, Yoğun Bakım

Presentation ID / Sunum No= 79

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-3024-3267

| 159

Ülseratif Kolitte Maresin-1 ve Resolvin-D1 Düzeylerinin İnflamasyon Belirteçleri ve Hastalık Aktivitesi ile İlişkisi

Dr. Selim Demirci¹ , Dr. Semih Sezer¹

¹Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Gastroenteroloji Kliniği

*Corresponding author: Selim Demirci

Özet

Giriş: Omega-3 türevi maresinler ve resolvinler gibi özel pro-çözücü lipid mediyatörleri (SPM'ler), inflamasyonun çözülmesi ve doku onarımı süreçlerinde kritik roller üstlenmektedir. Çeşitli akut ve kronik hastalıklarda, inflamasyon düzeyinin artışıyla birlikte bu mediyatörlerin kan seviyelerinde azalma gözlemlenmiştir. Ülseratif kolit (ÜK), kronik inflamatuvar bağırsak hastalıklarından biridir ve inflamatuvar sürecin düzenlenmesinde bu lipid mediyatörlerinin rolü yeterince aydınlatılmamıştır. Bu çalışmada, Maresin-1 (MaR1) ve Resolvin-D1 (RvD1) seviyelerinin ÜK hastalarında inflamatuvar biyobelirteç olarak değerlendirilebilirliği ve hastalık aktivitesi ile ilişkisi incelenmiştir. Yöntemler: Çalışmaya 30 aktif ÜK hastası, 30 remisyon dönemindeki ÜK hastası ve 30 sağlıklı kontrol dahil edilmiştir. Hastalık aktivitesi Mayo skoru ile değerlendirilmiştir. İnflamatuvar belirteçler olarak nötrofil-lenfosit oranı (NLR), monosit-HDL kolesterol oranı (MHR), trombosit-lenfosit oranı (PLR), CRP-lenfosit oranı (CLR), CRP-albumin oranı (CAR), sistemik inflamatuvar yanıt indeksi (SIRI) ve sistemik immün-inflamasyon indeksi (SII) hesaplanmıştır. Plazma MaR1 ve RvD1 seviyeleri ticari ELISA kitleri kullanılarak ölçülmüştür. Bulgular: Aktif ÜK hastalarında CRP, NLR, CLR, CAR, SIRI ve SII seviyeleri, remisyon ve kontrol gruplarına göre anlamlı derecede yüksek bulunurken, MaR1 ve RvD1 seviyeleri ise aktif ÜK hastalarında belirgin şekilde düşük bulundu ($p<0.05$). ROC analizinde, CRP ve türevleri (CLR, CAR), aktif ÜK'yi kontrol grubundan ayırt etmede yüksek duyarlılık ve özgüllük gösterdi. RvD1, aktif ÜK'yi remisyon döneminden ayırt etmede en iyi belirteç olarak saptandı ve Mayo skoru ile en güçlü negatif korelasyonu gösterdi ($r = -0.632$, $p<0.001$). Tüm belirteçler remisyon ve kontrol grupları arasında anlamlı değişiklik göstermezken, MaR1 seviyeleri remisyon grubunda kontrol grubuna kıyasla düşük bulundu ($p<0.001$). Sonuç: Serum MaR1 ve RvD1 seviyeleri, ÜK hastalarında inflamasyonun biyobelirteçleri olarak değerlendirilebilir. MaR1'in remisyon döneminde de düşük olması, subklinik inflamasyonu da tespit edebildiğini düşündürmektedir. Bu lipid mediyatörlerinin inflamasyonu çözme mekanizmalarındaki rolleri göz önünde bulundurulduğunda, gelecekte ÜK tedavisinde terapötik potansiyel taşıyabilecekleri öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ülseratif Kolit, Maresin-1, Resolvin-D1, İnflamasyon, Biyobelirteçler, Lipid Mediyatörler

Presentation ID / Sunum No= 86

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7027-1891

| 160

Enfeksiyonların Önlenmesine Yönelik Demet Uygulamalarının Etkinliği: 2021-2023 Verilerine Dayalı Bir Analiz

Dr. Mehmet Doğan¹

¹Gaziantep Şehir Hastanesi

Özet

Santral kateter ilişkili Kan Dolaşımı Enfeksiyonları (SKİ-KDE), yoğun bakım hastalarında önemli morbidite ve mortaliteye neden olmaktadır. Bu çalışma, Sağlık Bakanlığı tarafından önerilen SKİ-KDE önleme demetlerinin etkinliğini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır. 2021 yılında etik izin alınmış, 2022 yılında eğitimler tamamlanarak el hijyeni, aseptik teknik, uygun cilt hazırlığı, bariyer önlemleri ve kateter bakım süreçleri gibi demet bileşenleri uygulanmaya başlanmıştır. 2023 yılında ise uygulamalar sürdürülmüş ve enfeksiyon hızları ile demet uyum oranları retrospektif olarak karşılaştırılmıştır. Bulgular, önlem demetlerinin uygulanma oranlarında belirgin bir iyileşme sağlandığını ancak enfeksiyon oranlarında dalgalanmalar yaşandığını göstermektedir. 2023 yılında kateter kullanım oranının artması, enfeksiyon hızlarında beklenen düşüşü sınırlamış olabilir. Özellikle el hijyeni ve aseptik teknik uyum oranlarının %99'un üzerine çıkması, önlem demetlerinin doğru uygulandığını göstermektedir. Sonuç olarak, santral kateter ilişkili enfeksiyonları önlemek için çok bileşenli demet uygulamaları kritik öneme sahiptir. Ancak, uzun vadeli başarı için kateter süresinin kısaltılması, bakım süreçlerinin standardizasyonu ve sürekli eğitim programlarının devam etmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Santral Kateter Enfeksiyonu, Enfeksiyon Kontrol Demetleri, Hastane Enfeksiyonları, Aseptik Teknik, El Hijyeni, Yoğun Bakım

Presentation ID / Sunum No= 90

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3081-9004

| 161

İnsülin Direnci ve Epigenetik: Genetik Kader Mi, Yaşam Tarzının Bir Sonucu Mu?

Asst. Prof. Dr. Elif Sibel Aslan¹

¹*Biruni Üniversitesi*

*Corresponding author: Elif Sibel Aslan

Özet

İnsülin direnci, genetik yatkınlık ve çevresel faktörlerin karmaşık etkileşimi sonucunda ortaya çıkan Tip-2 diyabetin gelişiminde temel bir faktördür. DNA dizisini değiştirmeden gen ekspresyonunu düzenleyen epigenetik modifikasyonlar, bireyin insülin duyarlılığı ve metabolik sağlığında önemli bir rol oynar. DNA metilasyonu, histon modifikasyonları ve mikroRNA düzenlemesi gibi epigenetik mekanizmalar, beslenme, egzersiz, stres ve uyku düzeni gibi dış etkenlerden etkilenebilir. Bu çalışma, insülin direncindeki epigenetik düzenleme mekanizmalarını ayrıntılı olarak ele alarak, bu değişimlerin hastalığın ilerlemesine nasıl katkıda bulunduğunu veya hastalığın önlenmesi ve müdahale edilmesi için nasıl fırsatlar sunduğunu incelemektedir. Ayrıca, epigenetik tabanlı tedavi stratejileri, kişiselleştirilmiş tıp yaklaşımları, yaşam tarzı değişiklikleri ve farmakolojik müdahaleler detaylı bir şekilde ele alınarak, insülin direncini ve komplikasyonlarını hafifletme potansiyelleri değerlendirilmiştir. Sonuç olarak, genetik yatkınlık değiştirilemez olsa da, epigenetik düzenlemenin dinamik yapısı, bilinçli yaşam tarzı seçimlerinin gen ekspresyonunu önemli ölçüde değiştirebileceğini, insülin direncini azaltabileceğini ve Tip-2 diyabet riskini düşürebileceğini göstermektedir. Bu durum, hastalığın önlenmesi ve yönetimi için umut verici bir yol sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İnsülin Direnci, Epigenetik, DNA Metilasyonu, Tip-2 Diyabet, Yaşam Tarzı Değişiklikleri

Insulin Resistance and Epigenetics: Genetic Destiny Or a Lifestyle Outcome?

Abstract

Insulin resistance is an essential factor in the development of type 2 diabetes, caused by a complicated combination of inherited and environmental factors. Epigenetic modifications, which regulate the expression of genes without changing DNA sequences, have a crucial role for regulating an individual's insulin tolerance and metabolic condition. These alterations, encompassing DNA methylation, histone changes, and microRNA regulation, may be affected by external variables such as nutrition, stress, physical activity, and sleep patterns. The current investigation addresses molecular mechanisms of

epigenetic regulation in insulin resistance, focusing how these modifications affect the development of the disease or, alternatively, present possibilities for prevention and intervention. Furthermore, options for treatment based in epigenetics, including personalized medicine, lifestyle modifications and pharmaceutical treatments, are carefully investigated to determine their effectiveness in treating insulin resistance and its related implications. Although familial susceptibility is permanent, the fluidity of epigenetic regulation suggests that informed lifestyle decisions may significantly impact gene expression, lower insulin resistance, and reduce the possibility of Type-2 diabetes, showing an effective approach for disease prevention and management.

Keywords: Insulin Resistance, Epigenetics, DNA Methylation, Type-2 Diabetes, Lifestyle Modifications

Presentation ID / Sunum No= 49

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0336-0645

| 163

Integration of Transcriptome and Proteome Data to Characterize Psoriasis Subtypes At the Molecular Level and Investigate Potential Subtype-Specific Drugs

Asst. Prof. Dr. Saliha Ece Acuner¹

¹*Istanbul Medeniyet University*

*Corresponding author: Saliha Ece ACUNER ZORLUUYSAL

Abstract

Psoriasis is a chronic autoimmune skin condition with various subtypes such as inverse, erythrodermic, guttate, generalized pustular and plaque psoriasis. The aim of this study is to distinguish between these subtypes at the molecular level and find drugs that can specifically target them. For this, reconstructed a protein-protein interaction (PPI) network was reconstructed for psoriasis disease and subtype-specific transcriptome data was utilized to map onto the reconstructed network. Then, the subnetworks related to each subtype were identified and functionally enriched to examine potential subtype-specific pathways and drug candidates targeting them. Psoriasis PPI network was reconstructed using the disease-related genes as seed proteins. The transcriptomic data was mapped to interactome by mapping these DEGs to the psoriasis PPE network to discover the disease subtype-specific subnetworks. Functional enrichment of the discovered subnetworks, were performed to identify the biological pathways, molecular functions and cellular processes associated with each disease subtype. Finally, drug-gene interactions were used to identify drugs that could be potentially used in a subtype-specific manner. Findings indicate that Ribavirin and Gefitinib, which are used for hepatitis C and lung cancer, respectively, are potential drug candidates suitable to use in all psoriasis subtypes. In accordance with the literature, systemic immunosuppressants such as methotrexate; immunosuppressant biologics, namely adalimumab and infliximab; and aspirin (with potential immunosuppression effect); as well as antineoplastic agents such as cisplatin and sorafenib were identified to target almost all psoriasis subtypes. Lastly, dexamethasone, paclitaxel, carbamazepine, methimazole/thiazole and cetuximab were discovered as candidate drugs specific to the plaque and inverse psoriasis subtypes.

Keywords: Psoriasis, Transcriptome, Proteome, Protein-Protein Interaction, Network Analysis

Presentation ID / Sunum No= 169

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1640-8724, 0009-0008-7936-4638, 0009-0007-0905-6771, 0009-0001-0288-9128

| 164

Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalarında (KOAİ) Solunum Fonksiyonları, Yaşam Kalitesi, Beslenme Durumu ve Kan Biyokimyasal Parametreleri Arasındaki İlişki

Asst. Prof. Dr. Merve Pehlivan¹, Researcher Dila Sude Turan¹, Researcher Melisa Demçe¹, Researcher Ömer Can Torun¹

¹Trakya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme Ve Diyetetik Bölümü

*Corresponding Author: Merve Pehlivan

Özet

Amaç: Bu çalışmada Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalarında (KOAİ) solunum fonksiyonları, yaşam kalitesi, beslenme durumu ve kan biyokimyasal parametreleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. **Yöntem:** Tanımlayıcı tipteki bu araştırma Edirne Merkezde yaşayan 105 KOAİ hastası üzerinde yapılmıştır. Veri toplama araçları hastaların tanımlayıcı özelliklerini içeren bir anket ile birlikte Subjektif Global Değerlendirme Formu (SGD)'nu, Nutrisyonel Risk Skoru-2002 (NRS-2002)'nu, St. George Solunum Anketi(SGRQ)'ni ve KOAİ ve Astım Yorgunluk Ölçeği (CAFS)'ni içermektedir. **Bulgular:** Katılımcıların %43,8'i kadın ve bireylerin yaş ortalaması 64,03±10,81 (min:45, maks: 87) yıldır. KOAİ evrelemesine göre katılımcıların %39,0'ı çok ağır ve ağır (FEV1 <%50), %61,0'ı orta düzeyde (FEV1 %50-79) KOAİ sınıflamasında yer almaktadır. Kadınların Beden Kütle İndeksi (BKİ) ortalaması 25,75±4,90 kg/m² iken, erkek bireylerin BKİ ortalaması 24,59±4,52 kg/m² olarak bulunmuştur. SGD'ye göre hafif düzeyde malnütrisyonunda olan katılımcıların CAFS puan ortalamaları, beslenme durumu iyi olan katılımcılara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur (p<0,001). Kadınların SGD puanları ile SGRQ puanları arasında (p>0,05); erkeklerin SGD puanları ile CAFS (p>0,05) ve SGRQ (p>0,05) puanları arasında; kadınların ve erkelerin NRS-2002 puanları ile CAFS ve SGRQ puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık belirlenmemiştir (p>0,05). **Sonuçlar:** Bulgular KOAİ'li bireylerde malnütrisyon durumunun artmasıyla beraber bireylerdeki yorgunluk düzeyinin arttığını ve yaşam kalitesinin olumsuz yönde etkilendiğini göstermektedir. Bu değişkenler arasındaki dinamiklerin daha iyi anlaşılabilmesi için daha kapsamlı deneysel çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. *Bu çalışma TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı kapsamında 1919B012329589 proje numarası ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: KOAİ, Yaşam Kalitesi, Beslenme Durumu, Biyokimyasal Parametreler

Relationship Between Respiratory Functions, Quality of Life, Nutritional Status and Blood Biochemical Parameters in Patients With Chronic Obstructive Pulmonary Disease (COPD)

Abstract

Aim: This study aimed to investigate the relationship between respiratory functions, quality of life, nutritional status and blood biochemical parameters in patients with Chronic Obstructive Pulmonary Disease (COPD). Methods: This descriptive study was conducted on 105 COPD patients living in Edirne city center. Data collection tools included a questionnaire including descriptive characteristics of the patients, Subjective Global Assessment Form (SGA), Nutritional Risk Screening-2002 (NRS-2002), St. George's Respiratory Questionnaire (SGRQ) and COPD and Asthma Fatigue Scale (CAFS). Results: 43.8% of the participants were female and the average age of the individuals was 64.03 ± 10.81 (min: 45, max: 87) years. According to the COPD staging, 39.0% of the participants were in the very severe and severe ($FEV_1 < 50\%$) and 61.0% were in the moderate ($FEV_1 50-79\%$) COPD classification. The average Body Mass Index (BMI) of women was found to be 25.75 ± 4.90 kg/m², and the average BMI of men was found to be 24.59 ± 4.52 kg/m². The mean CAFS scores of participants with mild malnutrition according to SGA were found to be statistically significantly higher than those of participants with good nutritional status ($p < 0.001$). No statistically significant difference was found between the SGA scores and SGRQ scores of women ($p > 0.05$); between the SGA scores and CAFS ($p > 0.05$) and SGRQ ($p > 0.05$) scores of men; and between the NRS-2002 scores of women and men and the CAFS and SGRQ scores ($p > 0.05$). Conclusions: The findings show that as malnutrition increases in individuals with COPD, fatigue levels increase and quality of life is negatively affected. More comprehensive experimental studies are needed to better understand the dynamics between these variables. This study was supported by the TUBITAK 2209-A University Student Research Projects Support Program with the project number 1919B012329589.

Keywords: COPD, Quality of Life, Nutritional Status, Biochemical Parameters

Presentation ID / Sunum No= 29

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2381-9978

| 166

Sağlık Bilimlerinde Derleme Türlerinin Dağılımı: Önemli Veritabanlarından Bulgular

Asst. Prof. Dr. Halime Arıkan¹

¹*Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi*

Özet

Derleme makaleleri, disiplinler arası bilgiyi sentezlemek için kritik bir öneme sahiptir. Anlatı derlemeleri, sistematik derlemeler, meta-analizler, kapsam derlemeleri, hızlı derlemeler, eleştirel derlemeler, bütünleştirici derlemeler, sürekli güncellenen derlemeler ve daha niceleri gibi derleme türlerinin çeşitliliği, belirli araştırma ihtiyaçlarını karşılamak için mevcut metodolojik yaklaşımların geniş yelpazesini vurgulamaktadır. Bu çalışma, sağlık bilimlerindeki Türkiye bağlantılı derleme türlerinin dağılımını incelemiş ve bu türlerin PubMed, Web of Science (WoS), Scopus ve TR Dizin'deki temsilini değerlendirmiştir. Bu çalışmanın amacı, sağlık bilimlerindeki inceleme türlerinin büyük veritabanlarındaki dağılımını analiz etmektir. Veriler PubMed, WoS, Scopus ve TR Dizin'den toplanmıştır. İncelenen türler arasında anlatı derlemeleri, sistematik derlemeler, meta-analizler, kapsam derlemeleri, bütünleştirici derlemeler ve birçok derleme türü yer almıştır. Arama sorguları her veritabanına uyarlanmış ve sonuçlar yayın türü, tarih aralığı ve sağlık bilimlerine uygunluk açısından filtrelenmiştir. Scopus'un disiplinler arası yapısından kaynaklanan zorluklar not edilmiştir. PubMed: Sistematik derlemeler (1.001 makale) ve meta-analizler (568 makale) en baskın türler olup, sağlık bilimlerine odaklanmasını yansıtmaktadır. Web of Science: Sistematik derlemeler (2.918 makale) ve meta-analizler (1.416 makale) en çok temsil edilen türler olup, sağlıkla ilgili güçlü indeksleme kapasitesini göstermektedir. Scopus: Sistematik derlemeler (2.527 makale) ve meta-analizler (1.506 makale) öne çıkmakla birlikte, geniş kapsamı nedeniyle sağlıkla ilgili sonuçların filtrelenmesi zorluk yaratmaktadır. TR Dizin: Sistematik derlemeler (800 makale) ve meta-analizler (487) dikkat çekmektedir. PubMed ve WoS, disipline özel indeksleme nedeniyle sağlık bilimleri için güvenilir ve hedefe yönelik sonuçlar sunmaktadır. Scopus, geniş kapsamlı veriler sunsa da, sağlıkla ilgili çalışmalarını izole etmede daha az etkilidir. TR Dizin, bölgesel çalışmalar için değer katmakta ancak sınırlı kapsama sahiptir. Araştırmacılar, sistematik incelemeler ve meta-analizler için PubMed ve WoS'u önceliklendirmeli, Scopus'u sağlık bilimleri sorgularında dikkatle kullanmalıdır. Ayrıca oldukça fazla olan derleme çeşitleri hakkında daha fazla bilgi sahibi olunmalı ve alandaki ihtiyaçlara yönelik literatüre kazandırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Bilimleri, Derleme Türleri, Sistematik Derlemeler, Veritabanı

Distribution of Review Types in Health Sciences: Insights From Major Databases

Abstract

Review articles are essential for synthesizing knowledge across disciplines. The diversity of review types, including narrative reviews, systematic reviews, meta-analyses, scoping reviews, rapid reviews, critical reviews, integrative reviews, living reviews, and many more, highlights the range of methodological approaches available to address specific research needs. This study explores the distribution of review types with Turkey affiliation in health sciences and evaluates their representation in PubMed, Web of Science (WoS), Scopus, and TR Dizin. The study aimed to analyze the distribution of review types in health sciences across major databases. Data were collected from PubMed, WoS, Scopus, and TR Dizin. Review types included narrative reviews, systematic reviews, meta-analyses, scoping reviews, integrative reviews, and various review types. Search queries were tailored to each database, filtering results by publication type, date range, and relevance to health sciences. Issues with Scopus' interdisciplinary nature were noted. PubMed: Systematic reviews (1,001 articles) and meta-analyses (568 articles) were dominant, reflecting its focus on health sciences. Web of Science: Systematic reviews (2,918 articles) and meta-analyses (1,416 articles) were most represented, highlighting its robust health indexing. Scopus: Systematic reviews (2,527 articles) and meta-analyses (1,506 articles) were significant, but health-specific filtering was challenging due to its broad scope. TR Dizin: Systematic reviews (800 articles) and meta-analyses (487 articles) were notable. PubMed and WoS provide reliable, targeted results for health sciences due to discipline-specific indexing. Scopus, while offering comprehensive data, is less effective for isolating health-related studies due to its multidisciplinary nature. TR Dizin adds value for regional research but has limited coverage. Researchers should prioritize PubMed and WoS for systematic reviews and meta-analyses, using Scopus cautiously for health sciences queries. Additionally, more information should be gathered about the numerous types of reviews, and contributions should be made to the literature in line with the needs of the field.

Keywords: Health Sciences, Review Types, Systematic Reviews, Database

Presentation ID / Sunum No= 28

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0087-1821>

| 168

Serebral Palsili Çocuklarda Osteopati: Bir Kapsam Derlemesi

Asst. Prof. Dr. Erkan Erol¹

¹*Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi*

Özet

Giriş: Serebral palsi, merkezi sinir sisteminde meydana gelen ilerleyici olmayan bir yaralanma olarak tanımlanır; ancak, belirtilerin şiddeti çocuğun büyümesiyle artış gösterebilir. Bu belirtiler arasında konuşma ve yutma bozuklukları, mesane ve bağırsak kontrolünde zorluklar, nöbetler ve tonus anormallikleri yer alır. Osteopati, hareket kısıtlılıklarını ele alarak yapısal ve işlevsel sistemleri düzeltmeye ve düzenlemeye odaklanan manuel bir tedavi yaklaşımıdır. Literatürdeki kanıtlar, osteopatik müdahalelerin serebral palsili çocuklarda motor fonksiyonlar ve yaşam kalitesi gibi parametreleri iyileştirebileceğini göstermektedir. Bu çalışma, osteopatik müdahalelerin serebral palsili çocuklar üzerindeki etkilerini sistematik olarak incelemeyi amaçlamaktadır. Yöntem: Serebral palsili çocuklara uygulanan osteopatik müdahaleleri araştıran çalışmalar dahil edilmiştir. Sadece İngilizce yazılmış makaleler incelenmiş, derlemeler, mektuplar, notlar ve çalışma protokolleri dışlanmıştır. PubMed, Web of Science ve Scopus veri tabanlarında serebral palsi ve osteopati ile ilgili önceden belirlenmiş terimler kullanılarak arama yapılmıştır. Bulgular: İncelenen veri tabanlarında toplam 100 kayıt tespit edilmiştir. Yinelenen kayıtlar çıkarıldıktan sonra 47 kayıt kalmıştır. Başlık ve özetlerin incelenmesi sonucunda altı çalışma uygun bulunmuş ve tam metinleri değerlendirilmiştir. Sonuç olarak, dört çalışma derlemeye dahil edilmiştir. Bu çalışmalarda motor gelişim, günlük yaşam aktiviteleri, kas tonusu, kabızlık düzeyleri, ağrı ve yaşam kalitesi gibi parametreler değerlendirilmiştir. Bulgular, osteopatik müdahalelerin motor gelişim, günlük yaşam aktivitelerinde bağımsızlık ve kabızlık yönetimi üzerinde olumlu etkileri olduğunu göstermektedir. Sonuç: Serebral palsili çocuklarda osteopatik müdahalelerin belirli olumlu etkileri olduğu bildirilmiştir. Ancak, çalışmaların metodolojilerindeki heterojenlik ve sınırlı sayıda çalışma nedeniyle osteopatinin bu popülasyonda etkili olduğu sonucuna varmak mümkün değildir. Etkinliğini belirlemek için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Serebral Palsi, Osteopati, Kapsam Derlemesi

Osteopathy in Children With Cerebral Palsy: A Scoping Review

Abstract

Introduction: Cerebral palsy is a non-progressive central nervous system injury, but symptoms often worsen as the child grows. These symptoms include speech and swallowing disorders, impaired bladder and bowel control, seizures, and tone abnormalities. Osteopathy, a manual treatment approach, focuses on correcting and regulating structural and functional systems by addressing movement restrictions. Evidence suggests osteopathic interventions may enhance motor functions and quality of life in children with cerebral palsy. This study systematically explores the effects of osteopathic interventions on this population. Method: Studies examining osteopathic interventions in children with cerebral palsy were included. Only English-language articles were reviewed, while reviews, letters, notes, and protocols were excluded. Searches were conducted in PubMed, Web of Science, and Scopus using predefined terms related to cerebral palsy and osteopathy. Results: From 100 identified records, 47 remained after removing duplicates. Following title and abstract screening, six studies were considered, and four were included after full-text reviews. These studies assessed motor development, activities of daily living, muscle tone, constipation, pain, and quality of life in children with cerebral palsy. Findings suggest that osteopathic interventions positively impact motor development, independence in daily activities, and constipation management. Conclusion: Osteopathic interventions show potential benefits for children with cerebral palsy, particularly in motor development and daily living activities. However, due to the limited number and heterogeneity of studies, definitive conclusions about their effectiveness cannot be drawn. Further research is required to confirm these findings.

Keywords: Cerebral Palsy, Osteopathy, Scoping Review

Presentation ID / Sunum No= 87

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7027-1891

| 170

Ventilatör İlişkili Olayları Önlemeye Yönelik Enfeksiyon Kontrol Demetinin Etkinliği

Dr. Mehmet Doğan¹

¹*Gaziantep Şehir Hastanesi*

Özet

Bu çalışma, ventilatör ilişkili olayları (VİO) önlemeye yönelik enfeksiyon kontrol demetinin etkinliğini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır. 2021 yılında bu uygulama gerçekleştirilmemiş, etik izinlerin alınmasının ardından 2022 yılında uygulamaya başlanmış ve 2023 yılında da sürdürülmüştür. Çalışma kapsamında el hijyeni uygulama oranı, ventilatör gerekliliğini değerlendirme, sedasyon tatiline uyum, yatak başı elevasyonuna uyum, ağız bakımına uyum ve araç kullanım oranları değerlendirilmiştir. Sonuçlar incelendiğinde, 2021'den itibaren enfeksiyon kontrol demetinin uygulanmasıyla el hijyeni oranının %73,9'dan %92,9'a çıktığı, ventilatör gerekliliği değerlendirme oranının %99,4'e ulaştığı ve ağız bakımına uyum oranının %99,6 olduğu görülmüştür. Ayrıca VİO hızı, 2021'de 9,50 iken 2022'de 2,50'ye düşmüş, 2023'te ise 4,90 olarak tespit edilmiştir. Sonuç olarak enfeksiyon kontrol demetinin, ventilatör ilişkili olayları önlemede etkili olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Enfeksiyon Kontrolü, Ventilatör İlişkili Olaylar, El Hijyeni, Ağız Bakımı, Sedasyon Tatili, Hasta Güvenliği

Presentation ID / Sunum No= 41

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8083-2920>

| 171

Yapay Zeka ve Görüntü İşleme Tekniklerinin Hibrit Yaklaşımı ile COVID-19 Enfeksiyonunun Tespiti

Asst. Prof. Dr. Tansel Uyar¹

¹Başkent Üniversitesi

*Corresponding author: Tansel Uyar

Özet

AMAÇ: Sunulan çalışmanın amacı hem yapay zeka hem de görüntü işleme tekniklerinin bölütleme süreci için ortak kullanılması ile bilgisayarlı tomografi görüntüleri üzerinden COVID-19 enfeksiyonunun tespit edilmesidir. **YÖNTEM:** Çalışmada, Jun ve arkadaşlarının oluşturduğu ve etiketlediği 20 hastaya ait aksiyel bilgisayarlı tomografi kesit görüntülerinden oluşan açık erişimli bir veri seti kullanılmıştır. Veri setine ait görüntüler 512x512 piksel boyutlarında yeniden boyutlandırılarak işaret-gürültü oranı gözetiminde adaptif gürültü temizleme ve keskinleştirme ön işlemleri uygulanmıştır. Bölütleme işlemlerinin ilk aşaması olan semantik bölütleme için U-Net, SegNet ve DeepLabV3+ (ResNet18, ResNet50, MobileNetV2, Xception ve InceptionResNetV2 omurga yapıları ile) modelleri eğitilerek hem enfeksiyon hem de akciğer bölütlemelerinin deneysel çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Modeller için değişken hiper-parametre denemeleri ile en başarılı bölütleme modeli tespit edilmiştir. Bölütleme işlemlerinin ikinci aşamasında ise enfeksiyon bölütlemesi sonuçlarını iyileştirmek için bulanık mantıkla çalışan ortalama kümeler yaklaşımı kullanılmıştır. Bu yaklaşım, sadece bölütlenen akciğer alanları üzerinde gerçekleştirilerek enfeksiyon bölütlemesi ile optimal küme sayısı tespit edilmiştir. Son aşamada ise tüm kesit görüntülerinde tespit edilen enfeksiyon bölütlemeleri birleştirilerek nihai sonuçlar elde edilmiştir. **BULGULAR:** Deneysel çalışmalar sonucunda, en başarılı model InceptionResNetV2 omurga yapısına sahip DeepLabV3+ olarak tespit edilmiştir. İlk aşama bölütlemelerde enfeksiyon tespitinde %88,02 global doğruluk başarısı ile akciğer bölütlemesinde ise sol akciğer için %99,08 ve sağ akciğer için %98,78 global doğruluk başarısı elde edilmiştir. Enfeksiyon tespit başarısını artırabilmek için kullanılan bulanık mantık ortalama kümeler yaklaşımının bölütleme sonuçları ile yapay zeka kullanılarak elde edilen bölütleme sonuçları birleştirildiğinde global doğruluk başarısı %94,56 değerine ulaşmıştır. **SONUÇ:** Sunulan çalışmada literatürde yaygın kullanılan yapay zeka bölütleme yaklaşımları ile görüntü işleme tekniklerinin hibrit olarak kullanılmasıyla COVID-19 enfeksiyon tespiti yapabilen bir yaklaşım elde edilmiştir. Gelecek çalışmalarında daha fazla veri seti ile eğitim hedeflenmektedir. Öte yandan elde edilen akciğer bölütlemelerine uygulanan bulanık mantık ortalama kümeleme yöntemi haricinde daha fazla bölütleme yönteminin de uygulanması bu kısım için de hibrit bir yaklaşımın oluşturulması ve deneysel çalışmaların gerçekleştirilmesi hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Görüntü Bölütleme, Semantik Bölütleme, Görüntü İşleme

Detection of COVID-19 Infection With a Hybrid Approach of Artificial Intelligence and Image Processing Techniques

Abstract

OBJECTIVE: The aim of the study is to detect COVID-19 infection through computed tomography images by using both artificial intelligence and image processing techniques for the segmentation. **METHOD:** The study utilized an open-access dataset comprising axial computed tomography of 20 patients, created and labeled by Jun et al.. The images were resized to 512x512 pixels, and adaptive denoising with sharpening was applied by using signal-to-noise ratio. Semantic segmentation, the initial stage, the training of U-Net, SegNet, and DeepLabV3+ (with ResNet18, ResNet50, MobileNetV2, Xception, and InceptionResNetV2 backbone structures) models. Experimental studies of both infection and lung segmentations were conducted. The most successful model was determined by conducting hyper-parameter experiments. In the subsequent stage, fuzzy c-means approach was utilized to enhance the infection segmentation. This approach was implemented on the segmented lung regions, and the optimal number of clusters was determined by infection segmentation. In the final stage, the infection segments detected in all cross-sectional images were combined, and the final results were obtained. **RESULTS:** The most successful model was identified as DeepLabV3+ with InceptionResNetV2 backbone structure. In the initial stage, global accuracy success rate of 88.02% was achieved in infection detection, while 99.08% was attained for left lung segmentation and 98.78% for right lung segmentation. When the segmentation results of the fuzzy c-means approach, which was used to enhance the success of infection detection, were combined with the segmentation results obtained using artificial intelligence, global accuracy success rate reached 94.56%. **CONCLUSIONS:** An approach for detecting the COVID-19 infection was obtained by integrating a hybrid of artificial intelligence and image processing techniques. Subsequent studies will focus on training with more datasets. The future objective is to implement additional segmentation techniques beyond the fuzzy c-means method employed in the lung segmentations, thereby formulating a hybrid approach for this component and conducting experimental studies.

Keywords: COVID-19, Image Segmentation, Semantic Segmentation, Image Processing

Presentation ID / Sunum No= 20

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Mahmut.zengin507

| 173

Hemşirelik Öğrencilerinde Manevi Bakım Verme Yeterliliği ve Kişisel Anlam Profiline Belirlenmesi

Researcher Mahmut Zengin¹, Assoc. Prof. Dr. Neşe Uysal²

¹Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

²Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet

Giriş: Hemşirelik bakım hizmetlerinin sunumunda bütüncül yaklaşım önemlidir. Hemşirelik öğrencilerinde manevi bakım verme yeterliliği ve algısı öğrencilerin bilgi düzeyi, kültürü, değerleri ve kişisel anlam profillerinden etkilenmektedir. Amaç: Bu çalışmada hemşirelik öğrencilerinin manevi bakım verme yeterliliğini ve kişisel anlam profiline ve aralarındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Tanımlayıcı nitelikte yürütülen araştırmanın örneklemini, Hitit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi hemşirelik bölümünde öğrenim gören 210 hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Araştırmanın verileri anket formu, Manevi Bakım Verme Yeterliliği Ölçeği ve Kişisel Anlam Profili Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Araştırma için etik kurul izni ve kurum izni alınmıştır. Bulgular: Araştırmaya katılan hemşirelik öğrencilerinin yaş ortalaması 21.85±1.5, %75.2'si kadın, %41.9'u 4.sınıf öğrencisidir. Kişisel anlam profili ölçeğinde en yüksek puan yakınlık ve ilişki alt boyutlarından; en düşük puan öz aşkınlık ve algılanan adalet alt boyutlarından alınmıştır. “Manevi bakımın değerlendirilmesi ve uygulanması”, “manevi bakımda profesyonellik ve hasta danışmanlığı” ve “hastanın maneviyatına karşı tutumu ve iletişimi” alt boyutları ile Kişisel anlam profili ölçeği toplam puanları arasında orta düzeyde, pozitif yönde anlamlı ilişkisi olduğu saptanmıştır (p<0,05). Kişisel anlam profili “din” ve “başarı” alt boyut puanlarının cinsiyete göre anlamlı farklılık gösterdiği saptanmıştır. Kişisel anlam profili toplam puanlarının manevi bakım konusunda bilgi sahibi olma durumuna göre anlamlı farklılık gösterdiği saptanmıştır. Manevi bakıma verme yeterliliği ölçeği toplam puanlarının manevi bakım konusunda bilgi sahibi olma düzeylerine göre anlamlı farklılık gösterdiği saptanmıştır(p<0,05). Sonuç: Manevi bakım yeterliliklerini ilişkin öğrencilerin bilinçlendirilmesi bireylere holistik bir bakış açısıyla yaklaşmak için önemlidir. Bu doğrultuda manevi bakım yeterliliği ile ilişkili kişisel faktörlerin belirlenmesi bu alanda literatüre katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Kişisel Anlam Profili, Manevi Bakım

Determination of Spiritual Care Competence and Personal Meaning Profile in Nursing Students

Abstract

Introduction: A holistic approach is important in the provision of nursing care services. The spiritual caregiving competence and perception of nursing students are affected by the students' knowledge level, culture, values and personal meaning profiles. Aim: This study was conducted to determine the spiritual caregiving competence and personal meaning profile of nursing students and the relationship between them. Method: The sample of the descriptive study consisted of 210 nursing students studying in the nursing department of Hitit University Faculty of Health Sciences. The data of the study were collected using a questionnaire form, the Spiritual Caregiving Competence Scale and the Personal Meaning Profile Scale. Ethics committee and institutional permission were obtained for the study. Results: The mean age of the nursing students participating in the study was 21.85 ± 1.5 , 75.2% were female and 41.9% were 4th year students. The highest score in the personal meaning profile scale was obtained from the closeness and relationship sub-dimensions; the lowest score was obtained from the self-transcendence and perceived justice sub-dimensions. It was determined that there was a moderate, positive significant relationship between the sub-dimensions of "Evaluation and implementation of spiritual care", "Professionalism in spiritual care and patient counseling" and "Attitude and communication towards the patient's spirituality" and the total scores of the Personal Meaning Profile Scale ($p < 0,05$). It was determined that the scores of the "religion" and "success" sub-dimensions of the Personal Meaning Profile showed significant differences according to gender. It was determined that the total scores of the Personal Meaning Profile showed significant differences according to the level of knowledge about spiritual care. It was determined that the total scores of the spiritual care giving competence scale showed significant differences according to the level of knowledge about spiritual care ($p < 0,05$). Conclusion: Raising awareness of students regarding spiritual care competencies is important in order to approach individuals with a holistic perspective. In this direction, determining the personal factors related to spiritual care competence will contribute to the literature in this field.

Keywords: Nursing, Personal Meaning Profile, Spiritual Care

Presentation ID / Sunum No= 143

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-5067-1176

| 175

Hemşirelerde Merhamet Yorgunluğunun Bakım Odaklı Hemşire-Hasta Etkileşimi ve Kriz Yönetimine Etkisinin Değerlendirilmesi

Exp. Osman Zengin¹ , Assoc. Prof. Dr. Ayşe Demiray¹

¹Düzce Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

Özet

Araştırma hemşirelerin merhamet yorgunluğu düzeylerinin bakım odaklı hemşire-hasta etkileşimi ve kriz yönetimine etkisini değerlendirmek amacıyla karma (mixed-methods) desende gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın evrenini, Bolu İl Sağlık Müdürlüğü'ne bağlı kamu hastanelerinin acil, onkoloji, yoğun bakım ve palyatif ünitelerinde çalışan 260 hemşire oluşturmuştur. Çalışmaya katılmayı kabul eden 158 hemşire bu çalışmanın örneklemini oluşturmuş olup veriler Tanıtıcı Bilgi Formu, Merhamet Yorgunluğu Kısa Ölçeği, Bakım Odaklı Hasta-Hemşire Etkileşimi Ölçeği, Kriz Yönetimi Ölçeği ve nitel araştırmalarda veri toplama yöntemlerinden biri olan hemşirelerle bireysel derinlemesine görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Çalışmanın nitel boyutundaki örneklemini maksimum çeşitlilik örnekleme yöntemi kullanılarak görüşülen 30 hemşire oluşturmuştur. Örneklemin genişliğine karar verirken veri doygunluğu dikkate alınmıştır. Nicel bölümün veri analizinde Kolmogorov-Smirnov, t-testi (Independent sample t-testi), Pearson korelasyon, Bonferroni, basit regresyona ve tek yönlü varyans analizi (One-Way ANOVA) kullanılmıştır. Çalışmanın nitel verilerin analiz edilmesinde ise MQXQDA 20 kullanılmıştır. MYÖ ile kriz yönetimi ve BOHHEÖ puanları arasında negatif yönde ve anlamlı bir ilişkinin olduğu bulunmuştur. Hemşireler ile yapılan görüşmelerde büyük bir çoğunluğunun merhamet yorgunluğu kavramını daha öne hiç duymadığı, merhamet yorgunluğunun yoğun çalışma koşullarında ortaya çıkabileceği ve bu kavramın hastalarla olan etkileşimi ve kriz yönetimi sürecini olumsuz etkilediği görüşlerine ulaşılmıştır. Hemşireler en zor kriz anlarını trajik olaylar, ilk ex tecrübesi, depresyon, iş kazası olarak ifade etmişlerdir. Hemşireler için merhamet yorgunluğuyla başa çıkmada erişilebilir destek grupları sağlanmalı, iş yükünü azaltacak politikalar ve uygulamalar benimsenmeli, hastalarla etkili iletişim ve empati gösterme konusunda desteklenmelidir. Ayrıca, kriz yönetimi protokollerinin düzenli olarak gözden geçirilip güncellenmeleri önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Bakım Odaklı Hemşire-Hasta Etkileşimi, Kriz, Kriz Yönetimi, Merhamet, Merhamet Yorgunluğu

Evaluating the Impact of Compassion Fatigue in Nurses On Care-Focused Nurse-Patient Interaction and Crisis Management

Abstract

The research was conducted in a mixed-methods design to evaluate the impact of compassion fatigue levels of nurses on care-focused nurse-patient interaction and crisis management. The population of the study consisted of 260 nurses working in emergency, oncology, intensive care, and palliative care units of public hospitals affiliated with the Bolu Provincial Health Directorate. A sample of 158 nurses who agreed to participate formed the sample of this study, and data were collected through the Introductory Information Form, Compassion Fatigue Short Scale, Care-focused Nurse-Patient Interaction Scale, Crisis Management Scale, and individual in-depth interviews with nurses, which is one of the data collection methods in qualitative research. The qualitative dimension of the study consisted of 30 nurses interviewed using maximum variation sampling. Data saturation was considered in determining the sample size. In the quantitative part of the data analysis, Kolmogorov-Smirnov, t-test (Independent sample t-test), Pearson correlation, Bonferroni, simple regression, and one-way analysis of variance (One-Way ANOVA) were used. MQXQDA 20 was used for the analysis of qualitative data. A negative and significant relationship was found between compassion fatigue and crisis management and care-focused nurse-patient interaction scores. In interviews with nurses, the majority had never heard of the concept of compassion fatigue before, and it was found that compassion fatigue could arise in intense working conditions and negatively affect interaction with patients and the crisis management process. Nurses expressed the most challenging crisis moments as tragic events, first experiences, earthquakes, and workplace accidents. Accessible support groups should be provided to help nurses cope with compassion fatigue, and policies and practices to reduce workload should be adopted. Nurses should be supported in effective communication and showing empathy towards patients. Additionally, it is recommended to regularly review and update crisis management protocols.

Keywords: Care-Focused Nurse-Patient Interaction, Compassion, Compassion Fatigue, Crisis, Crisis Management

Presentation ID / Sunum No= 173

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8356-6234

| 177

Hemşirelik Öğrencilerinin Klinik Uygulamalara Yönelik Öğrenme ve Tutum Düzeyi

Asst. Prof. Dr. Tuğba Karataş¹

¹Gazi Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Özet

Amaç. Hemşirelik öğrencilerinin klinik uygulamalara yönelik öğrenme ve tutum düzeyinin belirlenmesidir. Yöntem. Bu tanımlayıcı çalışma, 31.12.2024-15.01.2025 tarihleri arasında, Ankara’da bir hemşirelik fakültesinde öğrenim gören 259 hemşirelik öğrencisi ile yapılmıştır. Araştırma verilerinin toplanmasında; Tanıtıcı Bilgi Formu, Hemşirelik Öğrencileri için Klinik Uygulamalara Yönelik Tutum Ölçeği ve Klinik Hemşirelik Uygulamalarına Yönelik Öz Düzenlemeli Öğrenme Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizi için sayı, yüzde, ortalama, standart sapma ve Pearson Korelasyon analizi yapılmıştır. Bulgular. Öğrencilerin yaş ortalaması 20.02 ± 2.01 ’dir ve %86.5’i kız öğrencidir. Akademik ortalama 3.01 ± 0.54 dir. Klinik Uygulamalara Yönelik Tutum Ölçeği alt boyutlarından alınan puan ortalamalarına bakıldığında “klinik uygulamalara yönelik inanç ve beklenti” alt boyutu için 29.9 ± 2.3 , “klinik uygulamalara yönelik olumlu yaklaşım” alt boyutu için 25.2 ± 5.9 , “klinik uygulamalara yönelik olumsuz yaklaşım” alt boyutu için 26.1 ± 4.2 ve “kişisel gelişim” alt boyutu için puan ortalaması 14.6 ± 1.9 dur. Ölçeği toplam puan ortalaması ise 95.8 ± 10.9 dur. Klinik Hemşirelik Uygulamalarına Yönelik Öz Düzenlemeli Öğrenme Ölçeği alt boyutlarından alınan puan ortalamalarına bakıldığında “motivasyon” alt boyutu için 28.2 ± 3.9 , “öğrenme stratejileri” alt boyutu için 36.5 ± 4.5 dir. Ölçeğin toplam puan ortalaması ise 64.6 ± 7.7 dir. Öğrencilerin %49’unun klinik uygulamalara yönelik tutumunun, %58.3’ünün de klinik hemşirelik uygulamalarına yönelik öz düzenlemeli öğrenme yaklaşımını ortalamanın altında kullandığı belirlenmiştir. Yapılan korelasyon analizinde öğrencilerin klinik uygulamaya yönelik tutumu ile hemşirelik uygulamalarına yönelik öz düzenlemeli öğrenme düzeyi arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır ($r=0.70$, $p<0.001$). Sonuç. Öğrencilerin yaklaşık yarısının klinik uygulamalara yönelik tutumları ve öz düzenlemeli öğrenme yaklaşımları ortalamanın altındadır. Klinik uygulamaların etkinliğini artırmak için öğrencilere yönelik motivasyon ve öğrenme stratejilerini geliştiren destekleyici uygulamalara gereksinim vardır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Öğrencisi, Klinik Uygulama, Tutum, Öğrenme Düzeyi

Presentation ID / Sunum No= 19

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-3019-4787

| 178

Hipertansiyon Hastalarında Öz-Etkililik ve Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutumların Belirlenmesi

Researcher Naz Fışğın¹ , Assoc. Prof. Dr. Neşe Uysal¹

¹Amasya Üniversitesi

*Corresponding author: Naz Fışğın

Özet

Giriş: Hipertansiyon yönetiminde hastaların öz-etkililik düzeylerini geliştirmek, sağlıklı beslenme gibi yaşam tarzı değişikliklerine katkı sağlamak hastalık kontrolünde oldukça önemlidir. Amaç: Bu araştırmanın amacı hipertansiyon hastalarında öz-etkililik düzeylerinin ve sağlıklı beslenmeye ilişkin tutumların belirlenmesi, öz etkililik ve sağlıklı beslenme arasındaki ilişkinin ortaya koyulması amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Tanımlayıcı nitelikte yürütülen araştırmanın örneklemini Amasya Sabuncuoğlu Şerefeddin Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde dahili kliniklerinde yatan 189 hipertansiyon hastası oluşmuştur. Araştırma verileri tanıtıcı bilgi formu, Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutumlar Ölçeği ve Hipertansiyon Hastalarında Öz Etkililik Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Bulgular: Araştırmaya katılan hastaların yaş ortalaması 69,72±11.90, %55,6'sı kadın, %72,5'i evli, %79,9'u ilkokul mezunu, %80,4'ünün ek kronik hastalığı bulunmaktadır. Hastaların Hipertansiyon Öz Etkililik Ölçeği ortalama puanları 57,15 ±6,99; sağlıklı beslenmeye ilişkin tutum ortalama puanları 78,32±8,79'dur. Sağlıklı Beslenmeye ilişkin Tutum Ölçeği tüm alt boyutları ve toplam puanları ile Hipertansiyon Hastalarında Öz Etkililik Ölçeği toplam puanları arasında orta düzeyde, pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu saptanmıştır (p<0,05). Sağlıklı beslenmeye ilişkin tutumların eğitim düzeyi ve gelir düzeyine göre anlamlı farklılık gösterdiği saptanmıştır (p<0,05). Hipertansiyon öz etkililik ölçeği toplam puanlarının medeni durum, sigara kullanma durumu, eğitim düzeyi ve gelir düzeyine göre anlamlı farklılık gösterdiği saptanmıştır (p<0,05). Sonuç: Hipertansiyon yönetiminde ve öz-etkililik üzerinde etkisi olan, önemli parametrelerden biri bireylerin sağlıklı beslenmeye ilişkin tutumlarıdır. Bu çalışmada hipertansiyon hastalarının sağlıklı beslenmeye ilişkin tutumları ve bunun öz etkililik düzeyleri ile ilişkisinin ortaya koyulması açısından literatüre katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, Öz Etkililik, Sağlıklı Beslenme

Determination of Self-Efficacy and Attitudes Towards Healthy Nutrition in Hypertensive Patients

Abstract

Introduction: In hypertension management, improving the self-efficacy levels of patients and contributing to lifestyle changes such as healthy nutrition are very important in disease control. Aim: The aim of this study was to determine the self-efficacy levels and attitudes towards healthy nutrition in hypertensive patients and to reveal the relationship between self-efficacy and healthy nutrition. Method: The sample of this study consists of 189 hypertension patients hospitalized in the internal medicine clinics of Amasya Sabuncuoğlu Şerefeddin Training and Research Hospital. The research data were collected using the introductory information form, the Attitudes Towards Healthy Nutrition Scale and the Self-Efficacy Scale in Hypertensive Patients. Results: The mean age of the patients participating in the study was 69.72 ± 11.90 , 55.6% were female, 72.5% were married, 79.9% were primary school graduates, and 80.4% had additional chronic diseases. The mean scores of the patients on the Hypertension Self-Efficacy Scale were 57.15 ± 6.99 ; and the mean scores on their attitudes towards healthy nutrition were 78.32 ± 8.79 . A moderate, positive and significant relationship was found between all sub-dimensions and total scores of the Attitude Scale towards Healthy Nutrition and the total scores of the Self-Efficacy Scale in Hypertension Patients ($p < 0.05$). It was found that attitudes towards healthy nutrition showed significant differences according to education level and income level ($p < 0.05$). It was found that hypertension self-efficacy scores showed significant differences according to marital status, smoking status, education level and income level ($p < 0.05$). Conclusion: One of the important parameters that has an effect on hypertension management and self-efficacy is the attitudes of individuals towards healthy nutrition. This study will contribute to the literature in terms of revealing the attitudes of hypertension patients towards healthy nutrition and its relationship with their self-efficacy levels.

Keywords: Hypertension, Self-Efficacy, Healthy Nutrition

Presentation ID / Sunum No= 71

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5587-6726 / 0009-0009-4768-8969

| 180

Nullipar Kadınların Gebelik Öncesi Doğum Korkusu ve Doğum İnançlarının Belirlenmesi

Asst. Prof. Dr. Elif Keten Edis¹, Researcher Cansever Bektaş²

¹Amasya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

²Amasya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü Lisans Öğrencisi

*Corresponding author: Elif KETEN EDİS

Özet

Amaç: Bu araştırmanın amacı nullipar kadınların gebelik öncesi doğum korkusu ve doğum inançlarının belirlenmesidir. **Yöntem:** Bu çalışma tanımlayıcı, kesitsel tiptedir. Çalışmanın örneklemini 01 Aralık 2024 - 15 Şubat 2025 tarihleri arasında online olarak ulaşılan 407 nullipar kadın oluşturmuştur. Araştırma verileri Kişisel Bilgi Formu, Kadın Gebelik Öncesi Doğum Korkusu Ölçeği ve Doğum İnançları Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde bağımsız örneklem t-test, tek yönlü varyans analizi ve Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Araştırmaya başlamadan önce etik kurul onayı alınmıştır (Karar tarihi: 07.11.2024, No: 2024/115). **Bulgular:** Kadınların yaş ortalaması 22,51±4,01, sahip olmak istedikleri çocuk sayısı ortalaması 2,06±0,84'tür. Kadınların %75,9'u doğum eyleminden korktuğunu belirtmiştir. Kadınların Gebelik Öncesi Doğum Korkusu Ölçeği puan ortalaması 39,64±10,92, Doğum İnançları Ölçeği Doğal Süreç inancı alt boyut puan ortalaması 19,42±3,82, Tıbbi Süreç inancı alt boyut puan ortalaması 19,28±3,72 olarak bulunmuştur. Gebelik Öncesi Doğum Korkusu Ölçeği toplam puan ortalaması ile Doğum İnançları Ölçeği Tıbbi Süreç inancı alt boyut puan ortalaması arasında orta düzeyde pozitif yönlü ilişki saptanmıştır (r=0,408, p<0,001). Doğum korkusu ve doğuma yönelik tıbbi süreç inancının doğum eyleminden korkma ve jinekolojik operasyon geçirme durumuna göre; doğuma yönelik doğal süreç inancının aile tipi ve yaşanan yere göre farklılık gösterdiği bulunmuştur (p<0,05). **Sonuç:** Araştırma sonuçları nullipar kadınlarda doğum korkusu ile doğuma yönelik doğal ve tıbbi süreç inancının orta düzeyde olduğunu göstermiştir. Kadınlarda doğum korkusunu azaltmaya yönelik eğitim ve danışmanlık faaliyetlerinin yürütülmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, Gebelik, İnanç, Korku, Nulliparite

Determination of Prior to Pregnancy Fear of Childbirth and Birth Beliefs of Nulliparous Women

Abstract

Aim: This study aimed to determine the prior to pregnancy fear of childbirth and birth beliefs of nulliparous women. **Method:** This study was a descriptive, cross-sectional study. The study sample comprised 407 nulliparous women reached online between December 1, 2024, and February 15, 2025. Research data were collected using the Individual Information Form, the Women Childbirth Fear Prior to Pregnancy Scale, and the Birth Beliefs Scale. Independent sample t-test, One-way ANOVA, and Pearson correlation analysis were used in the analysis of data. Ethics committee approval was obtained before starting the research (Decision date: 07.11.2024, No: 2024/115). **Results:** The average age of the women was 22.51 ± 4.01 , and the average number of children they wanted to have was 2.06 ± 0.84 . Of women, 75.9% stated that they were afraid of childbirth. The average score of the women on the Childbirth Fear Prior to Pregnancy Scale was 39.64 ± 10.92 , the average score of the subscale of the Birth Beliefs Scale belief in Natural Process was 19.42 ± 3.82 , and the average score of the subscale of the belief in Medical Process was 19.28 ± 3.72 . A moderate positive correlation was found between the total score of the Childbirth Fear Prior to Pregnancy Scale and the subscale of the Birth Beliefs Scale belief in the Medical Process ($r=0.408$, $p<0.001$). It was found that fear of childbirth and belief in the medical process of birth differed according to fear of birth and undergoing gynecological surgery; belief in the natural process of childbirth differed according to family type and place of residence ($p<0.05$). **Conclusion:** The results of the research showed that fear of childbirth and belief in the natural and medical process of birth were at moderate levels in nulliparous women. It is recommended that education and counseling activities be carried out to reduce the fear of childbirth in nulliparous women.

Keywords: Birth, Pregnancy, Belief, Fear, Nulliparity

Presentation ID / Sunum No= 153

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-4126-2643 / 0000-0003-3100-9115

| 182

Oksijen Verme Yönteminin Vital Bulgular ve Konfor Düzeyine Etkisinin İncelenmesi

Researcher Özge Tolay¹, Assoc. Prof. Dr. Ayşe Demiray², Assoc. Prof. Dr. Serdar Çulcu¹

¹Ankara Üniversitesi Genel Cerrahi AD

²Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Esasları AD

Özet

Araştırma, oksijen verme yönteminin vital bulgular ve konfor düzeyine etkisini incelemek amacıyla tanımlayıcı analitik olarak yapılmıştır. Araştırmanın evrenini, bir üniversite hastanesinin genel cerrahi yoğun bakım ünitesine post-op 0 olarak kabul edilen 84 hasta oluşturmuştur. Araştırmada nazal kanül (n=42) ve oksijen maskesi (n=42) olmak üzere iki gruba çalışılmıştır. Araştırma verileri, 11/03/2024-22/04/2024 tarihleri arasında, araştırmaya katılmayı kabul eden 84 hastadan; “Hasta Tanılama Formu” ve “Genel Konfor Ölçeği Kısa Formu (GKÖKF)” kullanılarak yüz yüze görüşme tekniği ve post-op vital bulgu takibi yapılarak toplanmıştır. Veri analizinde ölçme aracının yapı geçerliliği test edildikten sonra yüzde frekans dağılımı, ki-kare, Kruscal Wallis H, Mann Whittney U, ANOVA, t testi, Pearson korelasyon katsayısı kullanılmıştır. İstatistiksel analiz sonuçlarına göre, oksijen maskesiyle oksijen alan hastaların daha çok psikolojik rahatsızlık hissettiği, oksijen maskesiyle oksijen alan hastaların ağız kuruluğu ve susama hissi, nazal kanülle oksijen alan hastaların ise burnunda tahriş/acı hissi olduğu, GKÖKF ortalama puanı nazal kanül grubunda 4,301 oksijen maskesi grubunda 4,352 olarak bulunduğu ve iki yöntemin GKÖKF puanları arasında anlamlı bir fark bulunmadığı (p>0,05) tespit edilmiştir. Oksijen verme yöntemiyle vital bulgular arasındaki ilişki değerlendirildiğinde; oksijen tedavisi öncesi (post-op 0. dakika) ölçülen SPO₂'si düşük olan hastalara oksijen maskesi; daha yüksek olan hastalara ise nazal kanül takıldığı, post-op 45-60. dakikalar, 2. ve 4. saatlerde ölçülen SPO₂ değeri ve ameliyat öncesi ölçülen solunum sayıları oksijen maskesi grubunda daha yüksek bulunduğu, hastaların konfor puanları ile vital bulguları arasında negatif zayıf ilişki olduğu, vital bulguların BKİ ve konfor puanlarının yaş ve yapılan ameliyat değişkenlerinden etkilendiği belirlenmiştir. Oksijen uygulanırken hastaların konforunun değerlendirilmesi, konforu etkileyen etmenler doğrultusunda bakım planı oluşturulması, hastaların vital bulguları değerlendirilip; hipoksi bulguları yönünden takip edilerek oksijen verme yönteminin etkinliğinin değerlendirilmesi ve etkin oksijen verme yöntemiyle tedavinin kalitesinin artırılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Bakımı, Konfor, Nazal Kanül, Oksijen Maskesi, Vital Bulgu

Presentation ID / Sunum No= 61

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7076-2057

| 183

Yenidoğan Tarama Testlerinde Topuk Kanı Numune Örneği Alınması ve Gönderilmesi ile İlgili Sağlık Çalışanlarına Verilen Eğitimin Uygunsuz Numune Örneği Sayısına Etkisi

Researcher Melek Ören¹, Assoc. Prof. Dr. Aysel Topan¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı, topuk kanı numune örneği alınması ve gönderilmesi konusunda sağlık çalışanlarına verilen eğitimin, uygunsuz numune örneği sayısına etkisini değerlendirmektir. Yöntem: Araştırma, Zonguldak ili Ereğli ilçesinde bulunan 54 aile sağlığı merkezinde görev yapan 47 hemşire ve ebe üzerinde yarı deneysel bir tasarımla gerçekleştirilmiştir. Çalışma öncesinde, son altı ayda alınan topuk kanı numunelerinin uygunsuzluk oranları belirlenmiştir. Sağlık çalışanlarına verilen eğitim sonrasında, takip eden altı ay boyunca alınan numunelerin uygunsuzluk oranları yeniden değerlendirilmiştir. Numune sayılarının yanı sıra veri toplama aracı olarak “Tanıtıcı Bilgi Formu” ve “Topuk Kanı Alınmadan Önce, Alınma Esnası ve Alındıktan Sonra Yapılan İşlem Basamaklarına İlişkin Soru Formu” kullanılmıştır. Veriler, SPSS 24 programı kullanılarak frekans, yüzde, McNemar testi ile analiz edilmiştir. Bulgular: Araştırmaya katılan katılımcıların bilgi düzeylerinin genel olarak yüksek ve benzer olduğu, bilgi düzeyinin en düşük gözlemlendiği aşamanın topuk kanı alınma zamanına ilişkin maddelerde olduğu belirlenmiştir. Uygunsuzluk nedenleri arasında yetersiz kan miktarı başta olmak üzere kontaminasyon ve yanlış etiketleme görülmüştür. Çalışmada, eğitim sonrasında eğitim öncesine göre uygunsuz numunelerde %80’lik bir azalma olduğu tespit edilmiş olup bu fark istatistiksel olarak anlamlı saptanmıştır. Eğitim sonrası, sağlık çalışanlarının bilgi düzeylerinde ve uygulama becerilerinde önemli bir artış gözlenmiştir. Sonuç: Araştırma sonuçlarına göre sağlık çalışanlarının topuk kanı alma öncesi işlemlere ilişkin bilgi düzeylerinde anlamlı artış olduğu tespit edilmiştir. Sağlık çalışanlarına verilen eğitimin, topuk kanı numunelerinin kalitesini önemli ölçüde iyileştirdiğini göstermektedir. Bu nedenle düzenli eğitim programlarının sağlık hizmetleri içinde entegre edilmesi ve sürekli mesleki gelişimin teşvik edilmesi önerilmektedir. Ayrıca, standart prosedürlerin uygulanmasının izlenmesi ve kalite kontrol mekanizmalarının güçlendirilmesi, uzun vadede sağlık hizmetlerinin etkinliğini arttıracığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan Tarama, Topuk Kanı, Uygunsuz Numune

Presentation ID / Sunum No= 84

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-2422-8394>

| 184

Yoğun Bakım Ünitesinde Çalışan Hemşirelerin Refeeding (Yeniden Beslenme) Sendromu Farkındalık Düzeylerinin Belirlenmesi

PhD Candidate Kıymet Meses¹, Assoc. Prof. Dr. Zehra Eskimez², Assoc. Prof. Dr. Kaniye Aydın³, Asst. Prof. Dr. Pınar Yeşil Demirci²

¹Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Balcalı Hastanesi

²Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

³Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi Tıp Fakültesi

*Corresponding Author: Kıymet Meses

Özet

AMAÇ: Yoğun bakım ünitesinde çalışan hemşirelerin refeeding (yeniden beslenme) sendromu (RFS) farkındalık düzeylerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. **YÖNTEMLER:** Araştırma tanımlayıcı tipte bir çalışma olup Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi erişkin YBÜ'lerde çalışan hemşireler ile gerçekleştirmiştir. **BULGULAR:** Çalışmaya toplam 73 hemşire katıldı. Katılımcıların; eğitim düzeyi ile "Hasta beslenmesinden sadece diyetisyen sorumludur" görüşüne doğru cevap verme durumu istatistiksel olarak anlamlı yüksek bulundu ($p<0.05$). Eğitim düzeyi ile "En sık vitamin eksikliği ve "İnmeli hastada RFS riski doğru cevap verme durumu, yanlış cevap verme durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı ilişki tespit edildi ($p<0.05$). Çalışma süresi ile "Vücut kitle indeksi(VKİ) düşük olanlarda RFS gelişme riski var", "RFS gelişenler normal kan potasyum seviyesindedir", "Hasta beslenmesinden sadece diyetisyen sorumludur", "Beslenme öncesi hastanın kilo takibi yapılır", "RFS belirgin anormalliği" sorularına doğru cevap verme durumu arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki tespit edilmiştir ($p<0.05$). **SONUÇ:** Yoğun bakım ünitesinde çalışan, lisans/üzeri eğitim alanlar hemşirelerin önlisans/altı eğitim alanlara göre RFS konusunda bilgi düzeylerinin daha iyi olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Refeeding Sendromu, Hemşirelik, Yeniden Beslenme, Yoğun Bakım Ünitesi, Farkındalık Düzeyi

Determining Refeeding Syndrome Awareness Levels of Nurses Working in Intensive Care Units

Abstract

AIM: This study was conducted to determine the refeeding syndrome (RFS) awareness levels of nurses working in the intensive care unit. **METHODS:** A descriptive research design was employed. The study was conducted with nurses working in adult ICUs at Çukurova University Balcalı Hospital. **RESULTS:** A total of 73 nurses participated in the study. There was a high-level, statistically significant relationship between participants' education level and giving correct answers to the statement "Only the dietician is responsible for patient nutrition" ($p<0.05$). A statistically significant relationship was found between the level of education and giving correct answers to the questions "The most common vitamin deficiency" ($p=0.003$) and "Risk of RFS in stroke patients" ($p=0.004$) compared to giving incorrect answers to these views (Table 3). A statistically significant relationship was found between the total work experience and giving correct answers to the following questions: "Individuals with low body mass index (BMI) have a risk of developing RFS," "Individuals who develop RFS have normal blood potassium levels," "Only the dietician is responsible for patient nutrition," "The patient's weight is monitored before feeding," and "RFS apparent abnormality" ($p<0.05$). **CONCLUSION:** It was determined that nurses working in intensive care units with undergraduate/above education had better knowledge levels about RFS than those with associate degree or below education.

Keywords: Refeeding Syndrome, Nursing, Refeeding, Intensive Care Unit, Awareness Level

Presentation ID / Sunum No= 104

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0177-2155

| 186

Endometrial Kanserde PI3K/AKT/mTOR Sinyal Yolağını Etkileyen miRNA'lar

Dr. Hasan Öz¹ , Prof.Dr. Necmiye Canacankatan¹ , Dr. Şerife Efsun Antmen¹ , Prof.Dr. Hakan Aytan² , Assoc. Prof. Dr. Ferah Tuncel³

¹Mersin Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı

²Mersin Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı

³Mersin Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Hasan Öz

Özet

Endometrial kanser, dünya genelinde kadınları etkileyen yaygın bir kanser türüdür. PI3K/AKT/mTOR sinyal yolunun düzensizliği çeşitli kanser türlerinin gelişimine katkıda bulunur. MikroRNA'lar, çeşitli kanser türlerinin gelişiminde önemli roller oynayan, küçük kodlamayan RNA'lardır. MikroRNA'lar insan tümörlerinde PI3K/AKT/mTOR yolundaki birçok anahtar bileşeni hedeflemektedir. Bu çalışmada endometrial kanserde PI3K/AKT/mTOR yolağını etkileyen miR-7-5p, miR-17-5p, miR-21-5p, miR-145-5p, miR-155-5p, miR-206, miR-221-3p ve miR-222-3p'nin ekspresyon seviyeleri belirlenmiştir. Ayrıca, in silico analizler ile miRNA'lar ve hedef genleri arasındaki moleküler etkileşimler incelenmiştir. Endometriyal kanserde mikroRNA'ların düzensiz ekspresyonunun belirlenmesi, miRNA'lara dayalı terapötik stratejilerin geliştirilmesi için çok önemlidir. Bu çalışmaya endometrioid adenokarsinom tanısı almış Grade 1 (n=16), Grade 2 (n=16) ve Grade 3 (n=16) dokuları ile endometrial kanser tanısı almamış Kontrol 1 (n=16) sekretuar faz ve Kontrol 2 (n=16) proliferatif faz sağlıklı endometrium dokuları dahil edilmiştir. miRNA ekspresyon analizi real-time PCR kullanılarak yapılmıştır. miR-7-5p, miR-145-5p ve miR-206 ekspresyonu azalırken, miR-17-5p, miR-221-3p ve miR-222-3p ekspresyonu endometriyal kanserde artmıştır (p<0,05). miR-21-5p ve miR-155-5p ekspresyon düzeyleri için istatistiksel olarak anlamlı sonuçlar elde edilememiştir. miR-7-5p PIK3CD, PIK3R3, PIK3CB ve AKT3'ü, miR-17-5p PIK3R1 ve AKT3'ü, miR-21-5p PIK3R1'i, miR-145-5p AKT3'ü, miR-155-5p PIK3CA ve PIK3R1'i, miR-206 PIK3C2A'yı, miR-221-3p ve miR-222-3p PIK3R1'i hedeflediği in silico analizler ile belirlenmiştir. Bu sonuçlar, moleküler hedefli tedavi stratejilerinin geliştirilmesine ışık tutabilir. Yukarı regüle edilen miR-17-5p, miR-221-3p ve miR-222-3p için ASO'lar, LNA'lar, miRNA antagomirleri veya miRNA süngerleri tasarlanarak, aşağı regüle edilen miR-7-5p, miR-145-5p ve miR-206 için miRNA taklitleri tasarlanarak tedavi stratejileri geliştirilebilir.

Anahtar Kelimeler: MikroRNA, Endometrial Kanser, PI3K/AKT/mTOR yolağı

miRNAs That Affect the PI3K/AKT/mTOR Signaling Pathway in Endometrial Cancer

Abstract

Endometrial cancer is a common type of cancer that affects women globally. The dysregulation of the PI3K/AKT/mTOR signaling pathway contributes to the development of various cancer types. MicroRNAs are small non-coding RNAs that play essential roles in the development of various cancer types. MicroRNAs interact with several crucial components of the PI3K/AKT/mTOR pathway in human tumors. In this study, the PI3K/AKT/mTOR pathway was affected in endometrial cancer, and the expression levels of miR-7, miR-17, miR-145, miR-155, miR-206, miR-221, miR-222 were determined. Additionally, *in silico* analyses examined the molecular interactions between miRNAs and their target genes. Identifying the dysregulated expression of microRNAs in endometrial cancer is crucial for developing therapeutic strategies based on miRNAs. In our study, Grade 1 (n=16), Grade 2 (n=16), Grade 3 (n=16), tissues diagnosed with endometrioid adeno carcinoma, control 1 (n=16) secretory phase and control 2 (n=16) proliferative phase healthy endometrial tissues without endometrial cancer were included. The expression analysis of miRNA was conducted using real-time PCR. The expression of miR-7-5p, miR-145-5p, and miR-206 decreased, whereas the expression of miR-17-5p, miR-221-3p, and miR-222-3p increased in endometrial cancer ($p < 0,05$). Statistically significant results were not obtained to for the expression levels of miR-21-5p and miR-155-5p. miR-7-5p targets PIK3CD, PIK3R3, PIK3CB and AKT3; miR-17-5p targets PIK3R1 and AKT3; miR-21-5p target PIK3R1, miR-145-5p target AKT3, miR-155-5p targets PIK3CA and PIK3R1; miR-206 target PIK3C2A; miR-221-3p and miR-222-3p target PIK3R1 as identified via *in silico* analysis. These results can provide insight into the development of strategies for molecular-targeted therapy. Treatment strategies can be improved by designing ASOs, LNAs, miRNA antagomirs or miRNA sponges for upregulated miR-17-5p, miR-221-3p and miR-222-3p, and by designing miRNA mimics for downregulated miR-7-5p, miR-145-5p and miR-206.

Keywords: MicroRNA, Endometrial Cancer, PI3K/AKT/mTOR pathway

Presentation ID / Sunum No= 45

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8757-2970

| 188

Karbapenemaz Üreten Klebsiella Pneumoniae İzolatlarının Analizi ve Moleküler Epidemiyolojisi

Assoc. Prof. Dr. Ömer Akgül¹

¹Department of Pharmaceutical Microbiology, Faculty of Pharmacy, Van Yüzcüncü Yıl University, VAN, Turkey

Özet

2023 ve 2024 yıllarında SMART dünya çapında gözetim programından elde edilen karbapenemaz üreten *K. pneumoniae*'nin tekrarlanmayan izolatlarını karakterize etmek için bir çalışma tasarlandı. Karakterizasyon, PCR ve blaVIM, blaIMP, blaNDM, blaOXA, blaKPC ve plazmid aracılı kinolon direnci ve virülans faktörleri (VF'ler) için dizileme ile yapıldı. Genetik ilişki, XbaI ve çok lokuslu dizi tiplemesi kullanılarak pulsed-field gel electrophoresis (PFGE) ile belirlendi. Toplam 110 izolat dahil edildi; 47'si *K. pneumoniae* karbapenemazlarını (KPC'ler), 26 NDM'leri, 19 VIM'leri, 13 OXA-48 benzeri ve 5 imipenemleri (IMP'ler) kodlayan genlere sahipti. İzolatların %65'inde 3 farklı majör dizi tipi (ST) tanımladık (yani, ST11 [n= 11], ST147 [n= 23] ve ST258 [n= 38]). OXA-48 benzeri ve NDM'ler üreten ST11 ve ST147, Arjantin, Türkiye, Yunanistan, İtalya ve Hindistan'da bulundu; KPC üreten ST258, Amerika Birleşik Devletleri, İsrail, Yunanistan ve Porto Riko'da mevcuttu. Majör ST'ler 4'e kadar farklı pulso-tipten oluşuyordu ve her pulso-tip belirli bir coğrafi dağılıma sahipti. Filipinler'de blaIMP-26 içeren ST903 adlı yeni bir ST tanımlanırken, Amerika Birleşik Devletleri'nde iki blaOXA-48 pozitif izolat tespit edildi. İzolatlar arasında VF dağılımında önemli bir fark yoktu; hepsi fimH, mrkD, wabG ve ureA için pozitif. Çalışmamız, uluslararası dizi tiplerinin önemini belirlemek için güçlü araçlar olarak moleküler teknikleri kullanan gözetim programlarının önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Klebsiella Pneumoniae, Oxa-48, Karbapenem Direnci

Presentation ID / Sunum No= 163

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1413-0781

| 189

Chatgpt-4'ün Rotator Cuff Cerrahisi Sonrası Hasta Sorularına Verdiği Yanıtların Değerlendirilmesi

Dr. Ali Aydilek¹

¹GÜLHANE EAH ANKARA

*Corresponding author: Ali Aydilek

Özet

Amaç Bu çalışma, ChatGPT-4'ün Rotator Cuff Cerrahisi geçiren hastaların sık sorduğu sorulara verdiği yanıtların bilimsel doğruluğunu ve klinik uygulanabilirliğini 8 ortopedi uzmanının değerlendirmesiyle analiz etmeyi amaçlamaktadır. Yapay zeka destekli sistemlerin sağlık alanında kullanımı giderek artmakta olup, özellikle hasta bilgilendirme süreçlerinde etkili bir rol oynayabileceği düşünülmektedir. Materyal ve Metot Rotator Cuff Cerrahisi sonrası hasta bilgilendirme ihtiyacına yönelik 10 soru belirlenmiştir. 8 ortopedi uzmanı, ChatGPT-4'ün yanıtlarını 5'li Likert ölçeği (5: Kesinlikle katılıyorum, 1: Kesinlikle katılmıyorum) kullanarak değerlendirmiştir. Yanıtlar bilimsel doğruluk, hasta eğitimi açısından yeterlilik ve klinik uygulanabilirlik kriterlerine göre analiz edilmiştir. Bulgular ChatGPT-4'ün rotator cuff cerrahisi sonrası hasta bilgilendirme sürecinde verdiği yanıtların 8 ortopedi uzmanı tarafından 5'li Likert ölçeği ile değerlendirilmesi sonucunda genel ortalama puan 3.34 ± 0.40 olarak hesaplanmıştır. %95 güven aralığı 3.05 - 3.63 arasında bulunmuş olup, yanıtların genel olarak orta düzeyde kabul edilebilir ancak bazı konularda eksiklikler içerdiği tespit edilmiştir. ChatGPT-4'ün en yüksek puan aldığı konular;Ameliyat sonrası ağrı yönetimi (4.00 ± 0.60),Cerrahi sonrası komplikasyonlar ve önlenmesi (3.60 ± 0.70),Ödem ve inflamasyon kontrolü (3.80 ± 0.65).Bu konular, cerrahi sonrası standart protokollerle yönetilen süreçler olduğundan, ChatGPT-4'ün doğruluğu yüksek bulunmuştur. En düşük puan alan konular;Bireyselleştirilmiş egzersiz programı (2.80 ± 0.90),Spor aktivitelerine dönüş süreci (2.90 ± 0.85),Omuz immobilizasyon süresi ve askı kullanımı (3.00 ± 0.75) Tartışma ChatGPT-4'ün, standart protokollere dayalı konularda yüksek doğruluk gösterdiği, ancak hasta bazlı değişkenlik gerektiren süreçlerde eksik kaldığı gözlemlenmiştir. Yapay zekanın bireyselleştirilmiş rehabilitasyon planlamasında yetersiz kalması, özellikle fizik tedavi süreci ve spora dönüş kriterleri gibi alanlarda daha düşük puan almasına neden olmuştur. Yapay zekanın genel tıbbi bilgilendirme konusunda başarılı olduğunu ancak hasta özelinde karar alma süreçlerinde eksiklikleri bulunduğunu göstermektedir. Bu çalışma da benzer şekilde, ChatGPT-4'ün bireyselleştirilmiş egzersiz planlaması ve rehabilitasyon sürecinde gelişime açık olduğunu ortaya koymaktadır. Sonuç Bu çalışma, ChatGPT-4'ün rotator cuff cerrahisi sonrası hasta bilgilendirmede bilimsel doğruluk açısından yeterli, ancak bireyselleştirilmiş rehabilitasyon süreçlerinde yetersiz olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Chatgpt-4, Rotator Cuff Cerrahisi, Yapay Zeka, Hasta Bilgilendirme, Ortopedi.

Presentation ID / Sunum No= 26

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6984-8294

| 190

İnmeli Hastalarda Oyun Temelli Rehabilitasyon Yaklaşımının Etkinliği ve Aktivite Performansındaki Değişimi Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi

Uzman Fizyoterapist Funda Yılmaz¹ , Doçent Dr. Manolya Acar¹

¹Başkent Üniversitesi

Özet

Bu çalışma, inme geçiren bireylerde oyun temelli rehabilitasyonun etkinliğini ve aktivite performansı üzerindeki etkisini araştırmak amacıyla tek grupta, ön test son test, deneysel ve kesitsel tasarımda yapıldı. Çalışmaya ortalama yaşları $65,09 \pm 12,05$ yıl ve inme süresi ortalama $2,18 \pm 2,12$ ay olan 34 inme hastası dahil edildi. İnmeli hastalar 8 hafta, haftada 6 gün konvansiyonel tedavi ve oyun temelli rehabilitasyon programını içeren oyun temelli rehabilitasyon programına alındı. Oyun temelli rehabilitasyon programından önce ve sonra hastaların aktivite performansı; Kanada Aktivite Performans Ölçeği (KAPÖ), denge düzeyi; Berg Denge Ölçeği (BDÖ), yaşam kalitesi; İnmeye Özgü Yaşam Kalitesi Ölçeği (İÖYKÖ), üst ekstremitte performansı; Frenchay Kol Testi (FKT), kognitif durum; Mini Mental Durum Testi (MMDT), depresyon düzeyi; Beck Depresyon Skalası (BDS), günlük yaşam aktiviteleri; Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği (FBÖ) kullanılarak değerlendirildi. KAPÖ puanındaki değişimi etkileyen faktörler, sosyodemografik ve klinik özellikler kullanılarak Bağımsız Örneklem t Test istatistiksel analiz yöntemi ile belirlendi. Çalışmamızın sonucunda, oyun temelli rehabilitasyon sonrası inmeli hastalarda KAPÖ memnuniyet ve performans alt boyutlarında, BDÖ, İÖYKÖ tüm alt parametreleri, BDS, FKT, MMDT ve FBÖ skorunda istatistiksel olarak anlamlı artış tespit edildi ($p < 0,001$). KAPÖ alt boyutlarında ölçüm zamanlarındaki değişim, sosyodemografik ve klinik özelliklere göre anlamlı fark göstermedi ($p > 0,05$). KAPÖ memnuniyet alt boyutu eğitim öncesi skoru ile yaş arasında ($r = 0,402$ $p = 0,019$) pozitif orta düzeyde ilişki saptandı. Bu bulgular ışığında oyun temelli rehabilitasyon sonrası inme geçiren bireylerde aktivite performansı, denge, kognitif durum, günlük yaşam aktiviteleri, üst ekstremitte performansı ve yaşam kalitesi düzeyinde artış belirlenirken, depresyon düzeyinde azalma belirlendi. Oyun temelli rehabilitasyon sonrası aktivite performansındaki değişimi sosyodemografik ve klinik özelliklerin etkilemediği ve ileri yaşın aktivite performansındaki memnuniyeti arttırdığı tespit edildi. Sonuç olarak, oyun temelli rehabilitasyonun inmeli hastalarda hastalık etkisini azaltarak, biyopsikososyal açıdan gelişmeler sağladığı görülmektedir. Çalışmamızın sonuçlarının, inmeli hastalarda oyun temelli rehabilitasyonun klinik uygulamalarına yönelik standart protokollerin geliştirilmesine yön vereceği ve literatüre katkı sağlayacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Teknolojik Rehabilitasyon, Sanal Gerçeklik, Hemipleji, Aktivite Performansı

Effectiveness of Game-Based Rehabilitation Approach in Stroke Patients and Investigation of Factors Affecting Changes in Activity Performance

Abstract

This study aimed to investigate the effectiveness of game-based rehabilitation and its impact on activity performance in stroke patients using a single-group, pretest-posttest, experimental, and cross-sectional design. A total of 34 stroke patients (mean age: 65.09 ± 12.05 years, stroke duration: 2.18 ± 2.12 months) participated in the study. The participants underwent an 8-week rehabilitation program, which combined conventional therapy and game-based rehabilitation, six days a week. Activity performance was assessed using several scales: the Canadian Occupational Performance Measure (COPM), Berg Balance Scale (BBS), Stroke-Specific Quality of Life Scale (SSQOL), Frenchay Arm Test (FAT), Mini-Mental State Examination (MMSE), Beck Depression Inventory (BDI), and Functional Independence Measure (FIM), both before and after the program. Sociodemographic and clinical characteristics were analyzed using the Independent Samples t-test to determine their impact on changes in COPM scores. The results revealed significant improvements in the COPM satisfaction and performance subscales, BBS, all SSQOL sub-parameters, BDI, FAT, MMSE, and FIM scores after the rehabilitation program ($p < 0.001$). There were no significant differences in COPM subscales across measurement times based on sociodemographic and clinical characteristics ($p > 0.05$). A moderate positive correlation was observed between the pre-training COPM satisfaction subscale score and age ($r = 0.402$, $p = 0.019$). The findings suggest that game-based rehabilitation significantly improves activity performance, balance, cognitive status, daily living activities, upper extremity function, and quality of life in stroke patients, while also reducing depression levels. Additionally, sociodemographic and clinical factors did not have a significant effect on changes in activity performance after rehabilitation, although older age was associated with increased satisfaction with activity performance. In conclusion, game-based rehabilitation effectively reduces the impact of the disease and provides biopsychosocial improvements in stroke patients. The findings of this study could inform the development of standardized clinical protocols for game-based rehabilitation in stroke care and contribute to the existing literature.

Keywords: Technological Rehabilitation, Virtual Reality, Hemiplegia, Activity Performance

Presentation ID / Sunum No= 31

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6912-4218

| 192

Microdosing in Strength Training in Football: Effects On Performance and Sustainability

Prof.Dr. Robert c. Schneider¹ , Assoc. Prof. Dr. Mehmet Söyler² , Prof.Dr. Dusan Mitic³ , Assoc. Prof. Dr. Meriç Eraslan⁴ , Prof.Dr. Ellie Abdi⁵

¹*State University of New York, ABD*

²*Çankırı Karatekin University, Türkiye*

³*Belgrade University, Serbia*

⁴*Akdeniz University, Türkiye*

⁵*Montclair University, ABD*

*Corresponding author: Meriç Eraslan

Abstract

Purpose: The aim of this study is to examine the effects of the microdosing approach used in strength training in football players on performance, endurance and reducing the risk of injury. Microdosing refers to the programming of intensity and volume in small doses and is now gaining attention in sports that require high physical demands, such as football. **Method:** The study is based on a literature review that includes analysis of various training protocols using the microdosing approach in professional football players. Research has examined the effects of applying smaller, more frequent weekly training loads on neuromuscular adaptations, injury prevention, and performance. Parameters such as strength, power, speed and endurance were evaluated by comparing them with traditional training methods using the microdosing approach. **Findings:** Microdosing accelerates athletes' recovery and increases performance continuity by reducing fatigue during intense training periods. It has been observed that especially 2-3 days of low-volume, high-intensity strength training improves power and speed performance in football players, while minimizing central fatigue and muscle pain. Microdosing also has the potential to reduce the physiological stress of training on players in sports with a frequent match schedule, such as football. **Conclusion:** Microdosing in strength training stands out as an effective method to adapt to the physical and calendar requirements of modern football. This approach contributes to the long-term development of athletes by striking a balance between performance enhancement and injury prevention. However, it should be emphasized that individual differences should be taken into account and training programs should be personalized.

Keywords: Microdosing, Strength Training, Football, Performance, Injury Prevention

Presentation ID / Sunum No= 30

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6912-4218

| 193

Post-Competition Fatigue and Recovery: A Study On Football Players

Prof.Dr. Thomas Niznikowski¹ , Assoc. Prof. Dr. Mehmet Söyler² , Dr. Redha Taiar³ , Assoc. Prof. Dr. Meriç Eraslan⁴ , Asst. Prof. Dr. Reza Behdari⁵

¹Józef Pilsudski University, Poland

²Çankırı Karatekin Üniversitesi, Türkiye

³University of Reims, France

⁴Akdeniz Üniversitesi, Türkiye

⁵Health Industry Research Center, West Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

*Corresponding author: Meriç Eraslan

Özet

Purpose: The aim of this study is to contribute to the strategies of maintaining and improving the performance of athletes by examining the factors affecting post-competition fatigue and recovery processes. In sports that require intense physical and mental effort, such as football, fatigue can both reduce performance and increase the risk of injury. In this context, effective implementation of recovery methods is of great importance. **Method:** The study is based on a systematic literature review on professional football players. Physiological, neuromuscular and psychological components of fatigue were discussed, and the effectiveness of different methods used in recovery processes (passive rest, active rest, cold water therapy, massage, nutrition and sleep) were evaluated. Additionally, the effect of individual differences on the recovery process was also examined. **Results:** Research shows that post-competition muscle damage, depletion of energy stores, dehydration and central nervous system fatigue play a critical role in decreased performance. Among effective recovery methods, cold water immersion therapy and massage have been observed to reduce muscle pain and accelerate muscle recovery, while adequate nutrition and hydration replenish energy stores. Sleep quality and duration are among the key factors that support both physical recovery and mental recovery. **Conclusion:** Post-competition fatigue is a complex process that can negatively affect the performance and general health of football players. However, the use of scientifically based recovery strategies supports both short-term performance improvement and long-term sustainability. Therefore, it is important for coaches and sports scientists to develop recovery programs tailored to individual needs.

Anahtar Kelimeler: Fatigue, Recovery, Football, Performance, Athlete Health

Post-Competition Fatigue and Recovery: A Study On Football Players

Abstract

Purpose: The aim of this study is to contribute to the strategies of maintaining and improving the performance of athletes by examining the factors affecting post-competition fatigue and recovery processes. In sports that require intense physical and mental effort, such as football, fatigue can both reduce performance and increase the risk of injury. In this context, effective implementation of recovery methods is of great importance. **Method:** The study is based on a systematic literature review on professional football players. Physiological, neuromuscular and psychological components of fatigue were discussed, and the effectiveness of different methods used in recovery processes (passive rest, active rest, cold water therapy, massage, nutrition and sleep) were evaluated. Additionally, the effect of individual differences on the recovery process was also examined. **Results:** Research shows that post-competition muscle damage, depletion of energy stores, dehydration and central nervous system fatigue play a critical role in decreased performance. Among effective recovery methods, cold water immersion therapy and massage have been observed to reduce muscle pain and accelerate muscle recovery, while adequate nutrition and hydration replenish energy stores. Sleep quality and duration are among the key factors that support both physical recovery and mental recovery. **Conclusion:** Post-competition fatigue is a complex process that can negatively affect the performance and general health of football players. However, the use of scientifically based recovery strategies supports both short-term performance improvement and long-term sustainability. Therefore, it is important for coaches and sports scientists to develop recovery programs tailored to individual needs.

Keywords: Fatigue, Recovery, Football, Performance, Athlete Health

Presentation ID / Sunum No= 72

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7541-7554

| 195

Problem Solving Skills of Elite Athletes in Football

Researcher Irmak Ray¹ , Assoc. Prof. Dr. Meriç Eraslan¹

¹Akdeniz University, Türkiye

*Corresponding author: Meriç ERASLAN

Abstract

Football is a complex game that requires athletes to adapt to ever-changing game dynamics. In this context, problem-solving skills stand out as a critical competence in football players. Problem solving is the process of analyzing the challenges faced by an individual, developing correct strategies and implementing effective solutions. Football players have to make the most appropriate decisions by evaluating rapidly changing situations on the field. Scientific research shows that elite football players have high-level mental skills such as cognitive flexibility, attention control and fast information processing in decision-making processes. Their ability to predict opponent movements during the game, take positions and make correct decisions under pressure directly affects their problem-solving skills. In addition, intra-team communication and strategic thinking strengthen collective problem-solving processes in football players. It is known that applications that increase cognitive load during education and training processes improve problem-solving skills. In particular, simulation-based training, in-game scenarios and quick decision-making exercises increase the cognitive capacities of football players on the field. As a result, football players' problem-solving skills are an important factor that directly affects their performance, and special training programs should be implemented to develop these skills.

Keywords: Football, Problem Solving, Skill

Presentation ID / Sunum No= 85

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5548-6488

| 196

"X ve Y Eksenlerini Kullanarak Frontal Sinüs Minitrephination İçin Güvenli Bir Noktanın Tanımlanması"

Asst. Prof. Dr. Necdet Özçelik¹, Asst. Prof. Dr. Husam Vehbi¹

¹Medipol Üniversitesi

Özet

Kronik frontal sinüzit için cerrahi müdahale, frontal sinüsün anatomik lokasyonundaki değişkenlik nedeniyle çeşitli zorluklar sunar. Endoskopik sinüs cerrahisi (ESS) sıklıkla uygulanmakta ancak frontal sinüs patolojisinin tanısı ve eksizyonunda ve özellikle drenaj yollarının görüntülenmesinde eksiklikleri bulunmaktadır. Minitrefinasyon daha az invaziv bir alternatif tekniktir; ancak anatomik farklılıklar işlemin giriş noktasının belirlenmesini engellemektedir. Bu çalışmanın amacı, daha doğru ve daha güvenli cerrahi uygulamak amacıyla üç boyutlu BT taraması kullanarak frontal sinüs minitrefinasyonu için uygun anatomik bölgeleri belirlemektir. Method: Toplam 430 hasta (860 frontal sinüs) kaydedildi ve 64-MDCT tarayıcısı tarafından tarandı. Frontal sinüsün boyutları ve önceden belirlenen X ve Y eksen koordinatlarına göre maksimum derinliği axial, koronal ve sagittal kesitlerde kaydedildi. Sonuçlar: Hipoplastik sinüslerin prevalansı sağda %4,4, solda %3,5 idi. Frontal sinüsün ortalama derinliği sağ tarafta $14,43 \pm 4,73$ mm, sol tarafta $14,48 \pm 5,43$ mm idi. Yaş ve sinüs ölçümleri anlamlı korelasyon göstermedi. Bununla birlikte, erkek katılımcıların daha büyük ve istatistiksel olarak anlamlı ortalama değerlerine sahip olduğu Y koordinatı ölçümlerinde cinsiyet farklılıkları belirlendi ($p < 0,05$). Ayrıca çalışma, erkek deneklerin kadınlara kıyasla daha yüksek ve istatistiksel olarak anlamlı bir frontal sinüs derinliği ölçümüne sahip olduğunu gösterdi ($p < 0,05$). Conclusion: Sonuç olarak, bu çalışma aracılığıyla frontal sinüs çevresindeki anatomik alandaki varyasyonun boyutu ölçüldü ve bunun cinsiyet farklılığıyla ilişkisi belirlendi. Sonuçlar, minitrefinasyon planlaması için kesin BT tabanlı haritalamanın kullanılması ve kronik frontal sinüzitli hastalarda komplikasyon oranının azaltılması ve terapötik etkinin artırılması için kişiye özel CT görüntülemenin değerlendirilmesi gerekmektedir. Herkese uyabilen tek bir nokta tanımlanması uygun değildir.

Anahtar Kelimeler: Minitrefinasyon, Frontal Sinüs, Sinüzit, Endoskopik Sinüs Cerrahisi

Defining a Safe Point for Frontal Sinus Minitrephination Using X and Y Axis

Abstract

Background: Surgical intervention for chronic frontal sinusitis presents several difficulties due to the variability in the anatomical location of frontal sinus. Endoscopic sinus surgery (ESS) is performed frequently but has shortcomings in the diagnosis and excision of frontal sinus pathology, and particularly in visualizing the pathways for drainage. Minitrephination is an alternative less invasive technique; however, anatomical variations hinder identification of entry point for the procedure. The objectives of this study were to determine appropriate anatomical sites for frontal sinus minitrephination using three-dimensional CT scan to increase the likelihood of more accurate and safer surgery. Methods: A total of 430 patients (860 frontal sinuses) were enrolled and scanned by a 64-MDCT scanner. Dimensions of the frontal sinus and its maximum depth relative to the previously established coordinates of X and Y axes were recorded in axial, coronal and sagittal sections. Results: Hypoplastic sinuses showed a prevalence of 4.4 % on the right side and 3.5 % on the left. The average depth of the frontal sinus was 14.43 ± 4.73 mm in the right side and 14.48 ± 5.43 mm in left side. Age and sinus measurements did not show significant correlations. However, sex differences were established on the Y-coordinate measurements, of which male participants had larger and statistically significant mean values ($p < 0.05$). Also, the study showed that the male subjects had a higher and statistically significant measurement of frontal sinus depth compared to females ($p < 0.05$). Conclusion: In conclusion, through this study the extent of variation in the anatomical area around the frontal sinus was quantified, and its correlation with sex difference was identified. The results provide rationale for the usage of precise CT-based mapping for the minitrephination planning and to decrease the rate of complications and enhance the therapeutic effect in patients with chronic frontal sinusitis

Keywords: Minitrephination, Frontal Sinus, Sinusitis, Endoscopic Sinus Surgery

Presentation ID / Sunum No= 156

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-8670-5484

| 198

Acil Serviste En Sık Görülen Travmalar: 2010-2024 Yılları Arasında Kapsamlı Bir Değerlendirme

Dr. Nihat Yiğit¹ , Dr. Nuri Koray Ülgen¹

¹Sincan Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Bu çalışmada, 2010-2024 yılları arasında acil servise başvuran travma vakaları incelenmiş ve en sık görülen yaralanma türleri ile bölgesel dağılımları analiz edilmiştir. Toplamda 296,415 travma vakası değerlendirilmiş ve en yaygın yaralanma türlerinin burkulmalar, kırıklar, çıkıklar ve ezilme yaralanmaları olduğu tespit edilmiştir. Çalışmanın temel amacı, acil servise başvuran travmatik yaralanmaların özelliklerini belirlemek ve bu doğrultuda önleyici tedbirler geliştirilmesine katkı sağlamaktır. Yöntem Bu retrospektif analiz, 2010-2024 yılları arasında acil servise başvuran vakalara ait travma kayıtları üzerinden gerçekleştirilmiştir. Vakalar, yaralanma türü, anatomik bölge ve vaka sayıları açısından sınıflandırılmıştır. En sık görülen travmalar belirlenerek, bölgesel dağılımları analiz edilmiştir. Bulgular En Yaygın Travmalar: İncelenen travma türleri arasında en yüksek vaka sayısına sahip olanlar şunlardır: • Ayak bileğinin burkulma ve gerilmesi (66,064 vaka) • El bileği burkulma ve gerilmesi (42,474 vaka) • Diz eklem ve ligamentlerinin burkulma ve gerilmesi (22,002 vaka) • Parmakların burkulma ve gerilmesi (20,559 vaka) • Omuz eklemi burkulma ve gerilmesi (15,522 vaka) • Diz kollateral ligament burkulma ve gerilmesi (15,273 vaka) • Dirsek burkulma ve gerilmesi (16,484 vaka) • Radial baş çıkığı (7,803 vaka) • Radius alt uç kırığı, kapalı (59,419 vaka) Sonuçlar, alt ekstremitte ve üst ekstremitte travmalarının acil serviste en sık karşılaşılan travmalar olduğunu göstermektedir. Özellikle burkulma ve gerilme türü yaralanmalar, en yaygın travma kategorisini oluşturmaktadır. Bölgesel Dağılım: Vakalar anatomik bölgelere göre gruplandırıldığında: • Alt ekstremitte yaralanmaları (%52) ile en büyük paya sahiptir. • Üst ekstremitte yaralanmaları (%38) ikinci sırada yer almaktadır. • Omuz ve kalça bölgesi yaralanmaları (%10) daha düşük oranda görülmüştür. Alt ekstremitte yaralanmaları içinde ayak bileği burkulmaları en yüksek oranı oluştururken, üst ekstremitte yaralanmalarında el bileği burkulmaları ve radius kırıkları öne çıkmıştır. Tartışma ve Sonuçlar Bu çalışma, alt ekstremitte ve üst ekstremitte travmalarının acil serviste en sık görülen travma türleri olduğunu göstermektedir. Ayak bileği, el bileği ve diz bölgesindeki burkulma ve gerilmeler en yaygın yaralanmalar olup, düşme, spor yaralanmaları ve iş kazaları gibi nedenlerle sıkça karşılaşılmaktadır. Özellikle sporcularda ve fiziksel aktivitesi yüksek bireylerde burkulma ve gerilme vakalarının fazla olması dikkat çekicidir. Bu durum, önleyici rehabilitasyon programlarının ve koruyucu ekipman kullanımının önemini ortaya koymaktadır.

Ayrıca, iş kazalarına bağlı el ve bilek yaralanmalarının önlenmesi için güvenlik protokollerinin güçlendirilmesi önerilmektedir. Gelecekte yapılacak çalışmaların, yaralanma nedenleri, hastaların demografik özellikleri ve uzun vadeli iyileşme süreçlerine odaklanması önem arz etmektedir. Bu tür araştırmalar, travma yönetimi ve önleme stratejileri geliştirmek için değerli bilgiler sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Travma, Acil Servis, Yaralanma Dağılımı, Alt Ekstremitte, Üst Ekstremitte, Önleme Stratejileri.

Presentation ID / Sunum No= 27

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8591-3658

| 200

Ağız Açıklığı Kısıtlı Hastada Fiberoptik Nazal Entübasyon Deneyimimiz

Asst. Prof. Dr. Necmiye Şengel¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Necmiye Şengel

Özet

Anesteziyoloji ve reanimasyon uzmanları hastalarının hava yolu yönetiminden sorumludurlar. 2022’ de Amerikan Anestezistler Derneği'nin yayınlamış olduğu Zor Hava Yolu Yönetimi Uygulama Kılavuzunda zor laringoskopi; laringoskopide birden fazla denemeden sonra ses tellerinin herhangi bir bölümünü görüntülemenin mümkün olmaması ve zor veya başarısız trakeal entübasyon ise trakeal entübasyonun birden fazla deneme gerektirmesi veya trakeal entübasyonun birden fazla denemeden sonra başarısız olması şeklinde tanımlanmaktadır. Hava yolu değerlendirmesi; ağız açıklığı, prognat yeteneği gibi yüz ve çene özelliklerinin ölçümlerini; mallampati, modifiye mallampati skorları gibi anatomik ölçümleri içermektedir. Beklenen zor hava yolu yönetimine ilişkin planlama hava yolu yönetimine ilişkin ekipmanın sağlanmasını, hastaya bilinen-şüphelenilen zor hava yolu hakkında bilgi verilmesini, preoksijenasyonu, hastanın uygun şekilde masada konumlandırılmasını, zor hava yolu yönetimi sırasında ek oksijen verilmesini içermektedir. Fiberoptik entübasyon, cerrahi geçirecek sınırlı ağız açıklığı olan hastaların hava yolunun sağlanmasında büyük önem taşır. Bu olgu sunumunda 19 yaşında herhangi hastalığı olmayan, bilateral coronoid hiperplazisi nedeniyle ağız açıklığı kısıtlı (1 parmak) erkek hastanın bu nedenle geçireceği cerrahi için başarılı fiberoptik nazal entübasyonuna değinilmesi amaçlanmıştır. Hastanın preoperatif tam kan sayımı, biyokimya, viral markerları, kanama parametreleri, akciğer grafisi ve elektrokardiyodiyagramı normal olarak değerlendirilmiştir. Yüz ve çene özelliklerinin değerlendirilmesinde ağız açıklığının ve çene hareketlerinin kısıtlı olduğu görülmüştür.Çene cerrahinin görüşü alınarak temporamandibüler ekleme yönelik cerrahi olduğu için postoperatif dönemde ağız açıklığının sağlanabileceği öğrenilmiştir. Hastaya zor hava yolu açısından bilgilendirme yapılmıştır. Ameliyathanede fiberoptik bronkoskop hazır bulundurulmuş, hastanın rutin monitörizasyonu yapılmıştır. Hasta preoksijenize edildikten sonra hastanın anestezi induksiyonu 70mgr aritmal, 150 mgr propofol, 100 mcgr fentanil, 50 mgr rokuronyum ile sağlanmıştır. Fiberoptik bronkoskop iyice jellenerek 7 numaralı tüpün içinden geçirilmiştir. İndüksiyondan sonra hasta maskeyle tekrar preoksijenize edilerek fiberoptikle nazal entübasyon işlemine geçilmiştir. Fiberoptik bronkoskople vokal kordlar görülmüş entübasyon tüpü fiberoptiğin üstünden kaydırılarak hasta sorunsuz entübe edilmiştir. Hastanın cerrahisi ve anestezi takiplerinde bir sorun yaşanmamış, hasta sorunsuz ekstübe edilerek derlenme ünitesine gönderilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Fiberoptik Brokoskop, Nazal Entübasyon, Zor Entübasyon

Our Experience With Fiberoptic Nasal Intubation in a Patient With Limited Mouth Opening

Abstract

Anesthesiology and reanimation specialists are responsible for the airway management of their patients. In the Difficult Airway Management Practice Guideline published by the American Society of Anesthesiologists in 2022, difficult laryngoscopy is defined as the inability to visualize any part of the vocal cords after multiple attempts at laryngoscopy. Airway assessment includes facial and jaw features such as mouth opening and prognathous ability; anatomical measurements such as mallampati and modified mallampati scores. Planning for the expected difficult airway management includes providing equipment for airway management, informing the patient about the known-suspected difficult airway, preoxygenation, and administering supplemental oxygen during difficult airway management. Fiberoptic intubation is essential in ensuring the airway of patients with limited mouth opening who will undergo surgery. This case report aims to discuss the successful fiberoptic nasal intubation of a 19-year-old male patient with no additional disease and limited mouth opening (1 finger) due to bilateral coronoid hyperplasia for the surgery he will undergo, accompanied by literature. The patient was informed about the difficulty of the airway. A fiberoptic bronchoscope was kept ready in the operating room, and routine patient monitoring was performed. After the patient was preoxygenated, the patient's anesthesia induction was provided with 70 mg arrhythmal, 150 mg propofol, 100 mcg fentanyl, and 50 mg rocuronium. The fiberoptic bronchoscope was gelled well and passed through the number 7 tube. After induction, the patient was oxygenated again with a mask, and nasal intubation was performed using a fiberoptic. The vocal cords were seen with a fiberoptic bronchoscope, the intubation tube was slid over the fiberoptic, and the patient was intubated without any problems. At the end of the surgery, the patient was extubated without any problems and sent to the recovery unit.

Keywords: Fiberoptic Brochoscope, Nasal Intubation, Difficult Intubation

Presentation ID / Sunum No= 139

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8373-9753

| 202

Alt Göz Kapağı Yağ Herniasyonu Tedavisinde Transkonjonktival Yaklaşım

Dr. Vasfi Çelik¹

¹Toros Üniversitesi

*Corresponding author: Vasfi Çelik

Özet

Giriş: Alt göz kapağı torbalanması, genetik faktörler, yaşlanma veya çevresel etkenlerden kaynaklanabilen göz altındaki yağ dokularının prolapsusudur. Bu durum, sadece estetik kaygılar oluşturmakla kalmayıp, görme alanında daralmaya neden olabilecek fonksiyonel sorunlara da yol açma potansiyeline sahiptir. Alt göz kapağında yağ herniasyonu tedavisinde transkonjonktival yaklaşım, göz estetiği ve fonksiyonelliği açısından büyük öneme sahiptir. Bu çalışmada alt göz kapağına yönelik transkonjonktival blefaroplasti tekniklerinin etkinliğini ve klinik sonuçlarını değerlendirmek amaçlanmıştır. **Materyal ve Metot:** 2021-2024 yılları arasında, 36 alt göz kapağında meydana gelen torbalanmalar, transkonjonktival yöntem ile fazla yağ dokusunun eksize edilmesiyle tedavi edilmiştir. Hastaların 33'ü kadın, 3'ü erkek olup, ortalama yaşları 30 olarak belirlenmiştir. Hastaların demografik verileri, ameliyat öncesi ve sonrası fotoğrafları retrospektif olarak değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Hastalar, genel anestezi altında alt göz kapağının tarsal kenarının yaklaşık 12 mm altına, her iki tarafta yaklaşık 2 cc %2'lik lidokain ve 1:100.000 epinefrin uygulandıktan sonra insizyon yapılmıştır. Monopolar cihaz ile gerçekleştirilen diseksiyonla herniasyon gösteren yağ dokuları eksize edilmiştir. Daha sonra, konjonktiva 6.0 vikril suture ile kapatılmış ve alt göz kapağı steril şeritlerle baskılı biçimde bandajlanmıştır. Postoperatif dönemde soğuk uygulama ve 5 gün süreyle anti inflamatuvar göz damlası tedavisi uygulanmıştır. Hastalar, ameliyat sonrasında ortalama 24 ay süreyle izlenmiş ve hiçbir hastada komplikasyon görülmemiştir. Ayrıca, elde edilen estetik sonuçlar tatmin edici olmuştur. **Sonuç:** Göz çevresi, yüz estetiğinde belirleyici bir rol oynamakta ve torbalanmalar, bireylerin dış görünüşünü olumsuz etkileyebilmektedir. Cerrahi yöntemler arasında en sık tercih edilen metodlardan biri blefaroplastidir. Transkonjonktival blefaroplasti ise, göz kapağının iç yüzeyinden gerçekleştirilen bir teknik olup, iz bırakmadan yağ dokusunun eksize edilmesine olanak sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: transkonjonktival blefaroplasti, alt göz kapağı estetiği, yağ herniasyonu.

Transconjunctival Approach in the Treatment of Lower Eyelid Fat Herniation

Abstract

Introduction: Lower eyelid bags are the prolapse of adipose tissues under the eye that can result from genetic factors, aging, or environmental factors. This condition not only creates aesthetic concerns but also has the potential to cause functional problems that may lead visual field restriction. The transconjunctival approach in the treatment of fat herniation in the lower eyelid is of great importance for eye aesthetics and functionality. This study aimed to evaluate the effectiveness and clinical results of transconjunctival blepharoplasty techniques for the lower eyelid. Materials and Methods: Between 2021-2024, bagging that occurred in 36 lower eyelids was treated by excising excess fat tissue using the transconjunctival method. Of the patients, 33 were female and 3 were male, with an average age of 30. Demographic data and pre- and post-operative photographs of the patients were evaluated retrospectively. Results: After the patients were administered approximately 2 cc of 2% lidocaine and 1:100,000 epinephrine on both sides, approximately 12 mm below the tarsal margin of the lower eyelid under general anesthesia, an incision was made. Fat tissues showing herniation were excised through dissection performed with a monopolar device. Subsequently, the conjunctiva was closed with 6.0 vicryl suture, and lids were bandaged with pressure using sterile strips. Cold application and anti-inflammatory eye drops treatment were applied for 5 days after surgery. The patients were followed for an average of 24 months after surgery, and no complications were observed. Additionally, the aesthetic results obtained were satisfactory. Conclusion: The periocular region plays a defining role in facial aesthetics, and lower eyelid bags can negatively affect an individual's external appearance. Among surgical methods, one of the most frequently preferred methods is blepharoplasty. Transconjunctival blepharoplasty is a technique performed from the inner surface of the eyelid, allowing excision of fat tissue without leaving a scar

Keywords: Transconjunctival Blepharoplasty, Lower Eyelid Aesthetics, Fat Herniation.

Presentation ID / Sunum No= 16

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8201-6994

| 204

Analysis of the Validity and Quality of the Information in Hallux Valgus Videos Shared On Youtube

Asst. Prof. Dr. Yigit Kultur¹

¹*Yeni Yuzyil University Gaziosmanpasa Hospital*

*Corresponding author: Yiğit Kültür

Özet

Giriş: İnternet, hem hastalar hem de klinisyenler tarafından tıbbi bilgi edinmek için yaygın ve giderek artan bir şekilde kullanılan bir kaynaktır. Özellikle YouTube, bilgilere kolay erişim sağlaması ve görsel avantajlarıyla internet kullanıcıları için önde gelen bir kaynak olarak öne çıkmaktadır. Bu çalışmada, “halluks valgus” anahtar kelimesiyle YouTube’da arama yapıldığında erişilen içeriklerin doğruluğunu ve kalitesini araştırmayı amaçladık. Materyal ve Metod: YouTube arama motorunda “halluks valgus” anahtar kelimesi ile yapılan sorgu sonrasında sonuç veren ilk 50 video çalışmaya dahil edilmiştir. Videolar, kaynaklarına ve içeriklerine göre altı ve sekiz gruba ayrılmıştır. Videoların popülerliği, video güç indeksi (VPI) ile değerlendirilmiştir. Bilgi kaynağının kalitesi, eğitimin kalitesi ve doğruluğu ise JAMA skoru, küresel kalite skoru (GQS) ve halluks valgus özel skoru (HVSS) kullanılarak ölçülmüştür. Bulgular: ‘Hekim’ kaynaklı videoların ortalama GQS skorları, ‘hekim dışı’ (p=0.002), ‘animasyon’ (p=0.001) ve ‘ticari’ kaynaklardan (p=0.001) gelen videolardan anlamlı olarak daha yüksekti. ‘Hastalık hakkında bilgi’ içeriğine sahip videoların ortalama HVSS skorları, ‘atel hakkında bilgi’ (p=0.001), ‘ticari’ (p=0.041) ve ‘egzersiz eğitimi’ içeriklerinden (p=0.045) anlamlı olarak daha yüksekti. ‘Doğal tedavi’ içeriğine sahip videoların ortalama VPI skorları, ‘cerrahi teknik’ (p=0.037), ‘hastalık hakkında bilgi’ (p=0.017), ‘atel hakkında bilgi’ (p=0.049) ve ‘reklam’ içeriklerinden (p=0.021) anlamlı olarak daha yüksekti. Öte yandan, ‘ticari’ içerikli videoların ortalama GQS skorları, ‘cerrahi teknik’ (p=0.039), ‘hastalık hakkında bilgi’ (p=0.047) ve ‘egzersiz eğitimi’ içeriklerinden (p=0.025) anlamlı olarak daha düşüktü. Sonuç: Halluks valgus ile ilgili çevrimiçi bilgiler düşük kaliteye, zayıf güvenilirliğe ve yetersizliğe sahiptir. Klinisyenlerin, çevrimiçi bilgilerin hastalarla daha doğru bir şekilde paylaşılabilmesi için tıbbi video geliştirme süreçlerine katkıda bulunması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Halluks Valgus, Youtube, İnternet

Analysis of the Validity and Quality of the Information in Hallux Valgus Videos Shared On Youtube

Abstract

Background: The Internet is a widely and increasingly used resource for obtaining medical information by both patients and clinicians. In particular, YouTube stands out as a leading resource for internet users with its ease of access to information and its visual advantage. We aimed to investigate the accuracy and quality of YouTube content accessed by searching the keyword “hallux valgus”. **Material and Methods:** The first 50 videos returned after querying the keyword ‘hallux valgus’ in the YouTube search engine were included in the study and categorized into groups of six and eight according to their source and content. The popularity of the videos was evaluated by the video power index (VPI). The quality of the information resource, the quality of the training, and its accuracy were measured using the JAMA score, global quality scale (GQS), and hallux valgus special score (HVSS). **Results:** The mean GQS score of the videos from ‘physician’ sources was significantly higher than those from ‘non-physician’ ($p=0.002$), ‘animation’ ($p=0.001$), and ‘commercial’ sources ($p=0.001$). The mean HVSS of the videos with ‘information about the disease’ content was significantly higher than those with ‘information about the splint’ ($p=0.001$), ‘commercial’ ($p=0.041$), and ‘exercise training’ contents ($p=0.045$). The mean VPI of the videos with ‘natural treatment’ content was significantly higher than the videos with ‘surgical technique’ ($p=0.037$), ‘information about the disease’ ($p=0.017$), ‘information about the splint’ ($p=0.049$), and ‘advertisement’ contents ($p=0.021$), while the mean GQS score of the videos with ‘commercial’ content was significantly lower than those with ‘surgical technique’ ($p=0.039$), ‘information about the disease’ ($p=0.047$), and ‘exercise training’ contents ($p=0.025$). **Conclusion:** Online information about hallux valgus was of low quality, poor reliability, and insufficient. Clinicians need to contribute to the development of medical videos so that online information can be shared more accurately with patients.

Keywords: Hallux Valgus, Youtube, Internet

Presentation ID / Sunum No= 100

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2434-0045

| 206

Antikoagülan Kullanımına Sekonder Gelişen Intramural Intestinal Hematomlar

Dr. İsa Caner Aydın¹

¹*Sağlık Bakanlığı Zonguldak Atatürk Devlet Hastanesi*

*Corresponding author: İsa Caner Aydın

Özet

Giriş Günümüzde koroner arter hastalığı, kalp kapak replasmanı ve aritmiler başta olmak üzere birçok kardiyak hastada antikoagülan tedaviler kullanılmaktadır. Klopidoğrel kullanımına bağlı yan etkilerden birisi ise spontan hemorajilerdir. Acil servislere ani karın ağrısı ile başvuran hastalarda klopidoğrel kullanımı sonrası gelişen rektus kılıf hematomları, intraabdominal kanamalar ve intramural hematomlarda (IMH) belirtilmektedir. Nadir gerçekleşen intramural hematomlarda tanının erken konulması bu hastalarda medikal takip ile invaziv tedavi girişimleri gerekliliği ortadan kaldırılabılır. Materyal Metod Zonguldak Atatürk Devlet Hastanesi ve Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesine 2013-2024 tarihleri arasında IMH tanısı ile tedavi edilmiş 18 hasta değerlendirildi. Hastaların demografik verileri, tedavi endikasyonları, hematoma lokalizasyonları, mevcut antikoagülan tedavileri, başvuru bulgu ve değerleri, tedavileri ve yatış süreleri değerlendirildi. Hastalar kullanılan antikoagülan tipine göre gruplandırıldı ve veriler karşılaştırıldı. Sonuçlar Çalışmaya iki merkezden toplam 18 hasta dahil edildi. Cinsiyet, IMH lokalizasyonu, Antikoagülan endikasyonu, batin içi koleksiyon ve tedavi protokolleri benzer dağılım gösterdi ($p>0.05$). Yaş, başvuru anında alınan INR-WBC-Hb değerleri ve tedavi sürecinde verilen taze donmuş plazma sayılarında benzerdi ($p>0.05$). Taze donmuş plazma replasmanı sonrası Clopidogrel kullanan grupta son INR daha düşük seyretse de dağılımda bir farklılık yaratmadı (2.75 [2.1-3.1] vs 2.45 [1.9-2.5]; $p=0.067$). Warfarin kullanan grupta ise yatış süreleri daha anlamlı bulundu (5.0 [5-15] vs 3.5 [2-4], $p=0.013$) Tartışma Antikoagülan kullanımı sonrası gelişen IMH'lar hasta öyküsü ve bulguları ile farkedilebilir ve konzervatif yöntemler kullanılarak tedavi edilebilir bir durumdur. Kardiyak rahatsızlığı geçiren hastalarda çok yüksek INR değerleri ile başvuru sonrasında yapılacak konzervatif tedaviler ile hem klinik hem laboratuvar bulgularında düzelmeye dramatik olarak gerçekleşebilmektedir. Warfarin kullanımı olan hastalarda yatış süresi daha uzayabilmekte olup bu hastalarda mezenter iskemi veya intraabdominal kanama endikasyonları dışlandığı sürece medikal tedavi planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Intramural Intestinal Hematom, Antikoagülan Tedavi, Akut Batın

Treatment Methods for Intramural Intestinal Hematomas Secondary to Anticoagulant Use

Abstract

Introduction Anticoagulant therapies are widely used in patients with various cardiac conditions, particularly coronary artery disease, heart valve replacement, and arrhythmias. One of the adverse effects associated with clopidogrel use is spontaneous hemorrhage. In patients presenting to the emergency department with sudden abdominal pain, clopidogrel-related rectus sheath hematomas, intra-abdominal hemorrhages, and intramural hematomas (IMH) have been reported. Although intramural hematomas are rare, early diagnosis is crucial, as medical follow-up may eliminate the need for invasive therapeutic interventions in these patients. **Materials and Methods** This retrospective study includes the evaluation of 18 patients who were treated with a diagnosis of intramural hematoma (IMH) between 2013 and 2024 at Zonguldak Atatürk State Hospital and Koşuyolu High Specialization Training and Research Hospital. The patients' demographic data, treatment indications, hematoma localizations, current anticoagulant treatments, presenting symptoms and laboratory values, treatments, and length of hospital stay were analyzed. Patients were grouped based on the type of anticoagulant used, and the data were compared. **Results** A total of 18 patients from two centers were included in the study. Gender, IMH localization, anticoagulant indication, intra-abdominal collection, and treatment protocols showed a similar distribution ($p > 0.05$). Age, INR, WBC, and Hb values at admission, as well as the number of fresh frozen plasma (FFP) transfusions during treatment, were also comparable ($p > 0.05$). Although the final INR level was lower in the Clopidogrel group after FFP replacement, this did not result in a significant difference in distribution (2.75 [2.1-3.1] vs. 2.45 [1.9-2.5]; $p = 0.067$). However, length of hospital stay was found to be significantly longer in the Warfarin group (5.0 [5-15] vs. 3.5 [2-4], $p = 0.013$). **Discussion** IMHs that develop following anticoagulant use can be identified based on patient history and clinical findings and are manageable with conservative treatment approaches. In patients with a history of cardiac disease, conservative treatments initiated after presentation with significantly elevated INR levels can lead to dramatic improvements in both clinical and laboratory parameters. Patients on warfarin therapy tend to have a longer hospital stay, but as long as mesenteric ischemia and intra-abdominal bleeding are ruled out, a medical treatment approach should be prioritized.

Keywords: Intramural Intestinal Hematoma, Anticoagulant Therapy, Acute Abdomen

Presentation ID / Sunum No= 97

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1795-6597

| 208

Crouzon Sendromunda Anestezi Uygulaması

Assoc. Prof. Dr. Seniyye Ülgen Zengin¹ , Assoc. Prof. Dr. Meliha Orhon Ergun¹ , Dr. Tuba Ay¹

¹Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Seniyye Ülgen Zengin

Özet

Kraniyofasiyal disostozis olarak da bilinen Crouzon sendromu, erken kraniyal sütür kapanması, hipertelorizm, ekzoftalmus, maksilla hipoplazisi ile karakterize, otozomal dominant geçiş gösteren bir sendromdur. Bu hastalarda hava yolu problemleri sık görülmekle beraber zor entubasyon görülme olasılığı da yüksektir. Olgumuzda doğumda Couzon Sendromu almış, 7 aylık erkek bebek subdural genişleme nedeniyle VP shunt takılması operasyonu planlandı. Olgu: Anemnezinde 4 aylıktan kraniyosinozoz nedeniyle operasyon geçiren, bu operasyonda 4. denemede videolarinoskopi ile entube edilmiş, sık bronşit atakları geçiren, fizik muayenesinde maksiller hipoplazi, hipertelorizm, küçük ağız, rölatif büyük dil, ekzoftalmus, strabismus, ptozis mevcut, mallampati skoru evre III olan hasta, premedikasyon uygulanmadan ameliyathaneye alındı. Hastanın damaryolu da zor olduğu için maske ile induksiyon planlandı. Hastaya %60 oksijen, %40 hava ve % 6 sevofloran ile maske induksiyonu uygulandı. 3. girişimde damar yolu açılan hastaya 50 mg propofol, 5 mcg ultiva, 5 mg Esmeron uygulandı hasta 2 dakikalık süre sonrasında video laringoskop kullanılarak 3 numaralı entubasyon tüpü ile 1. girişimde entübe edildi. Vaka boyunca %2 sevoflurane ve 25 mcg/h ultiva infuzyonu ile anestezi idamesi sağlandı. FioO₂ %50 saturasyon %99 şeklinde takip edildi. Operasyon sırasında hemodinamik veriler stabil seyretti ve herhangi bir solunumsal komplikasyon gelişmedi. Crouzon Sendromlu hastalarda hava yolunun dikkatli değerlendirilmesi önemlidir. Maksiller kemiklerin hipoplazisi maskenin oturmasını zorlaştırırken temporomandibular eklem disfonksiyonu da ağız açılmasını zorlaştırabilir. Migrognati hem maske ventilasyonu hem de entubasyonu güçleştirebilir. Zor entubasyon riskine karşı özel bleydler, videolarinoskop ve fiber optik laringoskop hazır bulundurulmalıdır. Trekostomi en son denenecek yöntemdir. Bu hastalarda intrakraniyal basıncı arttıran anesteziklerden kaçınılmalıdır. Sedatifler kullanılırken dikkatli olunmalı, bu ilaçların nörolojik defisitleri maskeleyebileceği de unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Crouzon Sendromu, Zor Hava Yolu, Kraniofasiyal Disostozis

Presentation ID / Sunum No= 91

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4047-9656

| 209

Endovasküler Aort Onarımı (EVAR) ve Torasik Endovasküler Aort Onarımının (TEVAR) Karşılaştırılması: Klinik Sonuçlar ve İşlemsel Farklılıklar

Asst. Prof. Dr. Oğuz Arslantürk¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu çalışma, kliniğimizde Nisan 2023 - Şubat 2025 tarihleri arasında uygulanan Endovasküler Aort Onarımı (EVAR) ve Torasik Endovasküler Aort Onarımı (TEVAR) yöntemlerinin işlemsel farklılıklarını ve klinik sonuçlarını karşılaştırmayı amaçlamaktadır. Yöntemler: Çalışmaya retrospektif olarak toplam 22 hasta dahil edildi; bunlardan 14'üne EVAR, 8'ine TEVAR uygulandı. Demografik veriler, işlemsel detaylar, komplikasyonlar ve erken ile geç dönem sonuçları değerlendirildi. Birincil sonlanım noktaları başlangıç prosedürel başarı oranı, perioperatif komplikasyonlar ve uzun dönem greft stabilitesiydi. Başlangıç prosedürel başarı, greftin planlanan konumda başarıyla yerleştirilmesi, majör intraoperatif komplikasyon gelişmemesi ve acil cerrahi revizyona ihtiyaç duyulmaması olarak tanımlandı. Bulgular: Başlangıç prosedürel başarı oranı TEVAR için %98, EVAR için %94 olarak bulundu. EVAR işlemi, TEVAR'a kıyasla daha uzun sürerken, daha fazla kontrast madde kullanımına ihtiyaç duyuldu. TEVAR hastalarında giriş yeri komplikasyonları ve endoleak insidansı daha yüksek izlendi. Bununla birlikte, 30 günlük mortalite oranları iki grup arasında anlamlı bir fark göstermedi. Uzun dönem takipte, EVAR hastalarında greft migrasyonu ve geç dönem endoleak nedeniyle ek girişim gereksinimi TEVAR'a kıyasla daha sık gözlemlendi. Sonuç: EVAR ve TEVAR, aort hastalıklarının tedavisinde etkili yöntemler olup, işlemsel özellikleri açısından farklılık göstermektedir. TEVAR, daha yüksek başlangıç prosedürel başarı oranına sahipken, EVAR daha uzun işlem süresi gerektirmektedir ve uzun dönemde daha fazla ek girişim gerektirebilmektedir. Hasta seçiminin dikkatle yapılması ve uzun dönem takip protokollerinin optimize edilmesi, her iki yöntemin klinik sonuçlarını iyileştirmek için kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Endovasküler Aort Onarımı (EVAR), Torasik Endovasküler Aort Onarımı (TEVAR), Aort Anevrizması, İşlemsel Başarı, Endoleak, Greft Stabilitesi, Uzun Dönem Sonuçları, Vasküler Girişim, Aort Onarımı, Komplikasyonlar.

Comparison of Endovascular Aortic Repair (EVAR) and Thoracic Endovascular Aortic Repair (TEVAR): Clinical Outcomes and Procedural Differences

Abstract

Objective: This study aims to compare the procedural characteristics and clinical outcomes of Endovascular Aortic Repair (EVAR) and Thoracic Endovascular Aortic Repair (TEVAR) performed in our clinic between April 2023 and February 2025. Methods: A retrospective analysis was conducted on 22 patients who underwent EVAR (n=14) or TEVAR (n=8). Demographic characteristics, procedural details, complications, and early and late outcomes were evaluated. The primary endpoints included procedural success rate, perioperative complications, and long-term graft stability. Procedural success was defined as the successful deployment of the graft in the planned position, the absence of major intraoperative complications, and no requirement for emergency surgical revision. Results: The procedural success rate was 98% for TEVAR and 94% for EVAR. EVAR procedures had a longer duration and required a higher volume of contrast agent compared to TEVAR. TEVAR patients had a higher incidence of access site complications and endoleaks. However, 30-day mortality rates were similar between the two groups. During long-term follow-up, EVAR patients exhibited a higher rate of graft migration and late endoleak, necessitating additional interventions, whereas TEVAR patients demonstrated greater long-term graft stability. Conclusion: Both EVAR and TEVAR are effective treatment modalities for aortic diseases, with distinct procedural characteristics. TEVAR had a higher initial procedural success rate, while EVAR required a longer procedure time and was associated with a higher likelihood of additional interventions in the long term. Careful patient selection and optimized follow-up protocols are crucial to improving clinical outcomes for both procedures.

Keywords: Endovascular Aortic Repair (EVAR), Thoracic Endovascular Aortic Repair (TEVAR), Aortic Aneurysm, Procedural Success, Endoleak, Graft Stability, Long-Term Outcomes, Vascular Intervention, Aortic Repair, Complications.

Presentation ID / Sunum No= 140

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0479-3074

| 211

Femur Tutulumu Olan Multiple Myelom Hastalarında Cerrahi Sonuçların Retrospektif Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Alaaddin Levent Özgözen¹

¹Başkent Üniversitesi Adana Dr. Turgut Noyan Uygulama ve Araştırma Merkezi

Özet

Giriş Multiple myelom, uzun kemik tutulumuna bağlı olarak kemik gücünün azalmasına ve kırıklara neden olabilen bir hematolojik malignitedir. En sık etkilenen bölgelerden biri femur olup, bu çalışmada femur tutulumu nedeniyle cerrahi tedavi uygulanmış multiple myelom hastalarının retrospektif olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntemler Başkent Üniversitesi Dr. Turgut Noyan Araştırma Merkezi'nde 2013-2023 yılları arasında femur multiple myelom tutulumuna bağlı cerrahi tedavi uygulanan hastalar retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik verileri, multiple myelom tutulum bölgeleri, kullanılan implant türleri, uygulanan tedaviler, laboratuvar parametreleri ve bu değişkenlerin yaşam süresi üzerindeki etkileri değerlendirildi. Bulgular Belirtilen dönemde femur metastazı nedeniyle toplam 23 hasta opere edildi. Hastaların 12'si erkek (%52), 11'i kadın (%48) olup, ortalama yaşları 61±9 yıl olarak hesaplandı. Tutulum bölgeleri açısından dağılım; 8 hastada femur boynu (%34), 8 hastada intertrokanterik bölge (%34) ve 7 hastada femur shaftı (%30) kırığı şeklindeydi. Cerrahi yöntemine göre değerlendirildiğinde, hastaların 7'sine protez, 16'sına ise intramedüller çivi ile tespit işlemi uygulanmıştır. İki hastada çimentolu, 21 hastada ise çimentosuz tespit tercih edilmiştir. Kırık öncesi ağrı ve kırık tehdidi nedeniyle 3 hasta opere edilirken, 20 hasta kırık oluşumu sonrası cerrahiye alınmıştır. Bir hastada cut-out nedeni ile çivi revize edilmiş sonrasında kaynama sağlanmıştır. Hastaların tamamı kemoterapötik tedavi alırken, 12 hastaya ek olarak kırık bölgesine radyoterapi uygulanmıştır. Sağkalım analizi incelendiğinde, hastaların %61'inin birinci yılda, %82'sinin ilk üç yıl içinde ve %91'inin beş yıl içinde ex olduğu gözlemlendi. Ortalama yaşam süresi 679±255 (min 23 max) 3497 gün olarak gözlemlendi Yaşam süresi ile preoperatif hemoglobün düzeyi, kalsiyum, albümin, kan transfüzyon miktarı ve hastane yatış süresi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmamıştır (p>0,005). Sonuç Multiple myeloma bağlı femur tutulumu olan hastalarda cerrahi tedavi önemli bir stabilizasyon sağlamasına rağmen, genel sağkalım oranları düşüktür. Çalışmamız, cerrahi tedaviye ek olarak hastaların sistemik tedavi süreçlerinin kritik önem taşıdığını göstermektedir. Yaşam süresi ile preoperatif laboratuvar parametreleri arasında anlamlı bir ilişki saptanmamış olup, bu hastalarda prognozun belirlenmesi için ek faktörlerin değerlendirilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Multiple Myeloma, Femur Metastaz, Patolojik Kırık

Retrospective Evaluation of Surgical Outcomes in Multiple Myeloma Patients With Femoral Involvement

Abstract

Introduction Multiple myeloma is a hematologic malignancy that weakens bone structure, leading to fractures, particularly in long bones. The femur is among the most frequently affected sites. This study retrospectively evaluates multiple myeloma patients who underwent surgical treatment for femoral involvement. **Materials and Methods** A retrospective analysis was conducted on patients who underwent surgery for femoral multiple myeloma involvement at Başkent University Dr. Turgut Noyan Research Center between 2013 and 2023. Demographic data, lesion locations, surgical procedures, implant types, treatment modalities, laboratory parameters, and their impact on survival outcomes were analyzed. **Results** A total of 23 patients underwent surgery for femoral metastasis. The cohort included 12 males (52%) and 11 females (48%), with a mean age of 61 ± 9 years. Lesion distribution was 34% in the femoral neck, 34% in the intertrochanteric region, and 30% in the femoral shaft. Surgical procedures included prosthetic replacement in 7 patients and intramedullary nailing in 16. Cemented fixation was performed in 2 cases, while 21 underwent cementless fixation. Three patients were treated for impending fractures, while 20 had actual fractures. One patient required revision due to a cut-out complication. All patients received chemotherapy, and 12 also underwent radiotherapy. Survival rates were 39% at one year, 18% at three years, and 9% at five years, with a mean survival of 679 ± 255 days (range: 23–3497 days). No significant correlation was found between survival and preoperative hemoglobin, calcium, albumin levels, blood transfusion, or hospital stay ($p > 0.05$). **Conclusion** Surgical treatment offers stability in femoral multiple myeloma involvement, yet overall survival remains poor. No significant association was found between survival and preoperative laboratory parameters, indicating that other prognostic factors should be considered.

Keywords: Multiple Myeloma, Femur Metastasis, Pathologic Fracture

Presentation ID / Sunum No= 55

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-2213-1139

| 213

Fetüs MR Görüntülerinin Derin Öğrenme Tabanlı Çoklu Yapısal Segmentasyonu

Ma. St. Enes Demir¹, Assoc. Prof. Dr. Birol Aslanyürek¹, Assoc. Prof. Dr. Emrah Aydın²

¹Matematik Mühendisliği Bölümü Yıldız Teknik Üniversitesi

²Fetal Center at Riley Children's and Indiana University Health, Division of Maternal-Fetal Medicine, Indiana University School of Medicine, Indianapolis, IN

*Corresponding author: Enes Demir

Özet

Bu çalışmada, derin öğrenme tabanlı bir segmentasyon yöntemi geliştirilerek fetal manyetik rezonans (MR) görüntülerinin otomatik analizi ve rahim, plasenta ile fetüs segmentasyonunun gerçekleştirilmesi amaçlanmıştır. Fetal MR görüntüleme, prenatal tanı süreçlerinde kritik bir rol oynamasına rağmen, mevcut manuel segmentasyon yöntemleri zaman kaybına neden olmakta ve uygulayıcıya bağlı hatalara yol açmaktadır. Bu bağlamda, çalışmada önerilen otomatik iki boyutlu segmentasyon yöntemlerinin prenatal tanı doğruluğunu artırarak konjenital anomalilerin erken teşhisini kolaylaştıracağı ve tedavi planlamalarının optimize edilmesine katkı sağlayacağı hipotezi test edilmiştir. Literatürde fetal MR görüntülerinin segmentasyonuna yönelik çalışmalar sınırlı sayıda olup, büyük ölçüde yalnızca beyin gibi belirli anatomik yapılara odaklanmaktadır. Ancak, rahim, plasenta ve fetüs segmentasyonuna ilişkin araştırmalar oldukça kısıtlıdır. Bu çalışma, söz konusu boşluğu doldurmayı ve yapay zeka tabanlı segmentasyonun prenatal tanı süreçlerine entegrasyonunu sağlamayı hedeflemektedir. Çalışmada, segmentasyon süreçlerinin doğruluğunu ve klinik uygulanabilirliğini değerlendirmek amacıyla, önceden eğitilmiş ResNet-50 ile U-Net modelinin birleşimi, Segment Anything Model (SAM), U-Net++, ve Swin U-Net gibi farklı derin öğrenme yaklaşımları kullanılmıştır. Elde edilen bulgular, geliştirilen derin öğrenme tabanlı iki boyutlu segmentasyon modelinin manuel yöntemlere kıyasla daha hızlı, güvenilir ve nesnel analizler sunduğunu göstermektedir. Özellikle, önceden eğitilmiş ResNet-50 ile entegre edilen U-Net tabanlı model, diğer yöntemlere kıyasla en yüksek segmentasyon doğruluğunu sağlamıştır. Sonuç olarak, geliştirilen modelin ölçeklenebilir ve genelleştirilebilir yapısı, farklı hasta gruplarında uygulanabilirliğini mümkün kılmaktadır. Yapay zeka destekli bu yaklaşım, prenatal tanı süreçlerinde doğum öncesi tıbbi kararların daha güvenilir ve hızlı bir şekilde alınmasına katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: Biyomedikal Görüntü İşleme, Konjenital Hastalık Teşhisi, Tıbbi Görüntü Analizi

Presentation ID / Sunum No= 121

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0670-8590

| 214

Geriatrik Akut Kolesistit Hastalarında Elektif Kolesistektomi Öncesi Perkütan Kolesistostomi Uygulamasının Klinik Sonuçlara Etkisi

Dr. Cem Batuhan Ofloğlu¹

¹Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışma, 70 yaş üzeri akut kolesistit hastalarında elektif kolesistektomi öncesinde perkütan kolesistostomi (PK) uygulamasının klinik sonuçlar üzerindeki etkisini değerlendirmeyi amaçlamıştır. **Gereç ve Yöntem:** Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Bölümü'nde Ocak 2022-Ocak 2024 tarihleri arasında akut kolesistit tanısı alan ve medikal tedavi sonrası elektif kolesistektomi uygulanan 70 yaş üzeri 21 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Hastalar akut kolesistit döneminde perkütan kolesistostomi uygulanan (PK+, n=11) ve uygulanmayan (PK-, n=10) olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Her iki grup da akut kolesistit periyodunda medikal tedavilerini almıştır. Gruplar demografik özellikler, komplikasyonlar, enteral nütrisyon başlama süresi ve hastane yatış süreleri açısından karşılaştırılmıştır. **Bulgular:** Hastaların demografik özellikleri ve komorbiditeleri açısından gruplar arasında anlamlı fark saptanmamıştır. Major komplikasyon oranı PK- grubunda 80.0% iken, PK+ grubunda 18.2% olarak tespit edilmiştir (p=0.005). Enteral nütrisyon başlama süresi PK- grubunda 3.30±1.16 gün, PK+ grubunda 1.64±0.81 gün olarak belirlenmiştir (p=0.037). Hastane yatış süresi PK- grubunda 10.00±11.69 gün iken, PK+ grubunda 3.55±0.93 gün olarak saptanmıştır (p=0.041). Kanama, atelettazi, akut böbrek yetmezliği, miyokard enfarktüsü, pulmoner tromboemboli, cerrahi alan enfeksiyonu, intraabdominal apse ve biliyer fistül gibi spesifik komplikasyonlar açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. **Sonuç:** Geriatrik akut kolesistit hastalarında elektif kolesistektomi öncesinde perkütan kolesistostomi uygulaması, major komplikasyon oranlarını anlamlı derecede azaltmakta, enteral nütrisyon başlama süresini kısaltmakta ve hastane yatış süresini önemli ölçüde azaltmaktadır. Bu bulgular, ileri yaştaki akut kolesistit hastalarında PK'nin güvenli ve etkili bir tedavi seçeneği olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Akut Kolesistit, Perkütan Kolesistostomi, Geriatrik Hasta, Elektif Kolesistektomi

The Effect of Percutaneous Cholecystostomy Prior to Elective Cholecystectomy On Clinical Outcomes in Geriatric Acute Cholecystitis Patients

Abstract

Objective: This study aimed to evaluate the effect of percutaneous cholecystostomy (PC) before elective cholecystectomy on clinical outcomes in acute cholecystitis patients over 70 years of age. **Materials and Methods:** Twenty-one patients over 70 years of age who were diagnosed with acute cholecystitis and underwent elective cholecystectomy after medical treatment between January 2022 and January 2024 at Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Training and Research Hospital's General Surgery Department were included in the study. Patients were divided into two groups: those who underwent percutaneous cholecystostomy during acute cholecystitis (PC+, n=11) and those who did not (PC-, n=10). Both groups received medical treatment during the acute cholecystitis period. The groups were compared in terms of demographic characteristics, complications, time to initiate enteral nutrition, and length of hospital stay. **Results:** No significant difference was found between the groups in terms of demographic characteristics and comorbidities. The major complication rate was 80.0% in the PC- group, while it was 18.2% in the PC+ group ($p=0.005$). The time to initiate enteral nutrition was 3.30 ± 1.16 days in the PC- group and 1.64 ± 0.81 days in the PC+ group ($p=0.037$). The length of hospital stay was 10.00 ± 11.69 days in the PC- group, while it was 3.55 ± 0.93 days in the PC+ group ($p=0.041$). No statistically significant difference was found between the groups in terms of specific complications such as bleeding, atelectasis, acute renal failure, myocardial infarction, pulmonary thromboembolism, surgical site infection, intraabdominal abscess, and biliary fistula. **Conclusion:** Percutaneous cholecystostomy before elective cholecystectomy in geriatric acute cholecystitis patients significantly reduces major complication rates, shortens the time to initiate enteral nutrition, and significantly reduces the length of hospital stay. These findings suggest that PC may be a safe and effective treatment option in elderly acute cholecystitis patients.

Keywords: Acute Cholecystitis, Percutaneous Cholecystostomy, Geriatric Patient, Elective Cholecystectomy

Presentation ID / Sunum No= 78

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0644-8282

| 216

Geriatrik Hastalarda Böbrek Taşı Tedavisinde Şok Dalga Tedavisinin Etkinliği ve Güvenilirliği

Dr. Erdinç Dinçer¹

¹Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Üroloji Kliniği

Özet

Giriş: Üriner sistem taş hastalığı, her yaş grubunda olduğu gibi geriatrik hasta popülasyonunda yüksek bir insidansa sahiptir. Genç-geriatrik yaş grubu oranının tüm dünyada geriatrik yaş grubu lehine değişmektedir. Geriatrik hastalarda, eşlik eden komorbiteler nedeniyle, klinisyenler non-invaziv tedavi seçeneklerini ilk basamak tedavisi olarak uygulamaktadır. Biz de bu çalışmamızda, 65 yaş üstü hastalarda, ekstrakorporeal şok dalga litotripsi (ESWL) tedavisinin etkinliği ve güvenilirliğini değerlendirmeyi planladık. Yöntemler: 2019 Ocak- 2024 Aralık tarihleri arasında, üriner sistem taş hastalığı nedeniyle ESWL tedavisi uygulanmış olan 192 hastanın verisi retrospektif olarak incelendi. İşlem öncesi double-j stent ya da nefrostomi kateteri olanlar çalışma dışı bırakıldı. Tüm hastalara Dornier Compact Sigma (Med Tech, Munich, Germany) marka cihaz ile ESWL uygulandı. Hastaların demografik bilgileri, komorbiteleri, taş lokalizasyonu ve boyutu, komplikasyonlar, total taşsızlık oranı (SFR) ve uygulanan ek tedaviler incelendi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 73±9.12, ortalama taş boyutu 14.42±5.42 mm, ortalama taş yoğunluğu 869±301.21 hounsfield unit (HU) idi. Hastaların %72'sine bir ya da daha fazla komorbite eşlik ediyordu. Hastalara floroskopi ve/veya USG eşliğinde 1 ila 3 arası ESWL seans uygulandı. Hastaların %7.3'ünde komplikasyon izlendi. 7 hastaya steinstrasse nedeniyle URS, 4 hastaya double-j stent yerleştirme işlemi uygulandı. SFR oranı %77" idi. Total taşsızlık sağlanmayan 21 hastaya takip, 14 hastaya URS ve 9 hastaya RIRS tedavileri uygulandı. Tartışma: 65 yaş üstü hastalara büyük oranla en az bir komorbite eşlik etmektedir. ESWL tedavisi, %75'in üzerinde başarı oranı ve düşük komplikasyon oranı ile üriner sistem taş hastalığında uygun hastaların tedavisinde tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Geriatrik Hasta, Böbrek Taşı, Şok Dalga Tedavisi

The Efficacy and Safety of Shock Wave Lithotripsy in the Treatment of Kidney Stones in Geriatric Patients

Abstract

Introduction: Urinary system stone disease has a high incidence in the geriatric patient population, as in all age groups. The ratio of young to geriatric age groups is shifting in favor of the geriatric population

worldwide. In geriatric patients, due to accompanying comorbidities, clinicians prefer non-invasive treatment options as the first-line treatment. In this study, we aimed to evaluate the efficacy and safety of extracorporeal shock wave lithotripsy (ESWL) treatment in patients over 65 years of age. **Material and Methods:** The data of 192 patients who underwent ESWL treatment for urinary system stone disease between January 2019 and December 2024 were retrospectively analyzed. Patients with double-j stent or nephrostomy catheter were excluded. ESWL was performed on all patients using a Dornier Compact Sigma (Med Tech, Munich, Germany) device. The demographic characteristics, comorbidities, stone location and size, complications, total stone-free rate (SFR), and additional treatments were examined. The mean age of the patients was 73 ± 9.12 years, the mean stone size was 14.42 ± 5.42 mm, and the mean stone density was 869 ± 301.21 Hounsfield units (HU). Comorbidities were present in 72% of the patients. Patients underwent 1 to 3 ESWL sessions under fluoroscopy and/or ultrasound (USG) guidance. Complications were observed in 7.3% of the patients. URS was performed in 7 patients due to steinstrasse, and 4 patients underwent double-J stent placement. The stone-free rate (SFR) was 77%. Among the patients who did not achieve complete stone clearance, 21 patients were followed up, 14 patients underwent URS, and 9 patients underwent RIRS. **Discussion:** A significant proportion of patients over the age of 65 have at least one comorbidity. With a success rate exceeding 75% and a low complication rate, ESWL can be a preferred treatment option for suitable patients with urinary system stone disease.

Keywords: Geriatric Patient, Kidney Stone, Shock-Wave Lithotripsy

Presentation ID / Sunum No= 13

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2371-6437

| 218

Holt-Oram Sendromunun Prenatal Tanısı

Dr. Mehmet Albayrak¹

¹ Giresun Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Perinatoloji Kliniği, Giresun, Türkiye, albyrkmhmt@gmail.com

Özet

Amaç: Holt-Oram sendromu (HOS), TBX5 genindeki mutasyonların neden olduğu, konjenital kalp defektleri ve üst ekstremitte anomalileri ile karakterize, nadir görülen otozomal dominant bir hastalıktır. Bu olgu sunumunun amacı prenatal bulguları olan ailesel bir HOS olgusunu sunmak ve genetik testlerin ve multidisipliner yönetimin önemini vurgulamaktır. **Olgu Sunumu:** 26 yaşında gebe kadın, fetal bradikardi (FHR: 110/dk) ve ikinci trimester ultrasonda saptanan sağ taraflı radial aplazi, başparmak hipoplazisi ve sindaktili nedeniyle sevk edildi. Prenatal ekokardiyografide uzun QT sendromu saptandı. Fetal distress nedeniyle 34. haftada acil sezaryen doğum yapıldı. Doğum sonrası muayenede atriyal septal defekt (ASD) ve üst ekstremitte anomalileri doğrulandı. Aile öyküsünde babada ve ilk çocukta benzer başparmak deformiteleri saptandı. Genetik analiz patojenik bir TBX5 mutasyonu tanımladı. **Tartışma:** HOS, en sık ASD ve radyal ışın anomalileri olmak üzere kardiyak ve iskelet defektlerinin değişken ifadesini sergiler. Prenatal tanı, özellikle ekstremitte malformasyonları ve aritmiler bir arada olduğunda, ayrıntılı ultrasonografi ve ekokardiyografi ile mümkündür. Ayırıcı tanı kromozomal anormallikleri (örn. trizomi 13/18) ve diğer sendromları (örn. TAR sendromu) dışlamalıdır. Genetik danışmanlık, otozomal dominant kalıtım nedeniyle HOS şüphesi olan aileler için kritik öneme sahiptir. **Sonuç** Bu vaka, erken HOS tanısında prenatal taramanın rolünü vurgulamakta ve ailesel nüks risk değerlendirmesi için genetik testlerin gerekliliğinin altını çizmektedir. Kadın doğum uzmanları, kardiyologlar ve genetik uzmanları arasındaki multidisipliner işbirliği, doğum sonrası sonuçları optimize etmek ve uzun vadeli bakımı yönlendirmek için gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Holt-Oram sendromu, TBX5 geni, prenatal tanı, konjenital kalp defektleri, radyal ray anomalileri.

Prenatal Diagnosis of Holt-Oram Syndrome

Abstract

Holt-Oram syndrome is a rare autosomal dominant genetic disorder caused by TBX5 gene mutations, characterized by upper limb anomalies and congenital heart defects. This case report describes a 26-year-old pregnant woman whose second-trimester ultrasound revealed radial aplasia, thumb deformity, syndactyly, and fetal bradycardia (FHR: 110/min). Prenatal echocardiography identified long QT syndrome. At 34 weeks, cesarean delivery was performed due to fetal distress, and postnatal findings

confirmed an atrial septal defect and limb abnormalities consistent with Holt-Oram syndrome. Family history revealed similar thumb anomalies in the patient's spouse and first child, underscoring the importance of genetic counseling. This case highlights the diagnostic utility of detailed prenatal ultrasonography and echocardiography in early detection of Holt-Oram syndrome. It also demonstrates the syndrome's clinical spectrum, including skeletal and cardiac conduction abnormalities. Management requires a multidisciplinary approach, integrating orthopedic and cardiologic care, genetic evaluation, and long-term follow-up. These findings emphasize the importance of prenatal diagnosis and comprehensive postnatal care in mitigating complications and improving patient outcomes.

Keywords: Holt-Oram Syndrome, Prenatal Diagnosis, Skeletal Anomalies, Cardiac Anomalies

Presentation ID / Sunum No= 128

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4994-5059

| 220

Humerus Malign Tümörlerinde Cerrahi Tedavi Uygulanan 35 Olgunun Retrospektif Olarak İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Necmettin Turgut¹

¹Başkent Üniversitesi Dr. Turgut Noyan Uygulama ve Araştırma Merkezi

Özet

Amaç: Kemikte metastatik tümörler, primer tümörlere kıyasla daha sık görülmekte olup, humerus en sık tutulum gösteren bölgelerden biridir. Bu çalışmada, humerus metastazları veya multipl myelom nedeniyle cerrahi tedavi uygulanan hastalar retrospektif olarak incelenerek yaş, cinsiyet, tümör tipleri, tümör lokalizasyonları, uygulanan cerrahi yöntemler ve sonuçları değerlendirilmiştir. **Gereç ve Yöntem:** Ocak 2013 - Aralık 2023 tarihleri arasında Başkent Üniversitesi Adana Dr. Turgut Noyan Uygulama ve Araştırma Merkezi'nde opere edilen 35 humerus malign tümörlü ekstremité çalışmaya dahil edilmiştir. **Bulgular:** Hastaların ortalama yaşı 60,89 (min: 30, max: 87, SD: 11,79) olup, %42,9'u (n=15) erkek, %57,1'i (n=20) kadındı. Cerrahi müdahale 15 hastada sağ, 20 hastada sol humerusa uygulanmıştır. Ortalama yatış süresi 2,67 gün olarak belirlenmiştir. En sık izlenen primer maligniteler; akciğer kanseri (n=10), multipl myelom (n=9), renal hücreli kanser (n=5) ve meme kanseri (n=3) olmuştur. Hastaların %60'ında (n=21) viseral metastaz tespit edilmiş, %82,9'unda (n=29) cerrahi sırasında çoklu iskelet sistemi metastazı veya tutulumu saptanmıştır. Tümör lokalizasyonu açısından en sık humerus diafiz tutulumu (n=12) izlenirken, bunu proksimal humerus (n=7) ve distal humerus (n=3) takip etmiştir, diğerlerinde ise kombine tutulumlar izlenmiştir. Bir hastada profilaktik cerrahi uygulanırken diğer kalan vakalarda patolojik kırık nedeni ile cerrahi yapılmıştır. Cerrahi implant olarak 17 hastada intramedüller çivi, 15 hastada kilitli plak, 3 hastada ise modüler tümör rezeksiyon protezi ile hemiarthroplasti uygulanmıştır. Ek tedavi olarak 10 hastada sementleme yöntemi kullanılmıştır. Takip süresi sonunda 8 hasta (%22,9) hayatta olup, iki hastada kaynama sorunu gözlenmesine rağmen revizyon cerrahisi gerekmemiştir. Ancak plaklama grubunda iki hastada radial araz ve bir hastada aksiller sinir arazı postop gelişmiştir. Artroplasti grubunda ise bir hastada dislokasyon, diğer hastada enfeksiyon komplikasyonu gelişti. **Sonuç:** Humerus malignitelerinde cerrahi tedavi uygulanabilir ve etkili bir seçenektir. Tümör lokalizasyonuna göre seçilen farklı cerrahi yöntemler başarılı sonuçlar sağlamış ve hastaların yaşam kalitesini artırmıştır. Bu bulgular, uygun cerrahi yaklaşımların, özellikle metastatik hastalığa rağmen fonksiyonel iyileşmeye önemli katkı sağlayabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Humerus Metastazı, Malignite, Patolojik Kırık, Multipl Myeloma

Retrospective Analysis of 35 Cases Undergoing Surgical Treatment for Malignant Tumors of Humerus

Abstract

Objective: Metastatic bone tumors are more common than primary bone tumors, with the humerus being one of the most frequently affected sites. This study retrospectively evaluates patients who underwent surgical treatment for humeral metastases or multiple myeloma, analyzing age, gender, tumor types, tumor locations, surgical methods applied, and outcomes. **Materials and Methods:** A total of 35 extremities with humeral malignancies operated on between January 2013 and December 2023 at Başkent University Adana Dr. Turgut Noyan Application and Research Center were included in this study. **Results:** The mean age of the patients was 60.89 years (min: 30, max: 87, SD: 11.79), with 42.9% (n=15) being male and 57.1% (n=20) female. Surgery was performed on the right humerus in 15 patients and on the left in 20 patients. The mean hospitalization duration was 2.67 days. The most common primary malignancies were lung cancer (n=10), multiple myeloma (n=9), renal cell carcinoma (n=5), and breast cancer (n=3). Visceral metastases were detected in 60% of the cases (n=21), and multiple skeletal system metastases or involvement were present in 82.9% (n=29) at the time of surgery. Regarding tumor localization, diaphyseal involvement was the most frequent (n=12), followed by the proximal humerus (n=7) and distal humerus (n=3). Surgical implants used included intramedullary nails in 17 patients, locking plates in 15 patients, and modular tumor resection prostheses with hemiarthroplasty in 3 patients. Additionally, cement augmentation was performed in 10 cases. At the end of the follow-up period, 8 patients (22.9%) were still alive. **Conclusion:** Surgical treatment is a viable and effective option for humeral malignancies. Different surgical techniques tailored to tumor localization provided successful outcomes and improved patients' quality of life. These findings highlight the importance of selecting appropriate surgical approaches, which can contribute significantly to functional recovery despite metastatic disease.

Keywords: Humerus Metastasis, Malignancy, Pathologic Fracture, Multiple Myeloma

Presentation ID / Sunum No= 145

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0914-5375>

| 222

Izole Lunatum Kistlerinin Skafolunat Ligament Lezyonları ile İlişkisi

Dr. Melih Güney¹

¹Tekirdağ Dr. İsmail Fehmi Cumalioğlu Şehir Hastanesi

Özet

Lunatumun intraosseöz ganglion kistleri genellikle asemptomatik olarak görülür fakat semptomatik olduğunda kronik el bileği ağrısının nadir nedenlerindedir. Skafolunat ligament komşuluğunda olan bu kistlerin standart tedavisi açık tekniklerle yapılan küretaj ve grefonajdır. Bu teknikler ameliyat sonrasında sertlik, vasküler bozulmalarla sonuç verebilmektedir. Artroskopik teknikler bu komplikasyonların önlenmesinde daha güvenilir bir tercihtir. Bu çalışmada lunatumdaki intraosseöz ganglion kisti nedeniyle artroskopik küretaj grefonaj yapılan hastaların fonksiyonel sonuçlarını ve skafolunat ligament hasarı birlikteliğini değerlendirmeyi amaçladık. Çalışmamız retrospektif bir çalışmadır. Lunatumda izole intraosseöz kist görülen, artroskopik olarak küretaj ve grefonaj uygulanan 18 hasta çalışmaya alındı. Bu hastaların ameliyat öncesinde ve sonrasındaki eklem hareket açıklıkları, Modifiye Mayo el bileği skorları, VAS skorları ve kavrama gücü kaydedildi. Hastalar ortalama 25 ay (18-52) takip edildi. skafolunat ligament hasarı olan hastalara artroskopik dorsal kapsülodez uygulandı. Çalışmaya katılan hastaların 15'inde skafolunat ligament lezyonu olduğu görüldü ve tedavi edildi. Ameliyat öncesine göre Modifiye el bileği skorlarında, VAS skorlarında ve kavrama gücünde anlamlı iyileşme olduğu görüldü. Eklem hareket açıklıklarının anlamlı olarak değişmediği görüldü. Hastaların tamamı iyileşti ve nüks görülmedi. Herhangi bir komplikasyonla karşılaşmadık. Sonuç olarak, gelişen artroskopik tekniklerle lunatumdaki intraosseöz ganglion kistlerinin tedavisi tatmin edici gözükmektedir. Ayrıca skafolunat ligament lezyonlarıyla birlikte görülebileceği ve aynı seansta tedavi edilebileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Lunatum, İntraosseöz Kist, Artroskopi, Skafolunat Ligament

Presentation ID / Sunum No= 125

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-2396-2042> / <https://orcid.org/0000-0002-0914-5375>

| 223

Kliniğimizde Nekrotizan Fasiit Yönetimi ve Çıkarımlarımız

Doç. Dr. Bilgen Can¹ , Dr. Yusuf Oğuzhan Kılıç¹

¹Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Plastik Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi Kliniği

Özet

Giriş: Nekrotizan Fasiit, Cilt altı doku ve fasya arasında hızla yayılan genellikle ekstremitelerde, karın ön duvarında ve perine bölgesinde görülen yumuşak doku enfeksiyonudur. Tanısı klinik olarak koyulur. Uygun tedaviye rağmen mortalite oranı 8.7%-76% arasında değişmektedir (1). Hastalar:2023-2025 yılları arasında kliniğimizde nekrotizan yumuşak doku enfeksiyonu ile takip ettiğimiz 10 hasta; yaş, eşlik eden hastalıklar, enfeksiyonun lokalizasyonu, geçirdikleri operasyon sayısı, yapılan operasyon ve hastanede kalış süresi açısından incelendi. Bulgular: 10 hastanın yaş ortalaması 59,1 ve yaş aralığı 45-71 arasında değişmektedir. Hastaların hepsinde en az bir komorbid durum mevcut olup en sık izlenen komorbidite diyabetes mellitustur. Mortalite oranımız % 20 'dir , Enfeksiyon lokalizasyonu en sık alt ekstremitte (%70) , sonra gövde (%20) ve en son üst ekstremitte (%10) olarak izlenmiştir .Hastaların geçirdikleri ortalama ameliyat sayısı 5,9 olup hepsi en az 2 debridman geçirmiştir. Rekonstrüksiyon için en sık kullanılan yöntem deri greftidir (%60), bunu flep onarımı izlemiştir (%10). Tedavileri tamamlanan hastaların hastanede kalış süresi ortalama 41 gündür (tablo 1). Tartışma:Nekrotizan enfeksiyonlarda tedavi yönetimi, erken debridman,uygun antibiyoterapi ve resüsitasyondur. Debridmanın erken yapılmasının mortaliteyi azalttığı gösterilmiştir (2). Seri debridmanlar ilerleyici enfeksiyonun eradikasyonu için gereklidir. Biz 2 gün ara ile debridmanlarımızı yineledik. Bir hastanın rekonstrüksiyona kadar geçen sürede en az 4 debridmana ihtiyacı olmuştur. İleri yaş ve diyabet varlığının mortalite ile ilişkili olduğu gösterilmiştir (3). Çalışmamızda exitus olan iki hastanın birden fazla ek hastalığı olan ileri yaştaki hastalar olduğu gözükmemektedir. Rekonstrüksiyon için en sık deri greftleri kullanılmıştır. Deri greftleri flepler kadar estetik bir kapama sağlamsa da kısa operasyon süreleri ve donör saha morbiditelerinin az olması bu düşün hasta grubunda tercih sebebi olmuştur. Sonuç olarak, nekrotizan enfeksiyonların mortalitesi yüksektir. Hastalar genellikle birden fazla morbiditeye sahiptir. Debridman erken yapılmalı ve enfeksiyon kontrol altına alınana kadar yinelenmelidir. Rekonstrüksiyonda cilt grefti gibi basit seçenekler tercih edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Debridman, Enfeksiyon, Nekrotizan

Presentation ID / Sunum No= 65

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3572-0062

| 224

Konvansiyonel ve Holmium:Yag Lazer Destekli Konka Bulloza Rezeksiyonu: Karşılaştırmalı Bir Çalışma

Asst. Prof. Dr. Elvin Alaskarov¹

¹*Istanbul Medipol Üniversitesi*

Özet

Amaç: Bu çalışmada, semptomatik konka bulloza hastalarında konvansiyonel konka bulloza rezeksiyonu ile Holmium:YAG lazer destekli rezeksiyonun cerrahi sonuçlarının karşılaştırılması amaçlanmıştır. **Yöntemler:** Çalışmaya toplam 46 hasta (54 konka bulloza cerrahisi) dahil edilmiştir. Hastalar iki gruba ayrılmıştır: Grup 1, Holmium:YAG lazer destekli lateral laminektomi (n=23), Grup 2 ise konvansiyonel lateral laminektomi (n=23) uygulanmış hastalardan oluşmaktadır. Preoperatif ve postoperatif değerlendirmelerde, nazal obstrüksiyon ve baş ağrısı için Görsel Analog Skalası (VAS) ile Sinonazal Sonuç Testi-22 (SNOT-22) kullanılmıştır. Cerrahi süresi, intraoperatif kanama miktarı ve postoperatif komplikasyonlar analiz edilmiştir. **Bulgular:** Cerrahi süresi, Grup 1’de (15 ± 5.7 dk) Grup 2’ye kıyasla (28 ± 7.5 dk) anlamlı derecede daha kısa bulunmuştur ($p<0.05$). Lazer destekli grupta cerrahi alan daha temiz ve kanama daha az olarak değerlendirilmiştir. Her iki grupta da postoperatif VAS ve SNOT-22 skorlarında anlamlı iyileşmeler gözlenmiş olup ($p<0.05$), gruplar arasında anlamlı fark saptanmamıştır. Postoperatif kabuklanma Grup 2’de daha uzun süre devam etmiştir. Grup 2’de bir hastada postoperatif epistaksis görülmüş ve nazal tampon uygulanmıştır. Tüm çalışma sürecinde beyin-omurilik sıvısı kaçağı, anosmi veya sineşi gibi majör komplikasyonlar saptanmamıştır. **Sonuç:** Holmium:YAG lazer destekli konka bulloza rezeksiyonu, konvansiyonel lateral laminektomiye güvenli ve etkili bir alternatif olarak değerlendirilebilir. Daha kısa cerrahi süresi, daha temiz cerrahi alan ve minimal intraoperatif kanama gibi avantajlar sunmaktadır. Ancak, uzun dönem takip çalışmaları ile rekürrens oranlarının ve geç komplikasyonların değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Konka Bulloza, Holmium:Yag Lazer, Lateral Laminektomi, Nazal Obstrüksiyon, Sinonazal Cerrahi

Conventional Versus Holmium:Yag Laser-Assisted Resection of Concha Bullosa: A Comparative Study

Abstract

Objective: This study aims to compare the surgical outcomes of conventional concha bullosa resection and Holmium:YAG laser-assisted resection in patients with symptomatic concha bullosa. Methods: A total of 46 patients (54 concha bullosa surgeries) were included in this study. Patients were divided into two groups: Group 1 underwent Holmium:YAG laser-assisted lateral laminectomy (n=23), while Group 2 underwent conventional lateral laminectomy (n=23). Preoperative and postoperative evaluations included the Visual Analog Scale (VAS) for nasal obstruction and headaches, as well as the Sinonasal Outcome Test-22 (SNOT-22). Surgical duration, intraoperative bleeding, and postoperative complications were analyzed. Results: The mean surgical duration was significantly shorter in Group 1 (15 ± 5.7 min) compared to Group 2 (28 ± 7.5 min, $p < 0.05$). The surgical field was clearer with less bleeding in the laser-assisted group. Both groups showed significant postoperative improvements in VAS and SNOT-22 scores ($p < 0.05$), but no significant differences were found between the groups. Postoperative crusting was more prolonged in Group 2. One case of epistaxis occurred in Group 2, requiring nasal packing. No major complications, including cerebrospinal fluid leakage, anosmia, or synechiae, were observed. Conclusion: Holmium:YAG laser-assisted resection of concha bullosa is an effective and safe alternative to conventional lateral laminectomy. It offers advantages such as reduced surgical duration, a clearer surgical field, and minimized intraoperative bleeding. However, long-term follow-up studies are needed to assess potential recurrence rates and late complications.

Keywords: Concha Bullosa, Holmium:Yag Laser, Lateral Laminectomy, Nasal Obstruction, Sinonasal Surgery

Presentation ID / Sunum No= 167

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5551-4944

| 226

Laparoskopik Appendektomide Endobag ve Steril Eldiven Kullanımının Klinikopatolojik Sonuçlar Üzerine Etkisi

Exp. Dr. Mustafa Kağan Başdoğan¹

¹Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç Bu çalışma, laparoskopik cerrahide spesimen çıkarılması sırasında endobag ve steril eldiven kullanımının klinikopatolojik sonuçlar üzerindeki etkilerini karşılaştırmayı amaçlamaktadır. Minimal invaziv cerrahide farklı spesimen çıkarma yöntemlerinin etkinliğini ve güvenliğini değerlendirmek için bu karşılaştırmalı analiz gerçekleştirilmiştir. Materyal ve Metod Çalışmaya Haziran 2024-Aralık 2024 tarihleri arasında kliniğimizde akut apandisit tanısıyla laparoskopik cerrahi uygulanan 127 hasta verileri retrospektif olarak incelenmiş olup, 93 hastada steril eldiven, 34 hastada ise endobag kullanılmıştır. Hastaların demografik özellikleri, ASA skorları, ameliyat süreleri, hastanede kalış süreleri ve komplikasyonları (perforasyon, kanama, cerrahi alan enfeksiyonu) karşılaştırılmıştır. Ayrıca spesimen çıkarma trokar lokalizasyonu (sol parakolik veya umbilikal) ve dren yerleştirilmesi durumu da değerlendirilmiştir. İstatistiksel analizlerde Ki-Kare ve Mann-Whitney U testleri kullanılmış, $p < 0.05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular Hastaların demografik verileri karşılaştırıldığında cinsiyet ($p=0.934$), diyabet varlığı ($p=0.727$), ASA skorları ($p=0.313$), yaş ($p=0.908$) ve vücut kitle indeksleri ($p=0.076$) benzer dağılım göstermekteydi. Ameliyat verileri değerlendirildiğinde de perforasyon gelişiminin ($p=0.528$), spesimenin çıkarıldığı trokarın ($p=0.190$) ve dren yerleştirme oranlarının ($p=0.900$) benzer dağılım gösterdiği görüldü. Cerrahi alan enfeksiyon gelişiminin (16.1% vs 3.0%; $p=0.047$) endobag kullanımında daha az gerçekleştiği görüldü. Ayrıca ameliyat sürelerinin (49.78 ± 9.06 vs 41.47 ± 11.38 ; $p=0.016$) ve yatış sürelerinin de (2.22 ± 1.03 vs 1.41 ± 0.70 ; $p=0.025$) eldiven kullanılan hasta gruplarında daha uzun olduğu saptandı. Sonuç Laparoskopik appendektomide endobag kullanımı steril eldiven kullanımına kıyasla daha kısa ameliyat süresi, daha az hastanede kalış süresi ve daha düşük cerrahi alan enfeksiyonu oranları ile ilişkilidir. Bu bulgular, laparoskopik cerrahide spesimen çıkarılması için endobag kullanımının klinik sonuçları iyileştirebileceğini göstermektedir. Özellikle cerrahi alan enfeksiyonu riskini azaltma potansiyeli, endobag kullanımının rutin cerrahi uygulamalarda daha yaygın kullanılmasını desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopik Appendektomi, Endobag, Steril Eldiven

Effect of Endobag and Sterile Glove Usage On Clinicopathological Outcomes in Laparoscopic Appendectomy

Abstract

Objective This study aims to compare the effects of using endobag and sterile glove during specimen extraction in laparoscopic surgery on clinicopathological outcomes. This comparative analysis was conducted to evaluate the efficacy and safety of different specimen extraction methods in minimally invasive surgery. **Material and Method** The study retrospectively examined data from 127 patients who underwent laparoscopic surgery for acute appendicitis in our clinic between June 2024 and December 2024. Sterile gloves were used in 93 patients, while endobags were used in 34 patients. Patients' demographic characteristics, ASA scores, operation times, hospital stay durations, and complications (perforation, bleeding, surgical site infection) were compared. Additionally, specimen extraction trocar location (left paracolic or umbilical) and drain placement status were evaluated. Chi-square and Mann-Whitney U tests were used for statistical analyses, with $p < 0.05$ considered statistically significant. **Results** When comparing patients' demographic data, gender ($p=0.934$), presence of diabetes ($p=0.727$), ASA scores ($p=0.313$), age ($p=0.908$), and body mass index ($p=0.076$) showed similar distributions. Evaluation of surgical data revealed similar distributions in perforation development ($p=0.528$), trocar used for specimen extraction ($p=0.190$), and drain placement rates ($p=0.900$). Surgical site infection development (16.1% vs 3.0%; $p=0.047$) was found to be less frequent with endobag usage. Additionally, operation times (49.78 ± 9.06 vs 41.47 ± 11.38 ; $p=0.016$) and hospital stay durations (2.22 ± 1.03 vs 1.41 ± 0.70 ; $p=0.025$) were determined to be longer in patient groups where gloves were used. **Conclusion** In laparoscopic appendectomy, endobag usage is associated with shorter operation times, shorter hospital stays, and lower surgical site infection rates compared to sterile glove usage. These findings indicate that using endobags for specimen extraction in laparoscopic surgery may improve clinical outcomes. Particularly, its potential to reduce the risk of surgical site infection supports the more widespread use of endobag in routine surgical practices.

Keywords: Laparoscopic Appendectomy, Endobag, Sterile Glove

Presentation ID / Sunum No= 39

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7025-380X

| 228

Lignöz Konjonktivit Olgusu Sunumu ve Literatür Özeti

Dr. Selcan Ekicier Acar¹

¹Ankara Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ: Lignöz konjonktivit nadir görülen kronik bir psödomembranöz konjonktivittir. Palpebral konjonktivada nodüler kitleler oluşturur. Lignöz konjonktivitin tedavisi zor ve tedaviye yanıt kısıtlıdır.Bu bildiri de lignöz konjonktivitin klinik özellikleri ve tedaviye verdiği yanıt açısından literatür bilgileri eşliğinde tartışılması amaçlandı. **YÖNTEM:**Lignöz konjonktivit olgusu sunumu ve literatür özeti **BULGULAR:**Kırk yaşında kadın hasta bilinen plazminojen tip 1 eksikliği nedeniyle hematoloji polikliniğinde takip ve tedavisi yapılırken konjonktivada ki nodüler kitleler açısından kliniğimize konsülde edildi. Hasta 7-8 yıl önce dış merkezde konjonktival kitle eksizyonu için opera edilmiş ancak çok yakın dönemde nüksler oluşmuştu. Yapılan muayenesinde sağ üst göz kapağı tarsal konjonktivada kitle saptandı. Sol alt göz kapağı tarsal konjonktivasında nodüler kitle vardı. Aynı zamanda sol göz kapağı lateralinde alt ve üst göz kapağında psödomembran oluşumuna bağlı adezyon meydana gelmişti.Sol alt göz kapağında entropion ve kornea inferiorunda taze vardı. Hastanın nodüler kitleleri eksize edildi, alt ve üst göz kapağının adezyonu açıldı ve psödomembranlar temizlendi. Hastaya preoperatif ve post operatif sistemik taze donmuş plazma(TDP) infüzyonu yapıldı. TDP topikal olarak günde 8 kez ve heparin damla günde 8 kez uygulandı. Post op 1. hafta sağ üst kapakta minimal psödomembran oluşumu gözlenen hastaya tekrar eksizyon yapıldı. TDP ve heparin damla tedavisine devam edildi.Post operatif 2. hafta sonrası heparin damla ve siklosporin damla tedavisi ile takip edilen hastada erken dönemde psödomembran ve kitlesel lezyon oluşumu gözlenmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Lignöz konjonktivit kolay tanınan ancak tedavisi zor olabilen kronik bir hastalıktır.Lignöz konjonktivit olguları nüksler açısından yakın takip edilmelidir. İleri tedavi hastalığın seyrine göre planlanmalıdır. Konjonktivit tablosunun sistemik bir hastalığın parçası olabileceği akılda tutulmalı ve etiyolojik faktörler araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Lignöz Konjonktivit, Taze Donmuş Plazma, Heparin

Presentation ID / Sunum No= 70

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1305-023X

| 229

Malignite Şüphesi Nedeniyle Nefrektomi Yapılan Kırk Yaş Altı Hastaların Sonuçları

Exp. Dr. Osman Murat İpek¹

¹Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Üroloji Kliniği

Özet

GİRİŞ: Renal Hücreli Kanser (RHK) tanısı en çok altıncı dekada konulmaktadır ve genç hastalarda nadiren görülmektedir. Çalışmamızda radyolojik olarak malignite tanısı almış ve nefrektomi uygulanmış kırk yaş altı hastaların sonuçlarının değerlendirilmesini amaçladık. **MATERYAL VE METOD:** Kliniğimizde Ocak 2014 ile Ocak 2024 tarihleri arasında malignite nedeniyle nefrektomi tedavi uygulanan 64 hastanın verisi retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik bilgileri, klinik, radyolojik ve histopatolojik verileri kayıt edildi. **BULGULAR:** Çalışmamıza 31 erkek (%48) ve 33 kadın (%52) hasta dahil edilmiş olup hastaların yaş ortalaması 35.1 ± 4.45 olarak bulunmuştur. 41 hasta (%64) flank ağrı, 14 hasta (%22) hematüri şikayeti ile tanı alırken 9 hastaya (%12) insidental olarak RHK tanısı konulmuştur. Histopatolojik inceleme sonucunda; 36 hasta (%56) berrak hücreli RHK, 5 hasta (%8) papiller hücreli RHK, 5 hasta (%8) kromofob hücreli RHK, 2 hasta (%3) sarkomatoid RHK tanısı alırken, 6 hasta (%9) mikst epitelyal stromal tümör, 2 hasta (%3) onkositom, 3 hasta (%5) ise epitelioid anjiomyolipom tanısı almıştır. 5 hastanın (%8) patolojik sonucu ise benign olarak raporlanmıştır. Hastaların ortalama takip süresi 75 ± 12.45 ay olup; 19 hasta (%30) metastatik evreye progresse olmuştur. 8 hastada (%12) kansere bağlı ölüm gerçekleşmiştir. **SONUÇ:** Düşük hasta sayılı çalışmamıza göre, genç erişkin hastalarda en sık görülen RHK alt tipi berrak hücreli RHK olup hastaların uzun süreli takiplerinde metastaz ve kansere bağlı ölüm görülebilmektedir. RHK tanı yaşı her ne kadar 6. dekad olsa da genç hastalarda da; özellikle flank ağrı ve hematüri şikayeti olan hastalarda ayırıcı tanıda akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Genç, Nefrektomi, Renal Hücreli Kanser,

Results of Patients Under the Age of Forty Who Underwent Nephrectomy Due to Suspicion of Malignancy

Abstract

INTRODUCTION: Renal Cell Carcinoma (RCC) is most commonly diagnosed in the sixth decade and is rarely seen in young patients. In our study, we aimed to evaluate the results of patients under the age

of forty who were diagnosed with radiological malignancy and underwent nephrectomy. MATERIAL AND METHODS: Data of 64 patients who underwent nephrectomy due to malignancy in our clinic between January 2014 and January 2024 were retrospectively analyzed. Demographic, clinical, radiological and histopathological data of the patients were recorded. RESULTS: A total of 64 patients consisting of 31 male (48%) and 33 female (52%) with a mean age of 35.1 ± 4.45 years were enrolled to the study. 41 patients (64%) admitted to clinic with flank pain and 14 patients (22%) admitted with hematuria. 9 patients (12%) were diagnosed with RCC incidentally. Histopathological examination revealed that 36 patients (56%) were diagnosed with clear cell RCC, 5 patients (8%) with papillary cell RCC, 5 patients (8%) with chromophobe cell RCC, 2 patients (3%) with sarcomatoid RCC, 6 patients (9%) with mixed epithelial stromal tumor, 2 patients (3%) with oncocytoma, and 3 patients (5%) with epithelioid angiomyolipoma. The pathological results of 5 patients (8%) were reported as benign. The mean follow-up period of the patients was 75 ± 12.45 months; 19 patients (30%) progressed to the metastatic stage. Cancer-related death occurred in 8 patients (12%). CONCLUSION: The most common RCC subtype in young adult patients is clear cell RCC, and metastasis and cancer-related death can be seen in long-term follow-up. Although the age of diagnosis of RCC is the 6th decade, RCC should be kept in mind in the differential diagnosis of young patients, especially in patients with flank pain and hematuria.

Keywords: Young, Nephrectomy, Renal Cell Carcinoma

Presentation ID / Sunum No= 22

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-23269689

| 231

Management of a High-Risk Patient With Ultrasound-Guided Peripheral Nerve Blocks for Lower Extremity Amputation

Dr. Fahri Acar¹

¹Lokman Hekim University

*Corresponding author: Fahri acar

Özet

Periferik sinir blokları, alt ekstremitte amputasyonu geçiren yüksek riskli hastalar için, özellikle genel anesteziye kontrendikasyonları olanlarda daha güvenli bir anestezi alternatif sağlar. 68 yaşında, diabetes mellitus, hipertansiyon, dislipidemi, konjestif kalp yetmezliği ve kronik obstrüktif akciğer hastalığı (KOAH) öyküsü olan bir kadın, sol alt ekstremitte ciddi enfeksiyon ve nekroz ile başvurdu. Hastaya diz üstü amputasyon planlandı. ASA 3 olarak sınıflandırılan hastanın pulmoner emboli öyküsü vardı ve uzun süredir kesilemeyen Xarelto kullanıyordu. Transtorasik ekokardiyografide sol ventrikül disfonksiyonu (ejeksiyon fraksiyonu: %40-45) olarak tespit edildi. Fizik muayenede, immüno-supresyona bağlı olabilecek herpes labialis ile uyumlu olarak perioral bölgede veziküller erozyonlar ve yoğun aftöz lezyonlar tespit edildi. Hastaya Ultrason rehberliğinde periferik sinir bloğu planlandı. 15 mL %0.5 bupivakain ve 5 mL %1 lidokain ile femoral sinir bloğu gerçekleştirildi. Lateral femoral kutanöz ve siyatik sinir blokları sırasıyla 10 mL %0.5 bupivakain ve 15 mL %0.5 bupivakain ile 10 mL %1 lidokain kullanılarak uygulandı. Sedasyon, intravenöz midazolam (0.1-0.3 mg/kg) ile sağlandı ve başlangıçta 10 dakika boyunca 1 µg/kg dozunda yükleme infüzyonu, ardından 0.2-0.7 µg/kg/saat aralığında idame infüzyonuyla Dexmedetomidin hidroklorür verildi. İntraoperatif analjezi ve sedasyon için remifentanil intravenöz olarak 0.25-0.5 µg/kg/dk arasında titre edilerek uygulandı. 70 dakika süren cerrahi sırasında komplikasyon gelişmedi ve hasta entübasyon gereksiz hemodinamik olarak stabil kaldı. Etkili sinir blokajı sayesinde minimal postoperatif ağrı bildirildi. Bu vaka, ultrason rehberliğinde periferik sinir bloklarının sedatif tekniklerle birleştirilerek, genel anesteziye kontrendikasyonu olan yüksek riskli hastalarda majör alt ekstremitte amputasyonları için güvenli ve etkili bir anestezi seçeneği olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Periferik Sinir Bloğu Yüksek Riskli Hasta Anestezisi Ultrason Rehberliği Alt Ekstremitte Amputasyonu

Management of a High-Risk Patient With Ultrasound-Guided Peripheral Nerve Blocks for Lower Extremity Amputation

Abstract

Peripheral nerve blocks provide a safer anesthetic alternative for high-risk patients undergoing lower extremity amputation, especially those with contraindications for general anesthesia. A 68-year-old female with a history of diabetes mellitus, hypertension, dyslipidemia, congestive heart failure, and chronic obstructive pulmonary disease (COPD) presented with severe infection and necrosis in the left lower extremity. She required an above-knee amputation. The patient was classified as ASA 3, had a history of pulmonary embolism, and was on long-term Xarelto, which could not be discontinued. Transthoracic echocardiography revealed left ventricular dysfunction (ejection fraction: 40-45%) and valvular disease. Physical examination revealed vesicular erosions and intense aphthous lesions around the perioral region, consistent with herpes labialis, likely secondary to immunosuppression. Ultrasound-guided peripheral nerve blocks were performed. A femoral nerve block was achieved with 15 mL of 0.5% bupivacaine and 5 mL of 1% lidocaine. Lateral femoral cutaneous and sciatic nerve blocks were administered using 10 mL of 0.5% bupivacaine and 15 mL of 0.5% bupivacaine with 10 mL of 1% lidocaine, respectively. Sedation was maintained with intravenous midazolam (0.1-0.3 mg/kg) and Dexmedetomidine hydrochloride was administered with an initial loading infusion of 1 µg/kg over 10 minutes, followed by a maintenance infusion ranging from 0.2 to 0.7 µg/kg/hour. Remifentanyl was administered for intraoperative analgesia and sedation, with the infusion rate titrated as needed, ranging from 0.25 to 0.5 µg/kg/min intravenously. The surgery, lasting 70 minutes, was uneventful, and the patient remained hemodynamically stable without requiring intubation. Minimal postoperative pain was reported due to effective nerve blockade. This case demonstrates that ultrasound-guided peripheral nerve blocks, combined with sedative techniques, can be a safe and effective anesthetic choice for high-risk patients undergoing major lower limb amputations, particularly in those with contraindications for general anesthesia.

Keywords: Peripheral Nerve Block, High-Risk Patient Anesthesia, Ultrasound Guidance, Lower Extremity Amputation

Presentation ID / Sunum No= 126

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1839-3514

| 233

Management of Thoracolumbar Burst Fractures Due to High Energy Trauma

Dr. Sinan Sağıroğlu¹

¹*Department of Neurosurgery, Kızıltepe State Hospital, Kızıltepe, Mardin, Turkey*

*Corresponding author: Sinan Sağıroğlu

Özet

Yüksek enerjili torakolomber omurga yaralanmaları acil servislerde önemli bir hasta yükü oluşturmaktadır ve optimal tedavi yaklaşımları konusunda henüz bir fikir birliği yoktur. Bu vakalarda, yaralanmalara eşlik eden çeşitli travma kaynaklı patolojiler erken cerrahi müdahaleleri engelleyebilmektedir. Literatür, 24 saat içinde yapılan ameliyatların sonucu değiştirmedigini öne sürse de, son çalışmalar müdahalenin 8 saat içinde yapılmasının olumlu sonuç elde edilmesinde önemli bir faktör haline geldiğini göstermektedir. Bu makalede, bir vaka sunumu ve literatür taraması eşliğinde, bu komplike hasta grubunun yönetiminde dikkat edilmesi gereken temel hususlar gözden geçirilmektedir. Tam motor ve duyu kaybı olan bir hasta multidisipliner bir ekip tarafından değerlendirilmiş ve erken ameliyat edilmiştir (yaralanmadan 4 saat sonra). Takip eden fizik tedavi ve rehabilitasyon ile ASIA A skorundan ASIA D skoruna doğru bir iyileşme ile sonuçlanmış ve nihayetinde olumlu bir sonuç elde edilmiştir. Ayrıca, bu hastalarda uygulanacak uygun cerrahi teknikler literatür desteği ile açıklanmıştır. Uygun cerrahi teknikler kullanılarak yapılan erken müdahale, yalnızca hasta sonuçlarını iyileştirmek için değil, aynı zamanda genel sağlık yükünü azaltmak için de hayati önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Burst Kırığı, Torakolomber Yaralanma, Yönetim Stratejileri

Management of Thoracolumbar Burst Fractures Due to High Energy Trauma

Abstract

High-energy thoracolumbar spine injuries pose a significant patient burden in emergency departments, and there is currently no consensus on their optimal treatment approach. In these cases, various trauma-induced pathologies accompanying the injuries may impede early surgical interventions. Although literature suggests that surgeries performed within 24 hours do not alter the outcome, recent studies indicate that when the intervention is carried out within 8 hours, it becomes a crucial factor in achieving a favorable outcome. This article reviews the key considerations in managing this complex patient

group, accompanied by a case presentation and literature review. A patient with complete motor and sensory loss was evaluated by a multidisciplinary team and underwent early surgery (4 hours post-injury). Subsequent physical therapy and rehabilitation resulted in an improvement from an ASIA A to an ASIA D score, ultimately yielding a favorable outcome. Moreover, the appropriate surgical techniques to be applied in these patients are explained with literature support. Early intervention using appropriate surgical techniques is vital not only for enhancing patient outcomes but also for reducing the overall healthcare burden.

Keywords: Burst Fracture, Management Strategies, Toracolumbar Injury

Presentation ID / Sunum No= 7

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3260-6029

| 235

Metakarp Kırığının Başsız Kanüllü Vida ile Cerrahi Tedavisinde Antegrad ve Retrograd Yöntemlerinin Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Ali Can Çiçek¹, Asst. Prof. Dr. Ümit Aygün¹, Asst. Prof. Dr. Mehmet Fatih Aksay¹

¹Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Metakarp kırığı sonrası başsız kanüllü vida ile cerrahi yapılan antegrad ve retrograd fiksasyon yöntemlerinin klinik ve yaşam kalitesi üzerine etkilerini karşılaştırmayı amaçladık. **Yöntem:** 2022-2024 tarihleri arasında Ağrı EAH Ortopedi ve Travmatoloji polikliniğine metakarp kırığı nedeniyle başvuran başsız kanüllü vida ile cerrahi tedavi edilen tüm hastalar çalışmaya retrospektif dahil edildi. Toplam 66 hasta ve 78 metakarp kırığı incelendi. Hastalar grup 1 antegrad ve grup 2 retrograd olarak 2 grup şeklinde gruplandırıldı. Hastaların demografik verileri, kırık bölgesi, etyoloji, eğitim durumu kayıtlı verileri sistem üzerinden elde edilmiştir. Postop altıncı haftada kırığın kaynaması direkt grafilerle değerlendirilmiştir. Klinik veriler (fonksiyonel durum, ağrı vs) SPSS programı kullanılarak analiz edilmiştir. **Bulgular:** Çalışmaya dahil edilen hastaların %90,9'u erkek olup, yaş ortalaması grup I'de 25,7 , grup II'de ise 24,5 idi. Eğitim durumları Lise ve önlisans/lisans mezunları (%84,8) her iki grupta da eşit olup anlamlı fark yoktu. Grup 1 de 28 hasta, grup 2 de ise 26 hastanın sigara kullanım öyküsü mevcut olup anlamlı fark yoktu. Hastaların %96,9'unda dominant el sağ taraftı. Her iki grupta 2 şer hasta 4. Metakarp kırığı izole olup diğerleri 5. Metakarp kırığı şeklindeydi. Demografik veriler ile gruplar arasında anlamlı farklılık yoktu. Grup I'de fiziksel aktivite sırasındaki VAS skoru grup II'ye göre anlamlı şekilde düşüktü. 6. Haftada TAH skorları bakımından grup 2 lehine anlamlı farklılık vardı. Grup I'de opere elde diğer tarafa göre tüm parametrelerde anlamlı şekilde daha düşük skorlar elde edildi. Grup II'de ise kaba kavramada sağlam el ile opere el arasında benzer skorlar elde edildi. 6. haftadaki radyolojik değerlendirmede tüm kırıklarda kallus dokusu görüldü. Postop harekete başlama süresi bakımından grup II'de grup I'e göre daha erken dönemde başlamasına rağmen anlamlı fark yoktu. **Sonuçlar:** Çalışmanın sonucunda metakarp kırığının oluşum yerinden bağımız olarak her iki yöntemin güvenle kullanılabilir fakat retrograd yöntem ağrı bakımından daha avantajlıdır.

Anahtar Kelimeler: Metakarpal Kırık, Başsız Kanüllü Vida, Retrograd, Antegrad

Presentation ID / Sunum No= 64

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-3745-1880

| 236

Multipl Üretra Taşları ve Benign Prostat Hiperplazisi: Nadir Bir Olgu Sunumu

Exp. Dr. Ahmet Alper Özdeş¹

¹*Karakoçan Devlet Hastanesi Üroloji Bölümü*

Özet

86 yaşındaki erkek hastamız, idrar kaçırma, ateş, halsizlik ve idrarda kanama şikayetleriyle polikliniğimize başvurmuştur. Yapılan tetkiklerde akut üriner retansiyona (AUR) yol açmayan benign prostat hiperplazisi, multipl mesane taşı ile anterior ve posterior üretrada multipl taşlar tespit edilmiştir. Üç yaygın nedenin bir arada bulunmasına rağmen hastada AUR gözlenmemesi bu durumu nadir kılmaktadır. Aynı seansta endoskopik üretra taş tedavisi, açık transvezikal prostatektomi ve sistolitotomi işlemleri uygulanmıştır. Bu olgu, üriner obstrüksiyona yol açan birden fazla sebebin AUR gelişmeden de hastalarda seyredebileceğini göstermektedir. Ayrıca, tedavi sürecinde çeşitli cerrahi tekniklerin kombine edilmesinin mümkün olduğunu ortaya koymaktadır. Tedavi yöntemlerinin seçiminde hastanın komorbiditesi, taşların lokalizasyonu, taşların ve prostatın büyüklüğü ile vaka süresi gibi birçok faktör dikkate alınarak uygun bir strateji belirlenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Benign Prostat Hiperplazisi; Üretra Taşı; Olgu Sunumu

Urethral Stones and Benign Prostatic Hyperplasia: A Rare Case Presentation

Abstract

An 86-year-old male patient presented to our outpatient clinic with complaints of urinary incontinence, fever, fatigue, and hematuria. Evaluations revealed benign prostatic hyperplasia (BPH) that did not lead to acute urinary retention (AUR), multiple bladder stones, and multiple stones in both the anterior and posterior urethra. Despite the coexistence of these three common causes, the absence of AUR in the patient makes this case rare. In the same session, endoscopic treatment of the urethral stones, open transvesical prostatectomy, and systolitotomy procedures were performed. This case demonstrates that even when several causes of urinary obstruction coexist, patients can present without developing AUR. Furthermore, it illustrates that combining various surgical techniques during the treatment process is feasible. When selecting treatment methods, numerous factors—including the patient's comorbidities, the localization and size of the stones and prostate, as well as the duration of the case—must be considered in order to devise an appropriate strategy.

Keywords: Benign Prostatic Hyperplasia; Urethral Calculi; Case Report

Presentation ID / Sunum No= 151

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9861-274X

| 237

Nadir Görülen 13. Torakal Vertebranın Varlığı ve Klinik Etkileri

Assoc. Prof. Dr. Ersin Özeren¹

¹Ankara University Graduate School of Health Sciences Department of Clinical Anatomy

Özet

İnsan omurgası tipik olarak göğüs kafesini desteklemede ve hayati organları korumada kritik bir rol oynayan 12 torasik omurdan oluşur. Bununla birlikte, 13. torasik omurun varlığı gibi anatomik varyasyonlar nadirdir ancak klinik olarak önemlidir. Bu anomali, torasik bölge prosedürlerinde cerrahi planlamayı, tanısal görüntülemeyi ve tedavi sonuçlarını etkileyebilir. Bu varyasyonun yaygınlığını, anatomik özelliklerini ve klinik sonuçlarını anlamak sağlık profesyonelleri için önemlidir. Bu inceleme, 13 torasik omurun oluşumuna ilişkin mevcut literatürü ve vaka çalışmalarını sentezlemeyi, anatomik özelliklerine, tanısal zorluklara ve cerrahi hususlara odaklanmayı amaçlamaktadır. Bu özet, bu varyasyona sahip hastalar için ameliyat öncesi değerlendirmenin ve özel cerrahi stratejilerin önemi hakkında fikir vermeyi amaçlamaktadır. 38 yaşındaki kadın hastanın T9-T10 da operasyon gerektiren intervertebral diski mevcuttu. Gerekli klinik ve radyolojik hazırlıklar yapıldıktan sonra opere edildi. Ancak hastaya ayrı ayrı çekilen servikal torakal ve lomber CT ve MRI görüntülerine göre yapılan ameliyatta patolojinin bulunduğu seviye ile radyolojinin raporunda belirttiği seviye ile uyumlu değildi. Ameliyat sonlandırıldı. Çekilen tüm spinal CT ve MRI'lar incelendiğinde hastanın toplamda 25 vertebraşının (servikal, torakal ve lomber) olduğu görüldü. Hastanın 13 adet torakal vertebraşısı vardı. 13. torakal vertebraşıda kosta mevcuttu. Herhangi bir lombalizasyon veya sakralizasyon anomalisi yoktu. Bu yeni bilgiler ışığında hasta ikinci defa ameliyat edilerek tedavisi gerçekleştirildi. 13. torasik vertebraşının varlığı, genellikle görüntüleme veya cerrahi prosedürler sırasında tesadüfen tanımlanan nadir bir konjenital anomalidir. Çalışmalar, bu varyasyonun embriyonik gelişim sırasında eksik segmentasyondan veya homeotik dönüşümden kaynaklanabileceğini öne sürmektedir. Cerrahi açıdan, bu anomali kaburgalar ve spinal sinirler gibi bitişik yapıların yönelimini değiştirebilir ve spinal füzyon veya torakotomi gibi prosedürleri karmaşık hale getirebilir. Anatomiye doğru bir şekilde haritalamak ve müdahaleleri planlamak için tam spinal BT ve MRI taramaları gibi gelişmiş görüntüleme teknikleri önemlidir. Nadir olmasına rağmen, 13. torasik vertebra, intraoperatif komplikasyonlardan kaçınmak için titiz bir preoperatif değerlendirme özel cerrahi yaklaşımlar gerektirir.

Anahtar Kelimeler: Torasik Vertebra, Anatomik Varyasyon, Cerrahi Planlama

Presence and Clinical Implications of the Rare 13th Thoracic Vertebra

Abstract

The human spine typically consists of 12 thoracic vertebrae, which play a critical role in supporting the rib cage and protecting vital organs. However, anatomical variations such as the presence of the 13th thoracic vertebra are rare but clinically significant. This anomaly can affect surgical planning, diagnostic imaging, and treatment outcomes in thoracic region procedures. Understanding the prevalence, anatomical features, and clinical implications of this variation is important for healthcare professionals. This review aims to synthesize the available literature and case studies on the formation of 13th thoracic vertebrae, focusing on its anatomical features, diagnostic challenges, and surgical considerations. This summary aims to provide insight into the importance of preoperative evaluation and specific surgical strategies for patients with this variation. A 38-year-old woman had an intervertebral disc at T9-T10 that required surgery. She was operated after necessary clinical and radiologic preparations. However, according to the cervical thoracic and lumbar CT and MRI images taken separately, the level of the pathology was not compatible with the level indicated in the radiology report. The operation was terminated. When all spinal CT and MRI scans were analyzed, it was seen that the patient had a total of 25 vertebrae (cervical, thoracic, and lumbar). The patient had 13 thoracic vertebrae. The 13th thoracic vertebra had a costa. There was no anomaly of lumbalization or sacralization. In the light of this new information, the patient was operated and treated for the second time. From a surgical perspective, this anomaly can alter the orientation of adjacent structures such as spinal nerves, and can complicate procedures such as spinal fusion. Advanced imaging techniques such as full spinal CT and MRI scans are important to accurately map the anatomy and plan interventions. Although rare, the 13th thoracic vertebra requires a meticulous preoperative evaluation and specialized surgical approaches to avoid intraoperative complications.

Keywords: Thoracic Vertebra, Anatomical Variation, Surgical Planning

Presentation ID / Sunum No= 131

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-3036-9089

| 239

TUR-M Operasyonu Yapılan Hastalarda Subpektineal Obturator Sinir Bloğu İle İnterfasial Obturator Sinir Bloğunun Adduktor Kas Spazmına Olan Etkisinin Karşılaştırılması

Exp. Dr. Yavuz Saygılı¹ , Prof.Dr. Taylan Akkaya²

¹Balıkgöl Devlet Hastanesi

²Ankara Etlik Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: TUR-M yapılacak hastalarda proksimal(subpektineal) ve distal(interfasial) tekniklerin adduktor kas spazmı üzerindeki etkinliklerini karşılaştırmak. **Gereç ve Yöntemler:** Ağustos 2022-Aralık 2022 tarihleri arasında mesane tümörü nedeniyle TUR-M ameliyatı yapılan yaşları 58-80 arasında olan 60 hasta prospektif olarak çalışmaya dahil edildi. Tüm sinir blokları USG rehberliğinde gerçekleştirildi. Subpektineal blok(grup 1) için iğne, pektineus ve obturator ekternus kasları arasındaki fasya planına yerleştirildi ve 10 ml %0,375 bupivakain enjekte edilerek blok gerçekleştirildi. İnterfasial blokta(grup 2) ise adduktor longus ve brevis kasları arasındaki anterior obturator sinir dalı, adduktor brevis ve magnus kasları arasındaki posterior obturator sinir dalı için ayrı ayrı 10 ml %0,375 bupivakain enjekte edildi. İki teknik arasında adduktor kas spazmı (evre I-IV), komplikasyonlar, iğne giriş sayısı, anestezi ve cerrahi süresi karşılaştırıldı. **Bulgular:** Grup 1'in yaş ortalaması $69,2 \pm 5,6$ yıl, grup 2'nin yaş ortalaması ise $66,2 \pm 6,9$ yıl idi. Gruplar arasında yaş($p=0,071$), ASA skoru($p=0,542$) ve iğne giriş sayısı($p=0,814$) açısından istatistiksel anlamlı farklılık izlenmedi. Grup 1'in anestezi ($p=0,048$) ve cerrahi ($p=0,035$) süresi grup 2'den uzundu. Grupların hiçbirinde vasküler ponksiyon, hematoma veya mesane perforasyonu gibi komplikasyonlar izlenmedi. Grup 1'in başarı oranı %86,7, grup 2'nin başarı oranı ise %93,3 idi. Gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu ($p=0,671$). Grup 1'de cerrahiye engel olan adduktor kas spazmı (evre IV) 4/30 hastada izlenirken, grup 2'de 2/30 hastada izlendi. İki teknik arasında evre I ($p=0,488$), evre II ($p=0,500$), evre III ($p=0,500$) ve evre IV ($p=0,671$) adduktor kas spazmı sıklığı açısından farklılık yoktu. **Sonuç:** TUR-M için ultrason rehberliğinde gerçekleştirilen subpektineal veya interfasial yaklaşımla yapılan OSB hem güvenli hem de başarılı yöntemlerdir. Daha az lokal anestezi ile tek seferde gerçekleştirilen subpektineal teknik klasik interfasial tekniğe güçlü bir alternatif olabilir.

Anahtar Kelimeler: Obturator Sinir Bloğu, Subpektineal, İnterfasial, Adduktor Kas Spazmı

Presentation ID / Sunum No= 132

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-3036-9089

| 240

Olgu Sunumu: Negatif Basıncı Akciğer Ödemi

Exp. Dr. Yavuz Saygılı¹

¹*Bahklıgöl Devlet Hastanesi*

*Corresponding author: Yavuz Saygılı

Özet

Giriş: Negatif basınçlı akciğer ödemi, postoperatif dönemde solunum sıkıntısının nadir ancak önemli bir nedenidir. Erken tanı ve doğru tedavi ciddi morbidite ve mortalitenin önlenmesinde önemlidir. **Olgu:** 16 yaşındaki kadın hastaya timpanik membran perforasyonu nedeniyle genel anestezi altında timpanik membran onarımı planlandı. Preoperatif değerlendirilmesinde fizik muayenesi, akciğer grafisi ve laboratuvar değerleri normal olarak görüldü. Anestezi induksiyonunda propofol, fentanil ve rokuronyum; idamesinde oksijen/hava/sevofluran kullanıldı. 1 saat 20 dk süren cerrahi esnasında non-invaziv monitörizasyon ile izlenen hastada hemodinami ve ventilasyon parametreleri normal sınırlarda idi. Cerrahi bitimini takiben spontan solunum aktivitesi görülen hasta sugammadeks ile deküarize edildi. Yeterli tidal volüm oluşturan hasta ekstübe edildi. Ekstübasyon sonrası laringospazm gelişen ve solunum sıkıntısı yaşayan hastanın satürasyon değerlerinin 60'a kadar düştüğü görüldü. Maske ventilasyon ile satürasyon değerleri yükselen hastaya prednol uygulandı. Dinlemeyle akciğer seslerinde raller saptandı. Oksijen desteği olmadan satürasyonu düşen hasta yoğun bakıma transfer edildi. Postoperatif çekilen PA akciğer grafisinde bilateral akciğer ödemi görüldü. Yapılan kardiyoloji konsültasyonunda ve EKO'da kardiyak hastalık saptanmadı. Hasta diüretik ve inhaler bronkodilatör ile tedavi edildi. 2. gün servise nakledildi. **Tartışma:** Genel anestezi pratiğinde akciğer ödemi %0,094 oranında görülürken, akut postoperatif üst solunum yolu obstrüksiyonu olan hastalarda akciğer ödemi %11 oranında görülmektedir. Erişkinlerde negatif basınçlı akciğer ödeminin bilinen en sık nedeni ekstübasyon sonrası gelişen laringospazmdir. Artan negatif intraplevral basınç ile kalbe venöz dönüşün artması, sol ventrikül ejeksiyonunun azalması, sağ ventrikülde dilatasyon ve sol ventrikül diyastolik fonksiyonunun bozulması sonucu geliştiği düşünülmektedir. **Sonuç:** Negatif basınç akciğer ödemi, üst hava yolunun akut kapanmasına karşı yapılan zorlu inspirasyon sonucu gelişen postoperatif pulmoner komplikasyondur. Erken tanıyı takiben hava yolu açıklığının ve yeterli oksijenasyonun sağlanması ile olgular genellikle hızlı ve sorunsuz olarak düzelir.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Ödemi, Non-Kardiyojenik, Negatif Basınç

Presentation ID / Sunum No= 43

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5570-9493

| 241

Pediatric Distal Metaphyseal Radius Fractures: Treatment Approaches and Evaluation: Conservative Treatment or Surgical Treatment?

Dr. Abdurrahman Aydın¹, Dr. Deniz Akbulut²

¹Düzce Akçakoca Devlet Hastanesi

²Van Akdamar Hastanesi

*Corresponding author: Abdurrahman

Özet

Amaç: 10-14 yaş aralığı hasta popülasyonunda meydana gelen distal radius metafizer kırıklarda, reduksiyon kaybına neden olan predispozan faktörlerin belirlenmesi ve uygun tedavinin ortaya konması amaçlanmıştır. **Metod:** 2021 Ocak-2024 Eylül tarihleri arasında hastanemize başvuran, 10-14 yaş aralığında deplase distal radius metafizer kırığı olan 36 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların ilk başvurusu esnasında yaşı, cinsiyeti, geçirilmiş aynı taraf kırık olup olmadığı kayıt altına alındı. Radyolojik olarak; reduksiyon öncesi ve sonrası koronal ve sagittal plan açılanmaları, kırık tipi, beraberinde ulna distal kırığı olup olmadığı kayıt altına alındı. Tüm hastalara ilk başvuru esnasında reduksiyon yapıldı ve alçılama işlemi gerçekleştirildi. Takipler ilk 3 hafta süreyle haftalık olarak sonrasında ise 2 şer hafta arayla gerçekleştirildi. **Bulgular:** 36 hastanın 22 tanesinde reduksiyon kaybı görülüp cerrahi tedavi gerçekleştirirken 14 tanesinde konservatif tedavi tamamlandı. Redüksiyon öncesi koronal plan açılanması $20.8^{\circ} \pm 1.7^{\circ}$ iken reduksiyon sonrası koronal plan açılanması $2.9^{\circ} \pm 1.6^{\circ}$ olarak ölçüldü ($p < 0.05$). Redüksiyon öncesi sagittal planda radius açılanması $22.8^{\circ} \pm 4.8^{\circ}$ iken reduksiyon sonrası $3.5^{\circ} \pm 1.9^{\circ}$ olarak görüldü ($p < 0.05$). 22 (%61) hastanın takibinde reduksiyon kaybı olması üzerine cerrahi gerçekleştirildi. Redüksiyon kaybı ortalama 5.3 ± 3.9 gün sonra meydana geldi. 14 (%39) hasta ise konservatif olarak takip edildi. Redüksiyon kaybının kırık tipinden bağımsız olarak gerçekleştiği görüldü (transvers-oblik) ($p = 0.084$). Redüksiyon kaybı olan 22 hastanın 16 tanesinde beraberinde ulna distal kırığı mevcut olup reduksiyon kaybı olmayan hastaların ise 3 tanesinde beraberinde ulnar kırığı mevcuttu ($p < 0.05$). 6.ayın sonundan tüm hastalarda kaynama olduğu görüldü. Son takipte, cerrahi geçiren hasta grubunda anatomik dizilim elde edilirken konservatif olarak takipleri gerçekleştiren hasta grubunda koronal planda $2.6^{\circ} \pm 1.9^{\circ}$, sagittal planda ise $4.6^{\circ} \pm 2.1^{\circ}$ açılanma olduğu görüldü. **Sonuç:** Distal radius metafizer kırığı olan 10-14 yaş aralığındaki hasta popülasyonunda %61 oranında reduksiyon kaybı olduğu görülmüştür. Ulna distal kırığının eşlik ettiği radius alt uç metafizer kırıklarda, kırık tipinden bağımsız olarak (transvers-oblik) cerrahi tedavi yapılması reduksiyon kaybının önüne geçecektir ve tedavi sürecini kısaltacaktır.

Anahtar Kelimeler: Radius Metafizler Kırık, Ulna,

Evaluation of Treatment Approaches in Paediatric Distal Metaphyseal Radius Fractures: Conservative Or Surgical Treatment?

Abstract

Objective: The aim of this study was to determine the predisposing factors causing loss of reduction in distal radius metaphyseal fractures occurring in a patient population aged 10-14 years and to determine the appropriate treatment. **Methods:** Between January 2021 and September 2024, 36 patients aged 10-14 years with displaced distal radius metaphyseal fractures admitted to our hospital were retrospectively evaluated. Radiologically, coronal and sagittal plane angulations before and after reduction, fracture type, and the presence of a concomitant distal ulna fracture were recorded. All patients were reduced and casted at the time of initial presentation. Follow-ups were performed weekly for the first 3 weeks and then every 2 weeks thereafter. **Results:** Of the 36 patients, 22 patients had loss of reduction and underwent surgical treatment, while conservative treatment was completed in 14 patients. Pre-reduction coronal plane angulation was $20.8^{\circ} \pm 1.7^{\circ}$ while post-reduction coronal plane angulation was $2.9^{\circ} \pm 1.6^{\circ}$ ($p < 0.05$). Radial angulation in the sagittal plane was $22.8^{\circ} \pm 4.8^{\circ}$ before reduction and $3.5^{\circ} \pm 1.9^{\circ}$ after reduction ($p < 0.05$). In 22 (61%) patients, surgery was performed due to loss of reduction during follow-up. Loss of reduction occurred after an average of 5.3 ± 3.9 days. 14 (39%) patients were followed conservatively. Loss of reduction was independent of fracture type (transverse-oblique) ($p = 0.084$). Of the 22 patients with loss of reduction, 16 patients had a concomitant distal ulnar fracture and 3 patients without loss of reduction had a concomitant ulnar fracture ($p < 0.05$). **Conclusion:** In a patient population aged 10-14 years with distal radius metaphyseal fractures, 61% of the patients had loss of reduction. In radius lower end metaphyseal fractures accompanied by distal fracture of the ulna, surgical treatment regardless of fracture type (transverse-oblique) will prevent loss of reduction and shorten the treatment process.

Keywords: Radius Metaphyseal Fracture, Ulna.

Presentation ID / Sunum No= 66

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3572-0062

| 243

Pediatric Hastalarda Parsiyel İntrakapsüler Bizact™ ve Bipolar Elektrokoter Tonsillektominin Sonuçları: Prospektif Bir Değerlendirme

Asst. Prof. Dr. Elvin Alaskarov¹ , Asst. Prof. Dr. Necdet Özçelik¹

¹*Istanbul Medipol Üniversitesi*

*Corresponding author: Elvin Alaskarov

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, pediatrik hastalarda Parsiyel İntrakapsüler Bizact™ Tonsillektomi (PIBT) ve Bipolar Elektrokoter Tonsillektomi (BET) tekniklerinin intraoperatif ve postoperatif sonuçlarını karşılaştırmaktır. **Yöntemler:** Genel anestezi altında tonsillektomi yapılan 260 pediatrik hasta dahil edildi. Tek merkezli, prospektif ve randomize bir çalışma gerçekleştirildi. Hastalar rastgele olarak PIBT grubuna veya BET grubuna atandı. Demografik ve klinik veriler toplandı; değerlendirme ölçütleri arasında ameliyat süresi, intraoperatif kanama, postoperatif ağrı skorları, normal diyete dönüş süresi ve sekonder kanama insidansı yer almaktaydı. **Bulgular:** Hastaların yaş ortalaması PIBT ve BET grupları arasında benzerdi. PIBT grubunda ameliyat süresi (11 ± 3.3 dakika), BET grubuna göre anlamlı olarak daha kısaydı (18 ± 3.7 dakika, $p < 0.05$). İntraoperatif kanama miktarı PIBT grubunda diğer guruba göre azdı. (PIBT: 11 ± 2.7 ml; BET: 13 ± 2.3 ml, $p < 0.05$). PIBT grubunda postoperatif ağrı skorları 3. ve 7. günlerde anlamlı derecede düşüktü. PIBT grubundaki hastalar, BET grubuna kıyasla normal diyete daha erken döndü (7.3 ± 1.5 gün). İkincil kanama insidansı PIBT grubunda (%3.6) BET grubuna (%4.7) göre istatistiksel anlamlı olmasada düşük olarak gözlendi. **Sonuç:** Parsiyel İntrakapsüler Bizact™ Tonsillektomi, elektrokoter tonsillektomiye kıyasla daha kısa ameliyat süresi, azalmış intraoperatif kanama, düşük postoperatif ağrı ve normal diyete erken dönüş gibi önemli avantajlar sunmaktadır. Bu bulgular, PIBT'nin pediatrik tonsillektomide tercih edilen bir teknik olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Bizact™, İntraoperatif Kanama, Postoperatif Ağrı, Tonsillektomi.

Outcomes of Partial Intracapsular Bizact™ Versus Bipolar Electrocautery Tonsillectomy in Pediatric Patients: A Prospective Analysis

Abstract

Objective: This study aimed to compare the intraoperative and postoperative outcomes of Partial Intracapsular Bizact™ Tonsillectomy (PIBT) and Bipolar Electrocautery Tonsillectomy (BET) in pediatric patients. **Methods:** We conducted a single-center, prospective, randomized study involving 260 pediatric patients who underwent tonsillectomy under general anesthesia. Patients were randomly assigned to either the PIBT group or the BET group. Demographic and clinical data were collected, and

the measured outcomes included operation time, intraoperative bleeding, postoperative pain scores, time to resume a normal diet, and the incidence of secondary bleeding. Results: The mean age of patients was similar between the PIBT and BET groups. The PIBT group demonstrated a significantly shorter operation time (11 ± 3.3 minutes) compared to the BET group (18 ± 3.7 minutes, $p < 0.05$). Intraoperative bleeding was significantly lower in the PIBT group (PIBT: 11 ± 2.7 ml; ET: 13 ± 2.3 ml, $p < 0.05$). Postoperative pain scores were significantly lower in the PIBT group on days 3 and 7. Patients in the PIBT group resumed a normal diet significantly earlier (7.3 ± 1.5 days) than those in the BET group. The incidence of secondary bleeding was slightly lower in the PIBT group (3.6%) compared to the BET group (4.7%). Conclusion: Partial Intracapsular Bizact™ Tonsillectomy offers significant advantages over electrocautery tonsillectomy, including shorter operation time, reduced intraoperative blood loss, decreased postoperative pain, and a faster return to a normal diet. These findings suggest that PIBT may be a preferred technique for pediatric tonsillectomy.

Keywords: Bizact™, Intraoperative Bleeding, postoperative Pain, tonsillectomy

Presentation ID / Sunum No= 88

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-7221-0042

| 245

Prenatal Dönemde Aort Koarktasyonu Tanısındaki Tanısal Zorluklar

Exp. Dr. Reşat Mısırlıoğlu¹

¹*Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Perinatoloji Kliniği*

Özet

Giriş: Aort koarktasyonu (AK), aortun isthmus bölgesinde daralma ile karakterize edilen konjenital bir kardiyovasküler anomalidir. Prenatal tanı, fetal ekokardiyografi ile mümkün olmakla birlikte, literatürde yüksek oranda yanlış pozitif ve negatif tanıları bildirilmiştir. Bu durum, hem aileler hem de klinisyenler açısından belirsizliklere ve gereksiz tıbbi müdahalelere neden olabilmektedir. Bu çalışmada, prenatal dönemde AK tanısı alan ancak postnatal incelemede normal bulgulara sahip bir olgu sunulmuş ve tanısal zorluklar literatür eşliğinde tartışılmıştır. **Vaka sunumu:** 28 yaşında, G2P1 gravida olan hastada, 34. gebelik haftasında yapılan ultrasonografide intrauterin büyüme kısıtlılığı (IUBK) tespit edilmiştir. Fetal ekokardiyografide sol ventrikülün sağ ventriküle kıyasla belirgin küçüklüğü ve duktus arteriozus hizasında aort daralması gözlemlenmiş, AK ön tanısı konulmuştur. Ancak, postnatal ekokardiyografik incelemede AK bulgularına rastlanmamıştır. Bu vaka, prenatal AK tanısının güçlüklerini ortaya koymaktadır. **Tartışma:** Fetal ekokardiyografide sağ ve sol ventrikül boyutları arasındaki orantısızlık, AK şüphesini artıran önemli bir bulgu olarak kabul edilmektedir. Bununla birlikte, bu orantısızlık normal fetal gelişim sürecinde de gözlemlenebilir, bu da yanlış pozitif tanıları yol açabilmektedir. Ayrıca, prenatal dönemde duktus arteriozusun açık olması, AK'nın klinik bulgularının maskelenmesine neden olarak yanlış negatif sonuçlara sebebiyet verebilmektedir. Son yıllarda, prenatal AK tanısının doğruluğunu artırmak amacıyla ileri ekokardiyografik ölçüm yöntemleri ve yeni biyometrik indeksler geliştirilmiştir. Örneğin, ana pulmoner arter / çıkan aorta çap oranı (MPA/Ao) ve karotis-subklavyen arter mesafesi gibi parametreler, tanısal doğruluğu artırmada umut vaat etmektedir. Yapay zekâ destekli analizler ise, özellikle gözlemci bağımlılığını azaltarak tanısal tutarlılığı artırma potansiyeli taşımaktadır. **Sonuç:** Prenatal AK tanısı, yanlış pozitif ve negatif sonuçları nedeniyle önemli zorluklar içermektedir. Yeni görüntüleme teknolojileri, yapay zekâ destekli analizler ve geniş ölçekli çok merkezli çalışmalar, gelecekte tanısal doğruluğu artırarak gereksiz müdahalelerin önlenmesine ve gerçek vakaların erken tespitine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Aort Koarktasyonu, Prenatal Tanı, Fetal Ekokardiyografi

Presentation ID / Sunum No= 142

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7343-8757

| 246

Pupillographic Assessment of Autonomic Nervous System Dysfunction in Chronic Headaches Post-COVID-19: A Neuroinflammatory Perspective

Assoc. Prof. Dr. Hüseyin Fındık¹

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışma, COVID-19 pandemisinin ardından persiste eden kronik baş ağrısı nedeniyle nöroloji bölümüne başvuran ve göz komplikasyonları açısından kliniğimize konsülte edilen hastalarda, pupillografik ölçümler yoluyla otonom sinir sistemi (OSS) disfonksiyonunun değerlendirilmesini amaçlamıştır. **Yöntem:** Prospektif, kontrollü bir kesitsel tasarım çerçevesinde, Göz Hastalıkları Kliniği'nde 20 hasta ve 19 yaş-cinsiyet eşleştirilmiş sağlıklı kontrol bireyler üzerinde çalışma yürütülmüştür. Hasta gurubu, nörogörüntülemelerde organik patoloji saptanmayan, göz ve sistemik sorunları bulunmayan ve en az 3 ay süregelen baş ağrısı semptomları bildiren bireylerden oluşmuştur. Pupillografik değerlendirmeler, skotopik, mezopik ve fotopik koşullarda pupil çapları ile dinamik yanıt hızlarını kapsamıştır. Veriler; IBM SPSS Statistics, Version 29.0 (IBM Corp., Armonk, NY, USA) kullanılarak bağımsız örnekler t-testi ile analiz edilmiştir. **Bulgular:** Hasta gurubunda dinamik yanıt hızları, sağlıklı kontrollere kıyasla anlamlı derecede yüksek bulunmuştur (Sağ pupilla (OD): 0.5329 s^{-1} vs. 0.2647 s^{-1} , sol pupilla (OS): 0.4806 s^{-1} vs. 0.2980 s^{-1} , $p<0.001$). Ancak, skotopik, mezopik ve fotopik pupil çaplarında anlamlı fark gözlenmemiştir (OD: skotopik 5.4605 mm vs. 5.3679 mm , mezopik 4.7110 mm vs. 4.8832 mm , fotopik 3.9720 mm vs. 3.5800 mm , $p>0.05$). **Sonuç:** Kronik baş ağrısı olup ek problemi olmayan hastalarda artmış dinamik yanıt hızı, COVID-19'un OSS üzerindeki inflamatuvar ve nörotropik etkilerini yansıtmaktadır; pupil çapları ise sınırlı ayırt edicilik göstermektedir. Çalışmanın önemi, pupillografinin post-COVID-19 sendromlarının tanısında non-invaziv bir biyobelirteç olarak potansiyelini ortaya koyması ve nöro-oftalmolojik değerlendirmelerin klinik uygulamalara entegrasyonunun gerekliliğini vurgulamasıdır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Pupillografi, Otonom Sinir Sistemi

Pupillographic Assessment of Autonomic Nervous System Dysfunction in Chronic Headaches Post-COVID-19: A Neuroinflammatory Perspective

Abstract

Objective: This study aimed to evaluate autonomic nervous system (ANS) dysfunction through pupillographic measurements in patients who presented to the neurology department with persistent chronic headaches following the COVID-19 pandemic and were referred to our clinic for assessment of ocular complications. Methods: A prospective, controlled cross-sectional design was employed at the Department of Ophthalmology, involving 20 patients and 19 age- and gender-matched healthy controls. The patient group comprised individuals with no organic pathology detected on neuroimaging, free of ocular and systemic issues, and reporting headache symptoms persisting for at least 3 months. Pupillographic assessments encompassed pupil diameters under scotopic, mesopic, and photopic conditions, along with dynamic response speeds. Data were analyzed using IBM SPSS Statistics, Version 29.0 (IBM Corp., Armonk, NY, USA) with independent samples t-tests. Results: The patient group exhibited significantly elevated dynamic response speeds compared to healthy controls (right pupil [OD]: 0.5329 s^{-1} vs. 0.2647 s^{-1} , left pupil [OS]: 0.4806 s^{-1} vs. 0.2980 s^{-1} , $p < 0.001$). However, no significant differences were observed in scotopic, mesopic, and photopic pupil diameters (OD: scotopic 5.4605 mm vs. 5.3679 mm , mesopic 4.7110 mm vs. 4.8832 mm , photopic 3.9720 mm vs. 3.5800 mm , $p > 0.05$). Conclusion: The increased dynamic response speed in patients with chronic headaches and no additional complications reflects the inflammatory and neurotropic effects of COVID-19 on the ANS, while pupil diameters demonstrate limited discriminatory capacity. The significance of this study lies in unveiling pupillography's potential as a non-invasive biomarker for diagnosing post-COVID-19 syndromes and emphasizing the necessity of integrating neuro-ophthalmological assessments into clinical practice. Keywords: COVID-19, persistent headache, pupillography, autonomic nervous system, neuro-ophthalmology.

Keywords: COVID-19, Pupillography, Autonomic Nervous System

Presentation ID / Sunum No= 81

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3281-9892

| 248

PVR Gelişimini Engellemek Mümkün Mü? Tekrarlayan İntravitreal Astaxanthin Uygulamalarının Değerlendirilmesi

Dr. Hakan Veli Savaş¹, Assoc. Prof. Dr. Hakan Yıldırım², Prof.Dr. Nevin İlhan², Prof.Dr. Yesari Eröksüz², Asst. Prof. Dr. Murat Erdağ², Dr. Mehmet Canleblebici³, Assoc. Prof. Dr. Mehmet Balbaba²

¹Karakoçan Devlet Hastanesi

²Firat Üniversitesi

³Kayseri Devlet Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada, deneysel proliferatif vitreoretinopati (PVR) tedavisinde tekrarlayan astaksantin uygulamasının etkinliği değerlendirildi. **Yöntem:** Elli altı Sprague Dawley sıçanı dört gruba ayrıldı. PVR, dispase kullanılarak indüklenip, başlangıçta, 4. haftada ve 8. haftada intravitrela olarak 10 ng/μL ve 100 ng/μL konsantrasyonlarında astaksantin uygulandı. TGF-β, VEGF, PDGF, FGF2 ve IL-1β üzerindeki etkiler ELISA yöntemiyle ölçüldü; ayrıca retinal değişiklikler histopatolojik analizle değerlendirildi. **Bulgular:** Tekrarlanan astaksantin uygulaması biyokimyasal değerlerde azalmaya yol açsa da bu azalma anlamlı değildi. Ancak, histopatolojik analiz retinal dekolman ve fibroziste anlamlı bir azalma olduğunu ortaya koydu; en düşük histopatolojik skorlar Grup-4'te gözlemlendi ve 100 ng/μL doz en belirgin iyileşmeyi sağladı (p<0.01). İmmünohistokimyasal analiz ise tedavi edilen gruplarda kontrol grubuna kıyasla azalmış VEGF ifadesini göstererek bu bulguları destekledi. **Sonuç:** Astaksantin, PVR tedavisinde terapötik bir ajan olarak önemli bir potansiyele sahip olup, hastalığın histopatolojik göstergelerini etkili bir şekilde azaltmaktadır. Bu umut verici sonuçlar, astaksantin PVR tedavisinde klinik uygulamaya entegre edilebileceğini ve bu zorlu durumun yönetiminde yeni bir yaklaşım sunabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Astaksantin, PVR, Deneysel Model

Is It Possible to Prevent PVR Development? An Evaluation of Repeated Intravitreal Astaxanthin Applications

Abstract

Purpose: In this study, the efficacy of repeated doses of astaxanthin in the treatment of experimental proliferative vitreoretinopathy (PVR) in rats was evaluated. **Methods:** Fifty-six Sprague Dawley rats were divided into four groups. PVR was induced using dispase and astaxanthin was administered intravitreally at concentrations of 10 ng/μL and 100 ng/μL. The effects on TGF-β, VEGF, PDGF, FGF2

and IL-1 β were measured by ELISA and retinal changes were evaluated by histopathological analysis. Results: Repeated astaxanthin administration resulted in a decrease in biochemical values, but this decrease was not significant. However, histopathological analysis revealed a significant reduction in retinal detachment and fibrosis, with the lowest histopathological scores in Group-4, with the 100 ng/ μ L dose showing the most significant improvements ($p < 0.01$). Immunohistochemical analysis supported these findings by showing decreased VEGF expression in the treated groups compared to controls. Conclusion: Astaxanthin shows significant potential as a therapeutic agent for PVR, effectively reducing histopathological markers of the disease. These promising results suggest that astaxanthin can be integrated into clinical practice for the treatment of PVR and may offer a novel approach to manage this challenging condition.

Keywords: Astaxanthin, PVR, Experimental Model

Presentation ID / Sunum No= 67

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5548-6488

| 250

Serum Fizyolojik İçinde Uygulanan Koblasyon Adenoidektomi ile Normal Koblasyon Adenoidektomi Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Necdet Özçelik¹ , Asst. Prof. Dr. Elvin Alaskarov¹

¹Istanbul Medipol Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, koblasyon adenoidektomi ile serum fizyolojik içerisinde koblasyon adenoidektomi yöntemlerini karşılaştırarak intraoperatif ve postoperatif kanama, ağrı, nazofarenksin iyileşme süreci, maliyet etkinliği ve normal yaşama dönüş gibi sonuçları değerlendirmektir. **Yöntemler:** Çalışmaya, burundan nefes alamama, gece ağız açık uyuma gibi şikayetlerle hastanemize başvuran ve fizik muayenede adenoid hipertrofisi tanısı konulan 5-12 yaş arası toplam 50 hasta dahil edildi. Hastalar rastgele iki eşit gruba ayrıldı: Grup A “koblasyon adenoidektomi” ve Grup B “serum fizyolojik içerisinde koblasyon adenoidektomi”. Her grupta 25 hasta yer aldı. Preoperatif hasta şikayetleri, intraoperatif kanama miktarı, cerrahi süresi, postoperatif kanama, fizik muayene bulguları, hasta şikayetleri ve ebeveynlerin ifadeleri değerlendirildi. **Bulgular:** Operasyon sırasında ve sonrasında yapılan değerlendirmelerde, perioperatif ve postoperatif kanama, ağrı, cerrahi süresi, okula devamsızlık süresi, sıvı diyetle beslenme süresi ve ağrı kesici kullanım süresi açısından iki grup arasında anlamlı bir fark saptanmadı. Sıvı içinde koblasyon adenoidektomide (ISCA) kullanılan probun maliyet etkinliği analiz edildiğinde, bu yöntemin diğer tekniğe göre anlamlı ölçüde ekonomik avantaj sağladığı gözlemlenmiştir **Sonuç:** Güvenilir ve tam adenoid doku temizliği sağlayan endoskopik koblasyon adenoidektomi yönteminin, “sıvı içerisinde koblasyon adenoidektomi” olarak da güvenli bir şekilde uygulanabileceği belirlenmiştir. Operasyon öncesi ve operasyon sonrası 3. ayda uygulanan 14 maddelik pediatrik boğaz hastalıkları testine göre, Grup A ve Grup B arasında tedavi sonuçları açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır. Grup A’daki bazı olgularda, aynı operasyon sırasında birden fazla koblatör ucu kullanımı gerekmiştir. Buna karşın, bu ucunun sıvı içerisinde tutulmasıyla gerçekleştirilen “serum fizyolojik içerisinde koblasyon adenoidektomi” yöntemi, koblatör ucunun kullanım süresini uzatarak maliyetini daha ekonomik hale getirmiştir. Ayrıca, bu ucunun tıkanmasıyla uğraşma gereksinimi ortadan kalktığı için cerrahi sürenin kısılmasına da katkı sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Koblation Adenoidektomi, Adenoid Hipertrofisi, Cerrahi Sonuçlar.

Comparison of Normal Coblation Adenoidectomy Findings With in Saline Coblation Adenoidectomy Results

Abstract

Aim: This study aimed to compare perioperative and postoperative outcomes, including hemorrhage, pain, nasopharyngeal healing, cost-effectiveness, and return to normal life, following coblation adenoidectomy versus in-saline coblation adenoidectomy (ISCA). **Methods:** Fifty patients aged 5–12, presenting with nasal obstruction and mouth breathing and diagnosed with adenoid hypertrophy, were randomly divided into two equal groups: Group A (coblation adenoidectomy) and Group B (ISCA), each with 25 patients. Preoperative complaints, intraoperative bleeding and surgery duration, and postoperative findings, including bleeding, pain, diet, school absence, and parental reports, were evaluated. **Results:** No significant differences were found between the groups regarding perioperative and postoperative bleeding, pain, surgery duration, school absence, liquid diet, or painkiller use. However, ISCA was significantly more cost-effective. In some Group A cases, where the nasopharynx was not filled with fluid, multiple wands were required during the same procedure. Conversely, keeping the wand tip in liquid (ISCA) improved cost-effectiveness and efficiency by reducing clogging and shortening surgery time. **Conclusion:** Endoscopic coblation adenoidectomy, ensuring complete adenoid removal, can be safely performed as ISCA. According to the 14-item pediatric throat diseases test conducted preoperatively and three months postoperatively, no significant difference in treatment outcomes was observed between the groups. ISCA enhanced wand efficiency and reduced costs, making it a viable alternative.

Keywords: Coblation Adenoidectomy, adenoid Hypertrophy, Surgical Outcomes.

Presentation ID / Sunum No= 150

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000181581393

| 252

Total Larenjektomili Hastada Toraks Cerrahisinde Hava Yolu Kontrolünün ve Tek Akciğer Ventilasyonunun Sağlanması

Assoc. Prof. Dr. Meliha Orhon Ergün¹, Dr. Özlem Sakin¹, Assoc. Prof. Dr. Seniyye Ülgen Zengin¹

¹Marmara Üniversitesi

Özet

Larinks,boynun anteriorunda soluk borusunun üst kısmında yer alan bir solunum ve ses organıdır. Servikal C3-C6 vertebralar hizasında bulunur. Larinksin cerrahi olarak çıkarılması anatomik olarak hava yolu devamlılığını ortadan kaldırdığı için larenjektomili hastanın transoral veya transnazal entübasyonu neredeyse imkansızdır. Larenjektomili hastaların oral entübasyon girişimleri sonucu hava yolu sağlanamaması hipoksik beyin hasarı veya ölümlle sonuçlanabilir. Bizde kliniğimizde larenjektomili hastada havayolu kontrolünün sağlanması, torokotomi gibi major cerrahi uygulanan vakada çift lümenli tüp ile tek akciğer ventilasyonu ile anestezi yönetimi deneyimimizi paylaşmak istedik. Olgu 66 yaş erkek hasta; 72 kg ağırlığında 178 cm boyunda. Bilinen hipotiroidi, larinks kanseri ve radyoterapi öyküsü mevcut. 2020 yılında total larenjektomi geçirmiş, trakeostomize, kanül kullanmıyor. Vokal kord seviyesinde ses protezi mevcut. Hasta sağ akciğer metastazektomi operasyonu için hazırlandı. Ekg, non invaziv kan basıncı ölçümü, pulse oksimetre ile monitorize edildi. Hastaya sedasyon ve analjezi amacıyla 1 mg midazolam ve 50mcg fentanyl intravenöz uygulandı. T7-T8 vertebral aralıktan epidural kateter yerleştirildi. Anestezi induksiyonu önce trakeostomiden %80 FiO2 ile preoksijenizasyon uygulandı. Genel anestezi induksiyonu propofol, remifentanil ve rokuronyum ile yapıldı. 39 Fr çift lümenli entübasyon tüpü trakeostomiden ilerletildi. Entübasyon tüpünün yeri fleksible bronkoskop ile teyit edildi. Sol lateral pozisyon verildikten sonra tüpün yeri tekrar kontrol edildi. Cerrahiye başlanmadan önce epidural bolus uygulandı. Anestezinin idamesi sevofluran ve düşük doz remifentanil infüzyonu ile sağlandı. Cerrahi olarak torakotominin cilt ve cilt altı diseksiyon aşaması geçildikten sonra sağ akciğer başarı ile söndürüldü. Tek akciğer ventilasyonunda akciğer koruyucu ventilasyon uygulandı. Kardiyak ve solunumsal olarak stabil seyreden hasta operasyon sonrası ekstübe edildi. Postoperatif ağrı yönetimi için epidural kateterden hasta kontrollü analjezi cihazı ile sürekli infüzyon ve bolus uygulandı. Parasetamol 1 gr intravenöz ve post operatif bulantı profilaksisi için ondansetron 8mg intravenöz uygulandı.Post operatif stabil seyreden hasta servise devredildi. Sonuç Larenjektomili hastaların hava yolu anatomisi tamamen değiştiğinden, anestezi ve havayolu yönetimi multidisipliner bir yaklaşımdır ve deneyimli bir anestezi ekibini şart kılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Larenjektomi, Tek Akciğer Ventilasyonu, Havayolu Kontrolü

Presentation ID / Sunum No= 12

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0667-2866

| 253

Üst Oblik Palside Alt Oblik Anterior Transpozisyon Sonuçları

Exp. Dr. Betül Dertsiz Kozan¹ , Exp. Dr. Bahadır Utlu²

¹*Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

²*Erzurum Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç: Tek taraflı üst oblik palsili (ÜOP) hastalarda alt oblik kasının tek taraflı anterior transpozisyon (AOAT) sonuçlarının değerlendirilmesi. **Yöntemler:** Çalışmamızda ÜOP'li 10 hastanın tıbbi kayıtları retrospektif olarak incelendi. Çalışma, ameliyat öncesi vertikal kayması 25 prizma diyoptriden (PD) az olan ve (+3) - (+4) alt oblik hiperfonksiyonu (AOH) olan hastaları içermektedir. Tüm vakalar Knapp sınıf 1 veya sınıf 3 idi. Primer pozisyonundaki kayma açısı, anormal baş pozisyonu (ABP) varlığı, AOH derecesini ameliyattan önce ve sonra değerlendirildi. **Bulgular:** Ameliyat sonrası ortalama takip süresi 12 ay idi. Primer bakış pozisyonundaki ortalama ameliyat öncesi hipertropya açısı $16,1 \pm 6,56$ PD, ameliyat sonrası kayma açısı $0,74 \pm 1,18$ PD idi. Ameliyat öncesi ABP olan 10 hastanın 10'u (%100) ameliyattan sonra tamamen düzeldi. Preoperatif AOH'lu hastaların %80'inde düzelmeye kaydedildi. Ameliyat sonrası takipte hiçbir hastada primer bakış pozisyonunda hipotropya, yukarı bakışta kısıtlılık, yukarı bakışta alt göz kapağının elevasyonu veya diplopi, diğer gözde sekonder AOH görülmedi. **Sonuç:** AOAT cerrahisi 15 PD'den daha büyük hipertropya, AOH, tek taraflı ÜOP olan hastalarda postoperatif motilite bozukluğuna ve aşırı düzelmeye yol açmaksızın primer pozisyonundaki hipertropyanın azaltılmasında, AOH ve ABP düzeltilmesinde etkili ve güvenilir bir yöntemdir. Yüz asimetrisinin gelişmemesi için erken yaşta cerrahi önerilir. Komplikasyonlar için uzun dönem takip sonuçlarına gerek duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Alt Oblik Anterior Transpozisyon, Alt Oblik Hiperfonksiyonu, Anormal Baş Pozisyonu, Üst Oblik Palsi

Outcomes of Inferior Oblique Anterior Transposition in Superior Oblique Palsy

Abstract

Purpose: To evaluate the outcomes of unilateral inferior oblique anterior transposition (IOAT) in patients with unilateral superior oblique palsy (SOP). **Methods:** In our study, 10-year treatment records of patients with UOP were examined retrospectively. The study included patients with preoperative vertical deviation of less than 25 prism diopters (PD) and (+3) to (+4) inferior oblique overaction

(IOOA). All cases were classified as Knapp class 1 or class 3. The angle of deviation in primary position, presence of abnormal head posture (AHP), and the grading of IOOA were evaluated preoperatively and postoperatively. Results: The mean postoperative follow-up period was 12 months. The mean preoperative hypertropia angle in primary position was 16.1 ± 6.56 PD, which decreased to 0.74 ± 1.18 PD postoperatively. All 10 patients (100%) with preoperative AHP achieved complete resolution after surgery. Improvement in IOOA was observed in 80% of patients with preoperative IOOA. During postoperative follow-up, no patient exhibited hypotropia in primary position, restriction in upward position, eyelid elevation in upward position, diplopia, or secondary IOOA in the contralateral eye. Conclusion: IOAT surgery is an effective and reliable method for reducing hypertropia in primary position, correcting IOOA, and resolving AHP in patients with unilateral SOP, hypertropia greater than 15 PD, and IOOA, without causing postoperative motility disturbances or overcorrection. Early surgical intervention is recommended to prevent the development of facial asymmetry. Long-term follow-up is necessary to monitor potential complications.

Keywords: Inferior Oblique Anterior Transposition, Inferior Oblique Overaction, Abnormal Head Posture, Superior Oblique Palsy

Presentation ID / Sunum No= 73

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-3745-1880

| 255

Vasküler ve İdiyopatik Eretil Disfonksiyonda Trimetil Amin Oksit ve Lipopolisakkarit Düzeyleri

Exp. Dr. Ahmet Alper Özdeş¹, Researcher Tuğçe Kaymaz²

¹Karakoçan Devlet Hastanesi Üroloji Bölümü

²Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü

*Corresponding author: Ahmet Alper Özdeş

Özet

Eretil disfonksiyon (ED) patofizyolojisinde endotelial disfonksiyon önemli bir mekanizmadır. Bağırsak mikrobiyotasının metabolitleri olan lipopolisakkaritler (LPS) ve trimetilamin-N-oksit (TMAO) endotel disfonksiyonu ile ilişkilendirilmiştir. Bu çalışmada vasküler ve idiyopatik ED'de TMAO ve LPS düzeylerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya 50 vasküler ED hastası, 50 idiyopatik ED hastası ve 51 sağlıklı kontrol olmak üzere toplam 151 katılımcı dahil edilmiştir. Hastalar anamnez, fizik muayene, IIEF skorlaması, hormon düzeyleri ve penil doppler USG sonuçlarına göre sınıflandırılmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması 55,15±7,17 yıl olup, gruplar arasında yaş açısından anlamlı fark bulunmamıştır (p>0,05). TMAO değerleri açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmamıştır (vasküler ED: 2,02±1,11, idiyopatik ED: 1,76±1,28, kontrol: 1,81±0,67; p>0,05). LPS değerleri ise vasküler ED grubunda diğer iki gruba göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur (vasküler ED: 497,36±87,83, idiyopatik ED: 430,62±69,72, kontrol: 436,98±105,37; p<0,05). Çalışmamızda vasküler ED hastalarında LPS düzeylerinin anlamlı derecede yüksek olduğu bulunmuştur. Bu bulgu, bağırsak mikrobiyotası metabolitlerinin endotelial disfonksiyon yoluyla ED patofizyolojisinde rol oynadığı hipotezini desteklemektedir. Bağırsak mikrobiyotasının düzenlenmesi ED gelişiminde koruyucu bir faktör olabilir ve mevcut ED vakalarında potansiyel bir tedavi seçeneği olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Eretil Disfonksiyon, Lipopolisakkarit, Trimetil Amin Oksit, Endotelial Disfonksiyon, Bağırsak Mikrobiyotası

Trimethyl Amine Oxide and Lipopolysaccharide Levels in Vascular and Idiopathic Erectile Dysfunction

Abstract

Endothelial dysfunction is an important mechanism in the pathophysiology of erectile dysfunction (ED). Gut microbiota metabolites such as lipopolysaccharides (LPS) and trimethylamine-N-oxide (TMAO) have been associated with endothelial dysfunction. This study aimed to evaluate TMAO and LPS levels in vascular and idiopathic ED. A total of 151 participants were included in the study: 50 patients with vascular ED, 50 patients with idiopathic ED, and 51 healthy controls. Patients were classified according to medical history, physical examination, IIEF scoring, hormone levels, and penile Doppler USG results. The mean age of participants was 55.15 ± 7.17 years, with no significant difference between groups ($p > 0.05$). No statistically significant difference was found between groups in terms of TMAO values (vascular ED: 2.02 ± 1.11 , idiopathic ED: 1.76 ± 1.28 , control: 1.81 ± 0.67 ; $p > 0.05$). However, LPS values were significantly higher in the vascular ED group compared to the other two groups (vascular ED: 497.36 ± 87.83 , idiopathic ED: 430.62 ± 69.72 , control: 436.98 ± 105.37 ; $p < 0.05$). Our study found that LPS levels were significantly higher in patients with vascular ED. This finding supports the hypothesis that gut microbiota metabolites play a role in the pathophysiology of ED through endothelial dysfunction. Regulation of gut microbiota may be a protective factor in the development of ED and can be considered as a potential treatment option in existing ED cases.

Keywords: Erectile Dysfunction, Lipopolysaccharide, Trimethyl Amine Oxide, Endothelial Dysfunction, Gut Microbiota

Presentation ID / Sunum No= 47

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: First Author ORCID : 0000-0001-5836-2344 Second Author ORCID: 0000-0002-5822-6972 Third Author ORCID :0009-0008-7223-7214

| 257

Yetişkin Bir Hastada Geç Başlangıçlı Wilms Tümörü: Olgu Sunumu

Assoc. Prof. Dr. Mahi Balcı¹ , Prof.Dr. Ercan Yuvaçç² , Ra. Havanur Beyza Dede³

¹Department of Pathology, Faculty of Medicine, Kırıkkale University, Kırıkkale, Turkey.

²Department of Urology, Faculty of Medicine, Kırıkkale University, Kırıkkale, Turkey,

³Department of Pathology, Faculty of Medicine, Kırıkkale University, Kırıkkale, Turkey

Özet

Bir yıldır devam eden sırt ağrısı, akut sağ yan ağrısı ve hematüri şikayetleri ile başvuran 20 yaşındaki kadın hastada yapılan görüntüleme sonucunda böbrekte kitle tespit edilmiştir. Tıbbi geçmişinde 2020 yılında COVID-19 geçirmesi ve 2021 yılında böbreğinde kist tespiti bulunan hastada, 2024 yılındaki takip görüntülemesinde sağ böbrekte 10 cm çapında solid bir kitle görülmüş, başlangıçta onkositom veya renal hücreli karsinom (RCC) olarak değerlendirilmiştir. Sağ nefrektomi yapılan hastada, histolojik inceleme farklılaşmamış embriyonik hücreler göstererek yetişkin Wilms tümörü (WT) tanısını koydurmuştur. WT tanısı immünohistokimyasal testlerle doğrulanmış, RCC ve diğer tümörlere ait belirteçler ise negatif çıkmıştır. Yetişkin WT'nin patogenezi hala tam olarak aydınlatılmamış olsa da, bu tümörlerin böbrekteki kalıcı embriyonal kalıntılardan kaynaklandığı düşünülmektedir. Genetik mutasyonlar, özellikle WT1 genindeki mutasyonların tümör gelişiminde önemli bir rol oynadığı ileri sürülmektedir. Ayrıca, hastanın COVID-19 geçirmiş olması, SARS-CoV-2 ve diğer viral enfeksiyonların tümör biyolojisini etkileyerek bağışıklık yanıtı ve inflamasyon yoluyla karsinogenezi tetikleyebileceğini düşündürmektedir. COVID-19 ile yetişkin WT arasında doğrudan bir ilişki kurulamasa da, bu vaka viral enfeksiyonların nadir maligniteler üzerindeki etkisinin araştırılmasına olan gerekliliği vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Wilms Tumor (WT), Erişkin Nefroblastoma, Geç Başlangıçlı Wilms Tümörü, Renal Kitle, Covid-19 ve Karsinogenezis, Sars-Cov-2

Late-Onset Wilms Tumor in An Adult Patient: A Case Report

Abstract

We present a case of a 20-year-old female who presented with a year-long history of back pain, acute right flank pain, and hematuria, with a renal mass identified on imaging. Her medical history included a hospitalization for COVID-19 in 2020, and a previously detected renal cyst in 2021. Follow-up imaging in 2024 revealed a 10 cm solid mass in the right kidney, initially suspected to be oncocytoma

or renal cell carcinoma (RCC). A right nephrectomy was performed, and histological examination revealed undifferentiated embryoblastic cells, leading to the diagnosis of adult Wilms tumor (WT), a rare condition with fewer than 300 cases documented in adults. Immunohistochemistry confirmed WT, with markers for RCC and other tumors being negative. The pathogenesis of adult WT remains unclear, but it is hypothesized to arise from persistent embryonal remnants in the kidney. Genetic mutations, particularly in the WT1 gene, are thought to play a key role in tumorigenesis. Additionally, the patient's prior history of COVID-19 raises the possibility that viral infections, including SARS-CoV-2, may influence tumor biology and contribute to carcinogenesis through immune modulation and inflammation. While a direct causal link between COVID-19 and adult WT cannot be established, this case emphasizes the need for further investigation into the impact of viral infections on rare malignancies, particularly during the ongoing global health crisis.

Keywords: Wilms Tumor (WT), Adult Nephroblastoma, Late-Onset Wilms Tumor, Renal Mass, Covid-19 and Cancer, Sars-Cov-2

Presentation ID / Sunum No= 60

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3459-0243

| 259

Youtube'daki Rektus Kılıf Bloğu Videolarının Eğitimsel İçerik ve Genel Kalitesinin Değerlendirilmesi

Dr. Esmâ Karaarslan¹

¹Konya Şehir Hastanesi

*Corresponding Author: Esmâ Karaarslan

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, YouTube platformunda yer alan rektus kılıf bloğu videolarının eğitimsel içerik ve genel kalite düzeyini değerlendirmektir. **Yöntem:** 18.01.2025–21.01.2025 tarihleri arasında “Rectus Sheath Block” anahtar kelimesiyle birlikte “Rectus Sheath Block Ultrasound” ve “Rectus Sheath Block Technique” terimleri kullanılarak kapsamlı bir video taraması gerçekleştirilmiştir. Dahil etme kriterleri; videonun doğrudan rektus kılıf bloğu konusunu ele alması, 1–20 dakika arasında olması, İngilizce dilinde hazırlanmış olması ve yeterli ses/görüntü kalitesine sahip olması şeklinde belirlenmiştir. Seçilen videolar, 10 maddelik anket formu kullanılarak (0: bilgi verilmemiş, 1: yetersiz, 2: yeterli) değerlendirilmiş; ayrıca Global Kalite Ölçeği (GQS; 1–5) uygulanarak genel kalite incelenmiştir. **Bulgular:** Videolarda klinik endikasyon, anatomik yapılar, USG detayları, iğne tekniği, lokal anestezi bilgisi, teknik yöntemler, sterilite, komplikasyonlar ve klinik yararlar gibi alanlarda önemli eksiklikler saptanmıştır. Videoların eğitimsel içerik puanının medyanı 9 (25.–75. persentil: 4–14) ve medyan GQS değeri 3 (25.–75. persentil: 2–4) olarak belirlenmiştir. Ayrıca, eğitim içeriği puanı ile GQS, beğeni, izlenme sayısı ve abone sayısı arasında pozitif korelasyonlar gözlemlenmiştir. **Sonuç:** YouTube'daki rektus kılıf bloğu videoları genel olarak orta düzeyde bilgi sunmakta, ancak kritik klinik konularda bilgi eksikliği gözlemlenmektedir. Bu durum, dijital sağlık eğitim materyallerinde daha yüksek kalite standartlarının benimsenmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Rektus Kılıf Bloğu, Youtube, Eğitimsel İçerik, Video Kalitesi, Global Kalite Ölçeği.

Evaluation of the Educational Content and Overall Quality of Rectus Sheath Block Videos On Youtube

Abstract

Aim: This study aimed to evaluate the educational content and overall quality of Rectus Sheath Block videos on the YouTube platform. **Methods:** A comprehensive video search was performed on YouTube between January 18, 2025 and January 21, 2025 using the keyword “Rectus Sheath Block” along with “Rectus Sheath Block Ultrasound” and “Rectus Sheath Block Technique.” Inclusion criteria were

defined as videos that directly addressed the Rectus Sheath Block, had a duration between 1 and 20 minutes, were prepared in English, and possessed sufficient audio/visual quality. Selected videos were evaluated using a 10-item questionnaire (scored as 0: not provided, 1: insufficient, 2: sufficient), and overall quality was assessed using the Global Quality Scale (GQS; 1–5). Results: Significant deficiencies were identified in key areas including clinical indications, anatomical structures, ultrasound details, needle technique, local anesthetic information, technical methods, sterility, complications, and clinical benefits. The median educational content score was 9 (25th–75th percentile: 4–14), and the median GQS score was 3 (25th–75th percentile: 2–4). Additionally, positive correlations were observed between the educational content score and GQS, likes, view counts, and subscriber numbers. Conclusion: Rectus Sheath Block videos on YouTube generally provide moderate educational content; however, critical gaps in essential clinical information were evident. These findings underscore the need for higher quality standards in digital health education materials.

Keywords: Rectus Sheath Block, Youtube, Educational Content, Video Quality, Global Quality Scale.

Presentation ID / Sunum No= 21

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0330-4854

| 261

Yüksek Riskli Prostat Kanserinde Radikal Prostatektomi Tek Başına Yeterli Mi?

Dr. Taha Çetin¹

¹Izmir Ekonomi Üniversitesi Medical Point Hastanesi Üroloji Kliniği

*Corresponding author: Taha ÇETİN

Özet

Amaç: Yüksek riskli prostat kanseri (PK) nedeni ile radikal prostatektomi (RP) yapılan hastaların nihai patolojilerini ve onkolojik sonuçlarını değerlendirmek. Yöntem: Hastaların kayıtları retrospektif olarak tarandı. PSA 20 ng/dl üzeri veya Gleason skoru (GS) 8 (ISUP 4) ve üzeri veya klinik T2c ve üzeri olan hastalar yüksek riskli PK olarak kabul edildi. Hastaların PSA değeri, klinik T-evresi, biyopsi GS (veya ISUP), RP spesmeninin patoloji sonuçları (GS, lenf nodu, seminal vezikül invazyonu, cerrahi sınırı) ve onkolojik sonuçları değerlendirildi. Bulgular: Eylül 2005-Haziran 2019 arasında toplam 97 hasta çalışmaya alındı. Ortalama takip süresi 72,6±21,4 (3-181) ay ve median takip süresi 60 ay idi. Hastaların ortalama yaşı 64,1±5,5 (46-75) ve ortalama PSA değeri 20,2±9,1 (4,2-47,1) idi. 51 hastanın (%52,5) klinik evresi T2c ve üzeri idi. Biyopsi sonuçları; 17 hastanın GS 6 (%17,5), 29 hastanın GS 7 (%29,8), 32 hastanın GS 8 (%32,9), 16 hastanın GS 9 (%16,4) ve 3 hastanın GS 10 (%3,0) idi. RP sonrasında GS; 12 hastanın GS 6 (%12,3), 26 hastanın GS 7 (%26,8), 33 hastanın GS 8 (%34,0), 21 hastanın GS 9 (%21,6) ve 5 hastanın GS 10 (%5,1) idi. Lenf nodu tutulumu ve cerrahi sınır pozitifliği, sırasıyla 19 (%19,5) ve 29 hastada (%29,8) saptandı. 41 hastada (%42,2) seminal vezikül invazyonu tespit edildi. 5-yıllık tahmini biyokimyasal rekürrensiz sağkalım oranı %41,4 saptandı. Postoperatif dönemde 32 hastaya (%32,9) radyoterapi (adjuvan veya erken kurtarıcı) uygulandı ve 18 hastaya (%8,2) hormonoterapi başlandı. Sonuç: Yüksek riskli PK nedeni ile RP yapılan hastalarda biyokimyasal nüks oranları yüksek olup, bu hastalarda cerrahinin multimodal tedavinin bir parçası olduğu unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Prostat Kanseri, Yüksek Risk, Biyokimyasal Nüks, Multimodal Tedavi

Is Radical Prostatectomy Sufficient for High-Risk Prostate Cancer?

Abstract

In this study, patients with high-risk prostate cancer who underwent radical prostatectomy (RP) were evaluated in term of oncologic outcome. MATERIAL-METHOD: Patients were evaluated retrospectively. High risk prostate cancer was defined as PSA more than 20 ng/dl, or Gleason score (GS) >8, or cT2c or more. Preoperative PSA value, clinical T-stage, biopsy GS, pathological examination

of RP specimen(GS, lymph node involvement, seminal vesicles involvement, surgical margins) and oncologic outcome were analysed. RESULTS: From September 2005 to June 2019, 97 patients were included in this study. The mean and median follow-up was $72,6\pm 21,4$ (3181) and 60 months, respectively. Mean age was $64,1\pm 5,5$ (46-75) years and mean PSA value was $20,2\pm 9,1$ (4,2-47,1) ng/dl. 51 patients (52.5%) were cT2cor more. In the prostate biopsy GS, 17 patients(17.5%) were GS6, 29 patients(29.8%) were GS7,32 patients(32.9%) were GS8, 16 patients(16.4%) were GS9 and 3 patients(3.0%) were GS10. In the RP specimen GS, 12 patients(12.3%) were GS6, 26 patients(26.8%) were GS7, 33patients(34.0%) were GS8, 21 patients(21.6%) were GS9 and 5 patients(5.1%) were GS10. Lymph node involvement and positive surgical margin were detected in 19 (19.5%) and 29(29.8%) patients, respectively. Involvement of seminal vesicles was detected in 41 patients(42.2%). 5-year biochemical-free survival rate was 41.4%. CONCLUSION: Radical prostatectomy in high-risk prostate cancer is a safe and feasible treatment option. However, it should not be forgotten that it is a part of multimodal treatment.

Keywords: Prostate Cancer, High Risk, Biochemical Recurrence, Multimodal Therapy

Presentation ID / Sunum No= 58

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7030-9279

| 263

İleri Yaş Hastalarda Vertebra Kırıklarının Cerrahi Tedavisi: Riskler, Komplikasyonlar ve Yönetim Stratejileri

Dr. Öğr. Üyesi Fahri Eryılmaz¹

¹Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, drfahrier@hotmail.com

Özet

Vertebra kırıkları ileri yaş hastalarda yaygın olarak izlenen patolojilerdir. Bu kırıklar, sıklıkla osteoporotik kompresyon kırıkları şeklinde görülmektedir. Diğer bir neden ise travmalardır. Bu çalışmada, hastanemizde 2021-2024 yılları arasında ileri yaş vertebra kırığı nedeniyle cerrahi tedavi uygulanan hastaların sonuçları değerlendirildi. Çalışmaya dahil edilen 78 hastanın 49'u kadın (%62.8), 29'u erkek (%37.2) olup; yaş ortalaması 74.6±6.8 yıl olarak belirlendi. Hastaların başvuru şikayetleri arasında şiddetli bel ve sırt ağrısı (%92.3), mobilizasyon kısıtlılığı (%85.9) ve nörolojik defisit (%28.2) ön plandaydı. Kırıkların %42.3'ü torakolomber bileşkede (T11-L2) lokalize olup, %34.6'sında ise multipl seviye tutulumu mevcuttu. Cerrahi tedavi olarak 45 hastaya (%57.7) posterior stabilizasyon, 22 hastaya (%28.2) minimal invaziv stabilizasyon, 11 hastaya ise (%14.1) dekompresyon ve stabilizasyon uygulandı. Hastalarda preoperatif ortalama Vizüel Analog Skala (VAS) skoru 8.7±1.2 iken, bu değer postoperatif birinci ayda 3.8±1.1'e gerilemiş olduğu saptandı. Oswestry Engellilik İndeksi (ODI) skorlarına bakıldığında ise preoperatif dönemde ortalama %76.4±8.3 iken, postoperatif 6. ayda bu değer %38.2±7.6'ya gerilemiş olduğu saptandı. Ortalama ameliyat süreleri incelendiğinde, bu sürenin posterior stabilizasyon grubunda 185±32 dakika, minimal invaziv grupta 142±28 dakika olarak gerçekleştiği saptandı. Tüm vakalarda komplikasyon oranı %23.1 (n=18) olarak görüldü. Bunlar arasında yara yeri enfeksiyonu (%7.7), implant yetmezliği (%5.1), pnömoni (%3.8), derin ven trombozu (%2.6) ve komşu segment hastalığının (%3.9) yer aldığı görüldü. Preoperatif anestezi değerlendirilmesinde ASA skoru III ve üzeri olan hastalarda (%39.7) komplikasyon oranlarının anlamlı derecede yüksek olduğu saptandı (p<0.05). Hastaların ortalama hastanede kalış süresi 7.4±2.8 gün olup, minimal invaziv grupta bu süre anlamlı derecede daha kısaydı (5.2±1.9 gün, p<0.05). 1 yıllık takip süresince mortalite oranı %6.4 (n=5) olarak tespit edildi. Sağkalım analizinde ileri yaş (>80), multiple komorbidite ve preoperatif nörolojik defisit varlığı kötü prognostik faktörler olarak belirlendi. Postoperatif dönemde görülen kontrol radyolojik incelemelerde sagittal balans parametrelerinde anlamlı derecede düzelme sağlanmış olduğu ve hastaların %82.1'inde solid füzyon elde edilmiş olduğu belirlendi. Sonuç olarak, ileri yaş vertebra kırıklarının cerrahi tedavisinde hasta seçimi, preoperatif risk değerlendirmesi ve uygun cerrahi teknik seçimi kritik öneme sahiptir. Vertebra kırıklı hastalarda, minimal invaziv cerrahi tekniklerin seçilmesi daha düşük komplikasyon oranlarının görülmesini ve daha kısa hastanede kalış süreleri sağlamaktadır. Perioperatif dönemde multidisipliner yaklaşım ve yakın takip, komplikasyonların erken tanı ve tedavisinde önemli rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Vertebra Kırığı, Posterior Stabilizasyon, Cerrahi Tedavi

Presentation ID / Sunum No= 148

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-4244-4613

| 264

5 Yaşında Doberman Irkı Köpekte Leishmania ve Lyme Co-Enfeksiyonunun Yönetimi

Ph.d. Cand. Selenay Şimşek¹ , Ph.d. Cand. Ender Efe¹

¹Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

*Corresponding author: Selenay Şimşek

Özet

Vektör kaynaklı hastalıklar hem ülkemizde hem de dünya genelinde köpeklerde sıklıkla karşılaşılan ve ciddi sağlık sorunlarına yol açabilen hastalıklar olarak belirtilmektedir. Özellikle vektör kaynaklı hastalıkların ko-enfeksiyon şeklinde görülmesinin etkilenen köpeklerde klinik görünümü şiddetlendirdiği ve hastalıkların yönetimini zorlaştırdığı bilinmektedir. Bu vakada hayvan materyalini Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Hayvan Hastanesi İç Hastalıkları Kliniği'ne 23/12/2024 tarihinde iştahta azalma, kilo kaybı ve epistaksis şikayetleri ile getirilen 5 yaşlı kısırlaştırılmamış erkek Doberman ırkı bir köpek oluşturmaktadır. Hastanın yapılan fiziksel muayenesi tam kan sayımı serum biyokimyasal testleri ve ultrasonografik muayenesi ve serolojik testlerinde (Leishmania IgM IFA ve Borrelia Burgdorferi IgM IFA testleri) hastanın Leishmania ve Lyme yönünden pozitif olduğu belirlenmiştir. Hastada saptanan hastalıklar ve hastalıkların yol açtığı klinik sendromlar (immün hemolitik anemi ve immün aracılı poliartrit vb.) eş zamanlı olarak yönetilmiştir. Bu Oral Presentation / Sözlü Sunum ile vektör kaynaklı hastalıkların eş zamanlı yönetimi ve tedavi süresince uygulanabilecek destekleyici sağıltım uygulamaları hakkında bilgi verilmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Köpek, Leishmaniozis, Borreliozis, Kan Transfüzyonu

Management of Leishmania and Lyme Co-Infection in a 5-Year-Old Doberman Breed Dog

Abstract

Vector-borne diseases are frequently encountered in dogs both in our country and worldwide and can cause serious health problems. It is known that the occurrence of vector-borne diseases in the form of co-infection in particular exacerbates the clinical appearance in affected dogs and complicates the management of diseases. In this case, the animal material is a 5-year-old, sexually intact male Doberman breed dog brought to the Ankara University Veterinary Faculty Animal Hospital Internal Medicine Clinic on 23/12/2024 with complaints of decreased appetite, weight loss and epistaxis. The patient's physical examination, complete blood count, serum biochemical tests, ultrasonographic examination

and serological tests (Leishmania IgM IFA and Borrelia Burgdorferi IgM IFA tests) determined that the patient was positive for Leishmaniasis and Borreliosis. These diseases detected in the patient and the clinical syndromes caused by the Leishmaniasis and Borreliosis (immune hemolytic anemia and immune-mediated polyarthritis, etc.) were managed concurrently. This oral presentation aims to provide information about the concurrent management of vector-borne diseases and supportive treatment practices that can be applied during treatment.

Keywords: Dog, Leishmaniosis, Borreliosis, Blood Transfusion

Presentation ID / Sunum No= 53

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7239-5388

| 266

İneklerde Meme Mikrobiyotası

Ma. Zakaria Mohammed Alothman¹ Assoc. Prof. Dr. Hande Gürler¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Özet

Süt önemli bir besin maddesidir ve yararlı olabilmesi için sağlıklı bir kaynaktan gelmesi gerekir. Süt sağlığı ve kalitesini korumak için meme bezlerinin patojenlere nasıl yanıt verdiğini anlamak gerekmektedir. Meme bağışıklığının temel meseleleri arasında meme bezlerinin patojenik bakteriler, mantarlar ve virüslerle nasıl etkileşime girdiğini anlamakla birlikte bağışıklık yanıtının düzenlenmesiyle meme sağlığı ve süt kalitesinin korunması yer alır. İneklerde süt kalitesini ve süt üretim ekonomisini etkileyen en önemli sorun mastitistir. Mastitis, genel anlamıyla meme bezi iltihabı olarak tanımlanan ancak bir inflamasyon ya da hastalık olarak geçiştirilmemesi gereken, karmaşık bir durumdur. Mikroorganizmalar tek başlarına ya da bir karışım halinde mastitise yol açabilirler. Her iki durumda da bağışıklık sistemi meme dokusunu korumakta zorlanır. Bu karmaşık etkileşim durumunu tam olarak anlamak için mastitis etiyojisi, meme mikrobiyotası ve memenin savunma mekanizmasının iyi anlaşılması gerekmektedir. Bu derlemede bu amaçla meme mikrobiyotası ve mastitis etiyojisi ile ilişkisine değinilecektir.

Anahtar Kelimeler: Mastitis, Meme Bezi, Meme Mikrobiotası, Sütçü İnek

Mammary Microbiota in Cows

Abstract

Milk is an important nutrient and must come from a healthy source to be beneficial. In order to maintain milk health and quality, it is necessary to understand how the mammary glands respond to pathogens. The fundamental issues of mammary immunity include understanding how the mammary glands interact with pathogenic bacteria, fungi and viruses, as well as maintaining udder health and milk quality by regulating the immune response. The most important problem affecting milk quality and milk production economics in cows is mastitis. Mastitis is a complex condition that is generally defined as inflammation of the mammary gland, but should not be dismissed as an inflammation or disease. Microorganisms can cause mastitis alone or in combination. In both cases, the immune system has difficulty protecting the mammary tissue. In order to fully understand this complex interaction, it is necessary to understand the etiology of mastitis, the mammary microbiota and the defense mechanism of the mammary gland. For this purpose, this review will address the relationship between the mammary microbiota and the etiology of mastitis.

Keywords: Dirty Cows, Mastitis, Meme Bezi, Microbiota

Presentation ID / Sunum No= 54

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-5230-6745

| 268

İneklerde Memenin İmmunolojik Savunma Mekanizması

Ma. St. Zakaria Mohammed Alothman¹ , Assoc. Prof. Dr. Hande Gürler¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Özet

Mastitis süt sektörünün en çok ekonomik kayba neden olan ve insan sağlığını da olumsuz etkileyen en önemli hastalıdır. Mastitis oluşumunda bireysel ve çevresel pek çok faktör etkili olmakla birlikte etkenlerin memede enfeksiyon oluşturabilmesi için gerekli en önemli aşamalardan biri, mikroorganizmaların meme dokusuna invazyonudur. Meme, meme başı deliği ve kanalı aracılığı ile dış ortamla ilişkili bir organdır. Bu nedenle gelişmesi muhtemel meme içi inflamasyona karşı memenin savunma bariyerlerinin dinamik ve güçlü tutulması gereklidir. Meme bezinin savunma sistemi, hücresel ve salgısal savunma yanı sıra memenin anatomik özelliklerini de içeren, spesifik ve spesifik olmayan koruyucu elementlerin karmaşık bir kombinasyonundan ibarettir. İmmün sistem, organizmanın kendisi tarafından üretilen moleküller ile yabancı invaziv ajanları ayırt ve fark etme kapasitesine sahiptir. Meme dokusu kan ve lenf damarlarından oldukça zengin olup, buradan dolaşıma verilen bazı hücreler ve maddeler meme dokusunda yabancı mikroorganizmalara karşı bir savunma sistemi oluştururlar. Bu derlemede inek memesine ait immunolojik sistemlerden bahsedilecektir.

Anahtar Kelimeler: Mastitis, Sütçü İnek, Meme Bezi, İmmunoloji

Immunological Defense Mechanism of the Udder in Cows

Abstract

Mastitis is the most important disease of the dairy sector that causes the most economic loss and also negatively affects human health. Although many individual and environmental factors are effective in the formation of mastitis, one of the most important stages required for the factors to cause infection in the udder is the invasion of microorganisms into the udder tissue. The udder is an organ that is connected to the external environment through the teat hole and canal. Therefore, it is necessary to keep the udder's defense barriers dynamic and strong against possible intra-udder inflammation. The defense system of the mammary gland consists of a complex combination of specific and non-specific protective elements, including cellular and secretory defenses as well as anatomical features of the udder. The immune system has the capacity to distinguish and recognize molecules produced by the organism itself and foreign invasive agents. The udder tissue is quite rich in blood and lymph vessels, and some cells and substances released into the circulation from here form a defense system against foreign microorganisms in the udder tissue. In this review, the immunological systems of the cow's udder will be discussed.

Keywords: Mastitis, Dairy Cows, Udder, Immunology